

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tarama Dzida
Düzenleme Ser_reS

MARY WINE

*Her Şey
Senin Üçrune*

Ücretsiz PDF İndir ve Oku - <https://rantey.org>

ROMAN

Mary Wine
Her Şey Senin Uğruna

Kitabın Özgün Adı: To Conquer a Highlander

Nemesis Kitap / Roman

Yayın No: 95

Yazan: Mary Wine

Çeviren: Rabia Taş

Yayın Yönetmeni: Atalay Eroğlu

Editör: Hasret Parlak

Kapak Tasarım & Baskı Öncesi Hazırlık: M. Gökay Cesur

ISBN: 978-605-5395-57-5

Mary Wine

Nemesis Kitap

*Kitabın yayın hakları Nurcihan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla
almıştır.*

Bu kitabın için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının izni olmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Nemesis Kitap Çakıtaş Yayıncılık'ın bir markasıdır.

Kitaplık No: 10547

Baskı / Haziran 2012

Baskı ve Cilt:

Elisa Matbaası

İtihadvuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Davutpaşa / İstanbul

Telefon: 0212 674 97 23 - 670 97 29

Yayımlayan:

MESIS KİTAP

Şişli Çarşısı, Alaybey Sk. No:10/1 Kağıthane / İstanbul

Telefon: 0212 222 10 66 - Faks: 0212 222 46 16

E-posta: info@nemesiskitap.com

Web: www.nemesiskitap.com

K İ T A P Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

HER ŞEY SENİN UĞRUNA

MARY WINE

ÇEVİREN: RABİA TAŞ

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

BİR

İskoçya 1437, McLeren toprakları

Uzun süredir yollarda olan bir Kuzey İskoçyalı için topraklarına döndüğü bir akşamüstü karşılaştığı ateşli manzara, bir karşılama töreni olsaydı hoş olabilirdi. Fakat toprak sahibi biri için, ufukta beliren alevler aynı zamanda görülebilecek en korkutucu manzaralardan biriydi.

Torin McLeren gözlerini kapatmak istedi; geceyi aydınlatan o turuncu alevlerin, gözlerini tekrar açtığı anda orada olmamasını umdu. Gecenin rüzgârında duman kokusunu alabiliyordu fakat bu kokunun midelerini altüst etmesine izin vermek gibi bir lüksü yoktu. Klan lideriydi o; ve sahip olduklarını korumak onun göreviydi.

Ayağındaki mahmuzları atına dürterek, cehenneme doğru yöneldi. Feryatlar, cayır cayır yanan alevlerin sesini bastırmaya başlamıştı. Eşler ve analar acı acı yas tutarken, iniltiler gecenin rüzgârında ilerliyordu. Adamlarının cansız bedenlerini aydınlatan titrek turuncu ışığın ve dumanların üzerinden kan kokusu yükseliyordu. Karşısında gördüğü katliama öylece bakakaldı. Ölen ve yaralananların sayısından dolayı afallamıştı. O bir Kuzey İskoçyalı olabilirdi ve sa-

vaşa yabancı değildi. Fakat burası bir kasabaydı. Soylular tarafından üzerinde anlaşmazlık olan ya da savaşılan bir toprak parçası değildi. Burası McLeren toprağıydı ve bir asırdan fazla bir süredir de böyleydi.

Cehennemin tam içinden çıkmış bir dehşet sardı onu. Merhamet uğramamıştı buraya. İngilizlerle savaştıktan sonra bile daha az katliama tanık olmuştu. Yapılan kıyım inanılacak ya da kabul edilebilecek gibi değildi. Atı, verdiği iletir komutuna rağmen yürümekte diretiyor ve alevlerin sıcaklığı derisine vurdukça şahlanıyordu. Torin içinden sövrek atın eyerinden indi. Bedenindeki her bir kas gerilmişti, içindeki öfke yavaş yavaş son raddesine geliyordu. Eller uzanıyordu ona, başlarına gelen bu yanlış düzelterek tek umutları olduğu için insanlar parmaklarını sımsıkı tutuyorlardı.

Öfkesi, önünde duran şu toprağı yakıp yok eden yangından daha da hararetiydi. Zaman zaman baskınlardan çok çıktıkları olmuştu ama bu tamamen ayrı bir şeydi. Savaştı bu. Hayata gözlerini yumdukları yerde yatan bedenlerin sayısı, görmezden gelinemeyecek kadar büyük bir haksızlıktı. Görmezden gelemezdi zaten. Bu insanlar onun halkıydı, güvenlikleri için onun liderliğine ve kılıç gücüne sığınan McLeren halkı...

“Adalet...”

Kendisiyle aynı tartanı giyinmiş adamlarının cansız bedenlerinin karşı tarafından, bir tek bu kelime yankılandı. Barışı korumak için orada kalan her bir görevli ölmüş yatıyordu. Kuzey İskoçyalı olarak ölmüşlerdi. Yer, saldırganlarının hareketsiz vücutlarıyla doluydu. Gözü bu cesetlerden birine takıldı. Elinin üstüne koyu renkli kan sızıyordu. Üzerindeki kilti dikkatini çekti. Torin tek dizinin üzerine çöke-

rek, düşmanın kiltindeki renklere dokundu. Ateş, McBoyd klanına ait kızıl ve mavi renkleri aydınlatıyordu. Komşu klanı... Görünen o ki artık düşmanıydı.

McBoydlar? Bu hiç mantıklı değildi. Sıradan insanlardı onlar. Ailelerini geçindirmek için çok çalışan iyi insanlardı. Orada görevlendirilmiş McLeren askerleri de onların klanları için savaşmaları gerekebileceğini biliyor ve kabul ediyordu. Fakat bu durum katledilen insanların sayısını açıklamaya yetmiyordu. Böylesine büyük bir kıyımı açıklayabilecek hiçbir sebep yoktu. Hiçbir mazereti de sineye çekip kabullenemezdi. McLeren halkı, sıradan bir aileden doğmuş olsun ya da olmasın, bu geceden korkmamalıydı. O bu toprakların sahibi olduğu sürece, korku içinde yaşamalarına gerek kalmayacaktı.

“Adalet yerini bulacak. Buna yemin ediyorum.” Sesinde bir otorite vardı, fakat kaybettiklerinin başında ağlayanlar için aynı zamanda da bir teselli oldu bu sözler. Adamları gerekli hazırlıkları yaparken, Torin bir anlığına öylece durdu; sonra döndü ve tekrar atına bindi. Atının sırtında kendini evinde gibi güvende hissetti. Babası onu McLeren halkını hem iyi hem kötü zamanlarında yönetmesi için yetiştirmişti. Ne babasını, ne de o anda kendisini izleyen tek bir McLeren insanını hayal kırıklığına uğratamazdı.

“Pekâlâ, bakalım McBoydlar kendilerini nasıl savunacaklar görelim arkadaşlar!”

Torin, ay ışığının kayalık araziye aydınlatmasını engelleyen bulutlara aldırmadan atını gecenin içine doğru sürdü. Ne de olsa o bir Kuzey İskoçyalıydı. Karanlığın içindekiler ondan korkmalıydı.

“Shannon! Uyan kızım, hadi çabuk.”

Shannon McBoyd gözlerini açtığında, gecenin cansızlığına karşı ışığını sunan tek bir mum alevinden başka bir şey yoktu. O titreyen tek bir alevin parlaklığı dışında yalnızca karanlık vardı. O sarı parlaklık, yanındaki kadının yüz hatlarını, yüzündeki sıkıntılı bakışı seçebileceği kadar gözler önüne seriyordu. Hissettiği gerilim bütün boynunu ve sırtını karıncalandırdı.

“Söyle bakalım Gerty. Gecenin bu saatinde bu telaş da neyin nesi?”

Shannon gözlerini ovuşturdu ve içi ürperdi. Buz gibi bir geceydi, tuhaf bir soğuk vardı ve odasının karşısındaki küçük pencerenin ahşap kepenkleri sımsıkı kapalıydı. Fakat rüzgâr buna rağmen kepenklerin ortada birleştiği yerden içeriye esiyordu. Gerty pencerenin önünde hareket ettikçe mum alevi dans ediyordu ve tek ışık kaynaklarını siper etmek için arkasını dönerken nefesini tuttu.

“Hadi yataktan çıkıp buraya gel.”

Shannon yatak örtüsünü itti. Geceliği, yatağında kalmadığı sürece onu zar zor koruyacak kadar ince ve eskiydi. Yaşlı Gerty ürpertici soğuğu hissetmiyormuş gibi duruyordu; ya da aldırmıyordu. Yaşlı hizmetçi elinde tuttuğu mumun alevini zar zor koruyarak yatağın perdesini kenara çekti.

“Baban seni çağırıyor. Acele et kızım. Viskisini aldı.”

Shannon midesine bir yumru oturduğunu hissetti çünkü babasının kendisini huzuruna istemesi için hiç normal bir zaman değildi. Üzerindeki uyku halinin son kalıntıları da,

babasının gecenin bu saatinde ondan ne istediğini düşünmeye uğraşırken uçup gitmişti. Yatağından aceleyle sürünerek çıktı, çünkü babası bekletildiğinde hiç sevecen olmazdı. Randal McBoyd itaat ve dakiklik beklerdi. Gecenin körü olmasının bir önemi yoktu, en iyisi geceyi hayaletlere ve diğer kutsal olmayan varlıklara bırakmaktı.

“Acele et, genç bayan.”

Gerty, Shannon'm ona uymasını beklemedi. Yaşlı hizmetçi Shannon'm onu durduramayacağı kadar hızlı hareket ediyordu. Gerty, Shannon daha kollarını bile tam kaldırmadan kafasının üstünden bol bir elbiseyi geçiriverdi. Neyse ki elbisesi kollarını içinde oynatıp geçirebilecek kadar kocamandı. Kumaş gecenin soğunu içinde tutmuş, giyince onu yine ürpertmişti. Gerty eline bir kemer verdi ve tarağına uzandı. Hizmetçi tarağı masanın üstüne geri koymadan önce, tarakta kalan saçı gelişi güzel ayıkladı. Saç tutamlarını aldı ve saç örgüsünün içine sıkıştırdı, kadın saçını çok sert çektikçe Shannon da yüzünü buruşturup geri kaçıyordu ama aşağıya gevşek bir saçla inemezdi. Bu durum, ismiyle birlikte anılması gereksiz olan dedikodulara yol açardı. Yatağının kenarında duran keten şapkasına uzandı ve birazcık içini ısıtmasına yardımcı olacak sıcaklıktan memnun bir şekilde çenesinin altından bağladı. Oysaki babası ondan, yazın ortasındaki bunaltıcı sıcaklara rağmen mütevazı görünmesi için takmasını istediğinden beri bu şapkadan nefret etmişti.

“Yeterince iyi görünüyorsun. Hadi devam et.”

Gerty odanın kapısını açıp telaşla hareket ederken, Shannon da bir ayakkabıya ayağını sokmak için debeleniyordu. Gerty'nin yüzünde, teninin ortasından yeni bir endişe dalgası yaymış pek tekin olmayan bir görüntü vardı. Neyse ki

babasının onu beklediği büyük salondan çok uzakta uyumamıştı. Klan lideri McBoyd, görüşmek istediği kişileri hep büyük salonun sonundaki yüksek kürsüde oturarak kabul ederdi. Yırtıcı bir kuş pençesi şeklindeki kolçakları çok süslü bir şekilde oyulmuş, pahalı bir İran halısı üzerine konulmuş tek bir koltuktan burada duran.

Shannon, merdivenlerin başındaki parlaklığı görmeden önce, yanan mumların kokularını duymuştu. Onu o tatsız kabul salonuna götüren merdivenleri çıkarken sesler geliyordu. Bir sürü ses, hatta kahkaha sesleri. İçine doğan kötü his onu boğuyordu. Tüyler ürpertici bir ses karışımıydı, neşe ve karanlık... Bu durum kendini hâlâ rüyada gibi hissettirdi, çünkü etraftaki bu fazla hareketlilik günün bu saatiyle hiç uyumlu değildi.

Başka bir şeydi duygularına dokunan. Merdivenleri saran kokuyu algılayabilmek için derin bir nefes çekti. Metalik ve yoğun bir kokuydu, midesini bulandırdı. Buz gibi bir rüzgâr teninin üzerinden geçti ve tüyleri diken diken oldu.

“Hadi ama devam et.”

Gerty birkaç adım kala onu salondan içeriye itiverdi. Klan liderinin tek kızına, mütevazı bir bayan olarak, yatak odası diye küçük bir depo odası verilmişti. McBoyd Kalesi'nin ikinci katında yalnızca erkek kardeşleri kalıyordu. Babasının gözünde erkek kardeşlerinden daha aşağıdaydı, yerini bilmesi ve bunun kendisine sürekli hatırlatılması gereken bir kadındı. Kilise de ona aynı şeyi söylemişti; bir erkekten daha aşağıda olduğunu anlatmıştı, ama onun kalbi buna hiç inanmadı. Gerty ona inatçı diyordu, kadın olmanın kaderinden memnun olmayı öğrenmezse hiçbir yere varmayacağı konusunda onu sürekli uyarıyordu.

Bazı yönlerden memnundu. Kendisine verilen odanın merdivenlerinden, büyük salonda kutlama yapanlar onu fark etmeden orayı görebiliyordu. Büyük salonun sonundaki büyük çiftli kapıdan görölmeden içeriyi dikizleyebilirdi. Kulakları onu yanıltmamıştı, gerçekten de büyük cümbüş vardı. Fakat gecenin bir yarısı bu kadar gürültü yapan adamlara daha yakından baktığında gözleri korkudan faltaş gibi açıldı. Birden nefesi kesildi, kimse fark etmeden hemen içine çekti. Kan kokusu burada çok daha keskindi. Yiyeceklerin kokusuyla karışıyordu, midesi tamamen altüst oldu. Gerty arkasında olmasaydı, tuvalete koşup öğürecekti.

Klan adamları kan lekeleri içindeki İskoç etekleri ile kutlama yapıyorlardı. Birbirlerine kocaman bira dolu bardakları kaldırırken kahkahalar atıp şakalaşıyorlardı. Shannon kendini adamların parmaklarını mahvetmiş koyu lekelerle kilitlenmiş olarak buldu. Bunu kendi soydaşlarından görmek dehşet verici ve çok korkunçtu. Fakat daha dikkatli baktığında, babasının adamlarından salonda öylece oturan, kutlama yapanların olduğu yerden daha sessiz bir yerde duranlar olduğunu gördü. O adamlar, gözlerinde bu gece olanlardan hiç şehvet duymadıklarını söyleyen bir bakışla, çoğunun elinde bile zor tuttukları içkilerini yudumluyorlardı.

“İşte buradasın. Bu ne deliliktir ki beni bu kadar uzun süre bekletiyorsun, kızım?” Gözleri kısıldı. “Öyle görünüyor ki kilisede babana saygı göstermek adına hiçbir şey öğrenmiyorsun.”

Shannon babasının ondan hep istediği hürmeti göstermek için başını eğdi. Bu hareket en azından çatık kaşlarını Randal McBoyd’un gözlerini dikmiş bakışlarından saklamaya yaramıştı. Küstah biriydi ve yumruğuyla bıraktığı en

son morluk daha yeni geçiyordu. Shannon'ın taze bir yara izi edinmeye hiç niyeti yoktu. Zaten pek yakında yenisi gelirdi. Muhterem babası içinden geldiği her an onu azarlamaktan çekinmezdi. Babası ona bir erkekten daha aşağı olduğunu ve bir kız çocuğu olarak dünyaya geldiği için kendisini hayal kırıklığına uğrattığını hatırlatmayı bir alışkanlık haline getirmişti. Fakat Shannon'ın bakışları bu görüşlere katılmadığını apaçık ele veriyordu. O yüzden bakışlarını yerde tutmak en iyisiydi. Bu sayede en azından bir süreliğine evdeki sükûneti koruyabilirdi.

“Onu hemen getirdim efendim.” Gerty sırtının ortasından dürtmeye niyetlendi, ama Shannon'ın buna ihtiyacı yoktu. Muhterem babasının çarpıcı menziline girmek için hiç acelesi olmamasının yanında, korkağın teki de değildi. Gücünden çekeceği varsa çeker ve üvey annesinin çoğu kez yaptığı gibi kapı aralığından yapmacık bir şekilde gülümsemezdi. Kadının mahzun suratu ve titrek ellerinin görüntüsü onu hep sindirdi. Eğer o bir kadın olarak yerini kabul ediyorsa, Shannon asla etmezdi.

“Baba.”

Randal McBoyd burnundan soluyordu. Büyük bira bardağının üstünden ona dikkatle bakarken sol eli koltuğunun kenarında kıvrılmış duruyordu. Homurdanmaya başlamadan ve bardağını bir hizmetçiye uzatmadan önce koca bir ağız dolusu birayı tek seferde içti. Efendisinin bardağını tutmakla görevli çocuk, bardak düşmeden yakalayacak kadar hızlı davrandı.

“Evet, ben senin babanım. Çok kere nefretle karşıladığım bir gerçek, fakat görünen o ki bana bir kız çocuğu doğuran annenin zayıflığından bu gece belki bir fayda sağla-

nabilir.” Elinin altındaki koltuğun koluna vurdu. “Kral öldü. İskoçya tahtına yeni bir aile geçecek, öyle bir aile olacak ki İngiltere’nin elinden kırıntı dilenen köpekler gibi olmayacak!”

Arkasından bir tezahürat koptu, fakat Shannon az önce sessizce izlediklerini gördüğü adamları fark etti. Onların gözlerinde kendi gözlerindeki korkunun bir yansımasını gördü. Bu bakış, savaşın muhteşem bir şey olmadığını düşünen iyi kalpli adamların bakışıydı. Fakat sessiz kaldılar çünkü klan liderlerinin arkasında yer almaları gerekiyordu. Bu bir İskoç geleneğiydi ve şeref, şüphelerden daha önemliydi.

“Atholl Kontu’nun yeğeniyle evleniyorsun. Bu ayın sonu gelmeden Atholl tacın sahibi olacak, zaten o taç James’i İngiltere’den getirmek yerine onların olmalıydı. Atholl tacın gerçek ve haklı varisidir; yeni düzene karşı çıkan her klan, bu gece McLeren halkına olduğu gibi kılıçtan geçecektir.”

“McLeren klanına baskın mı yaptınız? Onlar bizim sayımızın ve Kuzey İskoçyalıların en az üç katı kadarlar.”

Babası öfkeyle gürlledi. Bir anda ayağa kalktı ve hemen ardından yumruğu Shannon’ın yanağıyla birleşti. Bu darbeye birlikte Shannon’ın kafası arkaya savruldu; fakat o, duruşunu hiç bozmadı. Onun yerine, en ufak bir titreme olmadan yüzünü babasına çevirdi. Hatta dudağını ısırды, böylece titremesini önleyebilecekti.

“O sivri diline sahip çıkacaksın! Duydun mu beni? Hiç bir kadın bana fikrini söylemeyecek. Benim çatımın altında asla, sana söylüyorum!”

Shannon gözlerini dikip babasına baktı, yumruğun acısı bütün yüzüne yayılıyordu, fakat babasına en ufak bir sızı belirtisi göstermekten kaçındı. Dudağından kan süzülüyor-

du, fakat kanı silmek için elini kaldırmadı bile. Babası kıs kıs güldü.

“Güzel, yine de sağlam çıktın. Atholl, iraden konusunda kusur bulamayacak. Ona İskoç denilmeye değer oğlanlar vereceksin.”

Kendini koltuğuna geri bırakmadan önce homurdandı. “Evet, o gençle evlenmen, McLerenleri İskoçya üzerinden temizleyip yok etmemize yardım etmek konusunda Atholl’un verdiği sözü tutmasını garantileyecek. McBoyd’lar buradaki güç olacak kızım. Atholl vazifenin sonlandığı görmüş üzere görevliler göndereceğini haber verdi. Atholl’un adamları buraya varır varmaz, bu işi bitireceğiz.”

Babası eğildi ve çizmesinin üzerinden bir hançer çıkarttı. Bıçağında hâlâ koyu lekeler vardı ve babası kurumuş kana onu iğrendirecek şekilde gülerek baktı. “Bunu McLerenlerin liderinin kalbine sapladım.”

* * *

“Böyle bir canavarla nasıl aynı soydan olabilirim?” Shannon babasının katliamdan aldığı keyfi hafızasından silmeye çalışarak kafasını salladı. Sırf güç kazanmak için komşularını öldürmenin McBoyd ismine onur getirdiğine inanmayı kabul etmiyordu. Böyle düşünmesinin sebebi bir kadın olmasıysa, kadın olduğuna minnettardı.

“Sus, o morarmış gözün senin için yeterli ızdırıp olmadı mı? Klan liderine itaat edilir, sorgulanmaz.”

Shannon odasında dahi yüz ifadesini yumuşatmak istemedi. Gerty onun yaptıklarını kınarcasına söylendi.

“Senin için işler hiç yolunda gitmeyecek genç bayan. İçindeki bu inatçılıkla olmaz. Bu dediğimi en iyisi Edinburgh’a giderken yolda düşün. Uzun uzun ve iyice düşün. Emin ol ki kocan bu inadına karşı babandan daha anlayışlı olmayacak.”

Düşünmek? Olanları tekrar tekrar düşünüp taşınmaktan başka bir şey yapamazdı. Yolculuk için aslında bahara az kalmıştı. Ama babası onu yarı donmuş bir yolda yolculuğa gönderiyordu. Bu aslında bir lütuftu belki de. Böyle bir canavar ile aynı çatı altında durmaya hevesli değildi. Bu kadar uzun süredir barışın keyfi sürülmüşken, hangi klan lideri savaş arayışında olurdu?

Aç gözlü bir adam. İşte babası böyle biriydi!

Her şey yolundayken bunun farkında olmayan bir adam. Shannon pek de karamsar biri değildi. Babasının kadın ırkından hoşnutsuzluğundan dolayı çektiği sıkıntılar bile onu, etrafındaki güzelliklere karşı kör etmeyi başaramamıştı. Yılın her zamanı masalarda bolca yiyecekleri vardı. Sıcak tutan kışlık giysiler ve ailesinin renklerini giyen vicdan sahibi adamlar. Milli kıyafetini hep gururla ve dimdik bir kafayla taşıymıştı, fakat şimdi elbisesinden sarkan kareli McBoyd kumaşının uzunluğuna baktığında, Shannon içinde yükselen utancı hissetti. Mavi ve kırmızı renklerle lekeli görünüyordu artık, tıpkı babasının hançeri gibi lekelenmişti. Babası komşusu McLeren’i hep kıskanmıştı, hatta zaman zaman onlara baskınlar yapıyordu. Ama hiç kan dökülmemişti. Birkaç koyun ya da bir iki çuval tahıl normal ganimetlerdi. Aslında daha çok adamlar arasında kimin diğerini alt ettiğini görmeye yarayan bir şeydi bu ganimetler.

Yolculuğu için bir bavul hazırlanırken, yaşadığı şok onu hâlâ pençesinde tutuyordu. Kendi soydaşları, üzerlerine

kardeş İskoçların kanlarını giymiş zalimler gibi görünüyordu. Bu her zaman saygı duyduğu McBoyd şerefi değildi. Bu, onun korkudan sinmesini sağlamış aç gözlülük ve kötülüğün doğurduğu bir şeydi. Oradan ayrılıyor olduğundan dolayı, hüznü olduğu kadar mutluydu da. Yarı buzlu bir yolda gidecek olsa bile böyleydi.

“Morarmış yüzüne ne yapılabilir bir bakalım.”

Gerty çenesini eliyle kaldırdı ve şişen yeri inceledi. Dudaklarını büzdü.

“Sen aslında gayet hoş bir genç bayansın. Yani yüzünde babanın elinden çıkmış bir damga taşımadığında öylesin.” Bir kez daha homurdandı. “Birazcık dua edersen, damat ile buluştuğunda iyileşmiş olabilirsin. En iyisi bunu umut etmek. Hiçbir adam babasını iğneleyen bir eş istemez.”

“Ben gerçeği söyledim. McLerenler bizden sayıca çoklar ve Kuzey İskoçyalılar hafife alınacak insanlar değiller. Bu gece olanların intikamını almaya gelecekler, bundan şüphelen olmasın.”

“Sus şimdi.” Gerty eliyle haç işareti yaptı. “Hepimizin üzerine lanet mi getirmek istiyorsun? Baban Beyaz Tepe’yi yerle bir etti. Bütün McBoyd halkının hayatı Atholl ve baban arasında yapılan ittifakta asılı duruyor.”

Gerty arkalarında bavulları hazırlayan iki kıza doğru parmaklarını şıklattı. İkisi de olduğu yerde donmuş kalmıştı; az önce duydukları karşısında gözleri endişe içindeydi ikisinin de. Her nedense Shannon, McLerenlerin üzerlerine yağdıracakları intikamın zamanı geldiğinde, Gerty’nin duaları ya da parmaklarını şıklatmasının bir şeyi değiştireceğini düşünmüyordu. Hizmetçi kızlar endişelenmekte haklıydı. O da sırtındaki gerginlikten kurtulamamıştı. Kürek ke-

mikleri arasına öylece oturmuş, canını acıtana kadar daha da gergin bükülüp duruyordu.

“İşinize dönün. Bir McBoyd ne kadar erken Atholl ailesine gelin giderse, hepimiz için o kadar iyi. Sen yatağa girdikten ve artık işler geri dönüşü olmayan bir hale geldikten sonra, ittifak daha da sağlam hale gelecek. Eğer kader merhametli olursa, karnına hemen bir bebek düşer de ittifak McBoydlar için daha da sağlam hale gelir.”

Gerty eline kalın yünden yapılmış bir üstlük aldı. “Bu seni yolda sıcak tutar.”

Hiç yoktan iyiydi. Kişisel eşya ya da yolculuk giysisi tarzında çok az eşyası vardı. Hizmetçi kızlar işlerini bitirdiğinde tek bir bavul yalnızca yarısına kadar dolmuştu. Shannon kendi giysilerinin çoğunu kışın yapardı, fakat günler kısarken ancak yıpranan giysileri onarmaya yetecek kadar gün ışığı oluyordu. Gerty masanın üzerinde duran baharlık yeni elbisesini dikkatlice katladı ve dikiş aletleriyle birlikte bavula yerleştirdi.

Hizmetçi kızlar yalnızca kısa bir bakış atarak reveranslarını yaptılar ve odadan ayrıldılar. Gözlerinde acıma duygusu gizliydi, fakat ittifakın tastiklenmesi için duydukları arzu o duygunun önüne geçmişti. Bu onların huzurlu uyuması ve McLeren atlılarının geçeceği tepenin intikam için geldiklerinde toz duman olduğunu seyretmemeleri için tek yoldu.

Aslında Shannon babasının arzusu dışında bir sebepten dolayı evlilik yapacağını da beklemiyordu. Bu bir kız çocuğunun göreviydi. Babasının buyurduğu şekilde evlilik yapacaktı. Kendini bildi bileli, ona böyle öğretilmişti. Annesi de aynı şekilde evlenmişti ve tanıdığı iki üvey annesinin de yaşadıkları farklı değildi. Anlaşmalar sonucu buraya gelmiş-

ler ve en ufak nezaket gösterilmeden babasının yatağındaki yerlerini almışlardı.

O ise hiç evlenmeyeceğini ummaya başlamıştı. Yirmi iki yaşındaydı. Evlilik yaşını bayağı geçmişti. Shannon geçen yıllarına hayıflanmadı. Doğrusu bu belirsizlik hoşuna da gidiyordu. Son doğum gününün üzerinden zaman geçmesi ve herhangi bir damat adayının ona talip olmamasının ardından, içine bir huzur yerleşmişti. Özgürlük hissi, içini rahatlık ve güven ile doldurmuş gibiydi. Halinden memnundu ve kendini tam hissetmek için bir kocaya ihtiyacı yoktu.

Elbette çocukları olması güzel olurdu, fakat ilgiye ihtiyacı olan ve kendisinin bu ihtiyacı karşılayabileceği bir sürü anesiz bebek vardı. Bir klan liderinin kızı olmak, onu kendine has bir yere koyuyordu. Konumu gereği, bir sevgili edinmek onun yapabileceği bir şey değildi. Ama geceleri, yatağını çevreleyen perde onu sıcak tutması için örtüldüğünde, bir erkeğin ellerinin onu nasıl hissettireceğini merak ederdi. Bir öpücük tarif edildiği kadar ateşli miydi? Ve şehvet neydi? Bedeni bu istekle yanıyordu, içi kıpır kıpır oluyordu ve kilisede ona anlatılanlara rağmen, dualarda teselli yoktu. Rüyaları, yalnızca dedikodulardan ve kitaplardan bildiği bir sevgilinin ateşli hayalleriyle doluydu.

Belki bu soruların cevabını evlendiği gece öğrenecekti. Ya da belki de hiç böyle olmayacak, göğüslerine ona tutkunun keyfini tattıracak tek bir dokunuş bile yapılmadan, kendini kalçaları açılmış bulacaktı. Anlaşmalı evlilikler genellikle soğuk evlilikler olurdu. En yeni üvey annesi, babasının karısı olarak ilk sabahında hiç durmadan ağlamıştı. Babası pis pis sırtarak, genç kadın her önünden geçtiğinde onun kalçalarına dokundu. Fakat mutfaktaki hizmetçi kızlar yaşadıkları evlilik dışı ilişkilerden gayet memnundu. Shannon

onları bir oğlanın diğerlerine göre ne kadar iyi olduğunu fısıldaşırken duymuştu. Tutku, kadınlar için yalnızca bir iki eşte bulunabilecek, yakalanması zor bir şey gibi görünüyordu. Erkekler, sahip oldukları herhangi bir kadınla bu duyguyu tatmin etme yeteneğine sahip gibiydiler ki bu oldukça adaletsiz bir durumdu. Bu gerçek onun anlaşmalı evliliği konusunda ona pek bir umut bırakmıyordu.

Yine de umut edecekti. Kendisine acımak hiçbir zaman hoşuna giden bir şey değildi.

Gerty, Shannon'ın saçlarını örmeye başladı. Saç tutamları bal rengiydi. Gerçek bir sarışın değildi ama saçında kahverenginin yoğun, koyu tonları da yoktu. Bazıları hoş bir yüzü olduğunu söylerdi, fakat çoğu kişi onu görmezden gelirdi. Çünkü o klan liderinin kızıydı. Ot biçme zamanı onun için çayırlarda yuvarlanmalar yoktu. Her Bahar Bayramı, diğer McBoyd kızları kıkırdayıp bahar eğlenceleri için uzaklara kaçarken, o yalnız başına sabah çiğinde yüzünü yıkardı.

Yani, daha doğrusu onlar birleriyle oynamaya giderken...

Bu aşk yapmak değildi. Çoğu çift birbirlerini yalnızca gün bitmeden yaşamak zorundayken ve kilisenin gücü devam ederken nasıl olabilirdi ki? Bahar Bayramı ruhban sınıfına ve şehvet dolu olanların lanetleneceğine dair verdikleri vaazlara hiç uğramazdı. Hepsi de üreme geleneğini yerine getirirken keyfine bakar, ertesi gün ise tövbeler içinde diz çökerdi.

“Oldu işte.” Gerty işini bitirdi ve Shannon'ın saç örgüsünün sonunu da yeşil bir kurdele ile bağladı. “Bahar eriği gibi tatlı oldun. Aynen bir gelinin olması gerektiği gibi. Tam bir McBoyd gelini.”

“Ulak!”

Torin kılıcının keskin ucunda olan dikkatini yukarıya çevirdi. Kılıcının boyunda bir bileme taşını bakmadan, usta bir hareketle çıkarttı. Kılıç aslında yeterince keskindi ama bileme taşını geri koymadı. Onun yerine karşısındaki bayırdan koşarak inen genç çocuğu izledi.

“Kaleden ayrılan bir grup insan var efendim.” Çocuk hızlı kalp atışını yavaşlatmak için birkaç derin nefes aldı. Lorduna bildireceği bir şey olmasının zaferiyle sırıttı. “Galiba McBoyd, kızını güneyde bir yere gönderiyor.”

“Adamın bir kızı olduğunu bilmiyordum.” Malcolm McLeren, ağzının bir köşesi memnuniyet içinde yukarıya kalkmış şekilde kılıcının ucuna dokundu. “İşte bu, o alçak herif hakkında öğrenmekten memnuniyet duyduğum bir şey oldu. Onu geri vurmak için güzel, zayıf bir nokta.”

“İrza geçmek yok!”

Torin’in bu sözleri, yanında bekleyen adamların pek hoşuna gitmedi. Fakat kendisine yönelen çatık kaşlar karşısında başını dik tuttu. “O alçak heriflerin yaptığı gibi yapmayacağız. Bu konuda son sözüm budur. Biz McLereniz, zalim değiliz. Onların kanlı yöntemlerini cezalandırmak için buradayız. Birileriyle düşüp kalkmak isteyen herhangi bir McLeren, bunu peşinde olduğu kızı tavlayarak elde edecek.”

Malcolm omuz silkti. “Madem öyle diyorsun... Sanırım ne düşündüğünü anlıyorum.”

Malcolm’un sözlerine, etraflarındaki adamların bekle-
diğinden daha fazla kısmı kafa sallayarak onay verdi. Bu

McLeren, yoldaşlarının saygısını kazanmış biriydi ve onunla görüş birliğine varmak klan liderinin satın alamayacağı bir şeydi. Bu görüş birliği Torin için bir onurdu ve takdir ettiği bir uzlaşmaydı. Kendisine “klan lideri” denilmesi boş bir unvandan ibaret olsaydı, onun için hiçbir anlamı olmazdı. İskoçyada yeterince o türden klan lideri vardı. Babası McLerenler için çok daha fazlası olmuştu ve Torin de onun izinden gitmesi gerektiğini hissediyordu.

Torin tekrar ulağa döndü. “Kız yola çıktı mı dedin?”

“Evet. Elinde tek bir bavulla. Onunla birlikte giden adamlar klan bayrağı taşıymıyordu. Fakat oydu. Shannon McBoyd. Onu açık ve net şekilde gördüm.”

Genç Gilian sırtıttı. “Evet. Geçen bahar bayramında onu görmüştüm. Klan liderinin kızı diye, ondan uzak durmam için hemen uyarılmışım da. Meşru olan bu dediler. Onun klanından olan kadınlar, babasının, kızının bekâretini bir kaç lorda vaat ettiğini ve kızın bakire kalmak zorunda olduğunu yoksa bedelini çok kötü ödeyeceğini iddia ettiler.”

İşte bu ilginçti. Torin öfkesinin yatıştığını hissetti ve beyni gerçekleri süzgeçten geçirmeye başladı. Bakışlarını kendisinden komut bekleyen adamlara çevirdi. Yüzlercesi ve daha fazlası, üzerlerinde gururla taşıdıkları McLeren renkleriyle, yukarıdaki taşlı tepelerde ilerliyorlardı. Gün yeni ağarırken, sabahın ilk ışıklarında bile tartanlarının eflatun ve yeşil renklerini görebiliyordu. Şimdiden McBoydlerden sayıca çoklardı ve bu gördükleri yalnızca en hızlı olanlarıydı. Haberler, Beyaz Tepedeki korların soğumasından daha çabuk yayılıyordu. McBoydler hiçbir zaman dost olmamış olabilirlerdi ama daha önce hiç böylesi budala bir davranışları da olmamıştı. Hisseleri olan bir toprağı ateşe vermek

aptalcaydı. Adamlarını içeri salmak tam bir delilikti. Elbette intikam alınacaktı. Böyle bir saldırıyı görmezlikten gelmek, bir ikincisini davet etmek olurdu.

“Bu yapılan saldırı hiç akla uygun değil.”

“Evet dostum.” Malcolm başını yana eğdi ve ona dikkatle baktı. “Ne düşünüyorsun?”

Torin durumu gözden geçirdi. Klan lideri olmak bir unvandan daha öte bir şeydi. Bir görevdi. Halkı, iyi kararlar vermesi için ona bel bağlamıştı; öfke sisi üzerlerine çökmüş olsa bile.

“Edinburghda bir şeylerin gizli hazırlığının yapıldığından şüpheleniyorum. McBoyd’a McLerenleri yok edebileceğini düşündüren bir şey. Kesinleşen, bir evlilik gerektiren şeyler.”

Kılıçların üzerindeki eller buz kesmişti. Torin sözü bittiğinde, kendisine bakan gözlerin yükünü üzerinde hissetti. Malcolm fısıldadı.

“Bunu düşünmemiştim ama sanırım haklısın. McBoyd’lar daha önce hiç bu kadar küstah olmamıştı.”

“Fakat Randal McBoyd’un aç gözlü bir domuz olduğu çok iyi bilinir.” Torin tepeden aşağı baktı. “Ve tam bir kendini beğenmiş haline geldi. Sınırını korumak için tek bir adam koyulmuş değil. Kendisini koruması için bir başkasının adamlarına ya da bize saldırması ve bizi oyalaması için başka birilerine bel bağlamış durumda.”

Etrafından beddualar yükseldi, ama Torin hemen harekete geçti.

“Braden. Bu adamların yarısını alacak ve başka baskın olmadığına emin olarak işe başlayacaksın. Connor Lindsey’ye

birkaç ulak gönder ve burada neler olduğunu öğrenmesini sağla.”

Braden uzandı ve örme kasketinin köşesini çekiştirdi. Torin, kana kan isteğini sineye çekmişti. McBoyd kalesinin üzerine akın etmek, içini kemiren öfkeyi yatıştırabilirdi; fakat bu, klanının üzerindeki tehdidin son bulacağı anlamına gelmezdi. İşin içinde başka bir isim daha varsa, McBoyd’a sadakat gösterenin kim olduğunu ortaya çıkartması gerekiyordu. I. James, İskoçya tacını şüpheli bir şekilde takmıştı. Kraliçe ikiz oğlan çocukları dünyaya getirmişti, fakat bir tanesi çoktan ölmüştü. Lindy ve Atholl gibi ada lordları, kendilerinden daha yüksek rütbede olan bir adama itaat göstermekten hoşnut olmayan güçlü adamlardı. Fakat belli bir sayıda klan lideri sancakları altında toplanmadan İskoçya’yı alamazlardı. McBoyd gibi bir adam, yalnızca kandırılmayaçağından emin olduğunda bir işin altına imzasını atardı.

Kızıyla yapılan bir nikâh, bu adamı satın alırdı. Durum bundan ibaretti. Bu araştırmaya değer bir şeydi. Sivil savaş daha çok kanın dökülmesine ve klanların birbirine karşı savaştığı bir cehenneme sahne olurdu. Bu Torin’in uzak durmayı tercih ettiği bir şeydi. İskoç tarihinin olması gerekenden fazlası, kanla yazılmıştı.

“Birkaç adam alıp kızı takip edeceğim. Tam olarak ne gibi bir entrika döndüğünü ortaya çıkartma niyetindeyim arkadaşlar. Kendi halkımız birbirleriyle savaşıırken, ailelerimizi koruyamayız.” Torin kararını verdi.

McBoyd takviye kuvvetleri, atlarıyla onun toprağına doğru ilerliyorken, dinlenemezdi. Ayağa kalkarak, kılıcını sırtındaki kılıfına yerleştirdi. Kızı takip edecek ve onu babasının anlaşmalarını gerçekleştirmekten alıkoyacaktı. Bunun gerçekleştiğini görmenin neye mâl olacağı önemli değildi.

O klan lideriydi ve klanı onun gücünü diğer her şeyden üstün tutardı.

Şövalyelerden bile üstün. Eğer McBoyd kızını böyle çirkin bir entrikada kullanacaksa, o halde Torin onu babasının rüşvet vermeyi planladığı lord ile evlenmeden önce ele geçirmek zorundaydı.

* * *

Yolculuk tamamen içler acısıydı. Babasının evinden kurtulmuş olması gerçeğini saymazsa tabii. Shannon bu gerçeğe tutunmayı seçti. Her bir kilometreyi katetmek, atlar için büyük çaba gerektiriyordu. Karlar erimeye başlamış ve her şey çamur haline gelmişti. Atlar bir de onun ağırlığıyla uğraşmanın diye yolun büyük bir bölümünde yürüdü. Buna rağmen baharda yalnızca bir gün sürecek mesafeyi gitmek şimdi üç gün almıştı. Ona eşlik eden adamların suratları, bu sinir bozucu durum karşısında asılmıştı.

Ovalara bakan dağın sırtını aştıklarında, aşağıda çoktan birkaç çadır kurulmuştu. Babasının adamı olan Gair, onları bekleyen adamların sayıca az olduğunu gördüğünde içinden küfür etti. Kalan yolu paldır küldür indi ve takdim edilmeyi beklemeden çadırlardan birine girdi. Babasının diğer adamları da onun hemen arkasından Shannon'ı oraya sürüklediler. Ona gösterdikleri hürmetten eser kalmamıştı.

“Söz verilen görevliler nerede efendim?” Gair sesini yumuşatmadı bile. Küçük bir masada oturan bir adam, tüyden kalemiyle yazdığı yazıyı yarım bırakarak duraksadı. Bu adam her kimse, etrafındaki her şey para kokuyordu. Hem de oldukça çok para. Elindeki tüy kalemin gümüş bir tepesi

vardı, içi mürekkep dolu bir cam kavanoz ise cilalı bir yazı masasının üzerinde duruyordu. Parmağında herkesin ona itaat ettiği gösteren bir mühür yüzüğü vardı.

“Klan lideriniz tam bir ahmak.” Kiltini gözler önüne sererek ayağa kalktı. “Ben Fergus, efendimiz, gerçek kral Atholl’un üçüncü yardımcısıyım.”

Shannon, babasının komutanının tüylerinin diken diken olduğunu gördü. Gair McBoyd, klan liderine hakaret eden adamın ayaklarına tükürmeden önce kıpkırmızı oldu.

“McBoydlar tasma takılacak köpekler değildir.”

Adam bir kaşını kaldırdı. “Atholl’un kontu sizin klan liderinizin efendisi olacak, bu konuda şüpheniz olmasın, yoksa bütün McBoydların sonu McLerenlerinki gibi olur.”

Gair yumruğunu kaldırdı. “Adamla bir pazarlık yaptık. Kıza karşılık bize adam sağlama sözü verilmişti.”

“Evet. Siz de kral ve oğlu ölene kadar sessiz kalmanız konusunda uyarılmıştınız. Böylece tacın kime gideceğine dair hiçbir şüphe kalmayacaktı.”

Çadırın içini ağır bir sessizlik kapladı. Gair ilk kez kuşku görünüyordu. Fergus dikkatini Shannon’a çevirdi. Bir elini kaldırdı ve işaret etti. Shannon’ın söyleneni yapmasına pek olanak verilmedi. Çadır girişini koruyan iki adam yanında belirdi ve neredeyse efendileri ona kımıldamasını emrettiği anda onu öne doğru getirdiler.

“Şalını başından çıkar ki seni görebileyim. Şapkanı da.”

Muhafızlardan biri uzandı. Shannon adamın parmaklarını vurarak itti.

“Ne dediğini duydum. Ellerini benden uzak tut.”

Çadırın içinde hafif bir kıkırdama duyuldu. Sıcak tut-

ması için başına sardığı şalını çıkarırken, Fergus da ona doğru gülümsedi. Gözleri tuhaf bir şekilde etkileyiciydi. Shannon'ın şapkasını çözmesini ve başından çıkartmasını izleyerek, onu uzun süre süzdü. On yaşından beri kapalı tutuktan sonra saçını tamamen göstermek garip bir duyguydu. Kendine hâkim olmalıydı. Sonuçta yalnızca saçını açacaktı. Erkekler kendi saçlarını devamlı açık tutarlardı.

“Kız kabul edilebilir görünüyor.”

Gair burnundan soluyordu. “Söz verilen görevliler ne zaman burada olacak be adam? Bilmek istediğim asıl şey bu.”

Fergus kaşlarını çattı. Yüzünü karartarak Gair'e doğru yaklaştı. “Siz Kuzey İskoçyalılar hiçbir zaman sabretmenin değerini bilemezsiniz. Kral öldü, fakat kraliçe küstah oğluyla birlikte kaçtı. Onu koruyan ve kraliyet tacının oğluna gitmesini isteyenler var.”

Shannon soluğunu tuttu. İçindeki nefesin sesini saklayamadı. Fergus'un sesinde, Shannon'ın omurgasını ürperten bir soğukluk vardı. Shannon'a dönüp bir kez daha baktı ama bu dikkati uzun sürmedi. Yine Gair ile yüz yüze geldi ve yüz ifadesi buz gibi sert ve soğuktu.

“Henüz evlilik gerçekleşmeden, sayıca sizden üstün olan bir komşu klana saldırmak düşüncesizce. Gerdeğe kadar size adam verilmeyecek.”

“Tam bir kahrolası İngiliz gibi konuşuyorsun.”

Fergus dudaklarını bükerek karşılık verdi. Arkasını döndü ve sandalyesine yöneldi. Sandalyesine oturup rahatça yerine yerleşirken, herkesin onu beklediğini umursamıyor görünüyordu.

“Kral İngiltere'de tutulurken yanıdaydım. Güvenini başka nasıl kazandım sanıyorsun?”

“İhanet ettiğin bir güven, öğle değil mi oğlum?” Gair, Fergus’un kısılan gözlerine rağmen kıs kıs güldü.

“Ben zamana göre en iyi ittifakları kurarım. Bir adam başarmak istiyorsa, geleceğin nerede olduğunu görmeye istekli olmalı ve geçmişe takılı kalmamalıdır. I. James geçmişin temsilcisiydi. Benim efendim, İskoçya için parlak bir gelecek olacak.”

“McBoydlar onun sancağını takip etmediği sürece taç filan giyemeyecek.”

Fergus sessiz kaldı, fakat Shannon gözlerinden zihninin hiç de boş olmadığını görebiliyordu. İçine korku salan kurnaz bir bakışı vardı. Cinayetten o kadar sakince bahsediyordu ki, bu adamın ruhu çürümüş olmalıydı.

“Ne de olsa anlaşmada komşu klanınıza karşı hiçbir harekete geçmeden önce yapılması gereken bir evlilik vardı. Üzerinde anlaşmaya varılmış olan muhafızları ancak ilk şart yerine getirildiğinde alacaksınız.”

“Fakat topraklardan bir kısmını ateşe verdik ve muhafız kuvvetleri öldürdük. Şimdi kendimizi korumak için adamlara ihtiyacımız var.” Gair’in sesinde bir çaresizlik belirdi. “Onları şimdi istiyorum, dostum.”

Fergus kayıtsız kaldı. “Söylediğim gibi. Sizin klan lideriniz bir ahmak. Birden çok klan buna bağlı. Kraliçenin oğlunu kral olarak görmek isteyen destekçileri var. Efendimiz Atholl’un bütün muhafızlarına ihtiyacı var. Klan liderinizin komşunuzla başlattığı savaş sizin kendi meseleniz.”

“Hepimizi silip süpürecekler, son adamımıza kadar.”

Fergus yine bir kaşını kaldırdı. “O halde sanıyorum ki en iyisi bir an önce Edinburgh’a gitmeniz. Böylece nikâh gerçekleşir. Lordum, klan liderinizden elle tutulur bir sadakat

teminatı alana kadar düşmanınıza karşı harekete geçmeyecek. Harekât zamanı geldiğinde lideriniz paniklese bile geri dönüşü olamayacak bir teminat.”

Gair kekeledi, bir homurtu ile dudağını büktü. Öfke vücudunu sarstı, fakat Fergus hareketsiz kaldı. Ardından elini kaldırdı.

“Aynen dediğim gibi olacak.”

* * *

“Siz, oradakiler. Bir atı tımarlamak ne kadar sürebilir ki? Yüce İsa aşkına, neden ikiniz birden aynı atla uğraşıyorsunuz?”

“Ben yalnızca görevimi yapıyorum.”

Torin kafasını eğmeye devam etti. Kılıcı olmadan kendini çıplak gibi hissediyordu, ama buna değerdı. Ellerini atın üzerinde tecrübeli bir şekilde daireler çizerek gezdirdi. Yardımcı Fergus O’Bien, yolculuk sırasında her şeyini yanında isterdi. Atı çadırının hemen arkasında dururdu, bu da Fergus’un konuşmalarını dinlemeyi kolay bir iş haline getiriyordu. Malcolm atın arkasından kafasını kaldırıp, gözlerinde bir pırıltıyla Torin’e baktı.

Torin eğilerek hayvanın dışkısıyla dolu bir el arabasının sapını tuttu. Malcolm iki ucunda kova olan bir boyunduruğu omuzladı ve hemen onun bir adım arkasına geçti. Yavaş adımlarla yürümeye çalışıyordu, fakat sadece yapması gerekeni yapan bir hizmetli rolü oynaması lazımdı. Atholl Meclisi’ne ait tartan kumaşı da sırtından söküp atmak için can atıyordu.

Hainlerin, bir bütün olan İskoçya'ya karşı komplo kuran adamların renkleri idi bunlar. İngilizlerden daha kötüydüler. I. James bir İskoçtu ve Torin'in bağlılığını ilan etmeyi seçeceği başka bir kral daha yoktu. Onun ölümüne yardım eden her kimse ölmeyi hak ediyordu.

"Lanet olası pis işler keşfettik burada." Malcolm görülmeyecekleri bir yere gelir gelmez omzundaki boyunduruğu yere bıraktı. Güneş batmıştı, bu da kaçmayı daha da kolaylaştıracaktı. Bir Kuzey İskoçyalı için gece, korkulacak bir şey değildi. Fergus ve adamları ateşin etrafında toplanıp güvende olduklarını zannediyorlardı. Hiçbir şey onları bir McLe-ren lordunun nefretinden koruyamazdı.

Torin'in adamları, taş gibi hareketsiz ve manzaraya serpilmiş kayaların arasında saklanmış halde onu bekliyorlardı. Torin onları görmeden varlıklarını hissetmişti.

"Pekâlâ, ne düşünüyorsunuz efendim?"

Torin titreyen alevlere şöyle bir baktı. İskoçya'nın ada lordları taht için didişirken, İskoçya İngiltere'yi sınırda kendi tarafında tutamayacak kadar güçsüzleşmişti. Babası, I. James'in önünde diz çökmeye ant içmişti ve Torin de aynı-sını yapmıştı. Şimdi de kılıcını İskoç tahtının haklı varisi II. James'i savunmak için kaldıracaktı.

"Kızı ve yardımcımı istiyorum. Gerisi vatan hainlerine yakışır şekilde ölsünler. Bu entrikayı ortaya çıkarmak için yardımcıya, McBoyd'un suçunu kanıtlamak için ise kıza ihtiyacımız var."

Adamları hep bir ağızdan söylediklerine katıldılar. Ayağa kalktılar. Gölgele içindeydiler ve tam bir gölge gibi hareket ettiler. Torin kılıçların çekilme seslerini dinledi. Kana kan. Ama bu kez haklı oldukları bir davada kan dökülecek-

ti. Gerçek düşmanlarının kanı. McBoyd başkaları tarafından kontrol edildiğini bilemeyecek kadar aptal olan kuklanın tekiydi. Onun da öleceği gün gelecekti.

Önce vatan haini taraftarlığı yaptığı ortaya çıkarılacak ve kızını McLeren topraklarına giderken görecekti.

İki

Çamurlu yolla mücadele etmekten vücudunun çoğu yeri sızlıyordu, fakat uyku aklına bile gelmiyordu. Nasıl gelecekti ki? Bu dünya ne zaman böyle delirmişti? Shannon geceye doğru gözlerini dikip baktı ve rüzgâr her zaman olduğu gibi tepelerin arasından uğulduyordu. Fakat bu gece rüzgârın sesi dudaklarına bir gülümseme getirmemişti. Tam tersine soğuk ve ürkütücü bir sesi vardı. Arabadaki yatakta sırt üstü uzanırken, üzerindeki yıldızlarda huzur bulamadı bile. Kalın bulutlar yıldızların titrek ışıklarını kaplayarak, geceyi pusuya bürümüştü. Havadaki nemin kokusunu duyabiliyordu. Yarın olduğunda yolu daha da sıkıntılı hale getirecek bir yağmur gelecekti.

Buna hayıflanacak değildi. Edinburgh'a gitmek her ne kadar parmak uçlarını ısıtabileceği bir ateş anlamına gelse de, gönlünde en ufak bir telaş yoktu. Mecliste çevrilen entrikaların bir parçası olmaktansa dondurucu soğuğu çekmeye razıydı.

Rüzgâr daha da kuvvetli uğulduyordu, fakat kulağına başka bir şey daha takıldı. Hafif bir su sesi ve çakıl taşlarının çıtırtısı. Her ikisi de belli belirsiz duyuluyordu. Fısıltı sesleri gibiydi. Aym gözükmediği geceye kendini kaptırmış olarak, duyduğu seslerin gerçek mi yoksa hayal gücünün bir ürünü

mü olduğunu sorguladı. Dağlık kuzey bölgeler bazen bunu yapabiliirdi. Eski kuşaktan insanlar, bu seslerin geçmişin hayaletleri olduğunu söylerlerdi.

Bir diğer hışırtı sesi geldi ve Shannon yatağında yana döndü. Kalbi hızla atmaya başladı ve ses çıkartmamak için dudaklarını birbirine kenetledi. Paravanını katlanmış halde bıraktığı arabanın yan tarafından dışarıya baktı. Fergus'un fenerler yanan çadırından zayıf bir ışık süzülüyordu. Yalnızca yerde uzanmış halde duran silüetlerin üzerinden geçen kısacık bir ışık huzmesi. Onlara bakakaldı, zihni bu duruşlarının ne anlama geldiğini algılamayı reddediyordu. Kolları uzanmış ve dizleri bükülmüş halde, tuhaf bir biçimde uzanmışlardı; uzun mızrakları, açık ellerinden epeyce uzaktaıdı.

Bir diğer çakıl taşı çıtırtısı daha duydu; bu sefer tam burunun dibindeydi. Duyduğu ses her yanına korku salmıştı, nefesi boğazında donup kalıyordu, elleriyse yatağın üstüne yüklendi. Önünde yükselen bir gölge, görüş alanının önünü kesmişti. Kocaman ve gece gibi karanlık bir gölge; onu görmekten çok kokusunu duyuyordu.

Kaslarının her biri gerildi ve sıkıştı. Adrenalin, tüm bedenine akın ederek çarpıyordu. Bir anda olmuştu. Kendine düşünmek için zaman vermeden, bedenini görünür halde hemen uzaklaştırdı ve yatağa sırt üstü yattı. Parmakları atacak ağır bir şeyler bulmak için yakındaki bohçaları yokladı. Ama arabanın diğer tarafında sımsıkı bağlanmış paravan yüzünden tuzağa düştü.

“Alarm!”

O tek bir kelime, onun çoktan bildiğı şeyi doğrulamıştı. Fergus'un çadırının arkasından at kişnemeleri geldi ve gece

bir anda koşuşturma sesleriyle doldu. Onu izleyen adamdan nazik bir söz geldi. Çok nazikti, ama bu naziklik o lafın sinir bozukluğuyla söylendiğini gizleyemedi.

“Sakin sorun çıkarma...”

Elleri küçük bir sandığı kavradı ve adam uyarısını bitirmeden ona doğru fırlattı. Ölüme öyle sessizce gidemezdi. Sandık adamın vücuduna son derece tatmin edici bir sesle çarptı. Gürültü şimdi her yerdeydi. Metalin metalle buluşmasının sert sesi. Savaşan adamların homurtuları ve yenilgiye uğrattıklarına dair aşikâr sesler. Kılıçtan geçirilen bedenlerden gelen yumuşak, kanlı sesler ya da insan vücutlarına inen yumrukların sesleri.

İğrençti. Bedeni, onu izleyen lanet şeyden uzaklaştı. Adam homurdandı ve sandığı bir kenara itti. Kocaman bir el, arabanın üst tarafına sarıldı ve adam kenardan atlayınca bütün yatak sarsıldı. Shannon çıldırmış gibi paravanı itti ve paravan korkunç bir sesle yıkıldı. Paravan yerinden ayrılırken Shannon'ın bedeni ona doğru yüklenmiş durumdaydı, bu da onu yere yığdı. Bu sert düşüşten sonra tüm bacakları ve kalçası acı içindeydi. Fakat kaçmak zorunda olması acısını bastırdı. Uzun elbisesinin kumaşına bir tekme attı ve kendini arabadan attı. Şu anda asıl savaş Fergus'un çadırının etrafında toplanmıştı. Shannon'ı arabanın içinde tutmak için orada bırakılan birkaç McBoyd muhafızı da öldürüldükleri yerde yatıyordu.

Atlar hâlâ çadırın ön tarafında dikiliyordu. Shannon bir tanesinin ağzına bağlanmış yem torbasını çıkardı ve etrafındaki hiçbir adam fark etmeden ata binmeyi başardı. Arkasına bakmamaya çalıştı; fakat kısa bir bakış atmaktan kendini alamadı. Kendisine ulaşmaya çalışan adamın bakışını yaka-

ladığında atı yanındaki diğer ata bağlayan deri kayışı el yordamıyla çözmeye çalıştı.

Adam cehennemden gelen bir zebaniydi.

Öyle olmalıydı. İnsan, şeytanın yardımını olmadan bu kadar büyük hale gelemezdi. Tek bir kalın, kaslı kol hareketiyle arabanın yıkılan paravanından kalan parçaları bir kenara itiverdi. Fergus'un çadırından gelen ışık onu titrek bir parıltıyla çevirdi ve silüeti Shannon'ın tüm zihnini dehşete düşürdü. Yere atladı ve kusursuz bir şekilde yerleştirdiği iki ayağının üzerine indi, bacaklarını atlamanın darbesini emmek üzere büktü ve sonra Shannon'ın tanıdığı tüm adamlardan daha uzun bir boya ulaşarak doğruldu. Kafasını arkaya doğru atmasıyla, saçları omuzlarına indi ve doğrudan Shannon'a baktı. Parmakları açık ve kavramaya hazır şekilde duran elleri gözüktü. Fakat iki atı birbirine bağlayan kayış çözüldü ve Shannon şaşırılmış olan atın iki yanına ayaklarını yerleştirdi.

Etrafındaki saldırıdan huzursuz olan at, ileriye doğru atıldı fakat durdu. Hayvan kuvveti için yetiştirilmişti, hızı için değil. O yüzden hiç savaş eğitimi verilmemişti. Sırtı genişti, bu da Shannon'ın bacaklarını ayırarak kalçalarıyla atı kavramasını zor bir hale getiriyordu. Shannon parmaklarını atın yelesine dolayarak, ayakkabısının topuklarını bir kez daha dürttü.

"Hadi ama. Hadi buradan uzaklaşalım." Sesinin, atı huzursuz hareketler içinde bırakan korkusunu bastıracağını umarak, hayvanın kalın boynuna doğru eğildi.

"Hadi devam et. Ormana doğru ilerle!"

Topuklarıyla bir kez daha dürttü ve atın daha fazla ikna edilmeye ihtiyacı kalmadı. Ağaçlara doğru çıkan yokuşu

hızla çıkmak için tüm gücünü kullanarak, ileriye doğru fırladı. Shannon fırlatılma korkusuyla atın sırtında eğilmiş vaziyette kaldı. O sırada atın gittiği yönü tayin etmek için hiç bir umut yoktu. Çünkü Shannon tüm kuvvetini atın zıplayan sırtında durabilmek için harcıyordu. Atın toynakları her yere değdiğinde, dengesi tehlikeye girdiğinden dolayı daha da sıkı tutunuyordu. Fakat böyle olunca da at kayalık zemini delerek ilerliyor ve öyle bir güçle ileriye atılıyor ki, ancak korkunç durumlarda ortaya çıkabilecek, karnına hücum eden bir heyecan hissi bırakarak, Shannon'ı dehşete düşürüyordu.

Ağaç sınırına kadar geldiler ve at yavaşladı. Ağaçların sayısı arttıkça kendini, hızını azaltmaya zorladı. Shannon'ın kalbi deli gibi atıyordu. Sesleri duymasını zorlaştıracak kadar şiddetli nefes alıp veriyordu. Ağzını kapalı tutmaya uğraşarak, kafasını çevirdi. Kımıldayan gölgeler var mı diye ağaçların karartılarını gözleriyle yokladı. Kaçması gerektiği hissi her bir kasında küt küt atıyordu, fakat panik yapmamak için kendini zorladı. At yeterince huzursuzdu zaten. Eliyle boynunu okşayıp sakinleştirerek, onu arkalarındaki saldırıdan daha da uzaklaşmaya teşvik etmek üzere topuklarını atın iki yanına bastırmaya devam etti.

“İşte kız burada!”

Shannon nefesini tuttu, kendisini kimin takip ettiğini görebilmek için kafasını çevirdi. Onları görmekten çok seslerini duyuyordu, atlarının toynaklarının yere sert vuruş sesleri ona kendininkinden farklı şekilde eğitilmiş atlarla geldiklerini söylüyordu. Ama vazgeçmeyi reddetti. Hayat, birden teslim olmak için fazla tatlı ve değerliydi.

“Hadi ama. Yapabilirsin.”

Karanlıkta bir sonraki tehlikenin nereden geleceğini kestirmek mümkün değildi. Gece zifiri karanlıktı ve atlıların sesleri her bir ağaç ve kayada yankılanıyordu.

Toynak seslerinin gümbürtüsü insanı adeta sağır edecek ve duyguları üzerindeki kontrolünü ona neredeyse kaybettirecek güçteydi.

Kafasının içinde cevapsız sorular vardı. Aşağıdaki kam-pa saldıranlar kimdi? Ona zarar verme niyetleri var mıydı?

Ama böyle düşünceler için zamanı yoktu. Aslında bütün istediklerinin Fergus ve vatan haini adamları olup olmadığını bilemezdi ve bu riski göze alamadı. Onu da sırf kralı katledenlerle olan bariz işbirliğinden dolayı suçlu olarak görebilirlerdi.

Atından aşağı çekilirken Shannon'dan boğuk bir bağı-
rış yükseldi. Güçlü eller onu başka bir atın semerine doğru çekmişti ve yanağı hayvanın sıcak böğrüne dayandı, koku-
su duyularını kapladı.

Elleriyle bastırarak kendini kaldırdı, direndi.

“İşte buradasın. Dikkatli ol genç bayan. Yolumuz uzun.”

Kendisini esir alan kişi kafasını tekrar geriye itmeye çalıştı, ama fazla güç uygulamadı, onu dizginlemek için yalnızca tek bir elini kullandı. Shannon kıvrıldı, bütün yol boyunca oturur vaziyette gitmeye çabaladı. Çıplak ağaç dalları yüzünü tırmalıyordu. Buzla kalplı ve donmuş dallar yüzüne ve boynuna acı veriyordu. Fakat kolunu kavramış olan elle mücadele ederek ileriye doğru gitti. Atın sırtının hemen kenarından kayarak aşağı düştü, yere çarptığında bacakları zedelendi. Çenesini göğsüne dayayarak yerde yuvarlandı, hayvanın keskin toynaklarından kaçmaya çalıştı.

“İlanet olası McBoyd!”

Yere yığıldı, ince elbisesi erimiş karlara bulanmıştı. Dondurucu bir soğuk vardı, içini titretiyordu. Fakat bunun için endişelenecek zamanı yoktu çünkü elbisesinin düğüm haline gelmiş kumaşından paçasını kurtarmak için uğraşıyordu. Shannon ayağa kalktı, heyecanla saklanacak bir yer arıyordu.

“Ne oldu Devyn? Küçücük bir genç kıızı elinde tutamıyor musun?”

“Göründüğünden daha kuvvetli. Tam bir vahşi!”

Gururu incindi. Elbisesindeki ıslak bölgeleri fark edilmez kılacak olan huysuzluğu canlanmak üzereydi.

“Göreceğiz. Ölü ya da diri, lordumun istediği ödülü almadan dönmeyeceğim.” Onu esir alan sözde adamlardan biri, kendini beğenmiş ve küstah bir şekilde, az önceki arkadaşının Shannon hakkında ne düşündüğü ile ilgilenmiyordu.

Lafa dalmaya çalıştı, ama artık çok geçti. Kelimeler kulağına dokundu geçti ve iki sağlam kol onu kavradı. Zorla nefes aldı, fakat gözlerinin önünde dans eden noktacıklara rağmen tekmeler savurup sıçradı.

“En azından çılgılık atmıyor.”

Shannon kafasını aşağı eğdi ve kolunu göğsüne doğru hapsetmiş olan adamın koluna dişlerini geçirdi. Adam biraz homurdandı ama o sımsıkı tutuşu biraz gevşedi ve Shannon ondan kurtulmak için bir hamle yaptı. Fakat başka bir sert vücuda çarptı. Bu seferki, kollarını arkasına doğru bükte ve Shannon’ın yüzüne, onu çamurla kaplı yere doğru düşüren bir yumruk indirdi.

“Görüyorsun değil mi? Senden kaçmak üzereydi.” Tepeindeki adam kıkırdadı. “Kız biraz alınganmış, anlaşıldı.”

“Evet neyse, sıkı tutalım. Lord kızın bizi bu kadar zorlamış olmasından pek hoşnut olmayacaktır.”

Sırtına sert bir diz hamlesi indi, tam kürek kemiklerinin arasına. Diğer bir adam da poposuna bastırarak onu aşağı indirdi. Yüzü kıpkırmızı oldu ama adamların ağır bedenleri altında çaresizdi. Bileklerinin etrafına sert bir şey dolandı ve sıkıca bağlandı.

“Seni bağlamayacaktım genç bayan ama bana başka şans bırakmadın.”

“Başka şans mı? Siz manyaksınız!” diye haykırdı. “Fergus ile derdiniz her neyse ben bu işin bir parçası değilim. Ellerinizi üzerimden çekin!”

Onu yerden gururunu daha da incitecek bir rahatlıkla çekip kaldırdılar. Üzerinden, yere çarparken cup diye ses çıkaran kuru yapraklar ve çamurlu karlar düşüyordu. Bir ürperti bedenini sarstı, gecenin dondurucu soğuğu öfkesini defetmek için çok fazlaydı.

“Efendim tam aksini düşünüyor genç bayan. O yüzden bizimle geliyorsun, her ne kadar yine tepene binmek zorunda kalacak olsam da.”

Yanındaki adam gecenin içinde bir hayaletten başka bir şey değildi. Fakat kolunun üst tarafındaki sımsıkı tutuş, katı ve acımasızcadı. Arkasına bağlanmış bilekleri acıdan sızlıyordu, ip ise tenini rahatsız ediyordu. Etraflarını atlar sardı ve iki yanındaki adamlar onu ayağa kaldırıp klanlarından başka bir adama teslim ettiler. Shannon’ın kaçmak için mücadeleye etmesine fırsat vermeden harekete geçti. Sırtına sert bir diz darbesiyle vurarak onu ata bağladı. Elleri arkadan bağlı olduğundan, hayvan her adım attığında başı sağa sola savruluyordu. Midesi bulanıyordu. Gözünün önünde nok-

tacıklar belirdi. Bilinci kaybetmenin karanlık boşluğu, acıdan ve soğuktan kurtulma vaadiyle onu çağırıyordu. Fakat direndi, bu kadar kolay teslim olmayı istemiyordu.

Ağacların arasından parıldayan ışık huzmeleri vardı şimdi. Yakınlaştıkça, onları görebilmek için kafasını kaldırdı. Boynu ağrıyordu, fakat neye dönüştüğüne kayıtsız kalamazdı. Yalnızca bir kaç fener vardı. Yalnızca bir saat öncesinde McBoydların kampı olan noktaya ışık saçıyorlardı. Burası şimdi McLerenler tarafından işgal edilmişti. Shannon güçlkle nefes alıp veriyordu. İçinde saklı korkuyu gizleyemez halde, bakışı bu adamların giydiği kiltlerin renklerine takıldı. Şimdi anlamıştı. Bir yanlış anlaşılma olduğu umudunu sürdürmesi de imkânsızdı artık. Babası klanlar arası bir kan davası başlatmıştı ve McLerenler hesaplaşmak için ayaklanmıştı.

Babasının adamları öldürüldükleri yerde yatıyorlardı. Ölmüş bedenlerin yanında dikilen adamların gözlerinde en ufak bir merhamet yoktu. Kılıçlarını geniş sırtlarındaki kılıflara geri koymadan önce düşmanlarının üzerinde silip temizliyorlardı. Gelişi hafif bir kıkırdamayla karşılandı, sonra bir diğeri, ta ki bütün kamp alanı erkek gülüşleriyle dolana kadar. Kendisini birilerine devredilmiş hissedince yüzü yine ateşler içinde kaldı.

“Kimin kızısın sen?”

Onu iyice ışıktandırmak için bir fener havaya kaldırıldı. Karanlıktan sonra ışığa bakan gözlerini acıyla kırptırdı. Konuşan her kimse, gözleri elbisesine ve yün üzerine dokunmuş McBoyd renklerine takıldı.

“Cevap ver bana.”

Adam itaat edilmeye alışık biriydi, sesi sırtındaki kılıç

kadar keskindi. Shannon onu istediği cevapla tatmin etmeyi reddederek çenesini yukarıya kaldırdı.

“Onun adı Shannon McBoyd, düşmanın kızı,” Fergus dizlerinin üzerinde durduğu yerden mırıldandı. Aç gözlerle ve yüzünde bir umutla Shannon’a baktı. Shannon ona yalnızca kısa bir bakış atarak karşılık verdi. Şu anki durumu içler acısıydı. Bütün güzel eşyaları ve kudretli imza yüzüğü şimdi hiçbir anlam ifade etmiyordu. Çadırı yamulmuş ve yırtılmıştı, atı ise o çamurda sızlanırken bir Kuzey İskoçyalı tarafından sakinleştiriliyordu. “İntikamını kızdan al. Sizin meselenizle hiçbir işim yok.”

“Gördüğüm kadarıyla adamlarım kızı buraya getirebilmek için onu bağlamak zorunda kalmışlar ve sen hiç direnmeden dizlerinin üzerine çöktün. Bir vatan haininden de başka türlü beklenmezdi zaten.”

Tiksinti sesini keskinleştirdi. Bakışları Shannon’a yöneldi, en ufak bir ayrıntıyı gözden kaçırmayacak şekilde onu tepeden tırnağa süzdü. Adamları onun isteği üzerine bekledi, dikkatleri üzerinde ve lordlarının ne düşündüğünü merak ederek durdular. Shannon kafasını dik tuttu, Fergus’u görmek onun iyice midesini bulandırıyor. Bir kadın olabilir, fakat korkağın teki değildi.

Torin McLeren hakkında çok şey duyduğu biriydi ama bu durum onu adamın karşısına çıkmaya pek de hazırlamış değildi. Ağzından çıkacak sözler için adamlarının hazırda bekliyor olması, liderlerine ne kadar saygı duydukları hakkında çok şey söylüyordu. Onun sözü, kanundu.

“Baban vatan hainleriyle iş birliği içinde ve klanımla savaş halinde.”

“O halde onunla mücadelenizde size iyi şanslar. Onu

McBoyd topraklarında bulabilirsiniz. Ben size hoşça kalın diyor ve barışı sağlamakta bol şans diliyorum.”

Arkasındaki adamlardan birinden bir kahkaha duyuldu fakat Torin McLeren ona katılmayınca bu eğlencesi hemen son buldu. Etraflarını sessizlik kapladı, Shannon’ın duyduğu tek şey rüzgârın sesiydi. Bunu duymak yalnızca adamların ne kadar sessiz durduğunu fark etmesini sağladı.

“Benimle geliyorsun, Shannon McBoyd.”

Katı otoritesi Torin’in ses tonunu yine keskinleştirmişti. Adamın kendisinden bir kafa boyu daha uzun olmasına aldırmadan, Shannon öfkesinin dizginlerini koyuverdi. Etrafı kanunsuzlukla çevriliyken, kibar davranmak neye yarardı ki?

“Öyle bir niyetim yok.”

“Onu neden bağlamak zorunda kaldığınızı gördünüz mü?”

Torin ona bir adım daha yaklaştı, fakat dikkati Shannon’ın arkasındaki adama yönlendi. “Evet ama onu bağlamadan önce çamurda yuvarlamışsınız gibi görünüyor. İşte bunu anlamadım. Kızın peşine dördünüzü gönderdim, değil mi?”

“Ama bize ona zarar vermememizi söylediniz. Bu da işin bir parçasıydı.”

Torin nefes alırken hafif bir ses çıkardı ve adamlarının geri kalanı o kadar sessizdi ki Shannon bu sesi bile duyabilmişti.

“Bu kadar gevezelik yeter. Gün ağarmadan gitmemiz gereken bir yol var dostlarım.” Çizmesinin üzerinden bir hançer çıkardı ve fener ışığı hançerin cilalı bıçağını parlatıyordu. Shannon silaha bakarak söylendi. Torin onu duydu ve gözleri kısıldı.

“Beni üzme McBoyd. Senin klanın sebepsiz yere benim soydaşlarımla kanını dökmekte ve ben de babanın bunun hesabını verdiğini görmek için her şeyi yapacağım.”

“Benim kanımı dökerek mi?” Bu ilk defa olmazdı. Şimdiye kadar çoktan boğazı kesilmeden önce, ırzına geçilirken sırt üstü yatıyor olmadığı için kendini şanslı saymalıydı. Bu fikrin tiksintisiyle vücudu karıncalandı, fakat gururu çenesini dik tutmaya devam etti. Bu hayatta çok az insan kader tarafından kolay ölümle ödüllendirilmişti. Bundan farklı olmasını beklemezdi.

Torin’in parmakları Shannon’ın kolunu kavradı, fakat Torin parmakları canını yakmasın diye kontrollü davrandı. Bu Shannon’ı şaşırtmıştı.

“Ben babanın yaptıklarını yaparak kendimi alçaltmayacağım. Sana bizimle geliyorsun dedim. Böylece İskoçya’nın tanıdığı bütünlüğü yok edecek olan evliliği durdurabileceğim.”

Onu öne doğru çekti ve Shannon tam Torin’in yanından geçerken tökezledi. Torin arkasında olduğu sırada boyunun arkasındaki saçları diken diken olmuştu. Fakat Torin onu tuttu ve Shannon bileklerinin iç tarafındaki bıçak te“Bana sorun yarat, işte o zaman adamlarımla aslında sana karşı kibar davranmış olduğunu anlarsın.”

Bileklerini bir arada tutan ipi kesti, fakat bu özgürlük kısa sürdü. Direnmesine rağmen, vücudunu bir anda bükererek ellerini öne çekti. Saniyeler içerisinde elleri bağlanmıştı, ip iki elinin arasında az bir mesafe bırakacak şekilde bileklerine dolanmıştı. Torin onu kendine yakın tuttu, Shannon’ın kendini rahat hissedeceği mesafeden daha da yakın. Shannon kokusunu yine duydu ve bu sefer bunun hoş bir koku olduğunun farkına vardı. Bu şaşkınlık kendisini, Torin’in

onu sıkıca tutuşundan geri çekmesine neden oldu. Dizlerinin arkasında oluşan hafif bir güçsüzlük onu birden panikletti. Karşısındaki duygusuzlaşmış bir savaşçıydı, kendisine acımasızca davranmak için her türlü gerekçesi olduğundan, en iyisi ondan uzak durmaktı. Onun herhangi bir şeyinden hoşlanmak delilikti.

“Atlarınıza binin arkadaşlar.”

Bunu söylediği anda adamları harekete geçti. Atları uzak bir mesafeye konulmuş olmalıydı, çünkü hepsi sıraya geçti; her biri de güçlü ve etrafı çevreleyen karanlıktan korkusuzdu. İçlerinden daha genç olan biri liderine kocaman bir at getirmişti. Sabırsızlıkta burnundan soluyan hayvan, yeri eşeliyordu. Torin güçlü bedeninin tek bir kuvvetli hareketiyle atma bindi. Shannon kendini onun nazıkçe hareket edişini izlerken buldu. Neredeyse harikaydı. Adamda hiçbir hantallık yoktu.

Ata binmesi için ona elini uzattı. Shannon’ın tuttuğu nelesi iki dudağının arasından geçti gitti ve Torin onu kendisini izlerken yakaladığı için yüzü kıpkırmızı oldu. Kafasını şöyle bir sallamasıyla kendine geldi, Torin’in uzatmış olduğu elden uzaktı.

Torin içinden söylendi ve bir saniye sonra Shannon’ın ayakları yerden kesildi. Çünkü adamları onu tutup yukarıya kaldırmıştı, onu atın arkasına oldukça tehlikeli bir şekilde savurdular. Kılıcının kalm kılıfına çarpmamak için çenesini sakınmak zorunda kaldı. At hareket etti ve dev gibi hayvanın diğer tarafına doğru kayıyor olduğunu hissetti, elbisesinin kumaşı hayvanın pürüzsüz tüylerinin üzerinden kaymayı daha da kolaylaştırıyordu çünkü atın semerini Torin ile paylaşmak için yeterince yakında değildi.

Birbirine bağlanmış bileklerini yakaladı ve onu kayarken durdurdu. Kafasını eğdi ve bağlanmış olan bilekleriyle karnının ön tarafından ona tutunacak şekilde ipi biraz gevşetti. Kollarını göğüs kafesinden aşağı iterken, Shannon'ın yüzü sırtına dayandı. Shannon öfkeyle söylendi, fakat adam ne düşündüğünü hiç umursamadan Shannon'ın kollarını beline yerleştirdi. İki elinin arasında bıraktığı ipin uzunluğu kolları aşağıdayken oturmasını mümkün kılıyordu; fakat kollarını biraz kaldırırsa, göğsünün genişliğinden dolayı yüzü sırtına dayanacaktı.

“Sana söylediğim gibi Shannon. Benimle McLeren topraklarına gitmek üzeresin.”

Hemen ardından atını tepeye sürdü. Shannon bacakları ve elbisesinin kumaşı birbirine karışmış şekilde zıplıyor, semere her oturduğunda sırtından yukarı çıkıp dişlerini birbirine çarptıran sert bir sarsıntı yaşıyordu.

“Kollarını bana sıkıca sar ve atı kalçalarınla kavra, yoksa bir hafta boyunca yürüyemezsin.”

“Lanet olası dağlı.”

Ama haklıydı. Diğer seçeneği pek akıllıca olmayan, bir çuval gibi zıplamaya göz yummak, ağrıyan bir vücutla baş başa kalmaktı ve en hassas yeri çok zarar görecekti. Fakat ona sarılmak içine bir ürperti getirdi. Sert bir vücudu vardı, vücudu ellerinin altında sıcaklığını hissettiği kaslarla kaplıydı. Parmaklarını açıp avuç içleri ile karnına dokunduğunda içini tuhaf bir haz kapladı. Rahatsız edici şekilde samimi olan bu dokunuş içini ürpertti ve hemen ellerini kapattı.

Fakat bir sonraki zıplayış aniden nefesini dışarı vermesine neden oldu çünkü o sırada çenesini kapalı tutmaya dikkatini vermiyordu. Dişleri bütün kafasına acı verecek şekil-

de birbirine çarptı. Aynı hareket omurgasından aşağı devam edip, onu bir deri parçası gibi havada sarstı. Acısı geçmek bilmezken, alnından ter aktı. Torin bir an bile duraksamadı. Atını sürmeye devam etti, sözünden dönmüyordu.

Shannon parmaklarını açık tutmaya çalışarak, ellerini yine onun karnına koydu. Bu sefer hemen arkasına yanaştı ve bacakları ile altındaki ata sıkıca tutundu. Ondan bir onaylama sesi duyduğunu düşündü ama çok üstünde durmadı. Gururu zaten yeterince yerlerdeydi. Kalçalarını atın hareketiyle uyum içinde öne ve arkaya esneterek onunla birlikte hareket etmek zorundaydı. Tekrar o sarsıcı zıplamaları yaşamamak için, kolları sıkıca ona dolanmış halde durmalıydı.

Yüzü kıpkırmızı oldu ve dondurucu geceye rağmen öyle kaldı. Bahar Bayramı'nda neleri kaçırdığını düşünmek için saatler harcamıştı ve bu gece o bilgisizliğe katlanmak ona zor geliyordu. Kollarındaki bir adamın kendisini bu kadar iyi hissettireceğini hiç düşünmemişti, ya da ona dokunmanın vücuduna küçük parmak dokunuşu hisleri göndereceğini... Sirtını kaplayan sert kasları korkutucu durmuyordu; aksine güç ve koruma hissi veriyor gibiydiler, bu his Shannon'ın karnında bir kasılma başlattı. Karşısındaki adamın erkekliğini yansıtan kokusu bile onu itmemişti... Taze ve topraksıydı; tüm dikkati onun vücuduna ve parmak uçlarında yatan güce çevrilmişti. Bu kadar yakınındayken, onun şimdiye kadar tanıdığı bütün adamlardan daha güçlü olduğunu fark etti.

Kendi düşüncelerine öfkeyle homurdandı. Evet, daha güçlüydü ve bu adam onu kaçırıyordu. Babasının toprakları İskoçya'nın orta bölgelerinde sayılırdı. Torin McLeren bir Kuzey İskoçyalıydı. Onların savaş sanatında ve istedikle-

ri şeyi elde etme konusunda ne kadar usta olduklarını anlatan duyduğu bütün hikâyeleri de geçmişti. Şu anda ona iple bağlanmış olması da bunun yeterli kanıtıydı. Aynı şekilde gecenin en karanlık zamanlarında atını idare edişi de. Yeteneklerinde hiçbir kusur yoktu. Onun ne olduğunu görmemek için kör olması gerekirdi. İyi bir savaşçıydı o.

Bunu görmek ona yalnızca umutsuzluğun kapısını açmıştı. Epeyce mesafe katedip, güneş, ufku pembeye dönüştürürken, sezilerinin içini acıtmasına engel olamadı. Evlenmeye gönderilmek bile ruhundan çok şey çalmamıştı; çünkü en azından bir eş olmanın vereceği onur vardı, her ne kadar bu evlilik yalnızca taşıdığı kandan dolayı isteniyor olsaydı da.

Şimdi ise bir gelin olmak yerine bir rehineydi. Yakın zamanda kendi soydaşlarının kılıcı altında klanlarından birçok adamın can verdiği McLerenler arasında bir McBoyd olacaktı. Bu, Torin'in Kuzey İskoçya'daki toprağına vardıklarında kendisine yapılacak olan soğuk karşılamının garantisiydi. Bileklerinin etrafına sarılmış ip, babasının muhafızlarının onu koruyamadığının ve şimdi ne konumda olduğunun acı bir hatırlatıcısı idi. Kral hakikaten ölmüşse ve babası onun ölümüne yardım edenlerin peşinden gitmeye ant içmişse, McLeren topraklarında bir zindan, belki de Edinburg'da karşılaşacaklarından çok daha iyi bir kaderdi. Karnına bir korku saplandı. Daha önce hiç bu kadar büyük bir korku tatmamıştı. Tadı gerçekten de acıydı. Korkusunu bastırdı, aldırmamaya çalıştı, fakat korkusu her dakikanın ona daha uzun gelmesine neden olan sürekli bir savaş halindeydi.

Bu gece lanet olası adamlar ve onların açgözlülüğü ona pahalıya patlıyordu.

Üç

Gün ağardıktan hemen sonra Torin elini havaya kaldırdı. Adamları atlarını kenara çekip hemen indiler. Atlar su içmek için kafalarını eğdikleri küçük bir akarsu boyunca yürümeye bırakıldı.

Torin, Shannon'ın ellerini bir çırpıda kafasının üzerine doğru yukarıya kaldırdı ve tek kolla onu yere indirdi. Ayakları uyuşmuştu, dizleri ise titriyordu; fakat Shannon denge-
sini sağladı ve kuruyunca tenine yapışmış olan bol elbisesini aşağı çekti, çamur elbisesini yukarı kaldırmak için adeta bir yapıştırıcı görevi görmüştü.

“Şuradaki kayanın arkasında ihtiyacını giderebilirsin. Daha uzağa gidersen sana söz veriyorum ki dibinde biterim ve yolculuğunun geri kalanında yanında ben dikilirken ihtiyacını giderirsin.”

Hayvan.

Adam kibarlıktan son derece uzaktı ama Shannon arkasını döndü ve onu kızdırmadan işaret ettiği yere yöneldi. Mahremiyet için şükretmek zorunda olmak küçük düşürücüydü, ama şükrediyordu.

“Ve çabuk ol, yoksa seni aramak için oraya gelirim.”

Cevap vermedi. Adam babası ya da bir akrabası değildi,

o yüzden ona saygı göstermesi gerekmiyordu. Ayrıca, babasına karşı yıllardır rol yapıyor, kilisenin ona borçlu olduğunu iddia ettiği hürmeti gösteriyormuş gibi yapıyordu. Belki de kaderin kendisine neden bu kadar çirkin davrandığının açıklaması buydu.

Bu fikri iyice düşünmek için bir an dikildi fakat anlamak için zihnini pek zorlamadı. Cinsiyeti yüzünden cennetin gözünde daha aşağıda bir yerde olduğuna inanmak istemiyordu. Bu düşüncesi yüzünden çoğu kimse tarafından kâfir damgası yiyebilirdi; fakat çevresinde hem erkekler hem de kadınlar vardı ve hiçbirisi de diğeri olmadan var olamazdı.

Etrafındaki orman seslerle doluydu, yeni gün kış göçünden dönen kuşlar tarafından karşılanıyordu. Ağaç dallarının altında hâlâ kar parçaları duruyordu, fakat güneşin doğrudan vurduğu yerler erimişti. Bahar yaklaşmıştı ve tüm çıplak dallar yakında tomurcuk verecekti. Fakat o an için, toprak hâlâ kışın kucağmdaydı. Kaçabilirdi fakat gece güneş battığında dondurucu soğukla baş başa kalırdı. İki parçadan oluşan kaftanı onu doğal şartlardan korumak için yeterince kalm bir kumaştan yapılmamıştı ve giysisi de onu sıcak tutacak kadar kalın değildi. Bir ateş yakmak da saklandığı yere Torin'i çekmekten başka bir işe yaramazdı ve yakmazsa da kışın buz gibi soğukunda yavaş bir ölüm onu bekliyor olacaktı.

Gururu bunu düşünmemek için direktse de, geri dönmek tek seçenektir. Kaçma girişiminde bulunmak yalnızca kendini ölüm yoluna atmak ya da bitip tükenmek anlamına gelirdi. Torin öyle kolay kurtulunacak bir adam değildi, bundan emindi.

Bilekleri hâlâ bağlı iken aciz durumdaydı, bu şekilde ete-

gini kaldırmak normalden de zordu, fakat ihtiyacını gidermek için o yaratıktan yardım istemeyecekti. Kendi başının çaresine bakardı.

Geri dönmek onu tedirgin ediyordu; fakat daha iyi bir seçeneği olmadığından, Shannon ayaklarını tekrar McLerlerin olduğu yere doğru sürükledi. Kayalığın etrafını dolandı, bir adım geriye zıpladı ve Torin ile karşı karşıya geldi. Ayakları elbisesinin arkasına basmıştı, kumaş dengesini bozacak kadar gerildi. Vücudunun geriye doğru düşeceğini hissederken, yüzünü ona doğru kaldırdı. Koca cüssesi ani bir hareketle kılıcına uzanırken, Torin ondan da şaşkın gözüküyordu. Shannon, onun ayaklarının dibinde arka üstü düştü ve bilekleri bağlı olduğundan, bedeninin yerdeki bütün ıslak kar boyunca yuvarlanmasına engel olamadı. Kaftanını sıırıslıkla eden kar, onu soluk soluğa bıraktı.

Torin, içinden söylenerek ona doğru uzandı.

“Kendim halledebilirim.” Onu bu kadar kolaylıkla etkilemiş olduğuna biraz şaşırmış halde, Torin’in yardım etme teşebbüsünü geri tepti. Onu reddetmesi bir anlık bir dürtüydü ve öylesine hızlı gelmişti ki, mantıklı hareket etme şansı olmamıştı.

Torin ona somurtarak baktı. “Ah evet, ne kadar iyi hallettiğini görebiliyorum.”

Yanakları kızardı. “Bileklerimi bağlayanın sen olduğunu dikkate alırsak, benimle dalga geçen canavarın tekisin. Ellerine sarılmış bir ip varken, senin de giydiğin şu kiltini zapt etmekte biraz zorluk çekeceğine bahse girerim.”

Sözlerinden dolayı, gururunun incinip incinmediği umurunda değildi. Onun egosu hakkında en ufak bir özen göstermek bile istemedi. Şimdi elbiseleri, dizlerine dolan-

mış bir yığın halini aldığından, bacakları gözler önüne serilmişti. Torin'in yüz ifadesi karardı, çenesinin yanındaki bir kas seğiriyordu. Yere uzandı ve Shannon ayaklarını bir hanımefendi edasıyla toplamaya çalışıp kalçalarını ayırmadan kalkmaya çalışırken, onu kollarının üstünden kavradı.

“Manyak mısın be kadın? Bu havada bu ayakkabılar giyilir mi? Çizmelerin nerede?”

Onu ayağı kaldırdı ve sert bakışlarını üzerinde tutmaya devam etti. Shannon, onunla göz temasını devam ettirmek için çenesini yukarıda tutmak zorunda kaldı. Kaçma isteği yine içinde belirdi ve bu isteği bastırdı.

“Nereden çattım ki ben sana?”

İşte şimdi sesi ölümcüldü. Ses tonu kafasını karıştırmıştı, çünkü daha öncesinde bu ses onu sahip olduğu koruyucu havasıyla etkilemişti. Ona bakmayı sürdürmekten vazgeçti, uzaklara baktı. Adam onu esir alan kişiydi, onu avutacak bir arkadaşı değil.

Torin kızın çenesini tuttu ve yüzünü kendi yüzüne doğru bir kez daha kaldırdı. Parmaklarının çenesine olan teması sinir bozucuydu. Shannon, içgüdüsel olarak ondan uzaklaşıyordu, fakat Torin uzandı ve onu yakınında tutmak için ipin bağlı olduğu yerden bileklerini yakaladı.

“Bana bilmek istediklerimi anlatacaksın, Shannon.”

“Anlatmayacağım.” Çenesini ani bir hareketle Torin'in elinden çekerek ondan yine bir hiddetli bakış gelmesine neden oldu. Saçlarıyla birlikte, gözleri gece yarısı kadar karanlıktı, daha önce farkına varmasını gecenin engellediği iki şey.

“Sana hiçbir itaat borcum yok.”

Çenesindeki o kas yine seğirdi. O sırada çenesini koyu renk saçları kapatıyordu, ama sakalının kısa olması ona genellikle tıraş olduğu izlenimini verdi. Pis sakalı ona daha da sert bir mizaç vermişti. Fakat dudakları birden ufacık bir sırtıya döndü.

“Pekâlâ, sanırım neden buna inandığını görebiliyorum.”

Gözlerinde bir anlığına beliren keyif yok olup, yerini yüzünde sert bir ifadeye bıraktı. “Ama bu inancın, senden istediğimi alacağım gerçeğini değiştirmez. O veya bu şekilde, genç bayan. Sana nasıl davranacağım senin seçimin.”

Bağlı bileklerinden onu sertçe çekti ve Shannon ona doğru yalpaladı. Kendisine çarpmadan önce, bir dizinin üstüne çökerek omzunu eğdi. Canavar, onu omzuna atıp yukarı kaldırırken, korkudan çok kızgınlık ifade eden ani bir haykırış Shannon’ın dudaklarından dışarı fırladı.

“Beni yere indir!”

Torin bunu yapmak yerine, kalçalarına bir şaplak indirdi.

“Senden bu kadar emir yeter. Benim adamlarımla yolculuk ettiğin sürece, benim talimatlarıma uyacaksın.”

“Sen ve senin adamlarından kurtulmak beni mutlu ederdi.”

“Beni etmezdi.” Açık ve net olarak Torin’in ses tonu, onu McLeren topraklarına götürme niyetinin değişeceğine dair hiç umut vaat etmiyordu.

Torin geriye dönüp, adamlarının beklediği yere doğru olan birkaç adımlık mesafeyi alırken, Shannon’ın uzun saç örgüsü yere doğru bir kuyruk gibi sallanıyordu. Onu taşımak için hiçbir çaba sarf etmediğine işaret edercesine, Shannon’ı yere sakince bıraktı. Hatta Shannon, yüzünü

adamlarına dönmeden hemen önce Torin'in gözlerinde bir nebze küstah hoşnutluk yakalamıştı.

“Devyn, Donald, Kevin ve Brockton.”

Adamları hemen harekete geçtiler, bu sırada Shannon'a çabuk ve anlık bakışlar atıp liderlerinin karşısına geçmek için bir adım öne çıktılar.

“Bu kadına hanginizin el kaldırdığını bilmek istiyorum. Emirlerim kesindi; intikam adına hiçbir şey yapılmayacaktı.”

Torin'in adamları biraz daha yakına yanaştı, atlar bile hazır olda bekliyordu. Bütün gözler suratının lekelenmiş ve morarmış tarafına odaklanmış iken, Shannon yüzünün ateş gibi olduğunu hissetti. Gururu, kendisinin önemsiz saydığı bir şeyin bu kadar dikkat çekmesini kabul etmezken, onların görmesi öfkelenmesine neden oluyordu.

Söz konusu olan adamların hepsi de yüzlerini astı. İlk olarak Devyn konuştu. “Hiç birimiz yapmadık efendim. Ben bir McLeren muhafızıyım, ben kadınlara vurmam.”

Torin duruşunu hiç bozmadı. Omuzları dimdikti, elleri ise kiltini belinde sağlam tutan geniş deri kemeri sıkıca tutuyordu. Dikkatini Shannon'a çevirdi, ama Shannon'ın dikkatini çeken şey onun ifadesiz suratı değil, kendisini bir önceki gece yakalamış olan dört adamın attığı bakışlardı. Kendisine onların gözünden baktı; liderlerini kızdırarak onlara başka bir kötülük daha yapan biriydi ve bütün klanın düşmanıydı.

“En ufak bir önemi yok. Canımın yandığını mı zannediyorsun? Yanmadı. Hiçbir şekilde sorun değil.”

Ses tonuna karşılık Torin bir kaşını kaldırdı. Adamların birçoğunun yüzünde şaşkınlık belirdi, fakat o çenesini dik tutmaya devam etti.

“Mesele benim emirlerimin yerine getirilmesidir ve ben dediklerime saygı göstermeyen hiçbir adamla aynı yolculukta atımı sürmem. Bana bunu yapanın adını ver, yoksa öldüğünün de rütbesini ve muhafızım olma görevini elinden alacağım.”

Shannon yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Torin’in sözleri çok sertti. Tehdit ettiği konu, onun ağzından çıkacak lafı bekleyerek orada dikilen adamlar için büyük bir utanç kaynağıydı. Bütün hareketlilik dondu, atlar bile havadaki gerginliği sezmişti. Torin’in yüzündeki katı kararlılığa bakarken, kafa karışıklığı kalın bir perde gibi Shannon’ın etrafını sardı. Adamın yüzünde en ufak bir yumuşama, bir nebze olsun merhamet belirtisi yoktu. Daha da kötüsü, arkasındaki adamlarının kendisine kızgın bakışlar savurduğunu görebiliyordu. Omuzlarına suçluluk duygusu çöktü, dizlerini koyuvermek üzereydi çünkü suçsuz olduklarını biliyordu; değiştirelemeyen bir şey için cezalandırılmanın nasıl bir his olduğunu bildiğinden, neler hissettiklerini çok iyi anlayabiliyordu. Kendisine adaletsizlik ile hüküm verilirken o sık sık klan lideri ve babası olan kişinin karşısında öylece dikilmişti.

“Niyetlerim konusunda bir şey seni rahatsız mı ediyor, Shannon McBoyd? Eğer öyleyse, açıkça konuş. Durumu açığa kavuşturman için sana bir şans daha vermeyeceğim. Kim sana el kaldırdı?”

Torin ona dikkatle baktı, bakışı sanki tam ruhuna işliyor ve kafasından geçen her düşüncüyü okuyormuş gibi hissettirdi. Shannon ona karşı gelmek istedi, bileklerinde bağlı olan ipten dolayı, neredeyse sırf ona istediğini vermemek için söylediklerini inkâr etme gereği duydu, ama aynı za-

manda suçluluk duygusu da yüreğinin dayanamayacağı kadar ağırdı.

“Adamların sana doğruyu söyledi; hiçbiri bana el kaldırmadı. Topraklarından ayrılmadan önce, babam dövdü beni. Bir Kuzey İskoçyalının taze bir morlukla birkaç gündür iyileşmekte olan bir morluk arasındaki farkı bileceğini zanneddim.”

Torin birkaç adım daha yaklaştı ve yüzünün bir tarafına doğru uzandı. Shannon yüzüne dokunulurken öylece duruyor olmamak için kafasını salladı. Aralarında hiç mesafe yokken şimdi çok daha iri görünüyordu; konu aklından geçmeden Shannon’ın ayakları geriye gitti.

“Cevabını aldın. Dokunma bana.”

Torin hafif bir kıkırdama ile karşılık verdi. Keyif gözlerinde parıldadı ve dudaklarında yine o sırıtış belirdi. Adamlarını kovmak için bir elini kaldırdı, bir adım daha yakına gitti. Shannon’ın önünü kapattı. Shannon çenesini dik tutmaya devam etti ve adamların bakışları, zalim Torin’in kızın korkup böyle söylediğini zannetmediğinden emin olmak için kilitlenmişti.

Yalan değildi, öyle zannettiye de değildi. Korkusunu bastırdı, hayatının son gününü sızlanarak geçirmek istemiyordu.

“İnatçı bir yapın var Shannon.” Ses tonunda hâlâ bir keyif vardı, fakat dikkati hâlâ babasının memnuniyetsizliğinin izini taşıyan yüzünün yan tarafına çevrilince, gözlerindeki parıltı söndü. “Fakat bu, bir adamın bir genç bayana vurması için sebep olamaz.”

Şaşkınlık Shannon’ın dudaklarından alay cümleleri döküldü. “Kilise seninle aynı fikirde olmazdı. Oynak bir kız ol-

madığını kanıtlamak için, inatçılık etmene gerek yok. Ellerinin üzerimde işi yok ve bu bir gerçek.”

“Öyle mi?”

Onunla oynuyordu. Tam bir Kuzey İskoçyalı değil miydi? Onlar korkunç savaşıtlardı ve her fırsatta eteklere el atıtları konusunda adları çıkmıştı. Torin’in ellerini kalçalarında hissetmek fikri düşüncelerini delip geçince birden ürperdi.

Shannon kafasını salladı, fakat Torin bileklerini bağlayan ipi bir kez daha yakaladı. Böylece onu yerinde tutarak, ona kelimelerden başka savunma şekli bırakmamıştı.

“Öyle ve bunu bilmelisin, tabii eğer Kuzey İskoçyalılar hakkında duyduklarım kadar zalim değilsen. O dedikodulara inanılmayacağını düşünmüştüm.” Konu hakkında duruşunu tekrar gözden geçirdiğini canavarın anladığından emin oldu.

Keskin bakışları Shannon’ın üzerindeyken, sırtışı tekrar düz bir çizgi halini aldı. Yüzündeki morluğa oldukça nazik bir şekilde parmaklarıyla dokundu, hiç acınamıştı. Shannon yine de titredi. Teni hassas hale gelmişti, öyle hassas ki yüzündeki her bir parmak ucunun farkındaydı. Boyundaki tüyler diken diken oldu ve elbisesinin altında aşağı doğru ilerledi. Daha önce hiçbir dokunuşun bu kadar farkında olmamıştı.

“Elini çek. Ben herkesin önünde başka bir adamın ellerinin vücudunda dolaşmasına izin verecek türden bir sürtük değilim. Bana özgürlüğümü değilse bile, o saygıyı başışla.”

Elini çekmedi. Gözlerinde sert bir kararlılık belirdi ve Shannon da bir o kadar sert bir kararlılıkla karşılık verdi.

“Bu dediğin, baş başayken dokunuşuma daha açık olacağın anlamına mı geliyor?”

Birden tüm teninde heyecan dalgası oluştu, hayal gücü Torin'in onu esiri olarak kuzeye götürmek dışında başka bir sebepten dolayı kendine doğru çektiği fikrini ona sunuyordu. Torin'in koyu gözlerinde bir hiddet belirdi. Bu bakışla Shannon aklından geçenlerin ne kadar azgın olduğunu fark edip utanmıştı.

“Hayır, öyle bir anlama gelmiyor.”

Avucunun içi Torin'in kendini beğenmiş suratına bir şaplak indirmek için kaşınıyordu; fakat suçluluk duygusu içini kemiriyordu çünkü kendine ondan daha çok kızgındı. Bağlı bileklerini tutan Torin'in ellerinden kendini kuvvetlice geri çekti, fakat Torin bir nebze dahi yerinden oynamayınca bu yaptığı yalnızca dengesini kaybetmesine neden oldu. Bedeni hüsrana ifade eden homurdanmalara yol açarak bir adım ileriye doğru yalpaladı, ama en azından yüzünü adamın elinden kurtarmıştı.

Torin kaskatı kesildi ve onu tamamen bırakarak geri adım attı. “Pekâlâ, genç bayan. Sanırım seni anlıyorum.”

“Pek sanmıyorum.” Düşük bir ses tonuyla ona fısıldadı, çünkü Torin yer değiştirdiğinden adamlarını çoğunun hâlâ onları izlediğini görebiliyordu. Eğlendikleri yüzlerinden belliydi.

“Galiba bir McBoyd olduğum için rencide edilmeyi hak ettiğimi düşünüyorsun. Bir Kuzey İskoçyalıdan beklemem gereken bu mudur?”

“Hayır, değil.” Şimdi ses tonu sertleşmişti, o oyun oynayan tavrından eser kalmadı. Yüz ifadesi de gerildi, sırtışı tamamen kayboldu.

“O halde istediğin ne?”

Bir elini kaldırdı ve başka bir adam ona atını getirdi. Diz-

ginleri, Shannon'ın gözlerini alamadığı geniş elleriyle kavradı. O parmakları teninde hissettiğini hatırlayınca yanaklarında bir karıncalanma oldu. Aklını kaçırmış bir budala gibi görünmeyi kesmesi için kendine emir vererek, bu tuhaf duyguyu başından savdı.

“Senin ne tür bir insan olduğunu anlamaya çalıştım, Shannon McBoyd. Başkalarının acı çekmesini engelleyebileceğin güce sahip olduğunda bile buna seyirci kalacak mısın diye görmek istedim. Taze bir morlukla birkaç gündür iyileşmekte olan bir morluk arasındaki farkı gayet iyi biliyorum.”

Atının sırtına yine Shannon'ı hayrete düşüren bir kolaylıkla biniverdi. Kiltinin altına onu soğuk havadan koruyan dar bir pantolon giymişti, fakat yumuşak kumaşı bacaklarını kaplayan kabarık kaslarını hâlâ ona gösteriyordu. O güçlü bacaklarını atma kenetledi ve eğilip Shannon'a elini uzatırken bile hayvanı hareketsiz tuttu. Bir meydan okuma bakışı gözlerini aydınlattı ve neden olduğu gayet belliydi. Adam Shannon'ın mağlup olduğunda bunun farkında olup olmadığını görmek istedi.

Shannon kendi yararına Torin'in elini tuttu, çünkü tutmasaydı, adamları zaten onu alıp oraya koyacaktı. Yapması gereken tek şey yalnızca *onun* elinin mi, yoksa diğerlerinin ellerinin mi ona dokunmasını istediğine karar vermekti. Canavar aslında bir bakıma ona istediğini veriyordu, fakat bu ona elini uzatmasını kolay hale getirmemişti. Bunu yaparken dişlerini sıktı, Torin'in parmakları bileğine dolandığında sinmek zorunda kaldı. Elini tutarak en azından zıplayıp atın sırtına daha hızlı binebilmişti.

Bağlı bileklerini bir kez daha tutup yukarı ve başının üs-

tüne doğru kaldırdı. Shannon'ın bedeni bir anda onun bedenine doğru havalandı.

“Ne tür bir insan olduğumun ne önemi var, anlayamıyorum.”

Kafası şimdi onun sırtına dayalıydı ve sözleri çok daha yumuşaktı. Torin'in adamları da atlarına biniyorlardı, gökyüzünü deri ve metal sesleri doldurdu.

“Önemi var çünkü çok büyük ihtimalle seni alıkoymak zorunda olacağım, Shannon McBoyd. Gece uykumda sırtıma bıçak saplayacak birinin benimle aynı çatı altında olması fikrini beğenmiyorum.”

“Öldürme işini siz erkeklere bırakmaktan memnunum.” Ve zaten kesinlikle adamın yatağının yakınında bir yerlerde olmayacaktı. Her ne kadar dokunuşu davetkâr ve tuhaf bir şekilde zevkli olsa bile.

“Dökülen kanı baban başlattı; seni Donan Kulesi'ne geri götürmek pahasına bile olsa, buna bir son vermeyi amaçlıyorum.”

“Bunun kötülük olmadığını düşünen bir adama güven bakalım.”

“Hiçbir zaman bunun bir kötülük olmadığını söylemedim, bunu yapacak olursam tek sebebi başka seçenek görmediğimdendir. Babanın pazarlık yapıp anlaştığı adamlarla evlenmene izin verilemez.”

Sesinde Shannon'ın yıpranmış sinirlerinin tutunmak istediği, garip bir şefkat belirtisi vardı. Bir anlığına, kendine bu lüksü tanıdı. Fakat korkusunu bir yana bıraktığında, bedeni onun bedenini çok daha dikkatli farketmeye başladı. Teninin kokusu temiz ve tuhaf bir şekilde keyif vericiydi. Shannon kendine başka şeyler düşünmeyi emrederken, duşağını ısırdı.

“Dürüst bir genç bayana benzediğin için, topraklarımda sana insan gibi davranılmasını sağlayacağım.”

“Ya yaptığın sınavı geçmeseydim?”

Bu soruyu sormak delilikti, fakat kendisine onu kışkırtmanın akıllıca olmadığını hatırlatamadan sözler dudaklarından çıkıvermişti. Bilekleri bağlıydı ve böylesine çaresizken bu hiç akıllıca değildi.

Torin kafasını arkaya çevirip ona baktı. “Sana o tarz eylemlerin hak ettiği şekilde davranmak zorunda kalırdım.”

“Ben seni hiçbir şey yapmak zorunda bırakmıyorum.” Shannon bağlı olan bileklerini çekiştirmeden duramadı. Torin bir anda onu yatıştıran bir hareketle elini onun elinin üzerine koydu.

“Zaten bu yüzden insan gibi davranılacağına dair sana söz verdim.”

Kendinden emin bir hareketle, atın kafasını kuzeye doğru çevirdi. Hiç tereddüt etmeden onu Kuzey İskoçya dağlarına götürüyordu. At hareket etmeye başladığında Shannon ürktü.

Hava gün boyunca güneşli olmasına rağmen, soğuk artmaya başladı. Daha fazla kar görünmeye başladı ve Torin alını kaygan buz parçaları etrafında sürmek zorundaydı. Güneş batmaya başladığında Shannon kendini onun sıcaklığına minnettar olarak buldu. Bacakları soğuktan donuyordu ve diğer adamların giydiği diz boyu deri botlara kısıkanarak baktı. Küçük ayakkabıları parmak uçlarına işkence eden soğuğu geçiriyordu ve ayak bilekleri sızlıyordu.

Üzerlerine bulutlar toplandı ve sonunda güneşin batışına yakın yağmur yağmaya başladı. Sırılsıklam ıslanmak da ıslaklar acısı halini tamamlamıştı. Shannon olumlu şeyler dü-

şünme savaşıdan vazgeçti, elbisesine işleyen ve vücudunun ön kısmından aşağı inen buz gibi su damlacıklarını hissediyordu.

Torin bir anda atını kenara çekti, hayvan isyan edercesine iki yana hareket ediyordu. Sıcak ahırında olmak istiyordu, böyle bir havada yolda olmak değil. Torin döndü ve elbisesinin arkasını kaldırıp bakmak için arkaya uzandı. Shannon'ın yüzü onun sırtına dayalı olmasaydı soğuktan çenesi düşerdi. Üzerindeki kumaş ıslanmıştı, ama en azından soğuğu biraz olsun kesmeye yardımcı olmuştu.

“Baban seni dışarıya bu ayakkabılarla gönderecek kadar acımasız bir adam.”

Torin ona cevap hakkı tanımadı; üzerindeki tartan şalını kafasına siper etti ve atını yoluna devam etmesi için serbest bıraktı. Kalan son ışık da uzun nehir boyunca pırıldıyordu. Kimsenin hazırlığı yok gibi duruyordu.

Elbette ki yoktu. Apaçık ortada olan durumla birlikte hissettiği acı gerçek düşüncelerini bir anda deldi; bu adamlar bir istilaya karşı topraklarını savunmak için evlerini öylece arkalarında bırakmışlardı. Kendi rahatlarını düşünüp eve dönmemişler, soydaşlarını öldürme suçunu işleyenleri bulana kadar yollarına devam etmişlerdi.

Kuzey İskoçyalılar. Onlardan korkulmasının iyi bir sebebi vardı. Onların diğer adamlar gibi davranmasını beklerseniz, bu düşüncenizin yanlış olduğu size kısa zamanda gösterilirdi. Bunun sebebi belki doğdukları sert hava koşulları, ya da belki de doğuştan içlerine işlemiş özellikleriydi. Sebebi ne olursa olsun, Kuzey İskoçyalıların emsalsiz bir kararlılıkları vardı. Işık solarken, tek şikâyet Fergus'dan geldi. Torin'in diğer bütün adamları dinlenmeden, evlerine ulaşmaya odaklanmış halde ileriye doğru devam ettiler.

“Orada.”

Shannon duyduğu bu kelimeyi içinde hissetti. Torin’in göğsü kollarının altında titremiştir. Onun kolunun altından etrafı görmek için kafasını eğdi.

“İşte Donan Kulesi, genç bayan.”

Torin eviyle gurur duyuyordu. Ve eve dönmeyi başardığundan rahatlamıştı. Shannon’ın kalbi korkuyla yerinden çıkacak gibi atıyordu, Torin’in evini gördüğündeki gururu ve kulenin kayalık manzarada yükselen görüntüsünün birleşimi ona fazla gelmişti.

Onun için burası, bir hapisane olacaktı.

Donan Kulesi, üç tarafı Alsh Nehri ile çevrilmiş kayalık bir arazi üzerine yapılmıştı. Büyük kapısına uzun bir köprü uzanıyordu. Tek bir kule değildi; bir büyük iç kale diğer birçok binanın tam ortasına dikilmişti. Onu çevreleyen kıyı boyunca, samandan yapılmış çatılarından dumanlar tüten evlerle dolu bir köy vardı. Yağmur yağarken bile, çalışma sesleri gecenin rüzgârında sürükleniyordu. Demircilerin ve kılıç yapanların çekicelerini vurma sesleri... Aynı zamanda bıçkı sesleri ve ateş üzerinde pişen yahni kokuları vardı. Görüş alanına girdiklerinde insanlar belirmeye başladı. Köylüler yağmurun gözlerini korkutmasına müsaade etmediler. Kafalarını saran McLeren şallarıyla, geri dönen muhafızları selamlamak üzere barınaklarından dışarı çıktılar. Torin’in adamları vahşi ve bir o kadar da neşeli bir şekilde kükredi.

Shannon kendini zavallı hissetti. O kule onun için hapisaneden başka bir şey değildi. Orada düşmanlarının kızı olan kendisi için hiçbir arkadaş olmayacaktı. Babasının hor görmesi bile oradaki duruma kıyasla daha sıcak gelecekti.

Köye ulaşmışlardı ve yavaşlamak zorunda kaldılar. Bunu yapmak kolay değildi, çünkü at bir an önce sıcak ahırına

varmak istiyordu ve oranın yolunu biliyordu. Torin kimseyi ezmek için atın dizginlerini yukarı doğru çekti. Shannon oradaki halkın kendisine ve üzerindeki McBoyd renklerindeki kumaşa yönelmiş bakışlarını hissedebiliyordu. Onu gördüklerinde, sert bakışlar ve hatta arada birkaç da tükürük fırlattılar. Torin'in atının sırtında olduğu için, içine ani bir şükretme duygusu yayıldı. Adamın onu atının arkasından bir parça halatla sürüklemiyor olduğuna şükretmek zorundaydı. Bu, bir esirin böyle bir muamele görmesinin ilk örneği olmazdı, içinde bulunulan durum hesaba katılırsa.

Torin ona oldukça iyi davranıyordu, aynen söz verdiği gibi.

Kendisini esir alan kişiye karşı olan iyi hislerini hemen aklından çıkardı. Bu adam onu esir alan kişiydi, arkadaşısı değil. İskoçya'nın ona en nazik davranan adamı olsaydı bile, halkı yalnızca bu durumu onun aleyhine kullanır ve ondan daha da çok nefret ederdi. Evet, gözlerindeki nefreti görmüştü. Bazıları çok sert değildi, fakat çoğu da babasının baskınına karşı yüzlerinde yazılı olan bir öfkeyle ona ters bakmıştı. Taş köprüye atın toynaklarının ilk dokunuşu, onun korkuyla sinmesine neden oldu. Yalnızlık duygusu onu sımsıkı sararken, ürperti kalbini kaplayana dek içine sokuldu.

Onu esir almış olan adam onun titrediğini fark ettiyse de, bu durumun, köprünün öbür ucunda açılmış olan büyük kapıya doğru ilerleyişine engel olmasına asla izin vermedi. Atın toynaklarının emin adımları, Shannon'ın içine bir bıçak gibi saplanıyordu.

Surlardan içeri girdiklerinde, Shannon kuleden ve etrafındaki binalardan gökyüzüne bir sürü hikâyenin yükseldi-

gini görebiliyordu. Taşlar eskimişlikten gri ve koyu renklerdeydi, diğerlerinden daha açık renkte olan bir bina dışındaydı. Bu yeni yapı onların varlıklı bir klan olduğunu gösteriyordu, çünkü kaleye eklemeler yapmak için yeterince malzeme vardı. Babası sandığından da aptaldı. Kulelerine yeni eklentiler yapmaya gücü yeten bir klan, aynı zamanda mutlaka diğer klanlardan da bir dost olarak itibar görmekteydi. McLeren klanına savaş açmak, herkesle iyi geçinen bir klanla uyum içinde olmak isteyen herhangi bir başka klanın nefretini, pek tabii üzerine çekmek demekti.

Bu başına gelen ne kadar aptalca ve acımasız bir kaderdi...

Torin dış çevredeki binalardan birine giden geniş taş merdivenlerin önüne doğru ilerledi. Botunun üzerinden hançerini çekti ve Shannon, ona sarılmış kollarını bağlayan ipin çözüldüğünü hissetti. Tam olarak doğrulabildiğinde dudaklarından yumuşak bir rahatlama sesi çıktı. Sırtındaki kaslar hep tek bir konumda durdukları saatlerden dolayı acı acı sızladılar. O omurgasını nazıkçe esnetirken, Torin bir bacağına atının eğilmiş kafasının hemen üzerinden savurdu ve yere zıpladı. Hemen ardından uzandı ve onu tuttu, büyük elleri kolaylıkla dudaklarını kapattı.

“Ne yapıyorsun?”

Shannon nefesi kesilmiş gibi ses çıkarttı ve kendine hâkim olmaya çalışmak için ağzını sımsıkı kapattı. Ayaklarını yere bastı ve Torin bileğini kavradı. İpi tamamen çekip çıkardı ve altındaki cildi şöyle bir inceledi.

“Sana Donan Kulesi’ne hoş geldin diyorum.”

“Hoşgeldin...” Adam resmen delinin tekiydi. Shannon’ın şaşkınlıktan çenesi düştü. “Şayet doğru duyduysam, yanlış kullanılan bir sözcük var.”

Torin omzunu silkti, fakat suratı taş gibi katı kaldı ve yüz ifadesinin yorumlanması imkânsızdı. “Ne istersen anlayabilirsin. Bana seni demir parmaklıklar ardına koymam için bir sebep yaratmadığın sürece seni zindana kilitlemeyi planlamıyorum. Sana bir söz verdim ve tutacağım.”

“Bana söylediğin her lafı neden bir söz olarak kabul edersin ki?” Torin’in yüzüne bakabilmek için elbisesinin ıslanmış baş kısmını geriye itti. Adam onun tepesindeydi, Shannon’ın kafasının üst tarafı onun ancak omuzlarına geliyordu.

Bu sorunun karşısında gözlerini kıstı. “Çünkü o sözleri ben söyledim, Shannon McBoyd ve ben sözümün arkasında dururum.”

“Çoğu adam düşmanının kızına söylenen hiçbir şeye bir söz gözüyle bakmazdı.”

Torin ciddileşti. “Ben bir Kuzey İskoçyalıyım.”

Parmakları hâlâ bileklerinin etrafındaydı ve ses tonu sert çelik gibiydi. Merdivenleri çıkıp büyük bir kabul salonuna girerken onu sınımsız tutarak arkasından sürükledi. İçerideki hava, Shannon’ın donmuş yüzünde sıcak hissediliyordu. Salonun kenarına iki büyük şömine koyulmuştu, her ikisinin içinde de yanan ateşler vardı. Burnuna yemek kokusu gelince karnı guruldamaya başladı. Midesi o kadar boştu ki, sancıdı. Onlar şöminelerin yanına doğru giderken, Torin’in adamları tek sıra halinde yanlarından geçiyorlardı ve kadınlar da ateşlerin üzerinde asılı duran büyük demir tencerelemlerle ilgileniyorlardı. Fakat salondaki herkes ona bakmakla meşguldü. Sohbet kesildi, yerini yalnızca ateşlerin çıtırtısına ve dönen adamların ayak seslerine bıraktı.

“Bu Shannon McBoyd, Randal McBoyd’un kızı.”

Adına karşılık gözler kısıldı. Liderleri ve muhafızlarının dönüşünü selamlayan mutlu yüz ifadelerinin yerini sert bakışlar aldı. Hepsi de doğrudan ona bakıyordu.

“Ona düzgün davranılacak, yoksa hesabını doğrudan bana verirsiniz.” Torin onu salonun daha da ilerisine çekti. “Ve kuleden ayrılmayacak.”

Onu serbest bıraktı ve şöminelerin tam karşısındaki duvarın içine gömülmüş merdivenlerden çıkmak üzere geriye döndü. En ufak bir sıkıntı duymadan merdivenleri tırmandı ve yukarıdaki bir kapı aralığından içeriye doğru gözden kayboldu. Konuşmalar devam etti ve ismini tekrarlanırken duyuyordu. Şöminelerin başındaki kadınlar, yemeklerinin keyfini çıkarmak üzere bekleyen muhafızlara ve taş zemine çakılmış banklarda oturan insanlara, dumanı tüten sıcak yiyeceklerden kâselerle servis yapıyorlardı.

Birden babasının onun için uyguladığı aşağılayıcı tavırlara kendini minnettar hissetti. Ona gözlerini dikmiş bakan insanlarla dolu bir salonda öylece dikilmek onun için yeni bir şey değildi. O yüzden de yanakları kızarmadı ve çenesi sımsıkı yerinde durabildi.

Buna dayanabilirdi, çünkü Snannon McBoyd korkak değildi. Dayanabilmek, en iyi yapabildiği şeylerden biriydi; fakat bunun, onu izleyenlerden hiçbirinin umurunda olmadığı da gözünden kaçmadı.

* * *

“Kızla ilgili ne yapmayı düşünüyorsun?”

Malcolm çoğu kez onun peşinden gelirdi. Torin ise onun

nasihatlerinden memnun olurdu, ama bugün istemiyordu. Üzerindeki kılıfı çözdü ve adama dönüp tekrar bakmadan önce kılıcını bir kenara koydu.

Malcolm ona karşı sırtıttı. “Bunu kimsenin sormayacağını mı sanıyordun, sırf lord olduğun için?”

“Öyle umuyordum.”

Malcolm ateşin önüne oturdu ve ayaklarını alevlere doğru uzattı. “Hoş bir kız.”

“Topraklarımda hiç ihtiyacım olmayan bir bela yumağı o, yaşlı adam. Douglas onun benim çatım altında esir tutulduğunu duymaktan pek hoşnut olmayacak.”

Malcolm kahkaha atarak karşılık verdi. Tüm odada yankılanan iştahlı bir kıkırdamaya kendini bıraktı.

“Yok artık, yalnızca hâlâ genç olan bir adam böyle tatlı bir genç bayana bakar ve onun bir bela olduğunu söylerdi işte.”

“O bir McBoyd. Kont bu işi hafife almayacak, bu koşullar altında bile. Sırf taşıdığı kan için bile onun asılmasını emredebilir. Haber vermeden de pekâlâ halledebileceğimiz bir görev var.”

Torin içini kaplayan huzursuzluğu dağıtmak için kafasını salladı. Shannon McBoyd’un içinde öyle bir yaşam ateşi vardı ki, onun söndürüldüğünü görmekten nefret ederdi. Kralın görüşü onun ölümünü emrediyor olsa bile, Torin bu hükmü icra edecek itaati kendinde bulacağından şüphe ediyordu. Kılıcını geri aldı ve pas tutmasın diye onu kuruladı.

“Ah evet, kafam hâlâ iyi çalışıyor. Doğru, Kont kendisine karşı gelenlerin yakınlarını yok etme şekilleriyle tanınır. Bu, eğer tacı doğuştan giymiş değilsen, onu elde etmenin

tek yoludur.” Malcolm beyaz sakalına dokundu. “Ama o kızın burada olmasının iyi bir tarafı var, biliyorsun. McBoyd’a misilleme yapmak için çok daha mükemmel bir yol, daha iyisini düşünemiyorum. Kızının burada olduğunu öğrenmek onu kesinlikle çılgına çevirecek. Adam kızını güneye gönderirken neyin peşinde olduğunu itiraf etmeden Kont’a yalvaramaz. Onun kapana kısıldığını ve daha fazla baskın yapmasının muhtemel olmadığını bilerek, bu gece daha iyi uyuyacağım.”

“Kızının burada olduğunu öğrenmek, hepimizi katletmek üzere buraya gelecek adamları toplamak için onu güneye, Atholl’a yönlendirecek.” Torin kılıcını havaya kaldırdı ve keskin ucuna dikkatle baktı. “Kızı buradayken, McLerenleri öldürme açlığına bir bahanesi olacak.”

“Yapman gereken şey kıza gözdağı vermek. Babasının biz McLerenlerin kendisi kadar hırslı olmadığını ve kıza zarar verme yolunu seçmeyeceğimizi bilmesine gerek yok.”

Torin kılıcını kuru bir kılıfa geçirdi ve onu duvara astı.

“Her şey bir yana, McBoyd kızını öldürmemizi tercih edebilir diye düşünüyorum; böylece bizim, kızını kaçırmayı önceden planladığımızı söyleyerek, Beyaz Tepe saldırısını haklı çıkarmak için bir mazeret elde etmiş olur. Ben de onun anlattıklarının tam tersinin olduğunu söyleyeceğim.”

Torin, hareketlerine hâkim olmaya başlayan öfkesini gizlemek için Malcolm’a arkasını döndü. Hayatında ilk kez, bir kadını kaçırmaktan yanaydı. Shannon’i esiri olarak yanında getirmekten zerre kadar pişman değildi. O, içinde adi babasının yanına yaklaşamayacağı kadar çok fazla onur barındırıyordu.

Malcolm sakalına dokunmaya devam etti. Yaşlı adamın gözlerini dalgın bir bakış bürüdü.

“Pekâlâ, sanırım kız bu işi daha da karıştırmadan önce onu alıkoymakla iyi yaptın. Douglas kontluğu, Atholl güçlerinin Kuzey İskoçya’da ilerlemesine izin vermeyecektir.”

Durum böyleydi. Her iki kont da mücadele etmek istiyor olabilirdi, fakat Kuzey İskoçya kontluğu olan Douglas daha güçlüydü ve Atholl kontluğu bunu çok iyi biliyordu. Torin odada başka bir adam daha olmasına aldırmadan üzerindeki ıslak giysiyi çıkardı. Shannon meselesi üzerinde zaten çok fazla zaman harcarken ve onun bir mühür görevi gördüğü entrikayı çözmek için sadece düşünmek yetmezken, düşünceleriyle baş başa kalmak çok iyi bir fikir değildi.

Daha fazla düşünmek bir işe yaramazdı. Torin gerçek kralın tahta geçtiğine kanaat getirene kadar, Shannon aynen onun istediği yerde kalacaktı. Fakat ona düşen görevde elini çabuk tutmalıydı. Kuzey İskoçyalılar Edinburgh ve oranın entrikalarından uzak kalmak isterlerdi; fakat şimdi, öyle bir lüksü yoktu. Kraliçe, oğlunun hakları için mücadele verirken, kardeş klanları Kuzey İskoçya dağlarında öylece bekleyemezdi.

Harekete geçmek gerekiyordu.

Bu, neyse ki Torin’in düşüncelerini esirinden uzaklaştırdı. Douglas ve Lindsey kontluklarına atlılarını gönderecekti. Douglas kontu üzerlerindeki tehdide bir son verilmesine yardım edecek güçlü bir adamdı. Shannon’ı orada tutmaktan başka seçeneği yoktu, bu fikirten çok hoşlanmasa bile. Donan Kulesi onun eviydi, orayı bir hapishane olarak gören birine çok da meraklı değildi. Ama halkının iyiliği için ne yapılması gerekiyorsa yapacaktı. Bu onun göreviydi.

Torin derin bir nefes aldı. Bu yaptıklarında, yalnızca kralın arkasından çevrilen entrikadan daha ötesi vardı.

Shannon'ı oraya, evine getirmeyi başardığından dolayı içinde anlaşılmaz bir hoşnutluk geziniyordu.

Tatlı bir yaratıktı, Malcolm'un da söylediği gibi. Ama asıl dikkatini çeken şey, koskoca adamları bile topluca korkudan inleyen Kuzey İskoçyalılarla etrafı çevriliyken bile, çenesini dimdik tutmasıydı. Shannon McBoyd, Torin'in hayran olmaktan kendini alamadığı bir ruha sahipti. Aynı saygıyı duyduğu çok az insan vardı ve vardığı bu durum, düşüncelerinin Edinburg'da olanlara odaklanmasına engel oluyor, dikkatini adeta tek bir yöne çekiyordu.

Torin, düşüncelerinin eve çok daha yakın bir şeye yoğunlaştığının farkına vardı; kaçırmış olduğu tatlı genç kadına...

DÖRT

“Orada öylece beklemeyi kes. Yapılacak işler var, yoksa McBoyd annen bir evin işlerinin nasıl döndüğü hakkında sana hiçbir şey öğretmedi mi?”

Bir McLeren kadını büyük bir tahta tepsiyi ona doğru itirmeden önce alay edercesine gülümsedi. Eve dönen muhafızların yemekleri bitmişti ve uzun masalar şimdi kirli bulaşıklarla doluydu. Kadının verdiği tepsi çizik çizikti ve kenarları eğri büğrüydü, fakat yıkanması gereken şeyleri toparlamak için hâlâ kullanılabilir durumdaydı. Shannon tepsinin bir kenarını tuttu ve diğer kenarını daha önceden bildiği bir hareketle kalçasının kenarına dayadı. Kadın arkasını dönmeden önce Shannon çoktan masada bırakılmış kâseleri toplamaya başlamıştı, ama yine de kadının yüzünde beliren kendini beğenmiş ifadeye şahit oldu.

Pekâlâ, bu beklenen bir şeydi.

Kâselerde kalan soğuk yemek artıkları boş midesinde uzun bir gurultuya neden olurken, uzun masalardan birini temizleyerek işine devam etti. Ateşin üzerinde hâlâ kaynayan yahni vardı, ama yanında dikilen McLeren kadınları kendilerine katılması için ona hiçbir hoş karşılama göstermediler.

Hatta tam tersi. Ona sert bakışlar gönderiyorlardı ve birkaçı da Shannon'ın onların hizmetçisi gibi davranmasını görmekten hoşnut halde kafasını salladı. Shannon masanın sonuna ulaştığında onlara arkasını dönmüştü ve masanın diğer tarafındaki işine başladı. Onların kendisini izlediğini hissediyordu fakat pek ilgilenmedi. Bir işe nasıl el atılacağını biliyordu. Babası hiçbir zaman onun şımartılmasına, evin asil kadını olmasına izin vermemişti. O an için, iyi ki öyle olmuş diye düşündü. Kimse onu hoş karşılamadı diye ağlayıp sızlamayacaktı. Şartlar böyleyken, şu anda başına gelenler olabilecek en fena durumdan daha iyiydi. Babasının elinde Torin'in kız kardeşi olsaydı, ona bu kadar iyi davranacağını hiç zannetmiyordu.

Bu üzücü bir gerçektir. Babasının yüzü gözünün önüne geldi, ama onu yalnızca asık bir suratla gördü, babasını yalnızca somurtkan bir halde hatırlamak, bir kederdi. Ondan hiç görmediği mutluluk için dudaklarının arasından küçük bir iç çekiş geçti. Onu bir daha göreceğinden emin değildi.

Eli alışkın bir şekilde kâseleri istifledi, tepsiyi dengeli tutuyor ve elbisesinin kenarına basmıyordu. Diğerlerinden biraz daha dolu olan iki kâseyi tepsinin ortasında ayrı bir yere ayırdı ve kendisi için akşam yemeği olarak işe yarayacaklarının üstüne hiçbir şey koymamaya dikkat etti. Masada bırakılan ekmek kabukları da vardı. Çoğu ufalanmıştı ama yine de, onları yemek ocak başında yalvarıp dilenmekten daha iyiydi.

İçgüdülerini yemek pişirilen yerin arkasına doğru takip etti ve uzun bir el yıkama yerine rastladı. Onu zemin kata götüren uzun taş merdivenlerden dikkatli adımlarla inerken, akan suyun sesi kulaklarını doldurdu. Ana kulenin ar-

kasında dikildi, köyün yanından geçerek üzerinden atla karşıya geçtikleri köprünün altında uzanan nehre doğru, bir akıntıyla ilerliyordu su.

Kuşatma olması halinde kalelerin bir su kaynağına ihtiyacı vardı. Donan Kulesi üç tarafı nehirle çevrili olduğundan bol kaynağa sahipti. Bu durum basit temizlik işlerini de kolay hale getiriyordu. Aşağı indiğinde girdiği oda uzun bir odaydı ve içinde bir duvar boyunca küçük yuvarlak taşlar ve sıva ile yapılmış lavabolar vardı. Duvarın diğer tarafında dönen su çarkını duyabiliyordu ve duvara gömülü büyük pencerelerden nehrin suyu üzerinde ay ışığının parıltısını gördü. Su lavaboların içinden akıyor ve duvarın içine kazılmış, suyun dışarı geri atılmasını sağlayan yerlere dökülüyordu. Suyun geri döküldüğünde nehrin üzerinde çıkarıldığı çarpma sesini duyabiliyordu. Lavabolar buna imkân verecek ve pislik birikmemesini sağlayacak bir açıyla yerleştirilmişti. Oda küf kokmuyordu, bu da Donan Kulesi'nin iyi bir baş hizmetçisi olduğunu gösteriyordu.

Ayrıca bir sıra lavabodan fazlası vardı. Oda boyunca yürüdü, odanın uzunluğundan etkilenmişti. Hiç değilse salon-
da duran masanın uzunluğu etkileyiciydi. Dört sıra lavabo vardı, bu da dört su çarkı demekti. Oda akan su sesiyle doluydu ve burnunu gıdıklayan soğuk bir esinti vardı; ama bu esintinin temizliği onu daha da etkiledi. Yiyeceklerin yalnızca bir lavaboda tutulduğu belliydi, diğerleri çamaşır için ayrılmıştı.

Gerçekten de çok iyi bir düzendi.

O an için oda tenhaydı ve o gün Gerty tarafından uyandırıldığından beri ona bildiği ilk gerçek yalnızlığı sunuyordu. Birden vücudunun ne kadar kötü sıızladığını fark etti. Sanki

her bir kası ezilmiş ya da gerilmiş gibi hissediyordu. Bir ayak bileği diğerinden daha çok acıyordu ve ayakkabısının içinde şişmiş gibiydi. Karnı sımsıkı düğümlemişti, yemek yemek mi yoksa öğürmek mi istediğinden emin değildi.

Şöyle bir döndü ve bulaşıkların yıkandığı lavaboların olduğu yere geri geldi. Yemeği daha fazla geciktirmedi ve McLeren kadınlarından biri ona başka bir iş daha buyurmak için gelmeden önce, kâselerden birini kaparak hızlıca verdi. Soğukken bile lezzetliydi. Ama yemek midesine indiğinde hafif bir bulantı hissetti, bu da onu yavaşlattı.

Suyun sesi huzur vericiydi, fakat bu sesle birlikte tenine yapışmış her kir zerreciğini hissetmişti. Bir yerlerde bir banyo odası da olacaktı, ama bu kadar çok sayıda yeni dönmüş muhafız varken, banyoların boş olması biraz zordu. O sırada yalnız olmasını da muhtemelen bu duruma borçluydu. Banyo odası doluyorsa, hizmetçilerin çoğu yardım için orada olmalıydı.

Ama burada su ve sabun vardı. Kolluklarını açarak, iç gömleğinin manşetlerini çözdü ve dirseklerinin üzerine doğru sıvadı. Sabun lavabonun yanındaki toprak bir kapta duruyordu. Yumuşaktı ve parmaklarıyla kolayca kazıyıp çıkartabiliyordu. Bu da bulaşıkları yıkamak için aynı sabunun kalıplara yerleşebilecek hale gelene kadar kaynatılmasından daha iyiydi.

Suya ilk dokunduğunda titredi. Cildi soğuktan ürpermişti, fakat kirli hissetmekten kurtulacağı düşüncesi daha baskındı. Kollarını suya daldırdı ve yüzüne doğru su getirmek için avuçlarını çukurlaştırdı. Babasının elinden çıkan varanın yeri sızladı, fakat soğuk suyun ilk etkisi geçtiğinde, kalan tek şey tazelik duygusuydu.

Arkasındaki merdivenlere hızlı bakışlar atarak, cildinde ulaşabildiği her bir zerreyi ovalayarak yıkadı, ama o sırada hiç kimse ortalıkta görünmüyordu. Böylece elbisesini açtı ve küçük bir bez parçası kullanarak boynunu ve göğsünü temizledi. Gerçek bir banyonun hasretini çekiyordu fakat yakın bir zamanda böyle bir lüksü olmayacağını da biliyordu.

Neyse ki karnı aç değildi. Tepsiyi dönerek, kalan yemek artıklarını lavabonun yanında duran büyük bir çanağa dökmeye başlamadan önce biraz daha yedi. Atıklar daha sonra ihtiyaç olacak şeylere yarardı. Kırıntılar bile nehirdeki balıkları iyice beslemek ve kolayca yakalanabilecekleri bir yere dönmelerini sürdürmek için kullanılabilirdi.

İşini hızlıca yaptı çünkü sırtı ağrıyordu. Ama neyse ki yüzünü temizlenmiş hissediyordu, zihnini buna odakladı. Yalnız kalabildiği dakikalar, diğer kadınların ellerinde bir tepsisi dolusu daha yıkanacak bulaşıkla görünmesiyle son buldu. Yapılacak işlere en ufak bir yardım etme niyetleri olmaksızın salona geri giderlerken, ellerindekileri ufak sırtışırlarla hemen lavabonun yanına yığdılar.

Büyük ihtimalle bunun, onu bir köle gibi kullanmalarına uygun bir hareket olduğunu düşündüler. Gerçekten de, bu kelime her şeye fazlasıyla uygundu. Morali iyice bozuldu. Soğuk suda ellerinin sızlayışını daha da fazla hissetti; sırtı ve kalçaları boyunca hissettiği yanma hissi neredeyse dayanılmaz bir hal almıştı.

Hafif bir tıslama sesiyle birlikte işini bitirdi ve lavabolara, içinde bir memnuniyet duygusuyla arkasını döndü. Bulaşıkhaneye hâlâ boştu, ama neden olduğunu merak etmedi. Su sesinin odayı kaplamasına rağmen, yukarıda salonda neler olduğunu çok iyi biliyordu. Kapı aralığından parlayan ışığı görebiliyordu.

O sırada bir kutlama yapılıyor olmalıydı. Viski, elma şarabı ve bira, büyük ihtimalle adamlarının dönmesinin şerefine elden ele dolaşıyordu. Salonu neşe doldururken, kızlar dansa kaldırılıyor olacaktı.

Böyle bir şey için hiç tadı yoktu. Yalnızlık onu sınıksız sarmaladı, canı daha da acıdı. Ama başını şöyle bir arkaya attı ve onu kulenin ana katma çıkaracak başka kapı girişi var mı diye odayı araştırmaya başladı. Onu tutsak edenler esirlerine de bir kadeh kaldırılabileceği için salonun arka tarafında gözükme istemiyordu.

Bunu yapmak için kendisine ihtiyaçları olmadığından oldukça emindi.

Başka bir merdiven çıkışı buldu ve yukarıya çıktı. Suyun sesi kayboldu ve gerçekten de salondan gelen müziğin koridorda dalgalandığını duyuyordu, ama koridor kalın taş duvarlarından dolayı loştu. Aynı zamanda da soğuktu. Rüzgâr elbisesinin alt kısmını kaldırdı çünkü bütün pencere kepenkleri salondaki şöminelerin dumanları çıksın diye açık bırakılmıştı. Her yirmi adımda bir fenerler asılmıştı, bu da kepenklerin genelde açık bırakıldığını ve koridorun akşam yemeklerinden sonra sıklıkla kullanıldığını gösteriyordu. Yoksa fenerlerin içindeki mumlar boşuna harcanmazdı. Fenerler de pahalıydı; içinde katlanmış teneke ve ışığın dışarı çıkmasına olanak veren oyukları olan silindirlerden yapılmışlardı. Etrafı açık mumlar sönebilir ya da bir esintiyle yangın tehlikesi ortaya çıkarabilirdi. Oldukça zeki bir tasarım vardı, kule öyle bir konumlandırılmıştı ki gecenin rüzgârı duman odalarda toplanmayacak şekilde kulenin içinden doğru esiyordu. Yürümeye devam etti, çünkü babasından öğrenmiş olduğu bir şey vardı ki, genellikle büyük salonla aynı katta depo odaları olurdu.

Bir köşeden döndü ve açık pencerelerin önünde durdu. Nehrin üzerindeki ay ışığı muhteşemdi. Gecenin esintisiyle birlikte hafif dalgalar oluşuyor, bütün dalgacıklar gümüş rengi mehtabı paylaşıyordu. Hafif müzik kulaklarına süzülüyor, önünde serilmiş güzelliği görmezlikten gelmesini imkânsız hale getiriyordu.

Dışarıdan gelen foş diye bir su sesi dikkatini çekti ve pencereye doğru eğildi. Gümüş rengi sudan bir adam çıktığında çenesi hafifçe açıldı. Adam nehrin yüzeyinden yükselen yuvarlak kayalardan birine tırmandı. Dümdüz gözüken bir taşı bile kavrayabilen bir efsane kahramanı gibi, pürüzsüz kayanın kenarından kendinden emin bir şekilde tırmanırken, en ufak bir zorlanma yaşamadı. Bacaklarının birkaç uzun hamlesiyle kayanın tepesine ulaştı. Orada öylece dikiliyordu, tamamen çıplaktı, üzerinde çıplak teninden aşağı süzülen su dışında hiçbir şey yoktu.

Shannon yüzünü başka bir yere çevirmeliydi.

Ama öyle yapmadı.

Duvara biraz daha yaklaştığında dişleriyle alt dudağını ısırdı. Elleri pencere boşluğunu çevreleyen düz taşlara dayandı, fakat avuçlarının altında hissettiği soğuk oldukça hoştu. Her nedense kanı damarlarında hızla ilerliyordu, kalbi ise normalden daha hızlı bir tempoda atıyordu. Bakışları onun üzerine kaydı, adamın geniş omuzları ve büyük vücudu karşısında büyülenmişti. Saçı, hâlâ suları süzülen kıvrımlı tutamlarıyla o omuzlara seriliyordu. Süzülen su, sırtını kaplayan sert kas çıkıntılarından aşağı doğru kayıyordu, ay ışığında akan sıvı gümüş gibi. Çenesini aya doğru çevirerek kafasını yukarı kaldırdı, dudaklarından içeriye doğru bir nefes çekti.

O, kusursuz bir ihtişam örneğiydi. Gerçekte hiçbir şarkının asla anlatamayacağı türden bir efsane ve bilgi birikiminin toplanıp şekillenmiş haliydi.

Hayatı boyunca Kuzey İskoçya dağlarında yaşayanlara ve ne kadar güçlü olduklarına dair hikâyeler dinlemişti. Bu adam o hikâyelerin yaşayan kanıtıydı. Shannon'ın teni boyunca bir titreme hissi dalgalandı ve gördüğü adam bir hayalet gibi uçup gider diye, gözlerini bile kırpmaktan kaçınıyordu. Bakışları adamın omuzlarından düzgün bir bele ve bir çift sıkı kalçaya doğru inerken vücudu gittikçe inceliyordu. Bacakları kalındı; dizlerinden aşağı ve baldırlarının üzerinden ayaklarına inen kas çıkıntılarıyla biçimlenmişti.

Shannon onu tümüyle görmek istiyordu.

Şok edici, ama inkâr edemediği bir düşünceydi bu. Bu düşünce ona edepli ve doğru olan şeyler hakkında şimdiye kadar öğretilen bütün dersleri yakıp yıkmıştı. Bir anda onu önden de görmesi gerekiyormuş hissine kapıldı. Sadece dünyadaki herhangi bir fani erkekten daha çekici olduğunu doğrulamak için bile olsa, vücudunun geri kalanının nasıl görüldüğünü bilmesi gerektiğine yemin edebilirdi.

Onun düşüncelerini sezmiş gibi, adam kafasını çevirdi ve arkasını dönüp kuleye doğru baktı. Çenesi gururunu sergilercesine kararlı bir şekilde duruyordu. Tamamen hareketsiz halde öylece dikildi, yalnızca son birkaç damla su, sıkı vücudu boyunca süzülüyordu. Nehir küçük dalgacıklar oluşturmaya devam ediyor ve üzerinde dikildiği kayaya nazikçe çarpıyordu. Ellerini, büyük avuç içlerini gözler önüne sererek açtı ve yavaşça Shannon'ın olduğu tarafa döndü.

Shannon'ın nefesi göğsünün içinde donup kaldı, ama hava soğuk olduğundan değil. Bedeni ellerini dayadığı so-

ğuk taşların tamamen aksine, içten içe ısınmış ve sıcaktı. Gecenin esintisindeki soğuk hava, yüzündeki kızarma his-sini biraz olsun serinletmişti. Kan vücuduna akın etti, her bir noktasını ısıtarak, en küçük ayak parmaklarına kadar. Kalbinin çalışma sesini duyuyordu, her kalp atışı arasındaki sürenin bile farkına varmıştı.

O adam Torin McLeren idi, onu esir olarak kaçıran kişi; ama bunu bilmek bile onu düşüncelerinden vazgeçirmedi. İçinde adamı gafil avladığından dolayı zevk duyan bir ta-raf vardı. Fakat daha büyük bir tarafı, asıl onu o şekilde gör-mekten zevk duymuştu.

Aynen kilisenin onu dikkatli olması konusunda tembih-lediği türden, gecenin karanlığında nehirden çıkan bir efsa-ne gibiydi.

Ama en ufak bir korku hissetmemişti, tereddüt bile et-medi. Hatta bir tarafı pencereden aşağı atlayıp onun o taş-tan tahtında, ona katılmaya bile niyetlenmişti. Sebebi ba-sitti; ona dokunmak için can atıyordu. Nehir kadar soğuk muydu yoksa bir fani gibi sıcak mıydı? Bilmek için yanıp tutuştu.

Suyun içinde başka adamlar da vardı, fakat tüm dikka-ti kayanın üzerinde dikilen adam tarafından tutsak edildi. Shannon'ın tüm bakışını üzerine çekmişti ve yanında yıka-nan diğer adamlara verecek dikkati hiç kalmadı.

“Efendim, Lindsey yolda. Şu anda köprüye yaklaşmakta.”

Seslenen kişinin sesi surlardan geldi. Shannon'ın gözle-ri büyüdü ve yakalanmamak için onu koridora doğru sen-deleten bir güçle kendini pencereden geriye itti. Anın bü-yüsü bozulmuştu ve nasıl olduysa yeteri kadar nefes almayı unuttuğundan soluk soluğa kaldı. Sanki bir samimiyet anın-da yakınlaşmışlar gibi, tamamen ona sabitlenmişti.

Utanç duygusu ona dişlerini geçirmişti, onu boğmakla tehdit ediyordu. Ama en kötü işkence, hafızasının Torin'in nasıl görüldüğünü en ince ayrıntısına kadar hatırlama şekliydi. Duvara dayandı, Torin dimdik ayakta dikilirken içindeki onu seyretme isteği fazlasıyla şok ediciydi. Zaman zaman böyle şeyler düşündüğünü kabul etmesi gerektyse de, daha önce bir kez bile bu kadar ahlaksızca davranmamıştı. Düşünmek ve bakmak -aslında gözlerini dikip izlemek- tamamen farklı iki şeydi.

Ama o bakmayı daha çok tercih etmişti...

Yanakları yanıyordu, nasıl yanmazdı ki? O muhteşemdi.

Gözlerini kapattı ve hafifçe sızlandı. Şimdi işler daha da kötü bir hal almıştı. Böyle bir şeyin olabileceğini hiç düşünmemişti. Yine içi titredi; hafızası Torin'in çıplak bedenine bakarken ne kadar keyif aldığıyla ilgili ona işkence ediyordu.

Ona dokunmayı ne kadar da çok istemişti... Gerçi ona yaslanmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu.

Nefesini tutarak, kendini eğilmiş bedenini doğrultmaya zorladı. İçinde bulunduğu şartlar zaten yeterince kötüydü. Kontrolü elinde olan tek şey kendi düşünceleriye, onların taşkınlık yapmasına izin vermeyecekti. Düşünceleri, onu kaçırıp esir alan kişi karşısında erdemlerini kaybetmesine neden olacak daha da kötü bir kader getirecekse olmazdı. Kendi isteği dışında alıkonulmak acı bir şeydi, ama ateşli düşünceleri onu çok geçmeden orada kalmaya gönüllü kılacaktı.

Öyle yapmazdı. Fakat bedeni, dürtülerine karşı koymakta zamanla direncini yitiriyordu. Dinlenmeden saatler geçirildiğinde, teslim olmak her zaman daha kolaydı. Günün

gerginliği son kalan enerjisini de kemiriyordu. McLerenlerden uzak bir sığınak ararcasına etrafına şöyle bir baktı. Bütün ihtiyacı, dinlenmek ve gücünü tekrar toplamak için biraz zamandı. O an için, onun nerede olduğu kimsenin umurunda değil gibi gözüküyordu ve bu da olabildiğince faydalanmak istediği bir lütfuydu ona kaderin.

Koridorda ilerleyerek, ona gece için iyi bir barınak işlevi görecek تنها bir çalışma odası aradı. Bir sonraki koridorda boylu boyunca bir sürü çalışma odası vardı. Bu odalar doğuya bakıyordu ve sabah güneşini iyi alırdı. Koca kışı arkalarında bırakmalarına rağmen, odalardan birinin yarısı hâlâ saf yünle doluydu. Havayı kokladı ve yeterince temiz olduğunu gördü. Yün depolanmadan önce yıkanmıştı. Küçük fenerlerden birini koridorda asılı olduğu yerden alarak, odanın içine doğru biraz daha ilerledi. Feneri yukarı kaldırıp ışığın orada ne olduğunu görebilmesi için ortalığı aydınlatmasını sağladı. Duvarlardaki çivilerde yine McLerenlerin varlığının bir göstergesi olan kalm paltolar asılıydı. Bunun gibi giyecekler pahalı giyeceklerdi, ama buna rağmen pencerenin yanında duran çıkırıklarda iş yaparken üşüdüğünü hisseden hizmetçiler için orada bırakılmışlardı. O sırada ahşap kepenkler kapalıydı, ama kepenklerin diğer tarafında uğuldayan rüzgârın sesini hâlâ duyabiliyordu. Ama kepenkler gıcırdamıyordu, bu da onların bakımlı durumda olduğunu gösteriyordu.

Paltolardan birine uzanıp onu omuzlarına aldı. Vücudu ısınmayı umarken içine gelen bir ürperti onu titretti. Odanın girişindeki kapıya geri dönerek, feneri yerine koymak üzere koridora doğru yürüdü. Feneri yanında tutmak onu arayan birine onun yerini belli ederdi ve Shannon ortalıktan tüymüş olduğunu bilmenin hoşuna gittiğini fark etti. Belki

hissettiği sadece bir yanılsamaydı, çünkü hâlâ kulenin duvarları arasındaydı; ama yine de bir avuntuydu bu, sınıksızlığına basacağı bir avuntu.

Palto gecenin soğuşunu hemen kesmeye başladı. Ama ısınmış olmanın verdiği rahatlamayla birlikte, bedeni onu yarı yolda bırakıyordu. Uykusuz gecelerin ve buzlu çamurlarda çirpınıp durduğu uzun günlerin acısı çıkıyordu. Karnı da dolu olduğundan, göz kapaklarının düşmesine engel olacak hiçbir şey yoktu. İkinci paltoya uzanıp, onu taraklanmayı bekleyen yünlerin üzerine serdi. Gayet de iyi bir yer yatağı olmuştu, hatta belki de babasının kalesindeyken kullandığı arpa ve samandan yapılmış olan yataktan daha yumuşaktı. Paltonun üzerine yatıp, ilk başta üzerine aldığını da silkeleyip bir kenara attı. Altındaki paltonun kenarlarını yukarı kıvrıp üzerine doğru dolayınca, çok keyifli bir yatak olmuştu.

Rahat olup olmadığı fark etmezdi. Gerçek acı dışında başka bir şeyin gözlerini açık tutmaya yeteceğinden emin değildi. Zihni uyanık kalmak isterken, bedeni dinlenmek istiyordu. Salona dönüp, dinleneceği bir yatak için onu kaçıran adamlara yalvarmazdı. Aciz değildi o. Aklını kullanarak kendi ihtiyaçlarını karşılayabilirdi. Dayanmak için bir yol her zaman vardı.

Her zaman.

* * *

Connor Lindsey tam bir İskoç idi. Adamın, kendisine ihtiyaç olan yere gitmesine gecenin bile engel olmasına izin vermeyişi Torin'in hoşuna gitmişti. Komşu klan lideri bü-

yük giriş kapısı ona geçit vermek üzere yukarı kaldırılırken duraksadı, fakat ağır kapı yukarı doğru hareket ederken atı yuvarlak çizerek dans ediyordu. Kapı yükselirken, atın üzerinde dik oturabileceği kadar açılmasını beklemeden, ardından muhafızlarıyla birlikte, hayvanın boynuna paralel şekilde eğildi ve ileri fırladı.

Evet, o kesinlikle tam bir aksiyon adamıydı.

“Torin, arkadaşların yüz karası! Eğlence yapıyor olup da bu eğlenceye katılmam için beni beklememen hakkında duyduklarım da ne demek oluyor?”

Connor atından indi ve Torin’in konuşması için geçen zamanla aynı sürede merdivenlerden çıktı.

“Kral öldü. Cinayete kurban gitti.”

Torin’in dostu bir anda durgunlaştı, bütün muziplik belirtilleri yüzünden uçtu gitti. Açık renk saçlar ve nehrin üzerine güneş vurduğunda büründüğü renkle aynı renkte olan gözler ile siması aydınlık gözüküyor olabilirdi; ama duydukları sonrasında değişen bakışlarının hiçbir aydınlık tarafı yoktu. Torin’e doğru son bir adım attı ve onunla aynı seviyede dikildi.

“O söylentinin asılsız çıkacağını umut etmiştim.”

“Beyaz Tepe hâlâ için için yanıyor.”

Connor lanet okudu. “Demek doğruymuş; McBoydlar o vatan haini Atholl ile birlikte entrika çeviriyor.”

Adamın ses tonunda tiksiniş vardı, Torin’in eve olan yolculuğu boyunca tattığı acının aynısıydı hissettiği. Torin’in arkasında, muhafızlarının yüzleri gerginleşti. Connor’un adamları Torin’inkilerden farklı renkler giymişlerdi, ama o anda hepsi İskoçyalıydı. Atholl’un kendi menfaati için ülkeyi bölmesine müsaade ederlerse, yitirecekleri bir şeydi bu.

“Gel, dostum, görüşeceğimiz meseleler var.”

Connor Lindsey homurdanarak kuleye giren Torin’i takip etti. Şöminenin ateşi güçsüz yanıyordu, ama parmaklarının bir hareketi oradaki kadınları ateşi yeniden yakmaya sevk etti. Salon hâlâ doluydu, ortamda hâlâ bir neşe havası vardı, ama sohbet giderek azaldı; ta ki ateşin çıtırtıları ortama hâkim olana kadar. Connor, Torin’le ve komutanlarıyla beraber büyük masaya oturdu.

Strateji konuşma zamanıydı.

BEŞ

Şafak vakti kilise çanları çalmaya başladı.

Shannon hemen doğruldu ve sırtı buna isyan edince nefesini tuttu. Kasları gerilmiş ve ağrıyordu. Gözlerini ovuşturmak için bir elini kaldırdığında ağrı sinsice bütün vücuduna yayıldı. O kadar çok saat, at üzerinde gitmeye alışık değildi ama çektiği ızdırap için yapacak bir şey yoktu. Öylece hareketsiz oturmak yalnızca canının daha uzun süre yanmasına neden olacaktı. En iyisi hareketlenmek ve bu işkenceyi vücudundan söküp atmaya çalışmaktı.

Işık şimdi ahşap kepenklerin kenarlarını aydınlatarak, odanın içine süzülüyordu. Uzanıp mandallarını çözdü ve pencereleri sonuna kadar açtı. Nehir yeni doğan güneşle birlikte parıldıyor, ışık huzmeleri suyun üzerindeki dalgacıkları dans ettiriyordu. Shannon mesafeyi kestirmeye çalışarak uzaktaki sahile doğru baktı. Yüzmek için fazla uzaktaydı.

Elbette öyle olacaktı. Nehir geçilebilir olsaydı kuleler güvende olmazdı. Suyun yüzeyi durgun değildi, bu da muhtemelen onun düşündüğünden de şiddetli olan güçlü akıntılara dair ipucu veriyordu.

Buna rağmen Torin o akıntılara meydan okumuştı...

Yanakları ısındı ve bunun sabah güneşi ile hiçbir ilgisi yoktu. Hafızasındakiler çok netti; Torin'in geçen akşam son derece kendinden emin, ayakta durduğu görüntü aklına yerleşmişti. Birden Torin'in üzerinde dikildiği kaya dikkatini çekti. Gün ışığında, o yalnızca düz bir taşı, etrafındaki dağlarda görebileceği yüzlerce taştan bir tanesi.

Kilise çanları tekrar çalmaya başladı, bu seferki ise ahaliyi sabah işlerine çağırma anlamına taşıyan sabit bir ritimde çalıyordu. Bu ses geçen akşam gizlice gözetlediği şeyin amacıyla kaynaşınca kızarmış yüzü daha da çok yandı. Birden kilisenin neden karanlık saatlerde ortalıkta gezen iyi Hristiyanlar aleyhinde vaaz verdiğini anladı. Gece gerçekten de günah işlemek için baştan çıkarıcı şeylerle doluydu. Karanlıkla ilgili bir şeyler onu gerçekten de tahmin ettiğinden daha cüretkâr, daha tutkulu hale getirmişti.

Dikkati bir kez daha o kayaya yöneldi ve bu sefer fark etti ki, o kaya sahile yalnızca dokuz ya da on metre uzaklıktaydı. İlerisinde ise yüzerek geçmeye kalksa hayatına mal olabilecek, büyük bir alanı kaplayan dalgalı su bulunuyordu. Torin'in üzerinde dikildiği kaya açıktaki en uzak kayaydı, demek ki onun ötesinde nehir de derinleşiyordu.

Şimdi koridorda ayak sesleri duyuyordu. Geçenler, orada durmak yerine, kulenin ön tarafına doğru devam ettiler. Çanlar çağrı yapmaya devam ediyordu ve Shannon ne yaptığını pek düşünmeden sesi takip etti. Önceden her sabah hizmet etmeye giderdi, klanının her üyesinin yaptığı gibi. Böyle bir itaat, anneleri doğumdan kalktığı andan itibaren her çocuğa aşılardı. Yaşlısı genci aynı şekilde kiliseye hürmet gösterirdi.

Geldiğinde yemek salonu boştu. Oradaki büyük alandan geçmek bugün çok daha kolaydı. Bahçeye giden çift kanat-

lı kapı açtı ve kimseden kötü bir laf duymadan kapının oraya ulaştı. Aşağıda, büyük kapının sağ tarafındaki kiliseye doğru giden son McLerenleri görebiliyordu. Kilisenin, içinde çan asılı olan bir kulesi vardı. Görünürdeki birkaç kişi, kapının yanında duran kutsal suya ellerini daldırmak için hemen uzanıp, açık kapılara doğru aceleyle koştular. Shannon sabah ayının ilk ayetlerini söylemeye başlayan papazların seslerini duyabiliyordu.

Ama üst basamakta dondu kaldı, ensesinden aşağı bir sızı girmişti. Kafasını kaldırıp, surların üzerine doğru baktı ve bir sürü adamın onu izlediğini fark etti. Bunlar iri yarı muhafızlardı, üzerlerinde zincirden yapılmış zırhları vardı. Kafalarına ise çenelerinin altına bağlanan sağlam deri kayışlarla sabitlenmiş miğferler takmışlardı. Ona gözlerini dikmiş bakıyorlardı ve fazlasıyla net bir şekilde hatırladı ki, lordları onlara kendisini kule içinde tutmalarını emretmişti.

Canavar adam ondan ayini de mi esirgemişti?

Tekrar kiliseye ve kule ile kilisenin kapıları arasında ki mesafeye baktı. Kutsal mekân ve kendisi arasında kimse yoktu. Bunu neden daha önce düşünmemişti? Kilise onu koruması altına alırdı. Bir Kuzey İskoçya lordu bile rahibin otoritesine karşı gelemezdi.

Elbette ki bu onun bir rahibe olması gerektiği anlamına geliyordu. Bu fani dünyada hiçbir şey karşılıksız değildi. O şey kiliseden geliyor olsa bile. Kiliseye sığınacak olursa, çeyizini kilisenin mal varlığına devretmesi, kendini de İsa'nın gelini olmaya adanması beklenenecekti. Babasının ona rahibe olması için onay vermemiş olmasının bir önemi yoktu, çeyizini onlara vermeye razı olana kadar kilise babasının peşini bırakmazdı.

Kararsızlık düşüncelerini bir o yana bir bu yana sürüklerken, alt dudağını kemiriyordu. Shannon'ın bir yanı, babasının bir şeylere boyun eğmek zorunda bırakılacağı düşüncesinden büyük keyif alıyordu; aynen zamanında onun Shannon'ı ve etrafındaki herkesi çok defa aynı duruma düşürmüş olduğu gibi. Lord McBoyd ise ya kilisenin önünde ıtaat ederek diz çökecek ya da aforoz edilmekle karşı karşıya kalacaktı.

Babasının ya da herhangi birinin bu yüzden kötülüğünü istemek acımasızcaydı. Tanrı'nın iyi niyetine şimdi her zamankinden daha çok ihtiyacı vardı; kindar düşünmek kesinlikle meleklerin ve azizlerin onun dualarını duymazlıktan gelmesine neden olurdu.

Bu, onun rahibe olma düşüncesinden vazgeçmesi için yeterince geçerli bir neden olmalıydı; ama düşüncelerini örten şey Torin'in o kaya üzerinde dikilmesinin hayaliydi. Bahçenin içinden yalnızca birkaç yüz metre ötedeki kiliseye gidişi ile onuru sonsuza dek lekelenmeden kalabilirdi; ama o zaman parmaklarını bir erkeğin sıkı vücudu üzerinde gezdirmenin nasıl bir his olduğunu asla bilmeyecekti. Bir daha asla, teninin o temiz kokusunu koklayacak kadar ona yakın olmayacaktı.

Onun verimsiz bir rahibe olacağı bir gerçektir, kendini adanmış birinden daha aşağıda olacaktı. Böylesi aslında olagandışı bir durum olmazdı. Ailenin üçüncü kız çocuğu her zaman kiliseye taahhüt edilirdi. Babası servetinin bir kısmını verme taleplerinden şimdiye kadar hep kaçınmıştı; ama iki oğlan çocuğundan bu yana, papazlar üvey annesinin başka kız çocuğu dünyaya getirip getirmediğini görmek için onu gözetliyorlardı.

Shannon fazla sert ısırınca dudağına bir acı yayıldı. Torin McLeren'e dokunma ihtimalini kaybedeceğini değil, bir kocası olması ihtimalini sonsuza dek kaybedeceğini düşündü. O, dokunuşları dâhil olmak üzere herhangi bir şey teslim edeceği bir adam değildi. Torin, onu kaçırıp esir alan kişiydi ve bu tanıma uyan her türlü aşağılamayı hak etmişti. Düşüncelerinde geçen şeyleri aklından tamamen çıkarmanın bir yolunu bulacaktı.

"Kuleye geri girmen gerekecek genç bayan, biliyorsun seni bu duvarlar içinde kalman konusunda uyarmıştım."

Shannon arkasından kimsenin gizlice yaklaşmayacağından emin olmak istediğinden, bir omzu, içinde dikildiği kapının kasasına sıkıca dayanmış halde, uzun elbisesiyle telaşlı bir şekilde döndü. Sesi hemen tanıdı ve o ses boynunun arkasındaki ince tüyleri havaya kaldırdı. Ama bu his ensesiyle sınırlı kalmadı; haddinden fazla samimi olan adam için bir farkındalık yaratarak, vücudunu aşağıya kadar dalgalandırdı.

Torin McLeren inik kaşlarının altından ona bakıyordu. Kemerini kavradı, parmakları Shannon'a normalden büyük görünüyordu. Dikkatini bu denli tuhaf bir şekilde çeken şey, belki üzerindeki tartanın mor tonları ya da belki de giydiği kiltin ona yakışmış gözükmesiydi. Üzerinde yalnızca bir gömlek vardı, tartan şalının bir kenarını sağ omzunun üzerinden atmış ve göğsünün üzerinden geçirmişti. Torin'in kiltini eğer onlar ütölemişse, görünen o ki ev işlerine bakan çalışanları lordlarına mükemmel özen gösteriyorlardı.

Torin'in ellerinin bütün dikkatini çektiğini kabullenmek yerine, çalışanlarının iş verimliliğini düşünerek kafasını oyalaması en iyisiydi.

“Beni ayinden yoksun mu bırakmak istiyorsun?”

Torin, kapı aralığında onunla aynı hizada durana kadar ıleriye yürüdü. Bunun karşılığında Shannon’ın omurgasından aşağı bir ürperti hücum etti. Giysilerin altında nasıl bir görüntüsü olduğuna dair malum tecrübe, yanaklarının yanıp kızarmasına neden oldu. Bu günahı ve onu mutlaka kötü yola saptıracak bir şeydi.

“Sana kuleden ayrılamayacağını söylemiştim.” Biraz daha yakınlaştı; Shannon ve zemin kata inen merdivenler arasında durdu. “Benim lafıma hürmet edilecek, yoksa başına bir muhafız dikerim.”

“Sen zaten şu anda bu görevi gayet iyi yerine getiriyorsun.”

Torin dudaklarını kıpırdattı, ağzının köşelerini hafifçe kaldırıp dudaklarını tekrar sert bir çizgi haline getirdi. Koyu gözleri Shannon’ın aklını karıştıran bir şekilde pırıldadı, bakışı bir anlığına onun yanan yanaklarına takıldı. Korkudan nefesini tutan Shannon, Torin’e arkasını dönerek salona doğru geri adım attı çünkü açık olan tek yol orasıydı. Fakat duyduğu hafif bir kıkırdamayla anında geri dönüp Torin’le göz göze geldi. Derin bir nefes aldı, çünkü adamın yüzünde pis bir sırıtış duruyordu ve bu onun yüzünü öyle çekici bir görünüme sokmuştu ki, bu adam Şeytan’la aynı soydan geliyor olmalıydı. Günahsızların büyülenerek gözden düşmesine sebep olan bir baştan çıkarmaydı bu.

“Senden pek iyi bir rahibe olmaz Shannon.”

Yalnızca onunla aynı şeyi düşündü diye, kendisine bu kadar kişisel bir şey söylemesine izin verecek değildi Shannon. Kafasını arkaya attı ve kendisine gözlerini dikmiş olan küstahlıkla yüzleşmek için çenesinin yukarı kalktığını hissetti.

“Benim hakkımda en ufak bir şey bilmiyorsun. Şu bir gerçek ki, ben inançlı bir kadını. Hayatımı pekâlâ bir rahibe olarak sürdürebilirim.”

Yüzünün kızarması yine Torin’in dikkatini çekti. Dudakları bürünmüş olduğu sırtıştan çıkıp yine inceldi; Shannon’ın onun yüzünde belirmesini beklediği o soğuk kararlılıktan yoksun, sert bir çizgi halini aldı. Bu farklı bir şeydi, adeta bir arzu izlenimi uyandırıyordu.

“Böyle bir şey yapmayacaksın.” Torin’in ses tonu kendini beğenmiş bir şekilde kalın ve gürdü. “Senin dindarlığını sorgulamıyorum, ama gözlerinin beni görmekten keyif aldığı gerçeğini hiçe sayamayacağım. Yatağın soğuk olacağı için hoşnutsuz bir İsa gelini olursun.”

Shannon içine sert bir nefes çekti. Adam gerçekten de tam bir küstahtı. “Seni görmekten keyif filan almıyorum.” Bu bir yalandı, cesurca söylenen ve gururunun kanatları üzerinde ağzından olduğu gibi süzülürmüştü. “Ve sen böyle bir şeyi bu kadar yüksek sesle söyleyecek kadar küstahsın.”

Torin’in dudakları Shannon’la alay edercesine kendini beğenmiş bir kavis meydana getirerek yine kıpırdadı. Erkek gururu gözlerini ışıldattı ve Shannon o gururla tanışmak için içinde yükselen bir duygu hissetti. Torin’in dudakları ayrıldığında dişleri belirdi.

“Bu dediğim gerçek olsa bile mi?”

Söylenen her bir söz meydan okurcasına sarf ediliyordu. Shannon’ın suratı düştü, ama bir an için yere baktı çünkü gözlerinde pırıldayan ifadeyi Torin’in görmesini istemedi. Ona bakmaktan hoşlanıyordu. Ateşli bir arzu ürpertisi yılan gibi kıvrılarak vücudunu sardı; bu duygu karnım düğümler-

ken, Torin'e karşı hissettiklerinin birer yalan olduğunu kendine kabul ettirmeye çalışıyordu.

Sıcak bir dokunuş onu düşüncelerinden afallatarak kendine getirdi. Torin ona yaklaştı ve Shannon'ın tüm dikkati yerde olacak kadar sersem bir anında yanağına hafifçe dokundu. Shannon kendi ayakları üzerinde tökezleyerek sıçradı.

Torin onu yakaladı.

O kocaman ellerden biri Shannon'ın kolunun üstünden tutup onun dengesini sağlamak için, aralarındaki uzaklıktan bir ok gibi fırladı.

“Ellerinin...”

“Senin üzerinde işi yok mu?” Onu sımsıkı tutuşu daha da sıkı hale geldi.

“Hafızan mükemmel, McLeren, her ne kadar Hristiyan değerlerine karşı anlayışın öyle olmasa da.”

“Kilisede değiliz, genç bayan.”

“Ama ben dokunman gereken son kadınıam.”

Torin püfledi ve Shannon bunu duydu, çünkü salon çok sessizdi. Yakında hiç kimse yoktu ve bu Shannon'ın, Torin'in varlığını daha da fazla hissetmesine neden oldu. Kalbi çok daha hızlı atıyordu çünkü yakınlarında kimsenin olmadığını biliyordu. Her bir duyusu daha keskin hale geldi, normalde fark etmediği detayların şimdi daha da şevkle farkına varıyordu. Dudaklarının kavislenmesi ya da onun gözlerinin içine baktığı sırada gözlerinin koyulaşması gibi...

Ve onun dikkatinin kendi üzerinde olmasından keyif alıyor olmasını da inkâr edemezdi.

“Belki de dokunuşumun bir barbar gibi olmak zorun-

da olmadığını sana göstermem gerekiyordur. Babanı arayıp bulmamı söylediğinde haklıydın. Benim kavgam seninle değil, Shannon.”

Sesi derinleştirdi ve Shannon’ın kolunu tutuşu neredeyse yanağına dokunuşu kadar nazik bir hale gelerek yumuşadı. Shannon bunun son derece farkındaydı. Yüzüne dokunduğu yerdeki teni hâlâ sıcaktı. Ve kolunu saran kat kat elbisesi bile Torin’in ne kadar sıcak olduğunun farkına varmasına engel olmuyordu.

“Bu, gitmekte özgür olduğum anlamına mı geliyor?”

“Hayır, aramızdaki kavga değilse nedir diye merak eder hale geldiğim anlamına geliyor.”

Shannon’ın içinde heyecan duygusu coşmaya başladı; aynı duygu, karnını hızlı bir şekilde sıcaklıkla kaplayarak onu utandırdı.

“Ben kavgayı tercih ederim, çünkü sen benim beğeneceğim biri değilsin. Hiçbir zaman bir Kuzey İskoçya dağlısının hayalini kurmadım.”

Torin hafifçe homurdandı, Shannon’ın dikenli sözleri yerini bulmuştu. Gözlerinde hiddet dans ediyordu ve hemen sonra Shannon’ı ileriye doğru itti. Shannon önünde tökezledi ve kendini arkasındaki taş duvarın köşesinde buldu. Torin uzunca bir adım daha attı ve onu cüsseli bedeniyle orada kapana sıkıştırdı, iki eli de Shannon’ın arkasındaki duvara yaslanmıştı.

“Benden ne istediğine dikkat et, genç bayan. Ben bir Kuzey İskoçya dağlısıyım ve içimden bir ses, olduğumu iddia ettiğin şeyin doğruluğunu kanıtlamaktan mutlu olacağımı söylüyor.”

Shannon’ın kalbi dondu kaldı ve sonra göğsünün altın-

alı aniden yerinden fırladı. Ciğerleri kalbine ayak uydurmak için daha hızlı çalışmaya başladı ve böylece onun kokusunu bir kez daha içine çekti. Bu sefer bedeni, karnına hücum eden bir diğer heyecan düğümlemesi ile karşılık verdi. Sıcaklık, göğüslerindeki yuvarlakları tamamen kaplayana dek daha da aşağı doğru indi, yanaklarını kırmızıya boyadı. Hassas teni onu şok eden ve aynı zamanda karnında büyüyen heyecan birikintisine katkıda bulunan bir arzu ile ürperdi.

“Ama aramızdaki şeylerin bu şekilde gelişmesini istemiyorum.” Bakışı, babasının Shannon’ın yüzünde bıraktığı izi takıldı. “Geri dönmeye can attığın şey ne, genç kadın?” Torin’in gözlerinden geçen duygu, Shannon’ın dönmek istediği yere karşı hissettiği tikslenme duygusuydu ve bu görüldüğü şey Shannon’ı hiçbir konuşmanın yapamayacağı kadar çok ikna etmişti. Yalnızca bu kadar yakinken tanık olabileceği bir samimiyet vardı Torin’in gözlerinde.

Torin elini kaldırdı ve iyileşmekte olan yaranın izine nazikçe dokundu. Shannon ırkıldı, yalnızca parmaklarını yanaklarından aşağı kayarken bir kez daha hissetmek için, katalasını aniden arkaya doğru kaçırdı. Yavaşça, nazikçe, ama adamın hiçbir yumuşak yanı yoktu. Elleri pürüzsüz bir tenle kaplıydı, ama bir yandan da geçen akşam Shannon’ın şahit olduğu kadar sert bir adamdı.

Bu da onun narin dokunuşunu yok sayılamayacak kadar tatlı hale getiriyordu.

“Bildığım hayata geri dönmek istiyorum, soydaşlarımın yanına. Ait olduğum yer orası.” Sesinde kesin bir kararlılık vardı.

“Bildığın hayat, arkada bırakmanın son derece iyi olacağı zor bir hayata benziyor.”

Shannon onun sözlerini gereğinden fazla beğendiğini fark etti. Uzandı ve elini yanağından itti.

“Kimse ebeveynlerini seçemez. Babama geri dönmek benim boynumun borcudur.”

Torin’in gözleri tekrar onun yaralı yüzüne takıldı.

“Bunu yapmana engel olmanın da benim boynumun borcu olduğu gibi.”

Shannon yutkundu, ama söylediğini yapmaktaki kararlılığının, gece yarısı gibi gözlerinde yandığını gördü.

“Bu söylediklerin saçma. Beni burada alıkoyarak bir barbar gibi davranıyorsun.” Shannon söylediği her kelimeyi, Torin’in onun gitmesine izin vermesini istemeyen dudaklarından geçirmek için kendini zorlamak zorunda kalıyordu. Bu delilikti; ama onun kendisine biraz daha fazla dokunması için can atıyordu. İşte bu yüzden buna karşı koyma gücünü kaybetmeden oradan kaçması gerekiyordu.

“Baban senin ruhuna layık bir adam bulmalıydı. Doğru adam, içinde patlamak üzere hazır duran bütün tutkuyu değerlendirebileceğin bir yer sağlayacaktır sana, ama bu dediğim ona keskin dilinle hakaret ederek olmaz.”

“Babamın beni gönderdiği adamla hiç tanışmadım bile. Bir yabancı hakkında kötü düşünmek Hristiyanlığa aykırı olur.”

Torin güldü, gülme sesi çok derinden ve erkeksiydi. “Fark ettiğin üzere, genç bayan, kendimi şu anda pek Hristiyan hissetmiyorum. Daha çok beni olmakla suçladığın bir barbar gibi hissediyorum.”

“Beni buraya esirin olarak getirmek barbarcaydı.”

“Hmm... ama farkındaysan, ben bir Kuzey İskoçya dağ-

layım ve biz zaman zaman kadın kaçıırız.” Gözleri tehlikeli bir şekilde koyulaştı. “Özellikle soyları onlara layık olmadığında.”

Torin’in parmakları Shannon’ın dudaklarına dokunana dek aşağı doğru kaydı, parmak uçlarından bir tanesi alt dudagina takıldı. Çılgınlık Shannon’ın vücudunda hızla ilerliyordu. Nefesini ve aklındaki bütün mantıklı düşünceleri de alıp gitmişti. Bir anda karnında kıvrılan heyecan ve dudaklarında dokunulmanın verdiği keyif dışında hiçbir şey yoktu. Daha önce dudaklarının bu kadar duyarlı olduğunu hiç fark etmemişti. Bir anda içinde bu kadar çok hissin kükre-yişini hissetmek onu korkuttu, bunu atlatabileceğinden hiç emin değildi.

“Sözlerimden hoşnut olmayınca bana bir yumruk indirmeni tercih ederdim.”

Torin’in kocaman, yırtıcı gülümsemesi Shannon’a doğru çıkıyorken, dudakları da dişlerini göstererek birbirinden ayrılmıştı. “Ama hâlâ bu darbe indirme seçeneğini kullanmadın.” Sesi kısık ve boğuk hale gelerek derinleşti. “Her iki seçeneği de tecrübe etmezsen iyi bir seçim yapamazsın, tatlı Shannon.”

“Bu dediğini dikkate...”

Torin’in ağzı Shannon’ın içinden söylediği her ne varsa hepsini mühürledi. Shannon kafasını çevirdi, ama Torin’in vazgeçmeye niyeti yoktu. Bu temas Shannon’ın kaçmasına izin vermeyecek sıkı bir öpüşmeye dönüşmüştü. Ama sert bir öpüşme değildi bu. Torin’in eli Shannon’ı tutsak ederce-kime kafasının arkasından kavradı ve bu tutuşu yine de acımasızca değildi.

Hayır, asıl acımasız olan Shannon’ın duyulardaki hü-
-umdu.

Torin'in dudakları sıcaktı, dili Shannon'm alt dudağını cesurca yalarken dudakları da Shannon'ın dudaklarındaki hassas alanlar boyunca geziniyordu. Bu beklenmedik hareket Shannon'ın içine sıcak bir keyif oku göndermişti. Torin onu birlikte hareket etmek için baştan çıkarıyordu ve Shannon tam olarak öyle yapmak istediğinin farkına vardı. Dudakları iyice birleşsin diye yüzünü uygun konuma getirdi ve ödülü tatlı bir zevkti. Bu zevk onu sarhoş edercesine bütün duyularına hücum ediyordu. Neredeyse dudaklarını daha da birleştirmek için harekete geçtiği anda, Shannon'ın cüretkârlığı Torin'i biraz daha kendine çekti. Onun yumuşak kıvrımları kendisinin sert bedenine teslim olsun diye Torin cüsseli vücudunu ona doğru yasladı. Shannon'ın içinde derin bir nefes yükseldi ve baştaki, bu öpüşmeye direnme düşüncesine karşın, ağzını açmasına sebep oldu. Torin onun ayrılan dudaklarından hemen faydalandı ve ağzını daha geniş açması için kendi ağzıyla bastırdı. Dili ağzının içini ele geçirirken, eli de onun yüzünü kendi yüzüne doğru yukarı kaldırmış, kafasının arkasından nazikçe kavramıştı.

Shannon ürpermişti ama tiksintiden değil. Tatlı bir hıs baharda akan bir nehir kadar güçlü ve dizginlenemez halde akın ediyordu. Kendini şiddetli bir akıntıda sürüklenen bir ağaç dalı kadar çaresiz hissetti. Yakınındaki tek cisim Torin'di. Elleri onun gücünü yokladı ve parmak uçları katı ve dirençli sıkı kas çıkıntılarına dokunduğunda bir kez daha titred; her şey, aynen olduğunu hayal ettiği gibiydi.

Kilise çanı, şiddeti ile ikisinin de üzerine kınama yağdırırcasına çaldı. Torin kasıldı, Shannon'ın boynunu kavramış olan eli esir almış olduğu ödülünü serbest bırakmayı reddedermiş gibi gerginleşti. Gözleri, Shannon'm düşünmeden söylediği sözleri gerçeğe dönüştürmekle tehdit eden bir

arzu ile parıldadı. Dinsiz biri gibi duruyordu, Shannon böyle hikâyelerin tehlikeleri hakkında ortalıkta onları uyarak bir din adamı olmadığı sırada, gece geç saatte bir ateşin kor halindeki kalıntıların yanında fısıldanırken duyduğu bir elsanedeki gibi hissetti. Torin Kuzey İskoçya dilinde bir şeyler mırıldandı; alçak sesli ve derinden, sonra da hâlâ duvara dayalı olan eliyle kendini Shannon'dan geriye doğru itti. Cüsseli bedeni duruma itiraz ederek kasıldı ve Shannon'a uzunca bir süre arkasını döndü.

Shannon ise böyle olduğuna minnettardı.

Kendini toparlayabildiğine bir an için şükretti, ama kendini başına ayakta durabilecek gücü yok gibiydi. Duvara yaslandı, ayaklarının üzerinde kalabilmek için duvarın sağlamlığından yararlandı. Bütün bedeni onun bedenine tekrar dayanmak için can atıyordu. Kollarını kendi etrafına doladı çünkü bedeni acınacak halde yardıma muhtaçtı. Bu his, şehvetin toplanmasını beklediği yer olan kadınlığında değildi yalnızca; kanında hızla ilerliyordu, her bir zerresine doku-narak. Ufak pişmanlık ürpertileri teninde dalgalanıyordu.

Kilise çanı tekrar çaldı, sabah ayini sona eriyordu. Güneş şimdi tamamen doğmuştu ve en dindarların bile yapması gereken ev işleri vardı. Shannon şüphesiz ki ayinden dönen McLeren kadınlarını karşılayacaktı ve tabii onların çatik kaşlarını da.

“Söylediğim gibi, Shannon McBoyd, beni ne olarak adlandırdığına dikkat etsen iyi olur; çünkü görünen o ki, seni haklı çıkartmaya yardımcı olmaktan hoşlanıyorum.”

“Bu yaptığını, benim üzerimde disiplin sağlayamamış olmana bağlaman hiç adil değil.”

Torin döndü ve yüzünde ruh haliyle ilgili pek ipu-

cu vermeyen bir ifadeyle Shannon'ı inceledi. Shannon birden onun gözlerinde kendini gördü ve onun bıraktığı yerde hafifçe duvara yaslanırken nasıl bir tablo çizmesi gerektiği umurunda değildi. Omurgasını doğrultarak, omuzlarını bir kez daha düzeltti.

“Ama sanırım şimdi bana hayattan adil olmasını beklememek gerektiğini anlatacaksın.”

Şayet bildiği bir şey varsa o da bunun tam olarak elle tutulur bir gerçek olduğuydu. Ama bunu ondan dinlemektense kendi kendine anlatması daha iyi olacaktı.

Torin kafasını salladı, ona bir sırtış göndermek için dudakları köşelerine doğru biraz açıldı. Her ikisi de kilise kapılarının açıldığını duyduğu sırada Torin aralarındaki mesafeyi kapattı. İlahi okuyan papazların sesi sabah rüzgârında sürükleniyordu.

“Sana bir kez daha söyleyeyim, bu kulenin sınırları içinde kalacaksın yoksa seni ezer geçirim.”

“Beni esirin olarak tutarak klanıma işkence etmek istediğin için mi?”

Torin kafasını salladı ve ona daha da yakınlaştı. Shannon'ın vücudu hemen o anda karşılık verdi; kalbi yine hızlanmıştı ama Torin aralarında bir adım kala durdu. Arzu gözlerinde dans ediyordu, bunu görmek Shannon'ın dudaklarının kurumasına neden oldu.

“Babanın evi sığınılacak bir mabet değil ve adalet yerini bulmadan senin oraya geri dönmene izin veririm cinayet işlemiş olurum. Burada kalacaksın Shannon. Soydaşlarımı katletmesi ve krala karşı komplo kurmasının adaleti sağlandığında, burada babanın topraklarında olduğundan daha iyi muamele göreceksin.”

Ses tonu sertti, en ufak bir boyun eğme belirtisi taşı-mı-yordu.

“Ve yine söylüyorum ki, senden rahibe olmaz; çünkü beni, hayatın boyunca soğuk bir bakire yatağında uyumak istemediğini doğrularcasına öptün.”

“Ama bu senin yatağına gireceğim anlamına gelmiyor.” Bu cesaretin kendisine nereden geldiğini bilmiyordu ama Torin’e doğrudan meydan okuduğunu düşünmeden o sözler ağzından çıkıvermişti. Torin onu zaten ele geçirmişti. Ona kendisini yatağa atamayacağını söylemek, bu Kuzey İskoçya dağlısına onu baştan çıkarmayı denetmek için kesin yoldu.

Shannon birden kadınlara neden sessiz kalmalarının söylendiğini anladı. Ama Torin’in dişleri, Shannon’ın bunu anlamakta çok geç kaldığını doğrularcasına parladı. Koyu gözlerinde bariz bir kararlılık vardı şimdi.

“Pekâlâ, genç kadın, gözlerini benden ayırabilecek misin göreceğiz. Sana söz veriyorum ki, eğer dikkatini bana çevirirsen seni görmezlikten gelmeyeceğim.” Omuzlarını silkti. “Barbarların ahlak kurallarından biridir bu.”

* * *

“Kaba adam.”

Torin McLeren onu duydu ama durmadı. Shannon’a arkasını döndü ve büyük salona doğru yürümeye başladı. Üzerindeki kiltinin uzun pileleri, attığı her bir güçlü adımda hafifçe sallanıyordu. Shannon çığlık atmak istedi. Bu istek neredeyse yok sayılamayacak kadar büyüktü. Hüsrana tüm vücudunu işkence edercesine sızlattı, onun kaybolan sıcaklığının şimdi ne kadar da çok farkındaydı.

Gerçekten de çocuklar gibi haykırmak istedi ve dayanması en zor olan şey de can attığı şeyi geri çevirerek hüsrana uğradığı gerçeğiydi.

Hiç işe yaramaz bir gerçek.

Torin McLeren'i arzulayamazdı. Bileklerini bağlamış ve onu görmekten bile nefret eden insanların arasında onu hapsedmiş olan adama karşı bu hissi besleyemezdi. Ona karşı koymanın bir yolu olmalıydı. Kadınların geri kalanı da dönüşte merdivenleri çıkarken aralarında konuşuyorlardı. Shannon'ı gördüklerinde sustular.

“Pekâlâ, gel bakalım. Mutfak işlerinden biraz da olsa anlıyor gibisin.”

Shannon küçük bir hoşnutluk kıvılcımının, Torin'in ona bıraktığı işkence edici sıcaklığın bir kısmını yakıp yok etmeye başladığını hissetti.

“Bunun neden sizi şaşırttığını anlamadım. Bir prensesmişim gibi üzerime kadife kumaşlar giyip inciler takmıyorum ki.”

McLeren kadınlarından biri sinir olmuş gibiydi, gözlerini kıstı. “Bu ses tonunu takınacak cüretin var demek.”

“Benimle nasıl konuşuyorsanız, ben de sizinle öyle konuşuyorum.” Ve Shannon o sırada küçümsenecek bir ruh halinde olmadığını fark etti. Torin bir konuda haklıydı, ondan rahibe olmazdı, ama bunun sebebi uysal biri olmaması olabilirdi.

“Sen neden...”

“Yeter.”

Konuşan daha yaşlı olan bir kadındı ve sesinde otorite vardı. Diğer kadınlar ona dudakları sımsıkı kapanmış halde

baktılar. Yaşlı kadın Shannon'ı baştan aşağı süzerken buruşuk elleri ile elbisesinin kenarına dokundu.

“Doğru söylüyor. Nezaketsiz ses tonlarına gerek yok. Bu genç kadın da sizin gibi üzerine düşen görevi yapıyor.”

“Ama Margot, o bir McBoyd.” Rencide olmuş kadın azarlanmayı kabul etmek istemeyerek ellerini kalçalarına dayadı. Onunla aynı fikirde olup asılmış birçok surat daha vardı.

Yaşlı kadın kömür karası kaşlarından tekini kaldırdı. “Kimse bana ebeveynlerimin kim olmasını istediğimi sormadı, Anise.”

Anise kendine olan güvenini büyük ölçüde yitirdi. “Pekâlâ, sanırım bu bir gerçek. Ama hâlâ yapılacak işler var.”

Diğer kadınlar ocakların olduğu yere doğru Anise'i takip ettiler, bu sırada adamlar da günün ilk yemeği için çağırılmayı bekliyorlardı. Shannon, McLeren kadınlarının peşinden gitti çünkü kendi düşüncelerinde endişe içinde kalma fikri, edindiği iğneli bakışları çekmekten çok daha kötüydü. Ama artık hakaretler yoktu, en azından sözlü olanlar. Yaşlı kadının sözü iyi bir şekilde ve gerçek anlamda tutuluyordu. McLeren kadınları ona her türlü işi vererek Shannon'ı sıkıştırıyorlardı, onu hiç rahat vermeden sürekli daha da sıkı çalıştırıyorlardı.

Shannon onlara kısasa kısas karşılık verdi. Arka mutfakta alnını silmek için işe ara veriyordu çünkü alnından boncuk boncuk ter damlıyordu. Nefes nefese kaldığı zamanlarda bile, geri dönüp kapıya geldiğinde her şeye rağmen gülümsüyordu ve onun bu kadar çabuk geldiğini gören bazı kadınların şaşırılmış bakışlarını yakalıyordu.

İnatçıydı, ama o sırada bu onun yararınaydı. Kimse ona tembel demeyecekti. Deseler bile en azından gerçeği söyle-

miyor olacaktı. Bunu bilmek hoşuna gitti. Bu hoşnutluk içine yayıldı, göğsünde derinlere oturmuş olan çaresizliğini biraz olsun hafifletti.

* * *

“Yüzünde sıkıntılı bir hal var.”

Connor Lindsey sessizce konuştu ama öyle konuşması sözlerinin, Torin’in sinirini bozmasına engel olmadı.

“Düşüncelerime burnunu sokmana gerek yoktu dostum. Pek de iyi bir arkadaş sayılmazsın.”

Connor ona kendini beğenmiş bir gülümseme ile cevap verdi. “Öyleyim, çünkü eğer öyle olmasaydım, o küçük ateş parçasını buradan alıp götürmeyi teklif ederdim.”

Torin homurdandı. Çıkardığı ses oradaki çoğu adamın fark ettiği bir sestti. Connor ona dişlerini göstererek dudaklarını hafifçe araladı.

“Ama seni, şunu bilecek kadar iyi anlıyorum ki, kendini başladığın işi bitirmeye adanmış durumdasın.”

“Evet, işin aslı bu. Douglas bu mesele hakkında sözünü ortaya koyduğunda bana teşekkür edebilirsin. Shannon McBoyd’un yakınında bir yerlerde olmak hiçbir adamın yararına olmayacak.”

Connor, alçak sesli ve derinden bir kahkaha attı. “Onu öpmek buna değer.”

“Onu öpmenin nasıl bir zevk olduğunu asla bilemeyeceksin.”

Bu sözler Torin’in ağzından ok gibi fırladı; ama öfkesinin yersiz olduğunu bilmek bile o sözlerden pişmanlık duyma-

ına neden olmadı. İşler düşündüğünden de karışık hale geliyordu. Shannon McBoyd tatlıydı. Dudaklarının, Torin'in aklından çıkmayacak bir tadı vardı. Shannon et kesmekle meşgulken Torin onu izliyordu. Yaptığı işin içinde çığ et olsa da hareketlerinde ne bir tereddüt ne de bir rahatsızlık belirtisi vardı. Belli ki babası, çatısı altında ona iş yapmaktan, rahatça süreceği bir hayat bahsetmemişti. Torin'in klanındaki kadınlar onu sınıyorlardı, onu kendilerinin çalıştırdığından daha da sıkı çalıştırıyorlardı; kısacası onun direncini kırmaya uğraşıyorlardı.

Torin içindeki araya girme dürtüsüne karşı koymak zorunda kaldı ve bu hali kendisini bile şaşırttı. Onu koruma isteği içini kemiriyordu, ama yardımına pek de ihtiyaç yoktu. Shannon yüzünde tatminkâr bir bakışla onların meydan okumasına başkaldırırken, Torin'in soydaşları da onu somurtarak izliyordu.

Torin bunu gerçekten de etkileyici buldu, bu da esiri ne tekrar çatık kaşlarıyla bakmasına neden oldu. Shannon önündeki parçayı bitirdi ve onu kadınların yahni yapmaya başladığı büyük demir kazanlardan birine doğru taşıdı. Torin onun saç örgüsüne yapışmış olan yün parçasını fark ettiğinde, masanın üzerinde parmaklarını büktü.

“Baeth.”

Evin başı olan kadın hiç korkmadan yukarı baktı. Bu kadın Torin'in babası için çalışmış, evin işlerini yürütmüştü ve görevini iyi bilirdi, işin içinde onun öfkesiyle baş etmek olduğunda bile. Baeth Torin'in oturduğu büyük masaya doğru emin adımlarla geldi.

“Efendim?”

“Dün gece benim... konuğumu nerede yatırdın?”

Baeth bütün evin işlerini yürütürdü, onun otoritesinin üzerinde başka kadın yoktu. Yaşından ileri gelen keskin bir zekâsı ve bilgeliği vardı. Hafifçe soludu, bu Torin'i şaşırtmıştı çünkü bu kadının bir şeyi yapmakta başarısız olduğunu kabul ettiği zamanlar çok nadirdi, ama yine de bakışını düşürmedi. "Bu utanç verici bir durum ama gerçek; ben genç bayanı ihmal ettim ve emrimdekiler de aynı şeyi yaptılar. Dün gece oğlumla beraberdim efendim."

Torin öfkesinin yükseldiğini hissetti. Duygularını daha iyi bir şekilde kontrol altında tutmaya alışkındı; ama sözlerini hafifletmeyi öğrenerek geçirdiği yıllara rağmen içindeki kızgınlık çığırından çıkmak üzereydi. Sözleri genellikle kanun olarak kabul edilirdi. Torin'in babadan oğula geçen McLeren lordluğu üzerinde bir hakkı olmamasına rağmen, babasının ona aşılamaaya çalışarak saatler harcamış olduğu bir sorumluluktan bu. Zamanında amcası lorddu, ama onun zarif, asil kanlı karısı hiç çocuk dünyaya getirmemişti. Torin'in babası âşık olduğu bir kızla evlenmişti; kız sırf o duygusal yakınlıkla babasının karısı olmuştu. Soylularla hiçbir bağlantısı olmayan Torin, varis olarak tercih edilmemişti. Babası yine de, kader onu bir gün lord yapmaya karar verirse diye, sözlerini yumuşatmasını öğreterek yetiştirmişti Torin'i.

"Genç bayanın nerede yatmasını istersiniz?" Baeth onun bir esirle ne yapacağını görmek için beklerken, sorusunu sessizce sordu. Kaçırılan gelinler Kuzey İskoçya dağlarında alışılmamış bir şey değildiyse bile, bir adam tarafından sahiplenilmemiş bir kadının kaçırılmış olması alışıldık bir durum değildi. Torin'in soydaşlarının yarısı, onun Shannon'ın orada olmasından her anlamda hoşlandığını zaten fark ediyordu.

Suçluluk duygusu kafasını yoruyordu çünkü erkekliği bunun hiç kötü bir durum olmadığını düşünüyordu; bu da Torin'i, Shannon McBoyd'un onu öyle olmakla damgaladığını barbarın ta kendisi yapıyordu. Ama ona sahip çıkmazsa, adamlarından bazıları soyundan almak için can attıkları intikamı, Shannon'dan almayı denemeye kalkacaklardı. Onu yakınında tutması gerekecekti yoksa babasının ona öğretmiş olduğu şekilde onu korumakta başarısız olma tehlikesi vardı. Babası şimdi orada olmayabilirdi ama onur, ölümün kanatlarında uçup giden bir şey değildi. Torin babasına, kendisine sorumluluğunu bilen biri olmayı öğrettiği için minnettardı, bu görev bir hayli zor olduğunda bile...

Shannon McBoyd ile aynı çatı altında olmak onu sinaya-
caktı ve bu değişmez bir gerçektir.

“Onu güneydeki odaya yerleştir, ikinci kattaki.”

Baeth'in gözleri hafifçe açıldı, ama dilini tuttu. Torin'in kendi odası bir kat yukarısındaydı ve herkes Shannon'ın neden ona o kadar yakın uyuduğu hakkında söylentilere başlayacaktı. Ona diğer kızların yanında bir oda verseydi, adamları ayın sonu gelmeden onu baştan çıkartma çalışmalarına başlardı. Adının McBoyd olması, adamların onun yüzünün ne kadar hoş olduğunu fark etmelerine engel olmazdı. Torin'in, kızın öpücüklerinin ne kadar tatlı olduğunu fark etmesine engel olmadığı gibi... Baeth'in gidiyor olması onu düşüncelerinden kopardı.

“Ve onu üzerindeki çamurlu kıyafetlerle görmek hoşuma gitmeyecektir. Bu kule, buraya getirdiğim herhangi birinin yolculukta kirlenmiş giysiler giyecek kadar düşeceği fakir bir kule değil.”

Baeth eğilerek hızlı bir reveransta bulundu. “Nasıl ister-

seniz, efendim.” Döndü ve kendi emrinde çalışan kadınların olduğu yere doğru gitmeye koyuldu. Kadınların elleri çalışıyordu, ama ne söylendiğini duyabilmek için hepsi de susmuştu.

* * *

“Şimdi de onu serbest mi bıraktın?”

Connor artık dalga geçmiyordu. Torin’in düşüncelerinde Shannon’a karşı zayıflık olup olmadığını bilmek istiyordu.

“Kadınları hapsetmeye alışık değilim. Erkek olsaydı, babasının onunla birlikte gönderdiği vatan hainine yaptığım gibi zincirlere bağlardım.” Torin duraksadı, Shannon’ı evinde serbest olarak bulundurmanın bu sabah neye yol açtığını düşündü. Torin bunu düşünürken çok uzun süre sessiz kalınca Connor bir kaşını yukarı kaldırdı.

“Ona acımasızca davranmam için bana hiçbir sebep yaratmadı. Görülecek hesabım olan kişi onun babası.” Gerginliği Torin’in sözlerini keskinleştirmişti, dikkati hâlâ Shannon’ın üzerindeydi.

“Pekâlâ, şu anda bakışını üzerinden çektiğin kişi de Shannon.”

“Bunun tek sebebi, hak etmeyen bir kadına kötü davranıldığını görmek istemememdir.”

Connor cevap vermedi ama yüzünde, Torin’in daha önce de gördüğü dikkatli bir bakış vardı. Adam Torin’i fazlasıyla iyi tanıyordu.

“Bana o şekilde bakma.”

Connor bu uyarıyı dikkate almadı, yüz ifadesi daha

da düşünceli hale geldi. “Bu meselenin McLeren ya da Lindsey’leri aştığını düşündüğün için beni çağırdın.”

“O bir kadın ve kendi soyundan olan adamların yaptıklarının bir parçası değil. Babasının hakkından geldiğin ve şu anda seni bekleyen bir Chattan gelinin yok mu? Shannon da babasına itaat etti ve bu bir günah değil.”

Connor sert duruşundan vazgeçti. “Evet, demek istediğini anlıyorum.”

“Fikrimi değiştirecek bir sebep yaratana kadar bu kadına kibar davranacağım.”

“Anlaşıldı.” Connor ona kendini beğenmiş bir bakış attı. “Kim bilir? Belki de sana ısınır. Bu sabah kesinlikle öyle görünüyordu, herkes kilisedeyken.”

Torin hafifçe söylendi, ama arkadaşı yalnızca kıkırdadı.

“Ne oldu Torin? Sözleştiğim bir gelinim var diye körleştiğimi, ne kadar tatlı ve küçük bir konunun olduğunu görmediğimi mi sandın? Ya da aynı durumda ben olsam benim de tam olarak aynısını yapmayacağımı ve gözümün sürekli onu aramayacağını mı düşündün?”

“Gelinin hakkında duyduklarıma bakılırsa, ilgilendiğin şeyi bir daha gözden geçersen iyi olur.”

Connor durgunlaştı, gözleri karanlık düşüncelere daldı. “Evet, bu başka bir mesele, dostum. Atholl ile olan bu mesele bittikten sonra araştıracağım ayrı bir konu. O söylentileri ben de duydum.”

Torin bir kaşını kaldırdı, ama Connor kafasını salladı. Adamın yüzünde Torin’i rahatsız eden bir sertleşme oldu, ama kral ile ilgili mesele daha baskındı. Connor Lindsey beklenmedik bir şekilde lordluğa yükselmişti ama iyi bir

lorddu. Kendi dertlerini hiçbir zaman yurttaşlarının dertlerinden önde tutmuyordu.

“Hikâyeti dinlemek için bekliyor olacağım, dostum.”

Connor omuzlarını silktilti. “Senin de söylediğin gibi, onunla babası aracılığı ile sözleştim. Eğer gelimin gönlü başka birindeyse, başka yerde bir gelin aramam gerekecek. Belki sana bir iyilik yaparım ve genç Shannon’ı alırım. Douglas çok büyük ihtimalle babasını ve erkek kardeşlerini asacaktır, bu da genç bayana bir koca ihtiyacı doğurur.”

“Eğer onunla biri evlenecekse, o kişi ben olurum.”

Connor arkadaşına dik dik baktı. “Neden? Onu kaçırdığın için mi yoksa onu öptüğün için mi?”

“İkisi de.”

“Bu onu darağacından kurtarmak için yeterli olmayabilir dostum. Onun kanının bozuk olduğunu söyleyen çok kişi çıkacak.”

Connor haklıydı, ama Torin onun haklı olduğunu sesli olarak kabul etmek istemedi. Durumla çatıştı, zihni bu konuyu daha kolay ele alınabilecek bir duruma sokmaya çalışıyordu. Shannon ile evlenmek, meseleyle başa çıkmak için başvurulmuş alışılmadık bir yol olmazdı. Ama Connor, kralı öldüren vatan hainleri ile aynı soydan gelenler arasında tek bir tane bile sağ bırakılmasına karşı çıkacak olan bir sürü insan olacağını söylerken çok haklıydı.

Baeth kendisine verilen görevi yerine getirmekte hiç zaman kaybetmedi. Oradan iki kişiye parmaklarını şıklattı ve lordunun esirini gösterdi. Shannon McBoyd, Torin’in onun daha iyi ağırlanması için verdiği talimattan etkilenmemişti. Kafasını salladı ve dudaklarındaki inatçı ifadeyle önündekileri kesmeye devam etti.

Tatlı olduğunu bildiği dudakları... Torin'in parmakları kıvrılarak yumruk oldu ve masanın üzerine vurdu. Connor onun gerginliğini görünce kıkırdadı.

"Bu kadın cam içine kum eritebilecek kadar ateşle yanıyor. Onu burada öylece tutmak kolay bir iş olmayacak."

"Evet, bu bir gerçek."

Torin'in hoşuna gitmeyen bir şey varsa o da, onunla tartışmaya girmek için can atıyor olmasıydı.

Ayağa kalktı ve Shannon'la aralarındaki mesafeyi çabucak katetti. Kadınlar yolundan çekildiler, yüzündeki bakışı ve bu bakışın kızdırılmaması gereken bir ruh halinde olduğunun garantisi olduğunu çok iyi biliyorlardı.

Shannon ona bakmak için alacalı gözlerini yukarı kaldırdı. Göz bebeklerinde bir sıcaklık belirtisi vardı, ama inatçılık onu gölgede bırakıyordu.

"Bana kafa tuttuğun zamanlar gereğini yaptığımı belki fark etmişsindir, genç bayan."

Shannon ona karşı tısladı, ama yanakları pembeleşmeye başlamıştı. Onunla tartışmak istedi, ama Torin uzandı ve o protestolarına başlamadan önce omzundan bir demet yün çekti. Torin'in elindeki yün demetini görünce Shannon'ın gözleri açıldı.

"Pis olmaktan ya da boş bulduğun yerde uyumak zorunda kalmaktan hoşlandığına inanmayı istemiyorum. Bu durum düzeltilecek. Baeth seninle ilgilenecek, ya da onun sana sunacaklarını reddetmekte ısrar edersen, ben kendim gerekeni yapacağım."

Her kelimesi sert bir taahhüt ile bilenmişti. Adamın bu boyun eğmez tabiatına Shannon'ın alışık olması gerekirdi, ama yine de onunla atışmak istiyordu. Bunun yerine du-dağını ısırды. Onlara gözlerini dikmiş çok fazla sayıda bakışın ağırlığını üzerinde hissediyordu. Shannon'm olmasa bile buranın sahibiydi Torin. Şu anda onun himayesinden çıkaShannon'ın gözleri Torin'in ellerine takıldı; ona öylesine şefkatle dokunan ama bir yandan da onu tamamen tut-sak etmiş olan ellere...

“Kendime bakmak için yardıma ihtiyacım yok. O yüzden kadınlarına beni kendi halime bırakmalarını söyle.”

Torin sıkı bir nefes aldı. “Sana daha önce de anlattım, Shannon McBoyd, senin soydaşların benim kanımdan olan insanları öldürmekte. O yüzden de Douglas kontu bu işi çö-zene kadar ben nereye dersem oraya gideceksin.”

Şaşkınlıktan Shannon'ın dili uzunca bir süre tutuk kaldı. “Douglas'a benim burada olduğumu bildirdin mi sen?”

Torin onaylayarak kafasını salladı. Shannon'ın içine bir rahatlık geldi. Bu rahatlık, içini kemirdiğini bile fark etmediği korkuyu silip süpürmüştü. Korkusu gittiğinde, şimdi-ye kadar olan konuşmalarındaki kaba tavrı için utancın-dan yüzü kızardı. Shannon'ın gözlerinden geçen duygular, Torin'in keskin bakışlarından kaçmadı ve Torin usanmış bir şekilde homurdandı. Parmaklarını şıklatarak, Baeth'i ve di-ğer kadınları kendilerinden uzaklaştırdı.

“Ben bir Kuzey İskoçya dağlısıyım, bu doğru, ama bu onursuz olduğum anlamına gelmez. Tamamen tersi.” Gurur sözlerini keskinleştiriyordu. “Ama Douglas'a haber uçurdu-

ğımı söylemediğim için sana bir özür borçluyum. Adalet verini bulacak, ama intikam ile değil. Seni buraya nikâhının gerçekleşmemesi için getirdim.”

Bu bir incelikti, büyük bir incelik. Shannon’ın birçok erkeğin bu kadar onurlu bir davranışta bulunacağından şüphesi vardı. Ama şimdi şöminenin başındaki kadınların fısıldaştıklarını duyabiliyordu ve arkasından iğneli bakışlar atıklarını hissettiğine yemin edebilirdi.

“Halkın intikam istiyor.” Haklı olsalar da, onların bakışlarını üzerinde hissetmek Shannon’ın içine oturuyordu.

“Evet.” Shannon’ın soydaşlarından bahsediyor olmalarına hiçbir merhamet göstermeden doğrudan onun gözlerinin içine baktı. “Ama intikam barış getirmez ve barış, bizim İskoçyada ihtiyacımız olan şeydir.”

Shannon’ın ona, bu söylediklerinden dolayı saygı duymaktan başka yapabileceği bir şey yoktu. Onun bu söyledikleri, babasının düşüncelerinin tam tersiydi. İçindeki Torin’e hayran olma isteğine karşı koyamıyordu. Hisleri yüzüne yansımış olmalıydı, çünkü Torin’in koyu renk kaşları onu sorgularcasına yukarı kalkmıştı.

“Bu yüzündeki ifade şimdi benden daha çok hoşlandığın anlamına mı geliyor, Shannon?”

Sözlerinde öyle bir baştan çıkarıcılık vardı ki Shannon’ın bunu duymazlıktan gelmesi mantıklı olacaktı. Torin ona sırtıtmaya başladı ve Shannon bu yüz ifadesini tahammül edebileceğinden fazla alaycı buldu.

“Seni adil buluyorum, beklediğimden daha adil ve bu bir iltifat elbette, ama bunun hoşlanmakla hiçbir alakası yok. O yüzden sadece bunu aklında tutabilirsin. Kolay lokma olmadığımı sana daha önce söylemiştim, dolayısıyla ismimi

bu kadar laubalice telaffuz etmen konusunda bu derece düşüncesiz olmaktan vazgeçebilirsin.”

Torin onun zar zor duyabileceği kadar alçak bir sesle kırdadı. Shannon vücudunun duruşunu Torin’e doğru meyillenmiş olarak yakaladı ve gerildi. Torin’in gözleri bunu tasvip edercesine ve yalnız kaldıklarında Shannon’ı büyülemiş olan aynı arzu ile parıldadı. Tek farkı, şu anda hiç yalnız olmamalarıydı ve Shannon şöminenin üzerinden yükselen fısıltıları duydu. Yanakları yanıyordu ve en kötüsü de Torin’in bunu fark etmesiydi; dikkati Shannon’ın yüzünde büyüyen kırmızı lekelere yönelmiş ve orada uzun süre takılıp kalmıştı. Shannon kendi kendini azarladı ama vücudunun fiziksel tepkisini kontrol etmekte çaresiz gibi görünüyordu. Yüzünün kızarıklığı daha da şiddetlendi.

“Evet genç kadın, öyle söylemiştin, ama şu bir gerçek ki beni çekici buluyorsun ve bu bana daha da ilginç geliyor.”

“Seni hiç... o dediğin şeyden bulmuyorum.” Shannon durmak ve sesini alçaltmak zorunda kaldı. Kadınlar uzağa gitmiş olabilirlerdi ama konuşulan her kelimeyi duymak için ellerinden geleni yaptıkları gayet açıktı. Torin’in gözlelerinden eğlendiği belliydi ve Shannon aralarında konuştuklarının duyulmamasına uğraşırken Torin’e doğru eğilmiş olduğunu fark etti. Ona rahat edebileceğinden daha fazla yaklaşmıştı. Shannon şimdi Torin’le ilgili detayların son derece farkındaydı, daha önce hiçbir adamda dikkatini çekmemiş olan yüzü ve dudakları ile ilgili küçük detayları fark etti. Farklı hisler, elbisesinin altında ona küçük heyecan ürpertileri dokundurarak teninde dalgalanıyordu.

“Yeter. Kafandan hayaller kuruyorsun. Bileklerime dolanmış bir iple beni buraya kadar getirdin. Aramızdaki şey çekicilik değil.”

Torin'in yüz ifadesi karardı ve Shannon buna kendisinin sebep olduğunu bildiğinden neredeyse üzüntü duyacaktı. Pırsımanlık duygusu içine saplandı. Torin'in gözlerinin, aysız bir gecedeki gökyüzüyle inatlaşan yıldızlar gibi parlaması, ne kadar da yakışıklı bir adam olduğunu hatırlattı ona. Ama Torin bir anda huysuzluğunu üzerinden atıp, Shannon'a larışı bir kez daha alaycı bir şekilde sırttı.

"Pekâlâ genç bayan, kolay lokma olmadığın için, iple bağlamak seni benimle birlikte buraya getirmenin tek yolu-
luydu ve bir Kuzey İskoçyalı olarak aklına getirmen gereken bir itibarım var. Gelinleri kaçırmak bizde gelenektir."

Shannon masanın üzerine vurdu, onları izleyenlerden bazıları oraya baktı.

"Böyle bir şey söyleyen bir adama gel de güven. Benim itibar kaybetmemden kazanç sağlıyorsun ve ben senin gelinin değilim." Son kelimeleri söylerken sendeledi, içindeki heyecan Torin'le evlenme fikri üzerine sesinin fark edilir şekilde neşeli çıkmasına neden olarak onu utandırır diye çekiniyordu.

Torin kafasını hafifçe eğdi, Shannon'ın huysuzluğu açık bir şekilde hoşuna gidiyordu. Ama o sırada hâlâ elinde olan yün parçasını bir anda elinde yuvarlamaya başladı. Yukarı kaldırarak, bir süre ona baktı, yüzü dalgındı.

"Dün gece akşam yemeği sırasında arka koridorlardaydın."

Shannon'ın ensesinde bir karıncalanma oldu ve doğruldu, masaya doğru geri çekildi. Ama bu bile Torin'e yeteri kadar uzak değildi. Torin keskin bakışını yün parçasından çekip ona çevirdi, gözleri Shannon'ın gözlerini yakıyordu.

"Yün arka çalışma odalarında depolanır ve hiçbir McLe-

ren kadını ben ve adamlarım bir yerden döndüğünde oraya gitmez. Ama bunu bilemezdin, değil mi genç bayan?”

Shannon kendi isteğiyle dilini tuttu, ama yanaklarının kıpkırmızı olduğunu hissediyordu. Torin’in koyu renk gözleri yüzünün kırmızılığına yöneldi, inceledi. Shannon’ın gözlerinin içine tekrar baktığında, bakışını aydınlatan bir arzu ışığı vardı. Heyecan, Shannon’ın karnının derinlerinde tekrar alevlendi.

“Pekâlâ, Shannon McBoyd, sanırım bu sabah için senden özür dilemeyeceğim.” Dudakları alaycı bir kavis alarak yukarı kalktı. “Ve pek tabii bana ettiğin iltifatların keyfini çıkaracağım.”

“Sana hiç bir övgüde bulunmadım ben.”

Torin omuzlarını silkti, geniş omuzları gömleğinin altında rahatça hareket ediyordu; dün gece gördüğü ve gün ağarmasına rağmen hâlâ düşlediği o omuzlardı bunlar.

“Tam tersine, bana genç bir kadının bir adama sunabileceği övgülerden en tatlısını sundun.” Torin neye dükunacağına aldırmadan avuç içlerini açarak masanın üzerine koydu. Shannon onun daha da yakına doğru eğilişini izlerken dudaklarının hassas derisi tam anlamıyla karıncalandı. Adam tümüyle büyüleyiciydi.

“Seni öpmeme karşılık verdin çünkü geçen gece gördüklerinden hoşlandın ve bu bir bakireden gelebilecek en büyük övgüdür.”

Shannon kasıldı, masadan ve sözlerindeki bariz gerçeklikten geriye doğru giderek uzaklaştı. Torin’in yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı ve bu Shannon’ı son derece rahatsız etti. Hiçbir adam kendinden bu denli emin olmamalıydı. Özellikle de Torin McLeren. Bu, Shannon’m gururu-

nın dayanabileceği düzeyin çok üzerindeydi, ona bakmaya devam edemeyeceği kadar çoktu, o yüzden Torin'e arkasını döndü. Kadınlar nefeslerini tutmuş halde onları izliyorlardı, ama Shannon'ın dişlerini gıcırdatmasına neden olan asıl şey, çalışma tezgâhının üzerinden yükselip kulağına gelen laubali erkek kıkırdamasıydı.

Kaba adam. Dağlı kaba adam!

* * *

Banyolar büyük salonun karşı tarafındaydı. Burada ayrı bir grup su çarkı nehirden yukarıya su çekiyordu. Hatta sabah aydınlığında içinde kıpkırmızı renkte parlayan kömürleri olan kocaman bir şömine daha vardı. Su yine taştan bir hendeğe boşaltılıyordu, ama lavabolara dağıtılmıyordu. Onun yerine su, arkalıkları olan sekiz büyük küvetten geçecek şekilde duvar boyunca akıyordu. Bu küvetler, içinden su geçen kanalın altında yükseltilmiş haldeydi ve her birinin hemen üstünde, çekildiğinde aşağıda bekleyen küvete suyun dökülmesini sağlayan tahta bir kısım vardı.

Çok yaratıcıydı.

Shannon tasarıma baktı, banyo yaparken kova taşıma derdine getirilen bu basit çözüme hayran kaldı. Büyük bakır ibrikler şöminenin üzerinde asılı duruyordu, çünkü burada taşınması gereken tek su sıcak suydü. Kuzey İskoçyalıların sık banyo yaptığına dair duyduğu hikâyeler birden gerçeklik kazanmıştı. Böyle bir banyo olsa, o da memnuniyetle sık yıkanırdı tabii. Birden kaşınmaya başladı, iç elbisesi de kirliydi.

“Üzerindekilerin yıkanması gerek, o yüzden sana bu

günlük giyecek başka bir şeyler bulacağız. Ben Baeth, evin baş sorumlusu.”

Baeth hafif ama konumundan emin katı bir ses tonuyla konuşuyordu. Büyük bir halka kemeri vardı ve o halkada çeşit çeşit anahtarlar asılmıştı. Büyüklü küçüklü bu anahtarlar, konumunun bir göstergesiydi.

İki McLeren kadını daha onlarla gelmişti, bir tanesi şöminenin üzerine bir ibrik yerleştirdi. Su ısıyla temas ettiğinde cızırdayarak damlıyordu ve küvetlerden birinin üzerine çarpan suyun sesi bütün odada yankılanıyordu. Bakır küvetlerdi bunlar, yine McLerenların maddi gücünün ne kadar iyi olduğunu belli eden bir şeydi bu. Metal pahalıydı. Bir sıra bakır küvet bol bir harcamanın göstergesiydi.

Neyse, Shannon, onu esir alan kişinin imkânlarından yararlanmanın tadını çıkaracaktı.

“Esir alan kişi” lafı düşüncelerinde takılmış kalmıştı. Torin kaba adamın teki olabilirdi, ama onursuz değildi. Onun orada olduğunu Douglas kontuna bildirmişti, şu kadarcık şeyi bile biliyor olmanın Shannon’ı bu kadar rahatlatması şaşırtıcıydı. Adam onu oraya kapatıp halkına da ağızlarını sıkı tutmalarını emredebilirdi. Biri bu sırrı bir bahar bayramında ağzından kaçırana dek yıllar geçebilirdi. Hem de o topraklarda en aşağı seviye insan olarak yaşadığı yılların ardından olabilirdi bu.

Torin’in gösterdiği onura minnettardı ama aynı zamanda Douglas olanları duyduğunda neler olabileceği konusunda endişeliydi. Kral öldürüldüğüne göre, kan dökülmesi istenebilirdi. Babası bu entrikanın tam bir parçasıydı ve Shannon’ın onunla aynı kaderi paylaşması çok muhtemeldi.

Atholl tahta geçmezse öyle olacaktı, ama tacın ona geç-

mesi de çok zor bir durum değildi. Onun büyük babası iki lere evlilik yapmış ve ilk evliliğini sonlandırmıştı, ama o ilk birliktelikten olan çocuklarının tahtın varisi olduğuna inan çok insan vardı. I. James ikinci evliliğinin soyundan gelmeydi.

Bu fikir, düşüncelerini tamamen kaplayarak, zihnine sıkın etmişti. Eğer Atholl kral olursa, ona karşı olan herkes bozguna uğrayacaktı. McLerenler güçlüydü, fakat tüm Güney İskoçya düzlüklerinde yaşayanların birleşmiş halinden daha kudretli değillerdi. Bu işin bedelini ödeyen kişi, Shannon'ın yolculuğunu yarıda kesen Torin olacaktı. Bu bedeli, şüphesiz hayatıyla ödeyecekti. Buz gibi bir dehşet hissi pençelerini Shannon'a geçirmiş, onu beraberinde evine getiren Torin'e neler olabileceğiyle ilgili endişeden kıvrandı.ırken, tüm düşüncelerini dondurmuştu. Shannon aniden bir of çekti ve ayakkabılarından birini çözmek için uzandı. Torin'in, onun koruma çabalarına ihtiyacı yoktu.

Hayır, o zaten efsanevi bir güçle kutsanmıştı. Geçen gece bunu açıkça görmüştü.

Yanakları yine sinir bozucu bir şekilde yanmaya başladı. Kızarmak gibi bir alışkanlığı yoktu ve bunun, uyanık olduğu her saatin bir parçası haline geldiğini görmek onu hiç mutlu etmeyen bir gerçektir. Kendini meşgul etmek için, ayakkabılarını ve giysilerini çekiştirerek hızla üzerinden çıkarttı.

Düşünerek çok fazla zaman harcıyordu.

Son olarak saç örgüsünü tutan deri bandı çözdü. Serbest kaldığında, saç tutamları gevşemeye ve zapt edilmez kümeler halinde kabarmaya başladı. Saçlarını yıkadığı zaman bukleler oluşacak ve zapt etmesi daha da zor hale gelecekti. Birden Gerty'yi çok özledi, çünkü saçının taranıp tekrar

örülmesi, bir çift el daha olmadan çok zor olacaktı. Ama ya-kınlarda bir banyo varken kirli kalmayı istemiyordu.

Onu izleyen McLeren kadınlarını hiç umursamadı. McBoyd topraklarında da banyo yapmak hiçbir zaman mahrem olmamıştı. Ama bu kadınlar onu resmen süzüyor-lardı. Bakışlarının üzerinde gezindiğini hissedebiliyordu, o yüzden bir ayağını kaldırdı ve daha sıcak su eklenmeden küvete girdi.

Shannon bir iç çekti, ama kendini sakinleştirdi ve diğer ayağını da kaldırdı. Göz önünde kalmak, buz gibi soğuk su-dan bile beterdı. Dışlerini sıkarak küvete oturdu ve su belin-den yukarı geldiğinde soğuktan titredi.

Kadınlardan biri pis sırttı.

“Birine pislik yapmak, pek anlayış göstermediğim gü-nahlardan bir tanesidir.”

Baeth sessizce ve kadınların hiçbirine bakmadan konuş-tu, fakat her ikisi de hemen doğruldular. Biri şömineden sı-cak su ibrğini uzun bir demir kancayla almaya yöneldi. İb-riğin ucundan buhar çıkıyordu ve Shannon çıkan bir tutam beyaz buhara hasretle baktı. Hemen sonra, sıcak su küvete döküldü. Elleriyle suyu hareket ettirirken, parmakları sıcak-lıkla temas ettiğinde gülümsedi.

“Duyduğum kadarıyla yanında bir bavulun varmış. Mut-faktaki kızlardan birini, eşyalarının buraya gelip gelmediği-ne bakması için gönderdim.”

“Teşekkür ederim.”

Baeth muhabbeti devam ettirmeye çalışıyor gibi gözükü-yordu. Shannon aniden günlük hayatının bir parçası olan küçük sözleri ne kadar da çok özlediğini fark etti. Babasının evinden ayrıldığından beri ona emrediliyor, talimat verili-

yor ve ne yapması gerektiği söyleniyordu, ama onunla kimse konuşmamıştı.

Aslında, Torin'den başka, ama o da sadece ağız dalaşı yapıyordu. Belki de muhabbet eksikliği, onun her dediğine bu kadar çabuk karşı çıkmasının sebebiydi.

Baeth bir tas alıp, duvar boyunca akan suyun içine daldırdı.

“Gözlerine dikkat et.”

Su, saçına yapışmış olma ihtimali olan bütün örümcek ağlarını temizleyerek kafasından aşağıya döküldü. Shannon küçük bir nefes verdi ama cildini şimdiden daha temiz hissettiği için gülümsedi.

“Bahar sıcak bir karşılamayla gelecek.”

Shannon cevap vermedi çünkü yolculuktan kalan çamurunu ovalamakla meşguldü. Kendini bu kadar kirli hissedeceği hiç aklına gelmezdi ve sabunun gözlerine kaçması umurunda değildi. Rahatlıkla iç çekmeden önce yüzünü iki defa ovaladı. Sıcak su ıbrığı bu sefer sadece ılık suyla saçını durulaması için getirildi. İbrığı tutan kadın, suyun ardında yüzlerce bukle bırakmasını hayretle izleyerek dikildi.

“Çok hoş buklelerin var.”

“Onları şekle sokarken de böyle düşünürsün umarım.”

“Ne kadar zahmetli gözüdürse gözüksün, Bahar Bayramı'nda en tatlı kız sen olacaksın,” dedi Baeth.

Öyle mi olacaktı? Shannon yüzünü kaldırdı ve açık pencerelerden birine doğru yukarıya baktı. Duvarın yukarısına yapılmışlardı, yarı kapalı kepenkleri birinin bahçeden banyonun içine bakmasını engelliyordu.

“Kulenin dışına çıkmam yasak.”

İki kadın da Baeth'e baktı. Shannon ayağa kalkıp kurulanmak için bir parça kumaşa uzanırken, kadınlardan yaşlı olanı uzunca bir süre düşünüp taşındı.

“Bütün genç kızlar Bahar Bayramı sabahında dışarı çıkarlar. Bence senin de farkın olmamalı. Bu bir gelenek.”

Ama onun bir farkı vardı; Bahar Bayramı'nda kendi klanının kadınlarından bile hep ayrı tutulmuştu. Oysaki birçok insan bayram sabahı törenine inanırdı. Bunun, o topraklara ve üzerinde yaşayanlara iyi şans getirdiği hikâye edilirdi. Bu inanış onların druid geçmişine dayanırdı. Kilise bunu yasaklamak için elinden geleni yapmış olsa da, bu festival hâlâ yapılmaktaydı.

“Genç adamların gözlerinin sende olacağı kesin. Bu, kimin hangi kandan olduğu konusuyla hiç ilgisi olmayan bir şey. Genç bir adam istediğini sever ve birçok baba müdahale etmeye çalışsa da, sonunda kızının sevdiğiyle evlendiğini duyar.”

Diğer iki kadın gülüştü, bu seferki yalnızca neşeli bir sestti. Dudaklarında yaramaz gülümseyişler belirdi ve bu Baeth'in bir kaşını kaldırması ile karşılık buldu.

“Aşk hoş bir şeydir ve şehvetle karıştırılmamalıdır. Her ne kadar siz genç kızların bu ikisinin farkını bilecek kadar aklınız olmasa da.”

Torin'in öpüşüne karşılık vermesine eşlik eden şey şehvet miydi?

Bu fikri düşününce, bir sıcaklık hissi teninin üzerinde gezinerek karnına doğru kıvrıldı. Hava güzeldi ve üzerindeki ıslaklık hemen kurudu, ama göğüs uçları sert ve gergin kalmıştı. Arzu onu alev gibi yalayıp geçti ve yalnızca o öpüşmenin hatırası ile dudakları ürperdi.

Torin bunu çekicilik olarak tanımlamıştı. Bu onun, Shannon'ın kendisini arzuladığını bildiğini söylemesinin sadece daha hafif bir yolu muydu?

Bir takım ayak sesleri düşüncelerini yarıda kesti. Daha genç bir kadın odaya girdi, kollarında bir dizi elbise seriliyordu. Diğer iki kadın hiç vakit kaybetmediler. O giysileri aldılar ve yumuşak bir uzun iç gömleği Shannon'ın kafasından geçirmeye yardımcı oldular. İkinci kadın peşlerinden geldi ve gururuna rağmen, gelen temiz giysilerin hoşuna gitmemesi mümkün olmadı. Her şey giydirildiğinde kızın kolunda asılı duran son şey bir parça düz kahverengi yündü.

“Elbise olarak McLeren renklerinde bir tartan kumaş isteyeceğini düşünmedim, ama senin elbisenin yıkanması gerekiyor.”

“Evet öyle.” Shannon'a, sanki bir saattir devam ediyormuş gibi gelen garip bir an vardı ortamda. Shannon o âna, kızın kolundaki kahverengi yüne uzanıp onu sırtına almakla son verdi. Hava hâlâ tartan kumaştan elbisesini giymeden çıkmayacak kadar soğuktu ve gerçek olan şuydu ki, onu getiren McLeren kızı bir McBoyd'un McLeren renkleri giymesi gerektiğini düşünmüyordu. Ama yine de, ikisi de yeteri kadar terbiyeli olduğundan, konunun yorum yapmadan geçip gitmesine izin vermek en iyisi olacaktı. Pek nazik olduklarını söyleyemese de, banyoda ona eşlik eden kadınların ona pislik yapmadığını söyleyebilirdi.

O sebepten dolayı, Donan Kulesi'nde kalma ya da Torin hakkında düşündükleri konusunda kafasının karışmaya başlıyor olduğu bir gerçektir. Torin şerefliydi ve bu Shannon'ın onun hakkında kötü düşünmesine hiç uygun düşmüyordu.

“Bu giysiler şimdilik idare eder, ama eğer senin kendi kıyafetlerin burada değilse, Bahar Bayramı için sana başka bir şeyler bulmamız gerekecek. Mavi gözlerine pek gitmedi.” Baeth Shannon’ı dikkatlice süzdü ve yanındaki McLeren kadınları da ona katıldı.

“Güzel görünmeme hiç gerek yok.”

Evin sorumlusu olan kadın ona gerçekten gülümsedi. Yüzündeki ifade, onun bilgeliğini ve kendini odadaki diğer herkesten daha tecrübeli kabul ettiği gerçeğini gösteren bir ifadeydi.

“Bütün genç kızların Bahar Bayramı sabahında kendini güzel hissetmesine gerek vardır. Baharın gelişini kutlamak iyi şans getiren bir gelenektir. Buna sakın burun kıvrıma, yoksa ruhban sınıfındaki karşıt görüşlüler istediklerini elde ederler ve biz de bir daha asla başka bahar bayramı dansı görmeyiz.”

Shannon’ın bu sözleri onaylayarak kafasını sallamaktan başka çaresi yoktu. Bir Bahar Bayramı sabahında çimlerde yuvarlanmasına asla izin verilmemiş olsa da, kışın son kalan öfkesini savmaya yardımcı olan danslar ve şenlikler vardı.

Bu sene çimlerde yuvarlanmamı engelleyecek hiçbir şey yok.

Bu fikir nefesini kesti ve içini heyecanla doldurdu. Âşıkların yaptıkları şeylere dair ufak fikirler, içinde duygu patlamaları olmasına neden olarak, bütün bedenine yayılmaya başladı. Daha önce kulak misafiri olduğu sohbetlerin küçük hatıraları içinden taşıyor, Torin’le sevgili olma ihtimali bile ona işkence çektiriyordu.

“Pekâlâ, gel saçına bir şeyler yapalım, genç bayan. Kendi kafasına göre takılıyor gibi görünüyor.”

Shannon oturdu, tüm dikkati zihnindeki düşüncelerdedi. Saçına yardım edildiği için minnettardı; bir yandan da kendi başının çaresine bakabileceği konusunda inat etmekle lüzula meşguldü. Düşünceleri yumuşuyor olmalıydı. Böylesi, çoğu zaman bir esirin kaderiydi. Yalnızca bunun biraz daha uzun sürmesini, gururunu birkaç gün daha fazladan elinde tutmayı beklüyordu.

İşte bu, gözetlenmekten ileri geliyordu. Papazlar neyi öğütlediklerini biliyorlardı, çünkü onun bir anlık bir zayıflığı onu erdem yolundan uzaklaştırıyordu.

Torin'in öpücüğü mükemmeldi ve keyifle doluydu...

Titredi, teninde hoş bir kıpırtı dalgalandı. Dudakları bir kez daha hevesle hassaslaştı, bir diğer öpücük için can atıyordu. Bu fikre karşı koymak istiyor olabilirdi; ama kendisine yalan söyleyemiyordu. Aldığı keyif, bütün kasları ve düşünceleri ile birlikte onu ele geçirdi. İçine akın eden arzudan başka hiçbir şey yoktu.

Suyun hızla akış sesi onu derin düşüncelerinden uyardı. Kadınlardan biri duvardan, ucunda kanca bağlı olan bu ip çekti. Kancayı küvetin yüksek olan ucundaki bir halkaya taktı ve yüksek arkalık, alçak ucun üzerine yatana dek ip çekti. Küvetin içindeki su boşaldı ve banyonun meyilli zemini boyunca aktı. Shannon, suyun bayır aşağı akmasına olanak verecek şekilde odanın bir kenarına inşa edilmiş zemine bakakaldı. Su, duvarın en uzak köşesine yapılmış demir ızgaraya doğru hızla akıyordu. Kolayca dışarı atılıyordu ve Shannon onun kulenin taştan temeline çarpma sesini duyuyordu.

Zekiceydi. İşin içinde onu kaçırın Torin olmasaydı, kendini düştüğü bu yerden memnun halde bulabilirdi. Donan kulesi'nde hayat çok rahat olurdu.

Kafasından geçen olumsuzluklara aldırış etmeseydi, kendini Torin hakkındaki hoş düşüncelerinden de öte, ona doğru çekiliyorken bulabilirdi.

* * *

“Bir oyun oynuyorsun.”

Shannon kendisiyle kimin konuştuğunu görmek için yukarıya baktı. Kendisiyle konuşuyor olmalıydı çünkü arkamutfakta ondan başka kimse yoktu. Taş merdivenlerin yukarısında, herkes günün son yemeğini yerken salonu dolduran konuşma seslerini duyabiliyordu.

Connor Lindsey kapının pervazında göründü, omuzları Torin’inkiler kadar genişti. Fakat onun koyu yerine açık renk saçları vardı.

Oradakinin Torin olmasını tercih ederdi.

Bu düşünce zihninde canlandığında ellerini yumrukladı. Bu hareket Connor Lindsey’in gözünden kaçmadı ve ona alaycı bir şekilde sırtıttı.

“Fark edilmek istemeseydin, sana çok fazla iş verdiklerini düşündüren McLeren kadınlarını haksız çıkartmaya çalışmak yerine salonda olurdun.”

“Beni fark etmenden dolayı sıkıntılıyım. Şimdi git ve buna meraklı biriyle uğraş. Eğlence olsun diye işkence çek-tirmene saygı gösterecek biri yok karşında.”

Connor Lindsey bunun yerine merdivenlerden aşağı indi. Shannon ellerini kalçalarına dayadı ve çenesini kaldırdı. Connor Lindsey onu kısık gözlerle izliyordu. Gözleri Torin’inkiler kadar arzuyla bakıyordu, ama Shannon onun

lanasında en azından bir kol boyu mesafe bırakması gere-
len biri olduğunu hatırlamakta güçlük çekmedi.

“Seni Donan Kulesi’nden uzağa götürebilirim.”

“Ah, şimdi hemen götürebilir misin lütfen?” Shannon ses
tonunun alaycı çıkmasını hiç umursamadı. Adam onunla
tesmen oynuyordu.

“Bu fikir sana cazip gelmedi mi?

“Sanırım bu, beni nereye götürmeyi planladığına bağlı.”

Connor Lindsey’in dudakları, dişlerini gösteren çapkın
bir gülümseme ile birbirinden ayrıldı. “Lindsey toprakla-
rına elbette. Buranın kuzeyinde güzel bir kulem var. Birch
Stone kulelerinden deniz manzarası seyredebilirsin.”

“Tam bir Kuzey İskoçya dağlısı gibi konuştun.”

Connor Lindsey ona kaşlarını çattı; ama gözleri hâlâ
onunla dalga geçtiğini ele verircesine keyiften parlıyordu.

“Kuzey İskoçya dağları çok güzeldir genç bayan. Onları
sana göstermekten mutluluk duyacağım.”

Shannon’a biraz daha yaklaştı, onu huysuzlandırmamak
için yavaş hareket ediyordu.

“Bu kadar yaklaştığın yeter.”

“Hiç öyle sanmıyorum.”

Shannon onun durduğu mesafenin uzaklığını yanlış
kestirmişti ve neden böyle olduğunu, giydiği kiltin pilele-
ri arasında gizlediği yerden ellerini çıkarttığında anladı.
Shannon’ı kolunun üstünden yakaladı, çünkü Shannon’ın
kolları hâlâ dirsekleri dışa bakıyor halde kalçalarının üzeri-
nde idi.

Shannon ona söylenmeye başladı, ama Connor Lindsey
onu kolayca kucağına doğru çekti.

“Bırak beni!”

Onu bırakmak yerine Shannon’ın sırtını sıvazlayarak, elini beline dayadı. Bu dokunuş bulaşık yıkanan lavaboları dayanmanın verdiği gerilmenin bir kısmını rahatlattı, ama Shannon ağrı çekmeyi onun kendisine dokunmasına tercih ederdi. Yumruğunu sıktı ve çenesinin altına doğru vurdu. Erkek kardeşleri olmasının tek avantajı, akşam yemeği sırasında babasının anlattığı dövüş taktiklerini birazcık duymuş olmasıydı.

Ama görünen o ki, Connor Lindsey dövüş hakkında çok daha fazlasını biliyordu, çünkü kafasını çevirdi ve kocaman ellerinin tekiyle Shannon’ın yumruğunu yakaladı. Kucağından kurtulmuştu; ama Connor yumruğunu tutarak kolunu arkasında bükmeden önce yalnızca bir anlığına.

“Hiç böyle yapılır mı, bayan?”

“Bana zorla dokunursan... evet!”

Adamın gözü karardı; bakışı Shannon’ın dudaklarına yöneldi. “Sadece Torin’in bu sabah sana sunduğuyla bir karşılaştırma yapabileceğini düşünüyorum.”

Shannon’ın soluğu, bu fikirle tamamen irkilmiş halde kesildi. Hayatında onu hiç kimse öpmemişti ve şimdi aynı gün içinde bunu yapmak isteyen iki adam mı vardı? Şaşkınlıktan donakaldı.

Connor dudaklarını onun dudaklarının üzerine kondurmak için eğilerek, Shannon’ın tereddüt anından yararlandı. Shannon isyan etti, kafasını arkaya ve boynu elverdiğince uzağa doğru çekti. Connor peşini bırakmadı, eli Shannon’ın yumruğunu serbest bırakarak sırtından yukarıya kaydı ve kafasını kavradı. Öpmek için onu sabit tuttu, Shannon ağzını onun için aralamayı reddedince dudakları daha da ısrar

ırlı hale geliyordu. Shannon onun teninin kokusunu duyabiliyordu, ama Torin'in teninin kokusu kadar hoş gelmiyordu ona; aslında, bütünüyle farkına vardığı şey, Torin'in öpücüğünü ne kadar da yeğlediği idi.

Shannon dizini kaldırıp, Connor'ın kiltinin pilelerinin içine doğru bütün gücüyle vurdu.

"Yüce İsa."

Connor Lindsey onu serbest bırakarak geriye doğru sıçradı. Shannon ondan kurtulmak için kendini geriye doğru öyle bir germiştir ki, serbest kalınca sendeledi ve kendini lavaboların önünde buldu. Lavabonun içine uzanarak, Connor gelmeden önce yıkıyor olduğu ağır toprak maşrapayı dışarı çekti. Elindeki maşrapadan her yere su damlıyordu, ama kulpunu sıkıca kavradı.

"Benden uzak dur, seni şeytan."

Connor derin bir nefes aldı ve doğruldu. Gözlerinde, Shannon'ın elindeki maşrapayı tehditkâr bir biçimde sallamasına neden olan bir şey parlıyordu.

"Bir daha bana dokunmaya cesaret edersen bunu kafana geçireceğim. Yemin ederim."

Ona karşı sırtıyordu, Shannon'ın tek bildiği şey bunun arkadaşça bir ifade olmadığıydı. Gözlerinde onun kendisini denemeye çalıştığına dair bir sataşma belirtisi vardı.

"Eğer beni alıp gitmek gibi bir niyetin varsa, gidip beni buraya getiren ve kuleden ayrılamayacağımı söyleyen arkadaşınla tartışmanı öneririm. Sizi ikiniz de barbar tavırlarınızla birbirinizle tam tamına uyuşuyorsunuz."

Connor Lindsey kahkahayla güldü. Gülerken kafasını uylaya attı; kahkahalarıyla göğüs kafesi şişiyordu. Shannon

bunun karşısında, içindeki öfkenin patlamak üzere olduğunu hissetti. Döndü ve soğuk nehir suyu ile dolu bir maşrapa çıkarttı.

Connor Lindsey bir kez daha beklediğinden daha hızlı davrandı. Aralarındaki mesafeyi kapattı ve maşrapanın üstünü avuçladı. Kocaman eli maşrapanın ağzını kapattı ve Shannon'ı suyu lavaboya geri dökmeye zorladı. Shannon maşrapayı bırakmamak için mücadele edebilirdi ama adamdan uzaklaşmak adına onu elinden bıraktı.

“Ben bugün zaten banyo yaptım genç bayan ve dedikodulara malzeme olsun diye üzerimden sular damlayarak salonun içinde yürümeme hiç gerek yok.”

“Sen benim itibarım hakkında endişeleniyor değilsin; tek derdin beni evine götürmeyi teklif ettiğini arkadaşının duymasına engel olmak.”

Connor Lindsey omuz silkti, tedbirli bir yüz ifadesi takınmıştı.

“Pekâlâ, Shannon McBoyd, beni daha çok Torin'in ilgilendirdiği doğru. O adam benim dostum ve bu öylesine söylediğim bir şey değil.” Yüz ifadesi sertleşti. “Onun şehvetini ona karşı kullanma niyetinde olduğun için mi seni öpmesine karşılık verdiğini bilmem gerekiyordu. Eğer öyle olsaydı seni buradan alıp başka bir yere götürürdüm.”

“Beni öptün çünkü benim bir...”

“Sürtük olup olmadığını görmek istedim.”

Bunu kesin olarak ve hiç sakınmadan söyledi. Shannon'ın öfkesi kabardı ve eli tekrar kapanarak bir yumruk halini aldı. Connor Lindsey ellerini yukarı kaldırdı, Shannon'dan uzun bir adım daha geriye gitti. Bu hareketi Shannon'ı yine çok şaşırtmıştı.

“Ah, hadi işine gücüne bak genç kadın. Seninle vakit geçip sıkıntı çekmek yerine yapacak daha iyi işlerim var.”

Connor keyifle bir kakhaha attı. “Hayatımda ilk defa bir kadının bulaşık yıkamanın benden daha çok hoşuna gittiğini söylemesine kızmadım. Sen zor bir kadınsın, Shannon McBoyd.”

“Bu, seni ve arkadaşın Torin McLeren’i koruma içgüdümü tatmin etmiş görünüyor. O yüzden şimdi buradan git ve bana biraz huzur ver.”

“Evet, o halde anladın. Bu senin yararına bir durum. Benim de minnettar olduğum bir durum çünkü senin yüzünden arkadaşım ile mücadele etmek zorunda kalmayacağım. Torin senin onurunu koruyacak şekilde davranacaktır. Çünkü seni buraya getiren o.”

“Benim yüzümden bir arkadaşınla kavga mı edecektin?”

Connor başını hafifçe yukarı kaldırdı. “Bundan, senden bu tadımlık öpücük çalmaktan keyif aldığım kadar emimim.”

Bir ayağı bir alt basamakta iken duraksadı. Mavi gözleri uzunca bir süre Shannon’ı inceledi.

“Ama onu seninle bırakarak kötü bir arkadaş olurdum, tabii uğraşacak ve onu parmağında oynatacak olsaydın. O adama bundan daha iyisini borçluyum.”

“Ama iş bana nasıl muamele edildiğine gelince onunla aynı onur duygusuna sahip değilsin?”

Omuzlarını silkti. “Sürtük gibi davranırsan, saygılı bir muameleyi hak etmezsin.” Sert bir bakışla ona sabitlendi.

Torin onurlu bir adamdır; bazen onu kendisinden korumam gerekiyor.”

Shannon'ın omurgasından aşağı bir titreme geldi. Adamın gözleri şimdi buz gibi soğuktu, onunla kalmanın bir hata olacağını anlatıyordu adeta. Çok büyük bir hata. Shannon ona arkasını döndü. Adamın kıkır kıkır güldüğünü duydu, ama uzaklaştıkça sesi daha da hafifliyordu.

Shannon o gidince rahatladı. Dudaklarını koluyla silme isteği çok güçlüydü, ama bu istek onun yalnızca somurtmasına neden oldu. Connor Lindsey epey yakışıklı bir adamdı. Öpücüğünden bu denli tiksilmesi ya da onu bu kadar reddetmesi için hiçbir sebep yoktu.

Ama öyle yaptı. İçindeki mücadele dürtüsü çok şiddetliydi. İşin daha da kötüsü, içinde git gide ilerliyor olan başarısızlığın filizlenen hissiydi. Connor Lindsey'in sınavını geçmişti ve bu Shannon'ın hoşuna gidiyordu. Gitmemeliydi. Diğer adamların onun kişiliği hakkında ne düşündüklerini umursamayı reddetmeliydi.

Eli lavabonun kenarında soğuktan donuyor halde bir iç çekti. Öyle yapmak çok yüzeysel davranmak olurdu. Umursuyordu, Torin'in onurlu bir adam olduğunun farkındaydı; o yüzden onu bu kadar etkilemişti. Connor Lindsey daha insafsızdı, ama onursuz değildi. Değeceğini düşündüğü kişilere karşı sadık bir adamdı.

Torin McLeren, Connor'ın dostluğunu kazanmıştı. Bu kolay elde edilecek bir şey değildi. Bu durum Shannon'ı Torin'e daha da yakınlaştırmış; hatta dayanması güç bir yakınlığa getirmişti, çünkü kendisi de Torin'e saygı duymaya başlıyordu; böyle bir şey ondan hoşlanmaya ve belki daha da fazlasına neden olabilirdi. Torin'in, kalenin başka bir tarafında uyuduğuna yalnızca şükretmeliydi. Mesafe onun en iyi dostu olacaktı.

“Burası güzel bir yatak odasıdır, umarım babanın evinde kaldığın oda kadar iyidir.”

Baeth duvarın içine yerleştirilmiş küçük şömineyi yakmaya çalışan kızı aldırmadı. Shannon’ın kendisine verilen odaya tepkisini dikkatle izliyordu. Burası Shannon’ın içinde büyümüş olduğu depo odasından fazlasıyla iyiydi.

Torin’in odasından bir kat aşağıda olması dışında.

“Burası gereğinden fazla güzel. Çalışma odası benim için iyi.”

“Olmaz. Lordumuz seni buraya yerleştirmemi buyurdu. Burası uygun, bir lordun kızısın sen.”

Ateşi yakan kız kafasını salladı, ama kızın yüzündeki onaylama ifadesi Shannon’ın kıpırdanma isteği duymasına neden oldu. Her iki kadının da yüzünde tekliften daha öte bu ifade, Shannon’ın karnında ise patlamak üzere olan, gereğinden fazla heyecan vardı. Tartışmanın bir anlamı yoktu; Torin’in himayesi altındakiler efendilerine karşı gelmezlerdi. Özellikle de düşmanlarının kızı için.

Dünya bu son haftada kesinlikle aklını oynatmış ve Shannon’ı da beraberinde götürmüş olmalıydı.

“Yatak iyi ve sağlam yapıldı. Eşyalarının bir kaçını bile bulduk. Bizimkilerin senin eşyalarını da yanlarında getirdiklerine sevindim.”

Bu Shannon’ın ummaya bile cesaret edemeyeceği bir incelekti. Odanın içinde dolaşırken, Shannon birden babasının evindeyken dikeydi olduğu yeni elbisesini gördü. Yalnızca iki hafta olmuştu, ama sanki yıllar geçmiş gibi hissederek elbisenin yarı dikilmiş eteğine dokunmak için uzandı.

“İyi geceler.”

Shannon yukarı baktı ve düşünmeden kafasını eğdi. Ba-eth diğer kıza kapının dışını göstererek onunla birlikte odadan çıkmadan önce, Shannon’a memnun bir bakış daha attı. Kapı hafif bir çarpma sesiyle kapandı ve Shannon kapıyı oluşturan pürüzsüz tahtaya dikkatle baktı. Kapıyı sürgülemenin hiçbir yolu yoktu. Neyse, sahip olmadığı şeyler için gereksiz yere sızlanmanın bir anlamı yoktu. Kalın sur duvarlarının içinde bir yerlerde, Fergus şüphesiz ki kendisine verilenlerden daha azı için can atıyordu. Shannon, Torin’in o adama karşı nazik davrandığını hiç sanmıyordu, adam At-holl Kontu’nun yardımcısı olsa bile.

Ama ona gayet nazik davranıyordu.

Shannon odaya göz atarken, mobilyaları inceledi. Sağlam ve iyi yapılmışlardı. Duvara karşı bir masa duruyordu ve elbisesi masanın pürüzsüz yüzeyine özenle serilmişti. Kumaş pahalı bir şeydi. Hizmetçi de olsanız, soylu da olsanız fark etmezdi. Hayatın bu gerçeğinden dolayı yeni elbisesi dikkatlice oraya konulmuştu. Oradaki iki şamdanda mumlar duruyordu, bir şeyler yapmaya karar verirse yakmaya hazır haldeydiler. Şömine küçüktü, ama odayı iyi ısıtıyordu. Dumanı çekmesi için bir de bacası vardı. Şöminenin yanında, kış boyunca sıcacık olsun diye kenarlarında sağlam yün perdeler asılı ve etrafı koruyucu örtü ile kaplı bir yatak duruyordu. İplerin üzerinden karyolanın çerçevesine bağlanmış kalın bir kumaş sarkıyordu. Yatak iki kişi için yeterli genişlikteydi, tabii ikinci kişi Torin değilse. Yatağın çerçevesi Torinden daha küçük gözüküyordu.

Neden sürekli bu adam onun sevgilisi olacakmış gibi düşününüp duruyordu ki sanki?

Onu yatakta hayal etmek, yatağı onunla paylaşmak için can attığı anlamına geliyordu. Böyle düşüncelerin oluşmasına izin verdiğine göre kesinlikle çıldırıyor olmalıydı.

Sıcaklık yanaklarını yalayıp geçmişti ve bu, orada yanan ateşten değildi. Yatağa arkasını vererek pencereye doğru döndü. Kepenkler geceye karşı kapalı ve kilitliydi, ama elleri sürgüye uzanmak için can atıyordu.

Odasının geçen gece Torin'i gözetlediği yere baktığını fark edince yüzünün kızarıklığı daha da yanmaya başladı.

Bu gece de orada mıydı? Merak, arzu ettiğini görmek için aşağı bakmanın ne kadar kolay olduğunu söyleyerek onu durtüyordu.

Homurdanarak masanın yanındaki küçük kanepeye oturdu ve eteğini topladı. Kepenkleri açmayacaktı. Torin McLeren'in nasıl bir mükemmellikle kutsandığının küçük bir görüntüsü daha olmadan gece yeterince uzun geçecekti. Zaten Connor ile karşılaştığında, Torin'in öpüşmesinden daha çok hoşlandığını düşünüp duruyordu. Akli sıkıntılı düşüncelerle altüst olmaya devam ederken, Shannon dikimi yarım kalmış etekten iğneyi geçirmeye başladı.

Bu onun için bir lanetti. Ona hiç kaçıışı olmayan özlem ve arzu getiren bir lanet. Donan Kulesi'nde tutsak olduğu süreçte kaçıışı olmayan bir lanet.

Yoksa kaçıışı var mıydı?

Artık babasının hükmü altında yaşayan bir çocuk değildi ve kurallar da farklıydı. Yukarıya baktı, odadaki ayrıntıların içinde kayboldu. Her şey çok farklı ve çok belirsizdi. Durumlar hakkında düşünüp taşınırken dişleri alt dudağını sıktı. Kaderinin ne kadar kasvetli olabileceğini kim bilirdi? Bu gerçeği kabul etmek nasılsa mahrum bırakılmış olduğu

şeylere karşı onda daha da çok arzu uyandırdı. Hayatın diğer zevklerine olan susamışlık ona işkence etmeye başladı. Shannon gerçekliğin acımasız yanlarına göğüs germesinin karşılığında bir ödül için can atıyor gibiydi.

Hayatında hiç yapmadığı bir sürü şey vardı, hiç denemediği bir sürü deneyim. Torin'in öpücüğü yine hafızasından su yüzüne çıktı ama Shannon bu sefer onu defetmedi. Bunun yerine, duyguların içine akmasına izin verdi, dudaklarının titreyişini gülümsemeyle karşıladı. Nefisti. Bütün duyguları daha fazlası için haykırıyordu.

Ve böyle olmaması için bir neden var mıydı?

O bir kadın değil miydi? Herhangi bir şekilde Kuzey İskoçya dağlarında alıkoyulduktan sonra hâlâ bakire kaldığına kimse inanmazdı. Elindeki iğne, dikişin tam orta yerinde donup kalmıştı ve yine Shannon'ın gözleri kapalı kepenklerle çevrildi. Ama kanepede oturmaya devam etti ve ipin boşluğunu alarak iğneyi çekip serbest bıraktı.

Biraz daha düşünecekti. Ama yalnızca diğer kadınlar ne yapıyorsa aynısını kendisinin de yapabileceğine karar vermesi, koşa koşa gidip sınırlarını aşması anlamına gelmiyordu. Can attığı şey çimlerde yatıp kalkmak değildi. O bir sevgili istiyordu. Bu belki Torin olacaktı. Belki de bu kendini beğenmiş İskoç savaçcısını hayatından çıkaracaktı. Çünkü arkasında bir saplantı bırakacak kadar ateşli bir tutku ile onu derinden etkileyecek değil, onu nazıkçe el üstünde tutacak ve tatlı öpücükleriyle ona rahat vermeyecek bir sevgili istiyordu Shannon.

Kitapların dışında yaşayan böyle bir adam varsa, işte onu istiyordu.

Ama bahar elbisesini dikmeyi tamamlayacak ve Baeth'in

sozünü dinleyecekti. Bahar Bayramı sabahı büyüleyici görünmek istiyordu. Torin McLeren'in bu durumda ne düşüneceğini görmek ilginç olacaktı.

Kulede kalan tek genç kadın o olmayacaktı. Bahar Bayramını eski bir gelenek olabilirdi, ama böylesi bir gelenek de bir adamla yatma seçeneğinin yükünü getiriyordu. Çiçeklerle süslenmiş direğin etrafında dans etmek için dışarı çıkmadan önce uzun uzadıya düşünmemek Shannon için aptallık olurdu. Torin onun kendi iradesinin peşinden gittiğini ve yeşilliklerde dans etmek için getirdiği cazip teklifini kabul etmek yerine kulede kaldığını görünce, Shannon da onun yüzüne memnuniyetle bakacaktı.

ALTI

“Torin gitti.”

Shannon odasının olduğu ikinci katın merdivenlerinden indiği anda, Brockton McLeren doğrudan onun gözünün içine baktı. Adam belli ki Shannon’ın odasından çıkışını kaçırmamak için orada bekliyordu.

“Bu yüzden, o döndüğünde hâlâ burada olman adına gerekeni yapmak için görevlendirildim.”

Adamın ses tonuna bakılırsa görevinden pek de memnun değildi. Suratsız bir yüz ifadesi vardı ve kollarını darılmak üzere olan bir çocuk gibi göğsünün üzerine bağlamıştı. Shannon ona gülmemek için kendini zor tuttu.

“Pekâlâ, sanırım bu sabah kiliseye gitmeyi planladığımı sana söylemeliyim ve bunun yasak olduğunu bana söyleme.”

Shannon’ın sözleri fazlaca cesurdu, ama çenesini dik tuttu ve doğrudan Brockton’ın yüzüne baktı. İskoçyalı iri yarı adam kaşlarını çattı ve alm, gözleri tek bir çizgi halini alana kadar kırışmıştı. Sonunda homurdandı ve omuzlarını silkti.

“Sana hayır demek için bir sebep görmüyorum. Rahip seni kilise sıralarında görmezse muhtemelen haftanın sonuna kadar peşimde gezinecektir. Bu münakaşaya hiç ihtiyacım yok.”

Shannon onu onaylayarak kafasını salladı ve ona izin vermesinin kendi seçimi olduğunu düşünmesine izin verdi. Shannon'ın gururu onu dürtüyordu, ama adamla tartışmak ona yalnızca bir düşman kazandırırды. Bu kötü bir seçim olurdu, özellikle de büyük salonun açık kapılarının hemen ardındaki gün ışığını göz önünde bulundurduğunda. Güneş onu çağırıyordu, parıldayarak ve onu, salonun içindeki havasızlıktan uzaklaştırmayı vaat ederek.

Shannon yolunda ilerlerken, en yukarıdaki merdivenlerde duraksadı. İlk birkaç merdiveni inerken ve hiç kimse'nin arkasından seslenmediğini gördüğünde, içinde bir heyecan hissi dalgalandı. Nisan ayı çoktan gelmişti ve kış etisini kaybediyordu. Hava hâlâ sertti, ama güneş son derece neşeliydi. Şimdi kar yerine yağmur yağırdı. Tepeler yeni günlerle çoktan yeşillenmeye başlamıştı. Dışarıda gezinme hakkını kaybetmek, ona ulaşabildiği her detayın tadım çıkarmayı öğretmişti.

Ama kilise çanı çaldı, o yüzden cemaatin diğer üyeleri'ne katılmak için aceleyle koştu. Üzerindeki McBoyd renkleri McLerenler arasında göze çarpıyordu, ama papazlar onu hoş karşılayarak gülümsediler.

* * *

Baeth, oğlu Breckton'a kaşlarını çatdı. "Onun kiliseye gitmesine izin verirsen bir rahibe olmaya çalışabileceğini hiç mi düşünmedin? Onun kutsal mekâna sığınmasına izin verebilirler ve orada kalmak gibi bir niyeti olursa lordumuz onu oradan çıkarmak için akla kararı seçmek zorunda kalabilir."

Baeth'in en büyük oğlu omuzlarını silkti. "Böylece en azından lordumuz döndüğünde o burada olmazsa diye endişelenmek zorunda kalmayacağım."

Annesi bu söylediklerine karşı burnundan soluyordu.

"Çok az şey biliyorsun. Bir şeyleri anlamak için illa yılların elinin üzerimizden geçmesi mi gerek?"

Baeth oğluna bir soru sormuyordu. Bu daha çok bir uyarıya benziyordu. Oğlu onu kiliseye doğru takip ederken kaşlarını çatı.

"Rahibe olmak yapabileceği en iyi şey gibi gelecektir ona. Babası bir vatan haini ve Douglas Kontu'nun o adamın daha fazla yaşamasına izin vereceğini hiç sanmıyorum. Bu durum sonrasında da kimse onu karısı olarak almaz. Olmayı umacağı en iyi şey birilerinin metresi olmaktır. Rahibe olursa, bu pek çok şeyi çözer. Kont onun babasıyla birlikte ölmesi gerektiği konusunda karar vermek zorunda kalmaz. İsa'nın gelinlerinden biri olur; kont onun yaşamasına izin verir."

Baeth diliyle *cık.. cık..* yaptı. Birçok adamın oğluyla aynı fikirde olacağı üzücü bir gerçektir. Ve aynı zamanda makul sayıda kadının da. Ama o, onlardan biri değildi. Bir kız çocuğunun babasının yaptıkları konusunda hiçbir seçeneği yoktu. Baeth kilisenin girişine ulaştı ve Shannon'ın sıralardan birinde oturduğunu gördü. Aynı sırada oturan McLeren kadınları, McBoyd konukları ile aralarında bir boşluk bırakmayı unutmamışlardı.

Baeth hafifçe gülümsedi. Bilgelik yaşla gelirdi ve o yıllarca hizmet vermesinden gelen otoritesinden hoşnuttu. Koridordan aşağı ilerleyerek, Shannon'a doğru sokuldu ve hemen yanına oturdu. Hemen fısıltılar yükseldi ama papaz kilise sıralarına dik dik bakınca fısıltılar son buldu.

Baeth'i onun yanında gören papazın şaşkınlıktan ağzı açık kalınca, ona doğru gülümsedi.

* * *

“Bu gece bana eşlik etmekte geri kalıyorsun Torin.” Connor deneyimli kulağıyla geceyi dinledi. Ateşin kömürleşene dek yanıp bitmesine izin vermişlerdi, üzeri kalın küle kaplıydı. Ay, ihtiyaçları olan bütün ışığı sağlıyordu. Bir tepenin kenarındaki dik kayaların arasına sığınmış halde, güneş doğana kadar atlarını dinlendirmeye vakit ayırmışlardı.

“Seni memnun etmeye meraklı birilerini arıyorsan, git ve senin için hazırlanıyor olan gelinle evlen.”

Connor kaşlarını çatı. “Deirdre Chattan ile yakın zamanda ilgileneceğim.”

Torin arkadaşına kuşkuyla baktı. “Sözleşmek için bu kadar çok uğraştığın bir gelin için çok hevesli durmuyorsun.”

Connor ona kaşlarını çatıp baktı. “Ve sen aşkı bu kadar el üstünde tutan bir adam olarak, başka bir adamın gelinini çaldın ve kendine iple bağlanmış halde onu evine getirdin.”

Torin homurdandı. “Yaptığın eşleştirme konusunda bir şeylerin yanlış olduğunu biliyorum. Çünkü benimle bir mücadele başlatmaya çalışıyorsun.”

Torin'in dostu ona kibirli bir şekilde gülümsedi. “Senin canını sıkmak isteseydim, İskoçya'nın düzlüklerinden gelen ve kulene gizlediğin o tatlı yarattığı köşeye sıkıştırdığımı ve ondan bir öpücük çaldığımı sana itiraf ederdim.”

Torin kanının donduğunu hissetti. Yüzüne yumruğunu indirme isteği ile mücadele ederken Connor'a dik dik baktı. Arkadaşı ona bir kahkaha attı.

“Kıskanıyorsun.”

Torin somurttu. “Kıskanmıyorum. O genç kadını çok az tanıyorum ve keşke onu getirmeme gerek olmasaydı diye düşünüyorum.”

“Pekâlâ, eğer durum böyleyse, üzülmene gerektirecek hiçbir sebep yok.”

Torin elini yumruk yapıp, uyarı mahiyetinde diğer eline vurdu. Arkadaşı kaşlarını kaldırdı. Torin ona surat asıyordu. O ve Connor tanıştıkları ilk günden beri zamanlarını savaşılararak geçirmişlerdi. Connor gençliği boyunca, ebeveynlerinin günahları yüzünden onu küçümseyenlerle savaşıyordu. Torin üzerinde hâkimiyeti olmayan bir şeyler yüzünden onun yenilgiye uğradığını görmek istemediği için, savaşların çoğunda Connor’a katılmıştı. Kazandıklarından çok kaybettikleri zamanlar olmuştu, ama dostlukları daha da güçlenmişti.

Connor derin bir nefes aldı. “Shannon’ın bütün yaptığı, dizini o gururlu yerime çakmak oldu.”

“Chattan gelinini istememendeki sebep bu mu yoksa? O gururlu yerine çaktı diye mi?” Torin kıs kıs güldü. “Bunun evlilik yeminine nasıl bir mani olabileceğini anlayabiliyorum. Gelin düğünden sonraki sabah hâlâ bir bakire olarak uyanırsa, bu klanlarınız arasındaki ilişki yönünden pek iyi olmaz.”

“Shannon McBoyd üzerime o kadar da fazla saldırmadı. Atılğan bir yaratık olsa bile. O bir bakire. Bundan en ufak bir şüphem yok.” Connor muzip bakışını kaybetti, yüz ifadesi kararıyordu.

“Ama Deirdre Chattan’ın iffetinden kuşku mu duyuyorsun?”

Connor tehlikeli bakıyordu. O, namussuzlukla karşı karşıya kalacak bir adam değildi. “Konuyla ilgili onunla konuşacak, söyleyeceklerini dinleyeceğim. Ama evlilik fermanlarınız okunuyor olmasına rağmen onun genç Melor ile buluşmak için çıktığına dair korkutucu dedikodular duyuyorum.”

“Bu çok karışık bir durum dostum. Onu reddetmeye kalkarsan karşında kiliseyi bulacaksın.”

“Olanları itiraf etmezse.”

İtiraf etmesi kızın işine gelmezdi. Öyle yaparsa büyük ihtimalle babası tarafından dışlanır ve sevgilisini bulmak zorunda kalırdı. Sevgilisi de onu reddederse, hayat onun için çok acımasız olurdu. Connor bir iç çekti.

“Ne zaman birilerine karşı bu kadar sorumlu olduk Torin? Savaştığımızda sıkıntı çekenin sadece biz olduğumuz zamanları özlüyorum.”

“Kaderin bizim üzerimizde başka planları var.”

Her ikisi de klan lideriydi, her ne kadar bu unvanı ve raset ile alacak konumda doğmamış olsalar bile. Lider olmak adına hiçbir şey beklemeden büyütülmüş ve yine de birçok adamın çok isteyeceği şeyi elde etmişlerdi. Torin kalfasını kolunun üzerine yatırdı ve tartan şalını yüzünün etrafına kapattı. O klan lideriydi ve bulunduğu konumda adalet şarttı. Kader onu görevlendirmişti ve görevini şerefle yerine getirecekti.

Gözlerini kapattı ve zihninde birden Shannon’ın yüzü canlandı. O çok tatlıydı. Onu girdaplı derinliklerinden aşağı çekmekle tehdit eden entrika için fazla tatlı...

Ölüm rüzgârla beraber esiyor gibiydi. Torin onun buz gibi dokunuşunu yüzünde hissetti. Bu kadar kişisel olarak

ilgilenmemesi gerekiyordu aslında. Shannon, ailesi kralın karşı tarafında yer alıyor diye hayatını kaybeden ilk kadın olmazdı.

Dudaklarının kendi dudakları altında kıpırdamış, Torin'in aklına onun ne kadar kadınsı olduğunu getirdi. Masum ama tutkulu bir kadın. Shannon'ın arzuladığı şeyi ona öğretmenin cezbediciliği Torin'i kendine çekiyor, onu tutkuyla tanıştırmamanın ne kadar hoş olacağını aklına soku-yordu.

En iyimser haliyle bile bu kötü bir fikirdi. Onursuzcaydı ve şehvet dedikodularıyla itibarını lekelemeye mahkûm ola-cağı bir durumdu. Çıkacak söylentilerle en çok sıkıntıyı çe-kecek kişi Shannon olurdu; kadınlar hep öyle olmuştu. Bu gerçek, Torin'in ona direnmesini daha da önemli kılıyordu.

* * *

Sonraki birkaç hafta boyunca Shannon'ın uğradığı hüs-ran artarak devam etti. Brockton'ın gözü sürekli onun üs-tündeydi. Adam köşe bucak onu gözetliyor ve Shannon tu-valetteyken bile o dışarıda dikiliyordu. Onun Baeth'in oğlu olduğunu öğrenmek her şeyi daha kötü hale getirmişti, çün-kü evin sorumlusu olan annesine minnettardı Shannon. Ba-eth, üzülmeye zamanı olmasın diye Shannon'a ev işleri veri-yordu. İş yapmak gerçekten de duruma alışmasına yardımcı oluyordu, çünkü daha önce hep yaptığı ev işleriydi bunlar. Elbisesindeki klan renklerinin hiçbir önemi olmadığı gerçe-ğini nedense daha önce hiç ciddi anlamda düşünmemişti, ülkenin dört bir yanındaki kadınların her gün yaptığı işlerin tamamen aynısını yapan bir kadındı hâlâ o. Tek fark, Shan-

non sanki günah işlediğinden şüphelenilen biriymiş gibi onu izleyen Brockton'ın varlığıydı. Bu durum Shannon'ın boynuna ağrılar sokuyordu.

Bu zor durumu bir çözüme kavuşturan kişi Baeth oldu. Parmaklarını şıklattı ve bir hizmetçi kız ona bir yığın yeni yıkanmış ve ütülenmiş çarşaf getirdi.

Evin baş sorumlusu Baeth yıpranmış parmaklarından biriyle Shannon'ı işaret etti. "Bu çarşafaları alıp yukarı kata çık ve yatak takımlarını değiştir. Köşeleri sıkıca kıştır."

Hizmetçi kız çarşafaları Shannon'a vermek istemedi. Onlara sınımsıkı yapıştı, yeni ütülenmiş kumaşı kırıstırıyordu.

Baeth ona şöyle bir tepeden baktı.

"Ahmaklaştın mı sen?"

Kız dudaklarını sınımsıkı kapadı, hâlâ çarşafaları bırakmayı reddediyordu. Shannon çenesini dik tuttu. Kolay bir iş değildi. Geçen haftalardan birinde, etrafında çalışan kadınların yaptıklarına artık çok alınmamaya kendini ikna etmişti. Ama öyle görünüyordu ki kendini kandırmıştı. Kabul edebileceğinden daha da çok canı yanıyor, çarşafalar daha fazla kırıstırken içindeki acı onu delip geçiyordu.

"Bunlar lordumuzun çarşafaları."

Baeth burnundan soluyordu. Hizmetçi kız yerinden sıçradı, belli ki sınırını aştığının farkına varmıştı.

"Sanki ben bunu bilmiyorum. Ahmak gibi davranmanı bırak. Shannon üst katta çarşafaları değiştiriyor olursa, kule sınırları içinde mi diye bir mesele olmayacak, öyle değil mi?"

"Ah... Peki, anladım."

Çarşafalar hemen Shannon'ın kucağına yığıldı. Baeth kızgınlıkla homurdandı.

“Onu önemsemene gerek yok.” Baeth hizmetçi kıza öfkelenerek kafasını salladı ve Shannon’a doğru, olanlardan dolayı çileden çıkmış bir bakış attı.

“Düşündüğüm şey sana ve oğluma biraz huzur sağlamaktı. Çamaşır yıkama işi bittiğinde sen öğleden sonraları üst katların işiyle ilgileneceksin. Böylece oğlumu bahçeye atabileceğim ve benim ayağımın altından da çekilmiş olacak.”

Brockton homurdandı ama annesi o parmağını yine yukarı kaldırdı. “İşine bak. Erkeklerin gün boyunca kendi başlarına ne yaptığını bilmiyorum. Ama eminim baban sana öğretmiştir. O yüzden şimdi git ve öyle yap. Güneş parlarken bir genç kadının nelerle meşgul olması gerektiğini ben bilirim. Kız üst katlarda çalışacak; işini yapmazsa bana hesap verir.”

O parmak doğrudan Shannon’ı gösteriyordu ve Shannon o noktadan sel gibi akan otoriteyi hissetti. Hiç düşünmeden dizlerini bükerek ona selamını verdi, ama bunun karşılığında da bu hayranlık uyandıran heybetli kadın, onun bu hareketini başıyla onayladı. Shannon gitmek için ilk adımını attığında, Baeth’in omzunun üzerinden arkaya doğru göz ucuyla baktı ve Brockton gerçekten de büyük salonun açık kapılarına doğru yönelmişti. Adımları Shannon’ın o güne kadar gördüklerinden daha yumuşaktı, üzerindeki kiltin daha uzun olan uçları onun hızlı adımları ile birlikte salınıyordu.

“Hadi çalışmaya başla, Shannon McBoyd. Biraz huzurun tadını çıkar. Lordumuz yakın zamanda döner diye düşünüyorum.”

Öyleyse bundan ne teselli bulabilecekse bulmalı mıydı?

Aklından geçenleri sesli söylemesinin hiçbir anlamı yoktu. Geçen her bir gün Tanrı'nın lütfu iken, aynı zamanda onun çıkması kesin olan muhakeme gününe onu daha da yakınlaştıran bir gün daha demektir.

* * *

“Disiplini koruyun ve namınıza yakışır bir şekilde soylu adamlar gibi davranın. İskoçya'nın birlik olmuş klan liderlerine ihtiyacı var, birbirleriyle kavga edenlere değil.”

Quinton Cameron etrafındaki adamların yarısı itiraz namaları atarken, kararlı bir şekilde yerinde dikildi. Holyrood Sarayı daha önce de ateşli tartışmalardan payına düşenlere maline olmuştu, ama bugün insan havadaki gerginliği hissedebiliyordu. Torin en çok sesi çıkan adamları dikkatle izledi; o adamlar onun adalet istediği kişilerdi.

Torin ayağa kalktı ve Atholl'u işaret etti. “Atholl benim topraklarıma işgalciler gönderdi ve ben adalet talep ediyorum. Bu adam bir vatan haini.”

Atholl yandaşları itirazla sesleri yükselerek ayağa fırlamakta geç kalmadılar.

“McLeren doğru söylüyor.”

Archibald Douglas arkasında iki muhafızla odaya ihtişamla girdiğinde oda bir anda sessizleşti. Her klan lideri yanında en fazla iki kişi getirmek konusunda kısıtlanmıştı ama bu durum, gün doğmadan bir katliam olmayacağını garanti etmiyordu.

Torin de odadaki her adam gibi Douglas'a gözlerini dikip kalmıştı. Douglas Kontu en az Atholl Kontu kadar güçlüydü ve ikisinden biri bu toplantıdan sağ çıkmayacaktı.

“Walter Stewart, Atholl Kontu, gerçek kraldır.” Konuşan kişi Gilson idi, ama adamlardan hiçbirini onun arkasında durmak istemiyordu.

Douglas keskin bir bakışla ona sabitlendi. “Bu odada birden fazla adam kraliyette hak talep etmekte; bu hiçbirimize tacı üzerinde taşıyan krala silahlı adamlar gönderme hakkını bahşetmez. Bunu yapmak bir cinayetti ve adalet yerini bulacak, yoksa kendi içinde birbiriyle savaşmakla öylesine meşgul ve zapt edilemez bir topluluğa dönüşeceğiz ki, bunun sonunda İngiltere bizi işgal edebilecek. İskoçya’nın Fransa ile olan ittifakı, ancak bütün klan liderleri tarafından desteklenen bir İskoçya kralı olursa güçlü bir şekilde ayakta kalacaktır. Genç James tacı giyecek; Douglas’ın diyeceği budur.”

Odada homurdanmalar vardı, ama birçok adam söylenenleri başlarıyla onayladılar. Gilson endişeli görünüyordu, başkaları kendisini destekler mi diye arkasına şöyle bir baktı. Kimse desteklemedi.

“Atholl vatan hainidir ve öyle olarak ölecektir. Onunla el sıkışanlar da aynı şeyle yüzleşecektir.”

Torin keyfinin kaçtığını hissetti. Gün bir türlü geçmek bilmezken Shannon’ın yüzü aklında canlandı. Merhamet göstermenin hiç lafı edilmiyordu ve esir aldığı kadının kaderi hakkında kara kara düşünmeye başladı. Kaderin ona sağladığı tek lütuf Douglas’ın Atholl üzerine yoğunlaşmış olmasıydı, ama Torin biliyordu ki Atholl kontunun infaz edilmesinin ardından hiçbir şey son bulmayacaktı.

Quinton Cameron konsey sonunda Torin’i salonun dışında durdurdu.

“Söylentiler dolaşıyor. McBoyd’un kızını kaçırmışsın.”

Torin koridorlara göz gezdirdi, cevap vermeden önce Linsen'in olmadığından emin olmak istedi. "Adam topraklarından birini ateşe verdikten sonra kızını Atholl'un akrabalarından biriyle evlenmesi için gönderiyordu. Orada görüldüklerim çok kanlı bir sahneydi."

Quinton derin bir nefes aldı. "Yaptıkları anlaşılmayacak kızın muhürlemesini engellediysen eğer, bu yaptığın gayet haklı bir eylem olmuş. Öyle yapmasaydın, McBoyd'un listesindeki bir sonraki hedefin benim topraklarım olacağına bahane girerdim."

"Büyük ihtimalle."

Quinton Cameron iyi bir komşuydu, McLeren mallarını hiç yağmalamamış ya da koyunlarını çalmamıştı. Mecliste Torin'den daha fazla zaman geçirmişti ama Kuzey İskoçyalı özünde olduğu gibi hâlâ kiltini giyiyordu.

"Peki kız hakkında ne yapmayı planlıyorsun?" Quinton sesini alçak tuttu, ama ses tonunda hiçbir pürüz yoktu.

"Henüz karar vermedim."

Torin arkasını döndü ve oradan ayrıldı, görevini tamamlamıştı. Adil davranmış ve çok içinden geldiği gibi adamlarını McBoyd toprakları üzerine salıp savaş başlatmak yerine kavgasını meclise sunmuştu. Sonuçta Donan Kulesi'ne dönmeyi ve kulenin koridorlarında Shannon'ı kovalamayı tercih ederdi. Zaten savaşta bir adam, genç bir kadının savunma güçlerini yıkıp geçmenin keyfine varamazdı ki...

Hayat tercihlerle yürürdü; Torin de kendi terciğini yapmıştı.

McLeren topraklarına dönüyordu.

İki hafta daha her zamanki günlük işler dışında bir şey yapmadan geçmişti. Rutin işler Shannon'ın ruhunu yatıştırıyor, onun son kalan endişelerini de gideriyordu. Etrafında normal bir şekilde dönen hayat ile birlikte sakinleşmek çok daha kolay hale gelmişti. Her gün yapması gereken işler vardı. Öğleden sonra güneş batmaya başladığında, Baeth sözünü tutuyor ve onu iş yapması için üst katlara gönderiyordu. Kule, kemerlerin yardımıyla, büyük salonun üzerinde üç kat daha barındırıyordu. Fakat görünüşe göre buradaki odalarda kimse uyumuyordu. Neden böyle olduğunun farkına vardığında, Shannon'ın yanakları hafifçe kızardı. Torin'in odası buradaydı ve ikinci kattaki odalar onun gelecekteki ailesi için ayrılmıştı. Yüzünün pembeleşmesine neden olan şey, Shannon'ın küçük odasının ikinci katta olması gerçeği idi, sadece Torin'in ailesinin olması gerektiği yerde.

Ya da eşinin...

Bu düşünceyi defetmek için kafasını salladı.

Shannon'ın orada uyuması Torin'in talimatıyla olmuştu ve onun bunu neden yaptığını Shannon'ın düşünmesine gerek yoktu. Kadınların erkekleri anlaması nasıl olsa imkânsızdı.

Shannon dişlerini gıcırdattı ve kendi düşünceleriyle dalga geçti. Her nasılsa kendinden geçmişti. Torin McLeren yalnızca, Douglas Kontu Shannon'a bakmaya geldiğinde kolaylıkla onu kontun karşısına çıkarabilmeyi istemiş olmalıydı.

Shannon'ı bir armağan verir gibi ona teslim edecekti.

Değiştirilecek çarşaf olmadığında bile, üst katlar

da temizlenecek çok yer vardı. Yeni yeşillenen tarlalardan rüzgârla gelen toz toprak, pencerenin açık kepenkleri yüzünden içeri taşınıyordu. Baharla birlikte günler uzuyordu ve tepeler sıcak güneş ışığını içine çeken yeni bitkilerle birlikte yaşam doluydu. Çiçekler açmaya başlamış ve nehir suları eriyen karın da akmasıyla çoğalmıştı.

Temizlik işleri onun için hiç sorun değildi. Gerty ona hatırlayamayacağı kadar küçük yaşlarından beri nasıl temizlik yapıldığını öğretmişti. Hayatı iyi hale getirmek için herkesin bir iş yapması gerekiyordu. Erkekler tarlalara gittiğinde, kadınlar da ev işleriyle ilgilenirdi. Shannon bir an duraksayarak, Torin'in odasındaki büyük pencerelerden birinden dışarı baktı. Kepenkleri yerinde tutan demir menteşelerin temizlenmeye ve paslanmamaları için yağlanmaya ihtiyaçları vardı.

Birden, Torin odada onunla birlikteymiş gibi geldi. Bunu düşünmek kötü niyetlilik ya da şeytanlıksa bile, *olsun* diye düşündü. Düşünceleriyle baş başayken, kendisine yalan söyleyemezdi. Oda genişti ve sahibine oldukça layıktı. Dikkati yatağa çevrildi. Kocaman bir yataktı, üzerindeki yatak takımını yapmak için gereken kumaş bir servete mal olmuş olmalıydı.

Yine de Torin'e layıktı. O şerefli bir klan lideriydi ve en iyisini hak ediyordu. Tombul yastıklar ve kaz tüyü ile dolu bir döşek vardı. *Onun üzerinde yatmak çok keyifli olmalı*, diye düşündü. Sadece çarşafı değiştirmek bile bütün duvarlarına bayram ettirmişti. Parmaklarıyla yumuşacık döşegin üzerine yüklendi, yalnızca onu denemenin heyecanını tatmak için yapmıştı bunu.

Yanakları daha da çok yandı. Yatağın ortasında duran ya-

tak örtüsüne uzanıp kenarlarından kendine doğru çekmeye çalışırken, neredeyse yatağa yatar gibi oldu. Kaygan, pürüzsüz çarşaf, üzerinde tamamen çıplak yatmanın nasıl bir his olabileceğine dair yaramaz bir teklifle onu çağırıyordu. Bu düşünce Torin'in de, aynı o gece onu gördüğü halde, yatakta onunla birlikte olması fikriyle tamamlanmıştı.

Torin üstünde olsaydı, onun büyük bedeni Shannon'ı o yumuşaklığın içine gömerdi.

Ahlâksız, ama çok büyüleyiciydi. Zihni bu düşüncenin su yüzüne çıkmasına tekrar tekrar izin veriyordu. Bahar havayı ısıtırken, Shannon'ın tutkulu düşünceleri de yanaklarını ısıtıyordu.

Yalnız başına iş yapmak Shannon'a çok iyi gelmişti. Baeth'in ona verdiği bütün görevleri yerine getirdi ve evin baş sorumlusunun beğenisine sunmak üzere odadan ayrıldı. Diğer McLeren kadınları o çalışıyor mu yoksa hayallere mi dalmış diye görmek için gizlice gözetleyerek, onu denetliyorlardı. Shannon onları kendisini gizlice gözetlerken yakalayınca, kadınlar olabildiğince küstah bir şekilde Shannon'a doğru yürüdüler ve Shannon'ın temizlediği her yerde teker teker parmak gezdirdiler. Ama günler geçtikçe oynadıkları oyundan daha az eğlenir olmuşlardı.

“Seni buraya hizmetçi ol diye getirmedim ben.”

Shannon sıçradı ve siliyor olduğu pencerenin kenarına doğru devrildi. Vücudunun üst tarafı doğrudan duvarın içindeki boşluğa doğru gitti ve ayakları düz zeminde kayd. Bir an için tek gördüğü şey zemin oldu, yer ile arasındaki mesafeyi ve oraya doğru yuvarlanmasını engellemenin ne kadar imkânsız olduğunu düşünerek gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Sert bir el sırtından tuttu; parmaklarım elbisesine geçi-
 up onu aniden geriye çekti. Shannon elbisesinden gelen sö-
 kulme sesiyle birlikte tekrar odanın içine ve yere çaprazla-
 ma şekilde tökezleyerek girdi.

Ama Shannon'ın aklında, Torin'in sesi, elbisesinin sökül-
 me sesinden daha öne çıktı. Torin'in yatağının üzerine doğ-
 ru düştü; çarpmanın etkisini birazcık hafifletmek için elle-
 rini arkaya doğru attı, ama bacakları buna rağmen yatağın
 çerçevesine çarptı, çok acı veren sonuçlar doğurarak.

“Yüce İsa. Bu kadar çok korkacaksan pencerelerden sark-
 masan iyi edersin.”

Torin McLeren kızgındı. Kolları göğsünün üzerinde bağ-
 lı halde açık pencerenin önünde dikilirken yüzü öfkeyle
 kaplıydı. Bu duruşu onu daha kocaman ve normalde görün-
 düğünden daha yenilmez gösteriyordu.

“Sen de odaya bir suikastçı gibi sinsice girmemeliydin.”

“Burası benim özel odam.” Sesi alçak ve keskindi. “Bura-
 ya nasıl gireceğimi kimseye soracak değilim.”

“Evinin sorumlu kadınının buranın bakımı ile meşgul
 olmaları için hizmetçi kızlarını yollamasının dışında özel
 odan, o yüzden burada iş yapan birini gördüğüne bu kadar
 hayret etmemelisin.”

Torin bu sözler karşısında homurdandı ama onunla tar-
 tışmaya girmek yerine dudaklarını sımsıkı kapattı. Öyle ol-
 sun istedi. Shannon onun gözlerindeki o ışıltıyı görebiliyor-
 du, ama Torin'in bakışı uzunca bir süre Shannon'ın yüzüne
 takılı kalmıştı. Gözlerinde başka bir şey daha parıldadı. Çok
 kısa bir süre için sanki Torin onu gördüğüne sevinmiş gibiy-
 di. Bu çok sürmedi, çünkü dikkati Shannon'ın arkasına, hâlâ
 üzerine abandığı yatağa yöneldi.

Onun yatağına...

Shannon ellerini yataktan çekerek doğruldu. Torin onu izliyordu ve onun da adama bakmaması imkânsız bir şeydi. Onu tekrar gördüğüne mutlu olmamalıydı, ama bu içindeki duygu yükselişine engel olmuyordu.

“Neden hizmetçi gibi davranıyorsun? Ben senin böyle bir vazife yapman için herhangi bir talimat vermedim.”

Torin’in kafası karışmış gibiydi ve bu Shannon’ın dudaklarında küçük bir sırıtışa neden oldu. Onun kendisini anlaşılması güç bulması hoşuna gitmişti.

“Neden bir McBoyd olmanın tembel olmak anlamına geldiğini zannediyorsun?”

“Sen klan lideri olan McBoyd’un kızıydın, sıradan bir McBoyd değil.”

Shannon’ın kirpikleri Torin’in onun gözlerini görebilmesini engelleyecek şekilde kırıştı. Babasının onu hep hor görmüş olması birden Shannon’ı utandırdı. Bir klan liderinin kızı olarak, hiç kimse onun yakın erkek akrabaları dışında herkese hizmet etmeye alışkın olduğunu aklına getirmezdi. İşte bu yüzden McLeren kadınları Shannon masayı temizlerken o kadar eğleniyorlardı. İstekleriyle Shannon’ın utandığını ve küçük düştüğünü düşünüyorlardı.

“Bunun hiçbir şeyle alakası yok. Karnımın doyması karışılığında iş yapıyorum.” Shannon oradan kurtulma niyetiyle kapıya yöneldi ama Torin önüne çıkıp, büyük bedeniyle kapı girişini kapatınca durmak zorunda kaldı. Shannon’ın kollarında ve elbisesinin altında, bütün göğsü ve karnı boyunca tenini diken diken eden bir duygu dalgalandı.

“Hiçbir şey borçlu değilsin, çünkü seni buraya getirmek benim kararım, Shannon. Seni utandırmak gibi bir niyetim yok.”

Sözleri adaletle kaplı ve ses tonu nazikti. Shannon'ın durumu bu durum karşısında harekete geçti, çünkü Torin'in yanında acıma hissi vardı.

“Pekâlâ, benim hakkımda ne yapacağına karar vermeni beklerken boş oturmamak da benim seçimim.”

Torin'in kaşları çatıldı, kara kara düşünen bir yüz ifadesine büründü. “Sana bir zarar verilmesini kabul etmeyeceğim Shannon.”

Torin'in ses tonunda bir şeyler Shannon'ı rahatsız etti; ancak birileri öldüğünde duyduğu bir merhamet belirtisi gibiydi. Torin'e baktı ve botlarında kurumuş çamur görüldü. Saçlarında da görmeyi beklediği o temiz görüntü yoktu. Belli ki adam yoldan yeni gelmişti.

“Beni korumanı istemiyorum. Geldiğin yerden ne haberlerle geldiyse, onlarla yüzleşeceğim ve bu karmaşadan kurtulmaktan da memnun olacağım.”

Torin kollarını indirdi. “Hayır, yüzleşmeyeceksin. Orada, krala karşı bu entrikayı hayata geçirenlerin soydaşlarına olümden başka bir şey yok.”

Shannon titredi. Vücudunun tepkisini durdurmanın imkânı yoktu. Onu buz gibi bir dehşetle sarsarak omurgasından aşağı hızla ilerliyordu.

“Devam et o zaman. Oradayken gördüklerini anlat bana. İlereddütle konuşarak felaketi hafiflettiğini sanma sakın. Getirdiğin haberler ne olursa olsun dimdik ayakta duracağım.”

Torin'in gözlerinde hayranlık ışıltısı belirdi. Shannon aslında bunları onu etkilemek için söylememişti, ama böyle olduğu da hoşuna gitti. Kafasını kaldırdı ve doğrudan onun gözlerine baktı.

“Atholl, kralı öldürmekten infaz edilecek. Genç James arkasında Douglas’ın desteğiyle tacın sahibi olacak. Archibald Douglas’m da general unvanı almasını bekliyorum.”

Bu da Douglas Kontu’nun resmen olmasa da kral olacağı anlamına gelirdi. Onun sözü kanun olurdu ve krala yapılan komplonun tüm destekçilerini ele geçirmek çıkarına en uygun düşen şey olacaktı. Konumunu güven altına almasının tek yolu buydu.

“Tamam, o zaman, adalet yerini bulmuş gibi görünüyor.” Ama Shannon’ın bu söylediklerinin içi boş durmasına neden olan şey, intikamın yeni başlamak üzere olduğunu keşinkes bilmesiydi. Bunu Torin’in gözlerinde görebiliyordu.

“Daha bitmiş değil Shannon.”

Shannon’ın babasının yaptıklarından intikam alınacağının bir belirtisi olarak Torin’in sesi kasvetli ve karanlıktı.

Merdivenlerin yukarisından ayak sesleri duyuldu ve Shannon her bir ayak sesini tenini delen bir hançermiş gibi hissetti. Shannon kimin geldiğini görebilmek için, Torin’in arkasından koridora doğru baktı. Kafasını infazcısını görecğine taktığından, karnı korkuyla kasıldı.

Bunun yerine sıcak bir el çenesini kavradı. Torin onun yüzünü yukarı kaldırdı ve böylece gözleri yeniden buluşmuştu. Shannon onun kendisine o kadar yaklaştığını fark etmemişti bile ve şimdi içinde, Torin’in neden olduğu heyecan ile o ayak seslerinin yarattığı dehşet arasında kalmıştı. Korkularını saklamasının hiçbir yolu yoktu; yapabileceği en iyi şey kendini sessiz tutmak için alt dudaklarını ısırmasıydı.

Torin başparmağıyla nazikçe Shannon’ın dudaklarını çekerek serbest bıraktı. Tenine belli belirsiz bir deri ve at kokusu sinmişti. Shannon onu iyice içine çekti, o kokuların altında Torin’in kendi kokusunu arıyordu.

Sakin ol Shannon. Seni koruma sözümü tutacağım.”

“Ama nasıl...” Shannon ağzını sımsıkı kilitledi, o kadar acıması durduğundan nefret ederek. Kafasını şöyle bir sallayarak, çenesindeki eli fırlattı. “Gayet iyi üstesinden geleceğimi. Yoluma her ne çıkarsa çıksın.”

Ayak sesleri durdu ve Shannon onu neyin beklediğine eğilip bakmadan önce derin bir nefes aldı. Midesi bulanıyordu ama kendini bakmaya zorladı. Connor Lindsey metelik dolu mavi gözleriyle ona bakıyordu.

“Peki, şimdi siz ikinizi rahat mı bırakmalıyım acaba?” Dudakları Shannon’ı rahatsız eden alaycı bir sırıtışa dönüştü.

“Hayır.” Shannon tek bir kelime söyledi ve ardından Torin onu uyarmak için başparmağı ile dudaklarına bastırdı.

“Git buradan, Connor.”

“Seninle at koşturmuş olmamın karşılığında aldığım şey bu demek. Tatlı bir genç bayan için pabucum dama atılıyor.”

Shannon Torin’e bir bakış attı ve sonra buna pişman oldu. Adam ışıldayan gözlerini ona dikmiş bakıyordu. Eli yüzüne dolanmış, tutuşu hafifti, ama Shannon kontrol altında tuttuğu gücünün de farkındaydı.

Connor’ın gidişini duydu ve dudaklarına bastırılmış parmağa tepki gösterdi.

“Senin korumanı istemiyorum demiştim.”

“Ve ben de seninle ilgileneceğim demiştim. Söylediğin hiçbir şey, senin burada olmandan benim sorumlu olduğum gerçeğini değiştirmeyecek ve bu da yapılan her şeye söz sahibi olacağım anlamına geliyor. Başkalarına gelecek olursak... Benim talimatlarıma uyulacak.”

Söylediği her söz odada tartışmaya mahal vermeyen **sert** bir ses tonuyla söylendi. Shannon parmağını iterek, kafasını salladı.

“Pekâlâ, ama madem arkadaşını gönderdin, ne düşündü. ğümü açıkça söyleyeceğim. Ellerini üzerimden çek.”

“Hayır.”

Yüzünün bir tarafını tutan eli yine Shannon’ın başının arkasını kavradı ve bu sırada dudaklarıyla Shannon’ın dudaklarını ele geçirmek üzere ona doğru yaklaştı. Onu öpmekte kararlıydı. Dudaklarını Shannon’ın dudaklarına bastırarak açtırdı, diliyle onun dilini arıyordu. Son derece cüretkardı ama Shannon direndi, uzaklaşmaya çalıştı.

Torin ona soluk aldırmadı. Peşinden gitti, onu kendine kenetlemek için güçlü koluyla bedenini sarmaladı. Shannon onun kokusunu şimdi duyabiliyordu, duyularını fazlasıyla hoşnut eden o erkeksi kokusunu. Tutku bu sefer yavaş yavaş oluşmadı. Gökyüzünü yarıp geçen bir yıldırım gibi patladı. Arzu karnından yukarı çıktı, ateşli ve istekli. Dili Torin’in diliyle buluştu, kayarak ve dolanarak, ona doğru yaklaşıp bedenini onun bedenine yasladı.

Shannon ona karşılık verince öpüşme daha yumuşak bir hal aldı. Shannon’ın dudaklarını kendi dudaklarıyla huylandırıyor, yanağına yumuşak öpücükler kondurmak için dudaklarından ayrılmadan önce, alt dudağını boylu boyunca yaladı. Shannon bir kez daha titredi, yanağının bu kadar hassas olmasından dolayı hayrete düşmüştü. Bir adamın öpücüğünün bu kadar ateşli olabileceğini ya da zevkten bu kadar ürpereceğini hiç düşünmemişti. Torin boynuna ulaştı ve oradaki hassas tenine de birkaç öpücük kondurdu. Shannon’ın elleri kayarak Torin’in göğsüne dokun-

lı, daha önce ay ışığında görmüş olduğu kaslarının çıkın-
larını keşfetti.

“Tatlısın Shannon, gereğinden fazla tatlı ve o gün ayrıldı-
ğımızdan beri birçok geceyi seni düşünerek geçirdim.”

Torin onu bir anda serbest bıraktı, kapıya giden yol şim-
di açıktı. Torin geri adım attı ve kılıcını sağ omzunda tutan
bağa uzandı. Parmakları, deriden yapılmış bağı keskin ha-
reketlerle aniden çekip çıkarttı. Ne kadar tedirgin olduğunu
ele veriyordu. Gözlerinde yanan duyguları Shannon görebili-
yordu. Torin onu tutup tekrar kendine çekme isteği ile sa-
vaşırken çenesinin kenarında bir kas kıpırdadı.

“Şu anda at gibi koktuğum için seni bayıltmadan önce,
buradan git.”

Onun bu küstahlığı karşısında Shannon’ın gururu yeni-
den ortaya çıktı. Ama Torin elindeki bağı tam iki yanından
sert bir hareketle aniden çekti, deri keskin ve şak diye bir
ses çıkardı. Gözlerinde uyarı bakışı parlıyordu ve Shannon
bunu karnının derinlerinden hissetti. Gururunun hissettiği
bir şey değildi bu, bizzat içindeki kadının farkına vardığı bir
uyarıydı. Onun söz verdiği şeyi yapacağını ve buna fazla di-
renemeyeceğini kesinlikle anlamıştı. Sebebi basitti... Torin’i
istiyordu. Resmen onunla yatmak istiyordu ve o sırada at
gibi kokması umurunda değildi.

Shannon gitmek üzere döndü, fakat Torin tekrar konu-
ştuğunda kapı pervasızında dondu kaldı.

“Baeth senin Bahar Bayramı sabahını kutlamak istediği-
ni düşünüyor.”

Shannon omzunun üzerinden tekrar ona baktı. Şimdi
Torin’in dudaklarını yaramaz bir sırıtış süslüyordu, kılıcını
tutamayan ellerinden biriyle sımsıkı tutmuştu. Gözlerinin o
ele bakakalmasına engel olamadı.

Onu öptüğü sırada, eliyle başının arkasını kavrarken hıslı settiklerinden çok hoşlanmıştı.

Bu derin düşüncelerinden sonra Shannon'dan kısık sesli bir kıkırdama geldi. Torin silahını bir masanın üzerine koydu ve ona doğru yürüdü. Shannon ayaklarını olduğu yerde tutabilmek için kendini zorladı.

Torin uzandı ve bir parmağını yine onun yüzünde gezdirdi. Bunun karşılığında da Shannon'ın teninde ve boyundan aşağıya doğru bir dalga yayıldı.

"İstedğin şey Bahar Bayramı'nı kutlayanların arasına katılmak ise, o gün kaleden dışarı çıkmaya izin veriyorum."

"Geri dönmem konusunda bana güveniyor musun?" Shannon'ın bir yanı bunu istiyordu. Birden, güvenilmeyi ne kadar çok özlediğini fark etti. Bu, kaybedene kadar değerini bilmediği özgürlüğün bir parçasıydı.

"Çiçeklerle süslü bayram direğinin etrafında saçların uçuşarak dans etmeye gittiğinde, kutlamanın dozunu arttırmak için seni ormanın içine doğru götürmeye çalışacak ilk adamın ben olacağıma güveniyorum." Torin'in elleri Shannon'ın saçlarına uzandı ve örgüsünden çıkmış olan birkaç bukleyi nazikçe çekti. Torin'in onu yine öpeceğine dair ufak beklenti dalgacıları Shannon'ın bütün bedenini yıkıyordu, hem de geçtiği yerde kıvılcımlara neden olarak... "Tek adam."

"Ormana gideceğime dair bir şey söylemedim ben."

Torin'in dudakları kendini beğenmiş bir şekilde yukarı kıvrıldı. "Öpücüklerin kesinlikle öyle söyledi, genç kadın."

Bu kendini beğenmiş ses tonu Shannon'ın nefesini daraltmıştı. Elini Torin'in göğsüne dayadı ve onu geriye itti. Bu bir hataydı, çünkü Torin anında elini yakaladı, onunkinden

daha kocaman olan eliyle onun elini hapsetti. Shannon'ın parmak uçlarının altında, Torin'in kalbi kararlı ve güçlü bir şekilde atıyordu. Shannon'ı kendinden geçirerek ona doğru çekiyordu.

Shannon elini kurtarmak için çekiştirdi ama aynı zamanda gücünü idareli kullansa iyi olurdu.

“Beni serbest bırak. Seni temin ederim ki Bahar Bayramı sabahını seninle geçirmeye hiç meraklı değilim.”

Torin'in başparmağı Shannon'ın bileğinin iç kısmında ki hassas teninin üzerinde gezindi. Çıldırılmış gibi atan nabzının olduğu noktayı bulmak için iç gömleğinin manşetini geçerek oraya bastırdı. Elde ettiği zafer gözlerini aydınlatmıştı, dudaklarının büründüğü ifade ile Shannon'ın karnı beyecanla sarıldı, çünkü kendisinin içinde ne fırtınalar koptuğunu Torin'in anladığını suratından görebiliyordu. Anlamıştı çünkü bu ikisinin de paylaştığı bir şeydi. Shannon'ın bütün teni yine ürpermişti ve göğüs uçları elbisesinin altına temas ediyordu.

“Kalbin tam tersini söylüyor ve emin ol ki yanma başka bir adamın yaklaşmasına izin vermeyeceğim.” Shannon'ın bileğini kaldırdı ve oraya ateşli bir öpücük kondurdu. Shannon'ın soluğu kesildi, içinden gelen sesi tutmayı başaramadı. Gerçekten de, onun dokunuşunun kışkırttığı duyguları içinde tutmak imkânsız gibiydi. Shannon'ın üzerindeki elbise onu boğuyordu.

“Bu bir söz, tatlı Shannon.”

Shannon'ı serbest bırakmadan önce ona yırtıcı bir şekilde sırtıttı. Döndü ve böylece Shannon onun arkasındaki yatağını görebilir hale geldi. Torin'in koyu kaşlarından bir tanesi alaycı bir kuşku ile yukarı kalktı.

Shannon ona ve haddini bilmezliğine tepki gösterdi. He- yecan olsun ya da olmasın, kendi seçimlerinin efendisi ken- disisi olacaktı.

“Sen kaba birisin.”

“Öyle mi?” Yüzü karardı. “Seni bulduğumda yüzünde gördüğüm izleri ben yapmamıştım. Seni kuzeye getirmemle birlikte hayatın daha iyi bir hal aldı gibi geliyor bana.”

“Babamdan korkmuyorum.” Shannon dimdik bir şekil- de ve övünerek Torin’in önünde dikildi ve onun kendini beğenmişliğinin karşısında başını gururla yukarı kaldırdı. “Sen benim bir sevgili edinmek için bayram sabahı dışarı çıkmak istediğimi zanneden kibirli bir ahmaksın.”

“*Beni* sevgilin olarak al, demek istiyorsun.”

Torin’in koyu kaşlarından biri, dudaklarında bir sırıtma ile birlikte yukarı kalktı. Shannon’ın ağzından “sevgili” la- fının çıkması, adam tarafından resmen onun teslim olma- sı olarak algılanıyordu. Torin’in gözleri duyduğu beklenti- ye parlamaya başladı. Shannon elbette ki, bir Kuzey İskoç- ya dağlısından bunu beklemeliydi, özellikle de onu kaçı- rmış olanından.

“Bu son ay içinde yüzüm neredeyse hiç güneş yüzü gör- medi, senin emrinle. Başıma dikiğin adam kiliseye gider- ken ve oradan dönerken sürekli peşimde. Dışarıda fazla oyalanmadığımdan emin olmak için yapıyor bunu. Elbet- te bu duvarlardan dışarı çıkmak istiyorum ve Bahar Bayra- mı kutlamalarının bununla hiç alakası yok. İstedğim şey bu hapis hayatından kurtulmak. Senin can attığın şey o gün bi- rileriyle düşüp kalkmaksa, git ve kendi kadınlarını kovala. Ben yalnızca biraz temiz hava istiyorum, seni aptal adam.”

Shannon eteklerini tuttuğu gibi ona arkasını döndü ama

merdivenlerden inmek için ilerlerken Torin'in derinden gelen gülme seslerine katlanmak zorunda kaldı. En alt kata indiğinde, Connor Lindsey duvara yaslanmış duruyordu. Shannon, bilmiş bakışlarıyla kendisine işkence çektiirmesi için ona zaman bırakmadı. Onunla göz göze gelmek istemediğinden, önünden hızlıca geçti. Onun da Torin gibi aynı kendini beğenmiş tavrı takınacağından hiç şüphe yoktu; kadınlar için erkeklerin karşı konulmaz olduğunu ileri süren kendini beğenmişlik...

Kendi kendine söylendi. Tamam! Connor Lindsey onun, Torin'i karşı konulmaz bulduğunu düşünüyordu.

Bu doğru değildi; tek yapması gereken onu yok saymaya odaklanmaktı.

Ve onun öpüşlerini de...

Torin'in söylediklerini aynen yapma isteğiyle içinde mücadele ediyor olsa da, bunu açığa çıkartmak gibi bir niyeti yoktu. Zihnini hislerinden uzaklaştıracak bir takım işler bulmak için mutfakların olduğu yere doğru hışımla ilerledi. Belki hâlâ yıkanması gereken çamaşırlar vardı. Ellerini sıcak suya batırmak, onu Torin'le öpüşmelerinden ne kadar da keyif aldığını düşünmekten uzaklaştırırdı.

Ama içini kemiren arzu ısrarla devam ediyordu. Güneş battığında daha da güçlenerek, günün geri kalanında ona eziyet etti. Yatak odası her zaman olduğundan daha soğuk ve kimsesiz geldi ona. Akşamları dikmekten keyif aldığı elbisesi, bu sefer hiç ilgisini çekmiyordu. Attığı dikişler yavaştı ve diktiği kadar sökmek zorunda kaldı, çünkü hepsi baştan savma yapılmıştı.

En sonunda pes etti ve elbiseyi küçük masaya geri koydu. Zihni uyanıktı ve uyku onu azıcık bile olsa çağırıyordu.

du. Sinir bozucu bir ses duyarak, kapalı pencere kepenklerine bakmak için arkaya döndü.

Torin yine nehirde yıkılıyor muydu?

Bu fikir onu birden umutlandırdı, pencereden dışarı bir göz atması için onu baştan çıkarıyordu. Onu izlemek çok basit olacaktı. Shannon aklından geçenlere karşı burnundan soludu. Onun o çıplak haliyle tekrar yakalarsa öncekinden daha da fazla yanıp tutuşacaktı. Belki daha da fazla; belki arzularına teslim olacak ve onun yanına gidecekti.

Torin onu istiyordu.

Shannon'a hayatı boyunca böyle bir şey düşünmenin günahkârlık olduğu öğretilmişti; ama bu gece ona bir iltifat gibi geliyordu bu, ona şimdiye kadar edilmiş iltifatların hepsinden daha samimi olan. Torin'in gözlerinde yanan arzuyu, odadaki masanın üzerindeki mumun alevi kadar açık bir biçimde görmüştü.

Aynen kendisinin de yanıp tutuştuğu gibi...

Bu ne iyi ne de kötü bir şeydi. Bu yalnızca bir gerçektir ve onu yatağına kadar takip ediyor, kendini uykunun kollarına bırakmasına engel oluyordu. Üstünü çıkardığında, yalnızca ince iç gömleğiyle kalmanın ona çok daha iyi geldiğini fark etti. Ama aynı zamanda çarşafının, Torin'in dokunuşuna nazaran ne kadar soğuk olduğuna dikkat etti. Torin'in bedenini kendi üzerinde tamamıyla hissetmenin nasıl bir duygu olduğunu keşfetmek için yanıp tutuşuyordu.

Onun sevgilisi olmanın nasıl bir şey olduğunu keşfetmek için de.

Torin sinirden gürledi ve yatağının minderine bir yumruk attı. Shannon'ın hayali, odasında adeta bir hayalet gibi geziniyordu; oysa ki o fazlasıyla iyi tanıdığı kadın sadece birkaç yüz metre uzağındaydı. Onunla arasında duran taşlardan nefret ederek, duvara dik dik baktı.

Yüce İsa! Torin kendini iyice aptallaşmış hissetti. Aklında zevcenlikten başka bir şey dolaşmaz olmuştu.

Birkaç tatlı öpüşme sonrasında, hâlâ bir kadını arzulanın, bitmeyen bir aşk anlamına geldiğine inanan tecrübesiz bir genç erkek gibi davranıyordu.

Dönerek sırt üstü uzandı, zihninin ona Bahar Bayramı'nın yalnızca bir gün sonra olduğunu hatırlatması hiç hoşuna gitmedi. Bu fikirle birlikte erkeklik organı sertleşmeye ve arzuyla hareketlenmeye başladı. Dudaklarından öfkeyle dökülen sövmenin asıl sebebi ise, sert bedenini üzerinde yatıştırmak isteği tek kadının Shannon McBoyd olmasıydı.

Onu istediği için alçak herifin tekiydi. Onurunu korumak adına şehvetinin üstesinden gelebilecek kadar güçlü olmayan bir adam, terbiyeden nasibini almamıştı. Shannon onun esiriydi ve ancak çapulcu bir zalim kaçırdığı kadından yararlanırdı. Etrafının, böyle düşündüğü için ona budala damgası vuracak adamlarla dolu olması hiç umrunda değildi. İsteddiği şeyi almak için sahip olduğu otoriteyi kullanmazdı; gerçi klanındaki adamlar onun arkasında olur ve o haksız olsa bile aleyhinde konuşmazlardı.

Bütün bunlar geride arzulu bir erkek bıraktı ve onun arzularını yatıştırmamanın hiçbir yolu yoktu. Yatağını seve seve ısıtacak bir sürü kadın vardı; ama onlar Torin'e, konumuna duydukları açgözlülükten dolayı gelirlerdi.

Dudakları kinayeli bir sırıtmayla kıvrıldı; Shannon'ın onu bu kadar cezbetmesini açıklayacak bir sebep vardı. O kadın bacaklarını onun için ayırarak hayatını kolaylaştırmaya meraklı değildi. Bu bir klan lideri için fazlasıyla nadir bir durumdu. Shannon'ın onu baştan çıkarmaya teşebbüs etmesi için iyi nedenleri vardı, ama buna rağmen o bunu reddetmişti.

Ruh. Torin'i katıksız mükemmelliği ile büyülemiş olan, yanan bir şeyler vardı onun içinde. Hayatının risk altında olma ihtimali bile, onun kendisini koruyacak birini sağlanı almak için Torin'e gelmesine neden olmamıştı.

Eğer öyle yapsaydı, Torin onu geri çevirebileceğine emin değildi.

Shannon ve Torin birbirlerine aynı şekilde kapılmışlardı. Torin'in yüzündeki sırıtış söndü ve arzuları daha da arttı. Onlar çakmak taşı ve demir gibiydiler; bir araya geldiklerinde kıvılcımlar saçılıyordu. Bu cezbedici olduğu kadar rahatsız da ediciydi. Aynı zamanda da daha önce yaşamadığı bir şekilde heyecan vericiydi.

Bu da Shannon'ı daha da fazla arzulamasına neden oluyordu.

YEdi

“Yarın büyük bir gün olacak.”

Baeth ona gülümsüyordu. Shannon yaşlı kadını kuşkuyla izledi. Gülümsemesinden hiçbir şey anlamadı; ölçülü, hiçbir açık vermeyen bir gülümsemeydi. Evin sorumlusu Baeth büyük salonun açık kapılarına doğru işaret etti.

“Bahar Bayramı’nın çiçekli direğini diktiler bugün; merdivenlerin oradan onu görebilirsin.”

Shannon ileri yürüdü ve öğlen güneşi yüzüne vurduğunda iç çekti. Bahar tamamen gelmişti; rüzgârla gelen biberiye ve funda kokularını duyabiliyordu. Kışın yorgun kokusu gitmiş, ardında, ortalıktaki McLeren renklerine rağmen onda gülümseme isteği uyandıran bir umut duygusu bırakmıştı. Üzerindeki McBoyd elbisesi onu diğerlerinden ayırıyordu. Bayram direğini görebilmek için açık kapıdan dışarı bakarken bir taraftan da parmağıyla üzerindeki yün kumaşın köşesiyle oynuyordu. En üst kısmından sarkan ince, parlak renkli bir sürü kumaş parçasıyla, bayram direği mavi gökyüzüne doğru uzun ve gururlu bir şekilde yükselerek orada duruyordu. En tepesine yenibahar yeşilliklerinden yapılmış bir çelenk çoktan koyulmuştu; böylece güneş doğar doğmaz kutlama başlayabilirdi. Bugün mutfaklarda yapılacak çok iş vardı. Köylüler bir sonraki gün verilecek davet için yeni kesilmiş av eti getirmişlerdi. Etli börekler ve mey-

veli turtalar hazırlanıyordu, bu sırada da genç kızların hepsi ertesi gün tatmayı umdukları zevkleri aralarında fısıldaşıyorlardı.

Rahipler o sabah Bahar Bayramı karşıtı bir vaaz vermişlerdi, ama bayram şenliklerini yok sayma baskıları tamamen kulak ardı ediliyordu. Bu gelenekler kimsenin hatırlayamayacağı kadar eskiye dayanırdı ve öğle güneşinde yükseğe uzanan bayram direği gösteriyordu ki, McLerenler baharda bu gelenekleri iyi karşılayarak devam ettiriyorlardı. Kimse kaderi kızdırıp gözünden düşmek istemezdi. Bahar Bayramı'nın ekinler büyüsün diye kışı kovaladığı hikâye edilirdi. Yarın gebe kalınan her bebek kaderin ve buyruğu altındaki her şeyin, hoşnut ve iyi bir hasat hediyesi bahşetmeye hazır olmasının bir işareti sayılacaktı.

“Oturmalı ve kendine çiçeklerden bir taç hazırlamalısın. Duyduğuma göre lordumuz yarın dışarı çıkmaya izin vermiş; bunu kaçırmak istemezsin.”

Shannon, Baeth'in kendisini teşvik etmeye çalıştığını anladı. Gözlerinde Shannon'ın burnundan solumasına neden olan bir bilmişlik vardı. Shannon bütün gece yatakta bir o yana bir bu yana dönüp durmuş, çok az dinlenmişti. O yüzden de keyifsiz ve suratsızdı. Baeth'in kinayeli konuşmasına da hafifçe tepki gösterdi.

“İzin vermiş olması kafama taç takacağım ya da saçımın örgüsünü çözeceğim anlamına gelmez. Yalnızca günlerdir üzerinde olduğum sert zemin haricinde bir şeylerin üzerinde yürümek istiyorum.”

Baeth diliyle *cık.. cık..* diye ses çıkardı. Gözlerinden tecrübe akıyordu. Torin'e olan ilgisini inkâr etmek, Baeth'e karşı Shannon'a bir şey kazandırmıyordu. Bu yaşlı kadın kandırılmayacak kadar akıllıydı.

“Ses tonun böyle neşeli bir konu için fazla keskin. Siz gençlerin hayatın parlak anlarının değerini bilmemek gibi bir özelliği var. Güven bana, kızım. O anlar bu kadar kaygısızca bir kenara atılamayacak kadar az ve nadir anlardır. Hayır demeden önce üzerinde düşün. Kiminle aşk yapmak istediğini seçmek için başka bir fırsatın olup olmayacağını kader bilir. Genç kızların çoğu daha mantıksal sebeplerden dolayı evlilik yapar; sonra da onlara kalan yalnızca, gerçekten arzuladığı adamla tadını çıkardığı birkaç kısa andır.”

Baeth açık sözlü konuşmuştu, ama Shannon o sözlerdeki doğruluğa tahammül edemedi. O yüzden merdivenlerden inmeye başladı. Baeth'in bildikleri asabını bozsa da, o çok akıllıydı. Shannon, hayatının Torin'in hançeri ucunda son bulacağından korktuğu zamanların üzerinden çok az zaman geçmiş gibi hissetti. Daha önce hiç tatmadığı ve güzel olduğunu bildiği şeyleri tatmak için biraz daha zaman dilemişti. İnsanın yüreğine sınırsız mutluluklar ve dudaklarına bir tebessüm getiren her şeyi... Şimdi saçına çiçeklerden bir taç yapmalı, oturmalı ve biberiye ile funda kokularını burnunu doldururken parmaklarının arasında hissedeceği yeşilliğin tadını çıkarmalıydı.

Bir sonraki baharı göreceğini kim bilebilirdi ki? Atholl hüküm giyerse, sıradaki kişinin babası olacağı hiç de ihtimal dışı bir düşünce değildi. Yalnızca kız çocuğu olarak dünyaya gelmiş olması ona ayrıcalık tanınacağı anlamına gelmezdi. Özellikle de Atholl'un ailesinden biriyle evlenme ve giderken yakalandığı düşünülürse. Douglas'ın daha önce de aileleri tamamıyla silip süpürdüğü olmuştur.

Torin'in onu bir daha öpmesinin sebebi bu muydu yoksa? Hayatın ne kadar kolay sona erebileceğine yakın zaman-

da tanımak olduğu için mi? Daha doğrusu, şöyle dese daha uygun olurdu... haksız yere. Kutsal kitap evladın da babanın günahlarından suçlu olduğunu söylese de, bunun her zaman böyle olduğuna kalbiyle inanmadığını kabul etmesi gerekiyordu. Babasının McLerenler üzerine yaptığı kanlı baskından dolayı o suçlu değildi.

Onunla öpüşmek hayatın o en tatlı yanına dokunma fırsatı mıydı? Bedeni Torin McLeren'e yaslanmasından ne kadar keyif aldığını anımsarken, Baeth'in sözleri yankılandı zihninde. Çekici bulduğu yalnızca onun konumu değildi; onun nasıl bir adam olduğuuydu. Babası ve onun arkadaşları da klan lideriydi; ama onlar Torin gibi değillerdi; onların içinde onur yoktu. En azından Torin'de hissettiği türden bir onura sahip değillerdi. O gördüğu onur Shannon'ı Torin'e doğru çekmiş, en azından içinde bulunduğu durum yüzünden, onu öpmesine karşı koyması gerektiğini bilse de bunu başaramamasına neden olmuştu. Sonuçta o Torin'in esiriydi. Ondan nefret etmesi beklenirdi, ama Donan Kulesi'ndeki hayatı babasının evindekinden daha iyi hale gelmişti. Ondan sebepsiz yere nefret edemezdi, bu da öpüşmeden sonra gelebilecek aşamaları keşfetme isteğini dizginlemiyordu.

Brockton ilk kez görünürlerde değildi. Shannon bu rahatlamayla bir oh çekti. Torin geri dönünce, adam ardına bile bakmadan Shannon'ı koruma görevinden kaçmıştı. Shannon merdivenlerden indi ve kimsenin onu izlemediğini fark etti. Duvarlardaki adamlar ona alışmışlardı... ya da onun kaçma umudunu artık yitirdiğini düşünüyorlardı.

Neden ona bakmak için dönmediklerini umursadığından emin değildi, aslında umurunda olan tek şey ona biraz rahat vermiş olmalarıydı. Bahçe kalabalıktı. Yükseltilmiş

büyük kapıdan iki tekerlekli at arabaları geliyordu; kasaları, ocaklarda yakmak için kömür ya da atlar için yeni kesilmiş ot gibi mallarla doluydu. Erkek çocukları ellerinde tahtadan kılıçlarıyla büyüklerinden gelen komutları yerine getiriyorlardı. Shannon sayılarına bakakaldı. Elliden fazlaydılar ve köprünün ötesinde görebildiği daha büyük genç erkekler ata binme becerilerini geliştiriyorlardı. Genç kızlar ev işlerini yürütme sanatını öğrenmek için annelerinin peşinden dolaşıyorlardı. Pencere kepenkleri açıldı, Shannon böylece içinde ip sarma makaraları ve dokuma tezgâhlarıyla birlikte çalışma odalarını görebiliyordu. Otlar, kış ayları için depolanmak üzere kurusunlar diye tavanlara asılmışlardı.

Donan Kulesi ertesi gün yapılacak olan kutlama için gittikçe büyüyen bir heyecan ve hareketlilikle doluydu. İnsanlar yapılacak işleri bitirmek için acele ederken biraz daha hızlı yürüyorlardı, böylece coşup eğlenmeye başlayabileceklerdi. Ortamda mutluluk, Shannon'ı açık havaya çeken bir heyecan vardı. Bu eğlence kilisenin onaylamadığı bir şeyse bile, ne olmuş diye düşündü. Arkasındaki salon bir anda o kadar iç karartıcı geldi ki ona, tekrar içeriye dönmek için ayaklarını zorlamaya katlanabileceğini düşünmüyordu.

Ayaklarının altında toprağı hissetmenin nasıl bir şey olduğunu neredeyse unutmuştu.

Birden karşısında bir gölge belirdi ve atların toynak sesleri kulaklarını doldurdu. Shannon yalnızca birkaç metre önünde durdurulan devasa ata doğru yukarıya bakmak için kafasını arkaya devirdi. Torin eldivenli elleriyle atın dizginlerini tutuyordu, adeta Shannon'ın onu ve öpüşmelerini düşünüyor olduğunu hissetmiş gibi oraya gelmişti.

Atı o sırada biraz hoplayıp zıplarken bile, adamın mutlak

hâkimiyeti yüzüne yansıyordu. Kalçaları eyeri sıkıca kavramış halde atı ile uyum içinde hareket ediyordu. Shannon'ın onda farkına vardığı bütün kuvvet şimdi gözler önündeydi. Daha önce giydiği o dar pantolonu şimdi yoktu ve Shannon, Torin'in kiltinin kıvrılmış pilelerinden onun çıplak üst baldırlarını görebiliyordu.

“İçeride çok fazla zaman geçirdin, Shannon; tenin soldu. Atımın sırtına binip dışarıda gezinti yapmaya cesaretin varsa seni bu duvarların dışına çıkaracağım.” Boşta olan elini Shannon'a doğru uzattı. Shannon alt dudağını ısırarak zorunda kaldı çünkü bu davet fazlasıyla baştan çıkarıcıydı. Aklının köşesinde bir yerlerden gelen uyarı, teninde güneşi hissetme arzusu ile başa çıkamıyordu. Torin'in yüzünde biraz da meydan okuma belirtisi vardı, ama bu yalnızca Shannon'ın onunla gitmeyi daha fazla istemesine neden oldu.

Aynı fırsatın tekrar eline geçeceğini kim bilebilirdi ki?

O ata binme şansına direnmek çok fazla güç gerektiriyordu. Shannon'ın eli, bu kadar arzuladığı bir adamdan gelen bir daveti kabul etmenin ne kadar akıllıca olduğunu iyice düşünmekle uğraşmadan, onun eline uzandı. O sırada tek önemli olan, Torin'in parmakları onun bileğini sardığında içinde birden meydana gelen keyifti, gerisi boştu.

“Bana tutun, genç kadın.”

Sesi boğuk ve baştan çıkarıcıydı. Shannon'ın kolları bu sefer hiçbir çekiştirme ya da bileklerine bağlanmış bir ip olmadan ona dolandı. Ona dokunmayı çok fazla istiyordu, ama onun dudaklarından çıkan yumuşak bir ses Shannon'ı şaşırttı. Bu sesin, kollarının altındaki göğsünde oluşan titreşimini, kulaklarıyla duyduğundan daha çok hissetmişti.

Shannon kollarını ona sardığı anda, Torin topuklarını atın karnına dayadı. At yukarı kaldırılmış büyük kapıya doğru yol almak üzere ileri atıldı. Shannon'ın içindeki heyecan çoğalıyordu; onu durdurmanın hiçbir yolu yoktu. Üzerine dikilmiş bakışların çokluğu içindeki sevinci bozmaya yetmedi. Köprünün üzerinden geçtikleri an, Shannon tekrar nefes alabildiğini hissetti. Göğsüne çok sıkı bağlanmış bir kuşak varmış gibi, o surların içine koyulduğundan beri alacağı her nefes için mücadele etmek zorunda kalmıştı.

Birden tepelerin ne kadar yeşil ve üzerine yaslandığı adamın ne kadar güçlü olduğunu fark etti. Torin'in kokusu bütün duyularını kaplıyor, teninde hızla yayılan bir ateşe neden oluyordu. Kalbi hızlandı ve kalbinin Torin'in sırtına dayanmış yanağında attığını hissetti. Dudakları atm hareketiyle birlikte kıpırdıyordu ve birden bu hareketin ne kadar yakınlık içerdiğini fark etti.

Ama bu Shannon'ın içine kızgın bir ateş gönderdi. Torin köyün tepesinde yükselen ağaçların olduğu ormana doğru ilerliyordu. Atı belli ki daha önce de böyle gezintilerde kullanmıştı, çünkü hayvan oraya doğru giderken hiç tereddüt etmedi. Ağaçlardaki yeni çıkmış yapraklar güneş ışığının biraz önünü kapatıyordu. Shannon yukarı bakarak, ağaç dallarının arasındaki açıklıklardan parlayan o ışığı seyretti. Ormanın içi daha serindi, ama teni hâlâ sıcaktı ve sarılmış olduğu adam daha da sıcaktı.

“Sana biraz güneş ışığı göstereceğime söz verdiğimi biliyorum, ama Kuzey İskoçya dağlarının ne kadar görkemli olduğunu da göstermek istedim. Burası insanın evim diyebileceği hoş bir yer.”

Torin onu yere indirdi ve aynı anda bacağını atın boynu-

nun üzerinden geçirip kendisi de aşağı indi. Ama Shannon'ın elini bırakmadı. Elini sımsıkı tuttu ve onu bir kayalığın ucuna doğru çekti. Bu kayalığın etrafında ağaçlar yoktu ve böylece olağanüstü manzara açıkça görülüyordu. Shannon'ın önündeki tepeler, yeni çiçek açan fundalarla birlikte canlı ve yemyeşildi. Kokusu rüzgârla birlikte havada geziniyordu. Kocaman kayalar toprağı yarıp çıkmıştı; tepelerin arasına gizlenmiş bir nehirden aşağı sular akıyordu. Bütün bunların tepesinde masmavi bir gökyüzü, elini uzatsa dokunacakmış gibi görünen pamuk gibi bulutlar vardı. Shannon'ın durduğu yerin aşağısında, kayalığın kenarına çok yaklaşmak gibi bir akılsızlık yapılırsa ölümcül olabilecek bir şelale akıyordu, ama etrafındaki doğa harikalarına o kadar dalmıştı ki korkmasına gerek yoktu.

“Şurayı görüyor musun, genç bayan? Kuzey İskoçya güzelliklerle doludur, sadece barbarlarla dolu değil.” Eli hâlâ Shannon'ın elindeydi ve onu kendi bedeninin yanında tutmak için kolunu dümdüz aşağıya indirmişti. “Seni buraya getirdiğimde barbar gibi davranmış olsam da.”

Sesi yumuşaktı. Söyledikleri neredeyse bir özür gibiydi, ondan hiç beklemediği bir şeydi bu. Onun bu beklemediği yanına karşı nasıl bir tavır sergilemesi gerektiğinden emin değildi Shannon. Bir anda çok sevimli bir hale gelmiş ve aralarındaki son duvarı da kaldırmıştı.

Torin onun elini çekiyordu. Shannon aşağıya, tam Torin'in parmaklarını kendi parmaklarına sardığı yere baktı. Bu tutuşun verdiği güvenin tadını çıkaran eli çok mutluydu. Torin elini bırakınca Shannon'ın bedenine hafif bir hüznün çöktü.

“Bu çok hoş bir manzara.” Shannon'ın nazik ve şirin söz-

leri Torin'e kendisini kalenin dışına çıkardığı için teşekkür eder nitelikteydi. Ondan biraz uzaklaşırken, ayaklarını sürüyerek yürüdüğünü fark etti. Çünkü aslında yanından ayrılmak istemiyordu.

Hayır, onun sevgilisi olmasını istiyordu.

Düşüncesinde inkâr edecek bir şey yoktu. Bu düşünce zihmine yoğun ve tatlı, bütün duyularını kaplayan ılık bir bal gibi süzülüyordu. Kırmızılık yine yanaklarında lekeler oluşturmaya başladı, ama dikkatini tekrar Torin'e yöneltti. Adamın gözleriyle buluştuğu anda bakışlarını kaçırdı.

O koyu göz bebeklerinde arzu parlıyordu. Bunun gün ışığında görmek şaşırtıcıydı; yine de adamın gözlerinde böyle si bakışlar yakalamak beklediği bir şeydi. Şimdi onları eleştirmek isteyen bütün gözlerden uzakken, Torin ona tutkuya bakmıyor olsaydı nasıl da hayal kırıklığına uğrayacağını düşündü.

"Beni buraya neden getirdin?" Bu soru, üzerinde düşünmeden birdenbire ağızdan çıkıverdi. Torin şaşırmış bir şekilde baktı ama omuzlarını silkti, geniş omuzları gömleğinin altında kolayca hareket ediyordu. Shannon'ın gözleri Torin'in açılmış yakasına takıldı, yakasından sarkan bağcıklar göğsünün üzerinde duruyordu. Kaymak gibi, hafifçe güneşte yanmış teni, gömleğinin kenarlarının açıldığı yerde Shannon'ın gözü önündeydi.

"Yalnızca bir kadın ve erkek olmaya çalışabilir miyiz diye görmek istedim. Aramızda klanlarımızın renkleri olmadı."

"Hâlâ McLeren topraklarındayız."

Torin kafasını hafifçe eğdi. "Seni koruyabilmek adına tehlikeye girmeden getirebileceğim en uzak yer burasıydı da ondan."

Gereken çabayı göstermişti, bunu yapmaya hiç mecbur olmasa da. Shannon sırf o bir McLeren diye huysuzluk yapma niyetinde olmasaydı; Torin'in bu yaptığını göz ardı edemeyeceği kadar büyük bir armağan olarak görebilirdi. Ama Donan Kulesi'nde geçirdiği ilk gece hissettiği hor görülme, onun bu gerçeği görmesini engellemiştir; sahip olduğu aile yüzünden herhangi birinden nefret etmek yanılttı.

“Anladım.”

Torin sırttı. “Ama memnunsun değil mi?”

Shannon'ın dudakları kıpırdadı ve bunu saklamak için başka tarafa döndü. Ağaçların içine doğru yürüyüp, gövdeleri arasında dolanırken yine ayaklarını sürüdü. Torin'in arkada onun her adımını izlediğini hissedebiliyordu. Shannon bir anda çekindi, onun bu sorusuna ne cevap vermesi gerektiğinden emin değildi. Söylediğinde baştan çıkarıcı bir şey vardı. Bunu karnının derinliklerinde hissetti ve bu his cinsel organının üzerine kadar geldi. Vücudunun o kısmının bu kadar farkına varması şok ediciydi.

“Bu seni ilgilendirmez.”

Aslında sözlerinin bu kadar keskin olmasını amaçlamamıştı. Döndü, Torin'in yüzünde belirecek ilk ifadeyi görmek için arkasına baktı.

“Baban sırf gerçek kralı devirme amacı ile seni o evlilik için taahhüt etmemeliydi.” Torin yüzünde tam olarak ne olduğu belli olmayan bir yüz ifadesiyle onu izleyerek öylece dikildi. Gözlerindeki gerginlik göze çarpıyordu ve dudakları sert bir çizgi halini aldı. Bir anda dışarıya sert bir nefes üfledi.

“Ama öyle yaptı ve bugün halinden memnun olup olmadığının beni ilgilendiriyor. Seni evime getiriş şeklimin bir

onemi yok benim için. Donan Kulesi bir hapisshane değildir.”

“Evlerine düşmanlarını kilitleyip saklamak konusunda senin gibi tereddüt etmeyen Kuzey İskoçyalılar var.”

Kuzey İskoçyalılar tarafından esir alındıktan sonra bir daha hiç görülmeyen insanlar hakkında anlatılan hikâyeler vardı.

“McLeren topraklarında böyle bir şey yoktur; ben klan lideriyken olmaz.”

Gururu sözlerini keskinleştiriyordu ve Shannon onun yüzünde buna tanık oluyordu. Torin kalın bir ağaç gövdesine sırtını yasladı. Onun bu rahatlamış duruşu Shannon’ı kendine biraz daha çekti. Onu hiç bu kadar rahat görmemişti; büyüleyiciydi, çünkü bu duruş onu çok daha normal bir insan gibi gösteriyordu. Bir elini kaldırdı ve Shannon’ı kendisine doğru çağırarak için parmağını kıvrırdı.

“Buraya gel, Shannon.”

“Neden?” Aptalca bir soruydu, çünkü ne istediği zaten yüzündeki bakıştan belliydi. Ama bunu isterken Shannon’ı aşağılayarak ya da kendini üstün görerek bakmıyordu. Yüz ifadesinde kendini beğenmişlik yoktu. Shannon’ın özlemini duyduğu bir şey vardı; onu yalnızca o olduğu için isteyen bir adamın bakışıydı bu.

“Bu sefer senin bana gelmeni istiyorum çünkü iki keredir seni yakalayarak öpmem gerekti. O yüzden bugün senin bana gelmeni ve o tatlı dudaklarını bana sunmanı istiyorum.”

Shannon’ın yanakları yanıyordu, ama dudakları beklenti ile karıncalandı. Ondan bir öpücük isteyen Torin’e doğru öylece bakarken, yaslandığı ağacın arka tarafında durmaya

devam etti. O yakışıklı bir şeytandı ve şimdi de onu büyülemek için uğraşıyordu. “Ya sana hayır dersem?”

“Tamam, o zaman Tanrı’nın hakkı üçtür derler.”

Torin miskin duruşundan vazgeçip, yaslandığı ağaçtan kendini inanılmaz derecede hızlı bir şekilde öne itti. Şu anda onu gizleyecek bir karanlık yoktu ve aralarındaki mesafeyi nasıl da hızlı kapattığını görmek korkutucuydu. Yüzünü kararlılık bürümüştü ve gözleri beklenti ile doluydu.

Shannon birden doğrulunca dudaklarından hafif bir çıkış sesi çıktı. Ama bu şekilde dik bir konuma gelmenin bir hata olduğu kesindi, çünkü bu onu kolay hedef haline getirerek, herhangi bir hamleye açık bir konuma sokmuştu. Torin kollarını açıp dizlerinin üzerine çökmeden hemen önce sıırttı. Tepeden tırnağa kadar, gözüne kestirdiği avını yakalamak üzere olan tam bir Kuzey İskoçyalı gibi görünüyordu. Torin onu kaptığı gibi, en ufak bir tereddüt etmeden onu kucağına alıp yerden kaldırdı. Kolları, Shannon’ın mücadele ettiği arzuyu tatmin edencesine onu sarmıştı. Shannon onu tamamen saran gücü hissettiğinde, keyif bütün duyularını kapladı. Bu hayal ettiğinden daha da zevkliydi, bir hayalin olabileceğinden daha da şehvetli...

“Seni yakaladığıma göre, ödülümü isteyeceğim.”

Torin’in ondan ne istediğinden hiç şüphe yoktu. Eliyle Shannon’ın kalın saç örgüsünü yakaladı, ama olacıklara uyum göstermesi için saçını çekiştirmeye başlamadan önce, Shannon çenesini yukarı kaldırdı. Shannon onunla öpüşmek için can atıyordu ve bunu inkâr edemezdi. Douglas’ın yakın zamanda gelip ailesine hüküm giydireceğini garanti eden kaderin tepesine bineceğini hissediyordu.

Torin’e sarılmak, o karanlık gerçekten kaçıp sığınılacak

bı limandı. Kolları bükülmezdi ve Shannon'ın ihtiyacı olan her türlü desteği verebilecek kadar güçlüydü. Dokunuşundan keyif alıyordu, ama ona hâlâ yeterince yakın değildi. Shannon kafasını, dudaklarına Torin'in bir öpücük kondurmasına uygun olan bir konuma getirdi. Torin tatlı bir şekilde ve cüretkârca dudaklarını Shannon'ın dudaklarına mülhurlmeden önce, onun alt dudağını yalamaya başladı.

Nazik bir öpücük değildi bu. Torin tam bir hâkimiyet istiyordu, Shannon'ın saç örgüsünü sıkıca elinde tutarken dudaklarıyla da Shannon'ın ağzını açmaya çalışıyordu. Esirini istediği gibi elinde tutmak için, Shannon'ın saçını tutan ipi eline doladı.

Ama Shannon gönüllü bir esirdi. Gerçekten de, onu tutan bu adama sarılmak için sabırsızlanıyordu. Shannon'ın dokunmasını ve dokunulmasını yasaklamış olan herkes, şimdi bu isteklerini ona dayatamayacak kadar çok uzaklardaydı. Özgürlük viski kadar sarhoş ediciydi.

Shannon'ın elleri, Torin'in gömleğinin açık yakasına ve onu tahrik eden çıplak tenine ulaşmak için uzandı. Parmak uçlarının onun tenine olan ilk teması Torin'i ürpertti. Shannon'ın nefesi kesilmişti, çıkan küçük ses bir anlığına öpüşmelerini delip geçti. Bütün parmak uçları anormal şekilde duyarlı hale geldi. Parmakları Torin'in tenine temas ettiğinde, Shannon her bir parmak ucunun farkına varıyordu. O son derece güçlüydü ve buna rağmen teni pürüzsüz ve yumuşaktı. Shannon onun köprücük kemiklerine ve sonra da boğazının sıcak sütununa ulaşmak için ellerini açık gömleğinin biraz daha içine doğru ilerletti. Torin'in göğsünden hafif bir erkeksi ses gürledi. Belli bir biçimi olmayan, farklı tonlardan oluşan bir sestti; ama Torin'in aldığı keyfi yansı-

tıyordu. Bunu bilmek Shannon'ı daha da sarhoş etti, dokunuşunun onun zevkten sesler çıkarmasına neden olduğunu bilmek, aynen onun dokunuşunun kendisine yaptığı gibi... Bunun sonrasında aynı yere ayak basan bir konuma geldiler, Shannon'ın olmayı hiç beklemediği bir konuma.

Torin başını ondan uzaklaştırdı. Shannon'ın dudaklarından hafif bir hayal kırıklığı sesi çıktı, ama Torin buna aldırmadı. Onu kucaklamayı tamamen bıraktı ve Shannon'ın bedeni bu kayıpla titremeye başladı. Torin kılıcını sırtında tutan bağcığı çekerken şakır şukur bir ses çıktı. Yüzündeki ifadede acımasız bir amaç vardı. Bu bakış aslında Shannon'ı korkutmalıydı, ama korkutmadı. Tam tersine büyülenmiş bir şekilde ve biraz da kuşkuyla Torin'e doğru gözlerini dikti.

Shannon hayatında ilk kez, kendini güzel hissetti. Söylenen hiçbir söz, Shannon'ı güzel olduğuna, Torin'in yüzündeki bu bakış kadar ikna edemezdi. Sert ve sıkı bir bakıştı bu; ama bu bakış Shannon'a daha çok uyuyordu, çünkü Shannon'ı ona doğru çeken şey onun gücüydü.

Kollarıyla yaptığı akıcı bir hareketle kılıcını sırtından çıkardı. Gözleri meydan okurcasına doğrudan Shannon'ın gözlerinin içine bakıyordu. Shannon öylece dikildi, Torin silahını kenara koyarken onun da nefesi ciğerlerinde donup kalmıştı. Durum belliydi. Onun gibi bir adamın silahını bir kenara koymasının birkaç sebebi olabilirdi. Bu sebep hızlı bir sevişme ya da işi bittiğinde kiltini geri indirdiği ânı unutacağı bir kadın olamazdı.

Torin ona doğru uzandı, Shannon'ın tepkisini tartmak için bunu yavaşça yapıyordu. Bir tür davetti bu ve Shannon'ın karnından bir heyecan girdabı yükseldi. İçindeki beklenti neredeyse dayanılmaz bir hale gelmişti. Torin'in

parmakları onunla temas ettiğinde titredi. Torin bunun karşılığında ona bir adım daha yaklaştı, onun her tepkisinden yoğun olarak haberdar olması Shannon'ı şaşırtmıştı.

Hakikaten de, yakınlaşmanın ne demek olduğunu daha önce hiç bilmemişti. Bu durumun nereden gelip nereye gittiğini bilmek iyice güçleşiyordu.

“Öp beni.”

Torin'in sesi derinden ve boğuktu ama hâlâ otoriteyle bilmiş gibiydi. O kadar hükmeden bir keskinliği vardı ki, Shannon'un dikkatini çekti. Aniden onu kızdırma isteği geldi içinden.

Ayak parmaklarının üzerinde kendini yukarı kaldırdı ve kafasını eğdi. Bu sırada heyecan Torin'in gözlerini parlattı, ama Shannon dudaklarını onun çenesinin altına değdirdi ve tekrar ayaklarının üzerine indi.

Torin ona kaşlarını çatı, ama o koyu gözlerinde aslında hoşlandığını ele veren bir ışıltı vardı.

“Galiba taleplerimi daha ayrıntılı belirtmeliyim.” Torin parmaklarıyla Shannon'm dış elbisesini şekle sokan bağcıkları aniden çekti. “Böylesi çok ilgi çekici olabilir.”

Shannon'un dış elbisesi gevşemişti. Giysisinin kendini bırakmasıyla çıplak vücuduna soğuk su çarpılmış gibi hissetti. Torin parmaklarıyla elbisenin kumaşından tuttu ve Shannon daha nefes almadan kafasının üzerinden çıkarıverdi.

Torin'in yüzündeki ifadeye bakınca, Shannon elbisesini çıkarılmasına itiraz etmek için söylemeyi düşündüğü bütün sözleri unuttu. Torin'in bakışları Shannon'm göğsüne çevrildi, koyu renk gözleri iç elbisesinin yumuşak kumaşını kaldıran meme uçlarına sabitlenmişti. Shannon'm dışına giydiği elbise yere doğru atılmış, bir kenarda tamamen unutul-

muştı. Torin Shannon'a doğru yaklaştı, ama sabırsız değildi. Ellerini beline doladı, bedenini bir kez daha nazikçe kavramıştı.

"Gel buraya, Shannon. Seni kucağımda hayal ettiğim uzun saatler geçirdim."

Torin yavaş hareket etmek istemiyordu. Çenesinin kenarında bir kası kıpırdadı, belli ki Shannon'a zorla sahip olmaya çalışmamak için kendisini tutuyordu.

Bu Shannon'ın hiç beklemediği bir durumdu. Hiçbir kadın beklemezdi, çünkü istediğini elde etmek bir adamın doğasında olan bir şeydi. Torin onu istiyordu; duyduğu arzu gözlerini ışılatıyordu. Bu sırada elleri ile Shannon'ın sırtındaki kaburgalardan göğsüne doğru bir yol çizdi.

Buradaki hassas kıvrımların üzerinde ellerini kapatarak, her iki memesini de kavradı. Shannon zevkten titredi. Bu his sırtından aşağıya ve sonra da içine akın ediyordu. İki meme ucu da hafifçe zonklayan sert yuvarlakların içine iyice çekilmişti. Cinsel organının kıvrımları arasında kalbiyle aynı hızda atan bir nokta vardı. Torin başparmaklarıyla her iki meme ucuna da nazikçe dokunup, aralarında kalan son mesafeyi de kapatırken onları eliyle ovuşturuyordu.

Vücudunu hafifçe Shannon'm bedenine değdirdi. Bu Shannon'ın bütün duyularının üzerindeki o tatlı, sarhoş edici bulutu yeniden canlandırdı. Shannon elini kaldırdı ve Torin'in gömleğini kapalı tutan bağcıkları çekiştirdi. Bağcıklar yeterince gevşeyince, Torin uzandı ve gömleği kafasının üzerinden çekip çıkardı. Gömlek Torin'in arkasında yere düşmüştü, ama Shannon oraya bakmaktan vazgeçti.

Torin'in çıplak göğsü Shannon'ın bakmaktan daha çok hoşlanacağı bir şeydi.

Torin yakından, o kayalıkta dikildiği halinden çok daha muhteşem görünüyordu.

“Dokun bana, Shannon, bunu istediğini gözlerinde görebiliyorum.”

“Haklısın.”

Onun söylemesine gerek yoktu, çünkü Shannon hayatın bu zevklerine açtı. Ellerini ona doğru götürmesini, bileklerinin bağlı olması dışında hiçbir şey durduramazdı. Ona dokunmaya ihtiyacı vardı. Böyle bir şeyi daha önce saatlerce düşünmüş olmasının ardından, bunun gerçekte nasıl bir his olduğunu bir gün keşfedeceğine dair hiç umudu yoktu.

Shannon ellerini ona dayadığında, Torin gözlerini kapattı. Yüzündeki ifade erkeksi bir hazza dönüştü. Bu büyüleyiciydi ve Shannon bunun karşısında daha da cüretkâr hale geldi. Ellerini adamın kaslı göğsünde gezdirirken, içinde bulundukları kucaklaşma halinin gücünü daha derinden hissetti.

“Şu anda ölürsem, dünyanın en mutlu erkeği olarak ölmüş olacağım. Çünkü senin dokunuşların, kusursuzluğun ta kendisi.” Gözlerini açtı ve Shannon’ı belinden kavrayarak kendine doğru çekti. Kızın elleri, ikisinin bedenleri arasında hapsolup kaldı. Torin’in gözleri, kızın içine düştüğü bu çaresiz durumdan ne kadar büyük keyif aldığını gösteriyordu. Nihayetinde o da kollarındaki genç kadına, erkek olmanın gücünü hissettirmek istiyordu. Onu asıl şaşırtan kızın verdiği tepki oldu. Shannon’ın arzusu, tutku haline dönüştü. Birden, adamın ağırlığını tüm bedeninin üzerinde istediğini fark etti. Ne kadar ilkel ya da günahkâr olursa olsun, bu adam tarafından sahip olunmak istiyordu.

Torin öne doğru eğildi ve dudaklarıyla kızın dudakları-

nı mühürledi. Artık oyun oynamak yoktu. Dilini kızın dudaklarında gezdirdi ve Shannon gönül rızasıyla ağzını açana kadar bu tadın keyfini çıkardı. Shannon'ın bedeni, Torin'le bir bütün olmak için yanıp tutuşuyordu. Düşünmeden, tamamen içgüdüleriyle hareket edip; kalçalarını adamın kasıklarına yasladı. Torin'in erkekliği, kiltinin pileleri arasında tüm sertliğiyle kendini ortaya koyuyordu. Shannon, bu sertliği içinde hissetmenin nasıl bir duygu olacağını düşünerek titremeye başladı. Bedenindeki bu açlık duygusu, vakit kaybetmeden bir sonraki aşamaya geçmek için can atıyordu.

Görünüşe göre Torin de oyun oynamaktan sıkılmıştı. Kızı kucakladı ve biraz yer değiştirdikten sonra yeniden tek dizi üzerine çöktü. Shannon titriyordu ama bu titremenin nedeni Torin'in onu düşürmesinden duyduğu korku değildi. Adamın çıplak tenini özgürce hissetmenin verdiği heyecandan titriyordu. Teni yumuşak ve sıcacıktı. Göğsündeki kıllar görüldüğü kadar sert değildi ama yine de Shannon'ın pamuksu tenine değdikçe bir sürtünme hissi uyandırıyordu. Torin, kızı az evvel çıkardıkları giysilerin üzerine yatırdı ve kendisi de hemen yanına uzandı.

“Bugün Bahar Bayramı değil ama sana sahip olmadan bir gece daha geçirebileceğimi sanmıyorum.”

“Bana sahip olmak mı?”

Adamın sözlerinde, küstahlık ve kendinden emin bir tavır vardı. Bir eliyle kızın çıplak göğsünü avuçlayınca, gözlerindeki şehvet dolu bakışlar iyice belirginleşti.

“Evet, sahip olmak. Yemin ederim ki hayatın boyunca sana el sürecek tek erkek ben olacağım.”

Shannon gerildi. Adamın kendini ona bağlayan bu sözleri hiç hoşuna gitmemişti. Ellerini Torin'in göğsüne dayadı ve adamı elinden geldigince itmeye çalıştı.

“Ben sana böyle bir söz verdiğimi hatırlamıyorum Torin McLeren.”

Torin yerinden kıpırdamadı ve kızın kendisini üzerinden itme çabasına rağmen, göğsünü elinde tutmaya devam etti.

Nefesi kızın dudaklarına değecek kadar yaklaştı. “Tabii ki böyle bir söz vermedin genç kadın. Fakat ben de sana ne kadar iyi bir âşık olabileceğimi kanıtlama fırsatı bulamadım. Bir kez birlikte olalım da gör bakalım gözün başkasını görecektir mi?”

“Sen kendini beğenmiş, kaba adamın tekisin.” Sözleri istediği kadar keskin çıkmadı ama en azından kaşlarını çatmayı başardı.

Torin sırtıarak kıza baktı. “Hayır genç kadın, ben sadece kendimden eminim. Sen de zamanla bu özelliğimin kıymetini bilmeye başlayacaksın.”

Shannon adama tıslama benzeri bir homurtuyla karşılık verdi ve var gücüyle onu üzerinden itmeye çalıştı. “Sen öyle zannet.”

Torin, başparmağını kızın göğüs ucunda gezdirdi ve o anda yeni bir istek dalgası Shannon’ın tüm vücuduna yayıldı. Shannon, kollarının güçsüzleştiğinin farkındaydı. Adamın bakışları da alaycılığını yitirdi ve son derece ciddi bir hal aldı.

“Bunu sözlerimle değil, hareketlerimle ispatlamak isterim.”

Shannon’ın da istediği buydu zaten...

Yoğun tutku ve şehvet duyguları, Shannon’ı ele geçirdi. Bedeninin arzuları dışında hiçbir şeyi dikkate almak istemiyordu. Onu bu histen uzak tutacak düşünce ve konuşmalardan uzak kalmayı tercih etti.

Torin de onu hayal kırıklığına uğratmadı. Eğildi ve kızın göğüs ucunu dudakları arasına alarak emmeye başladı. Shannon içgüdüsel olarak göğsünü daha da öne itti ve dudaklarından hafif bir inleme yükseldi. Bedenini saran sıcaklık gittikçe artıyordu. Aldığı haz o kadar yoğunlu ki hareketsiz durmasına imkân yoktu. Sanki içine canlı bir yaratık kaçmıştı ve sürekli kıpırdanarak onu dışarı çıkarmayı başarabilecekti.

Torin genç kadını iyice yere bastırdı. Altlarındaki giysisi yığının ona rahatlık sağlayacağından emindi. Dudakları arasındaki göğüs ucunu bir yandan emiyor, bir yandan da diliyle tadını almaya çalışıyordu. Akşamüstü hava serindi ama bu serinlik kızın yanan bedeni üzerinde tatlı bir okşanma hissi uyandırıyor. Torin elini kızın vücudunda gezdirmeye başladı. Belinin etrafında biraz oyalandıktan sonra daha aşağı inmeye devam etti. Shannon kalçalarını sıkıca kapattı ama Torin'in elleri kadınlık organı üzerindeki tüyleri okşamaya başlayınca sızlamaya başlayan ve dokunulmak arzusuyla yanan tomurcuğunu iyice açtı.

Torin başını genç kadının göğsünden kaldırdı ve az evvel dilinin ıslattığı yerlere değen serin hava Shannon'ın iyice ürpermesine neden oldu. Adamın gözlerindeki şehvet, çakmak çakmak yanıyordu.

“Şimdi senin erkeğin olacağım Shannon.”

Elini daha aşağı indirince, genç kadın bacaklarını biraz daha araladı.

“Sırf ben izin verdiğim için Torin. Senin erkeğim olmanı istediğim için.”

Shannon doğruldu ve adamın başını iki eliyle kavrayıp kendine doğru çekti. Sonra da onu tüm benliğiyle öptü.

Adamın hareketlerini tekrar ederek diliyle dudaklarını okşadı ve ağzını açtığı anda dilini adamın dudaklarından içeri soktu. Torin elini genç kadının beline koyarak ona destek oldu. Kızın öpüşüne karşılık veriyordu ama kontrolü tamamen ona bırakmıştı. İkisnin dilleri adeta birbirleriyle dans eder olmuştu. Bu hareketleri, kızın tomurcuğunda tatlı bir acıma ve dokunulma hissi uyandırdı. Klitorisi bir nabız gibi atıyordu. Artık bacaklarını kapatmasına imkân yoktu. Kadınlığı o kadar şişmişti ki bacaklarını kapatırsa doğacak acıya dayanamazdı. Bacaklarını açmak son derece doğal bir hal almıştı. Bedeni doğru olanın bu olduğunu söylüyordu.

“Başka türlü sana sahip olamazdım zaten Shannon.”

Torin kızın üzerinden diğer tarafa geçti. Artık kızın bacakları arasına yerleşmesi daha kolaydı. Shannon tek dizini bükte ve diğer kalçasını Torin’in bedeni altında bıraktı. Torin kolunu, genç kadının başının yanına uzattı. Böylece Shannon bir kolunu, adamın boynuna dolayabilmişti.

Kendini Torin’in kollarına bıraktı. Torin, önünde uzanmış bu genç kadına uzun uzun baktı. Sonra ellerini karnının üzerinde gezdirdi ve bedeninde uyanan arzuya teslim oldu.

Shannon daha önce kontrolü hiç elinde bulundurmamıştı. Şu anda tüm güç kendisinde gibi hissediyordu. Oysa böyle hissetmesinin nedeni Torin’in tüm gücünü gizleyip, kontrol ondaymış gibi davranmasıydı.

“Söylediklerinde ciddi misin?”

Elile kızın tomurcuğunu okşadı. Bu durumda Shannon’ın düşünmesi bir hayli zordu.

“Gerçekten beni istediğin için mi buradasın?”

Adamın parmakları, kadınlığı arasında dolaşırken; dudakları kupkuru olmuştu. Torin’in parmak ucu, yasak böl-

geye hafif baskı uygulayınca göğsü kabardı ama kıpırdamıyordu.

“Söylediklerinde ciddi miydin Shannon McBoyd?”

Genç kadın gözlerini kıstı. “Ciddiydim ama şimdi bu konuyu yeniden düşünme ihtiyacı duyuyorum. Soyadımı bu denli vurguladığına göre...”

“Sen de benim adımı söyle.”

Parmağı olduğu yerde hareketsiz kaldı. Kıpırdamıyordu. Genç kadın kıpırdanıyor, aynı dokunuşu yinelesin istiyordu. Torin öne doğru eğildi ve çıplak göğüsleri birbirine değdi. Shannon zevkten ölecek gibi inledi. Bedeninin bu kadar hazzı kaldırabileceğinden şüpheliydi. Torin kızın boynunu öptü. Sonra bir kez daha ve bir kez daha. Zevk dalgaları bir bir genç kadının bedeninden akıyordu.

“Adımı söyle Shannon. Beni erkeğin olarak istiyorsan, adımı söyle.”

“Torin.”

Adam başını kaldırdı ve kızın gözlerinin içine baktı. Genç kadın ne istediğini biliyordu ve bu istek gözlerinden okunuyordu. Yalnız istek değil; aynı zamanda açlık da vardı gözlerinde. Torin, gördüklerini kabullenmek için mücadele veriyordu.

“Erkeğim olarak istediğim tek adam ve tek isim bu. Torin ve Shannon. Daha fazlasını istiyorsan üzerimden kalk ve klan renklerimizi karşılaştırt ya da git ve babamla benim için pazarlık et.”

“Bana ilk kez adımla seslendin. Bir an durup, dudaklarından dökülen bu ismin kulağa ne kadar hoş geldiğini içime sindiremez miyim?”

Gerçekten de adını bu genç kadının ağzından duymak çok hoşuna gitmişti. Shannon, elinde böyle bir güç bulundurduğunun henüz farkında değildi. Oysa bu gizli gücü, Torin'i derinden etkiliyordu. Shannon elini kaldırdı ve adamın yüzünde dolaştırdı. Çenesindeki güçlü kasları, parmaklarının ucunda hissedebiliyordu.

“Öp beni Torin.”

Torin bir an bile tereddüt etmeden dudaklarını, Shannon'ın dudaklarına götürdü. Eli ise daha fazla keşif yapmak niyetindeydi. Yavaşça kadınlığının kıvrımlarını okşadı ve tomurcuğuyla buluştu. Shannon zevk ve şehvet içinde yanıyordu. İnlemeye başladı. Bu duygular onun için fazla yoğundu. Başını geri attı ve aldığı zevkten kör olmuşçasına gözlerini kapattı. Artık tek yapması gereken kendini bu adamın ellerine bırakmaktı.

Torin'in nazik ve yumuşak dokunuşları, Shannon'ın inlemeleriyle daha da hızlandı. Zaman adeta durmuştu. Genç kadın, damarlarında hızla akan kanının sesini duyuyor gibiydi. Kalp atışları hızlandı ve ciğerleri, hızlı nefes alıp verişlerine yetişmek istercesine zorlandı. Kadınlığını bomboş hissediyordu ve o boşluğu Torin doldursun istiyordu. Kalçalarını yukarı kaldırdı. Adamın kıvrımlarına dokunarak onu delirten parmağını, kadınlığının içinde istiyordu. Oysa Torin onu altına almış, yavaş yavaş eziyet ediyor gibiydi.

İstekleri ve açlığı katlanılmaz bir hal aldı. İnlemeleri çığlıklara dönüştü. Artık içinde kaynayan duyguları dizginlemesi imkânsızdı. Eksik olan bir şey vardı ve ona erişmek için kalçalarını biraz daha kaldırdı. Karnında duygulardan bir düğüm oluşmuştu ve gittikçe daha da büyüyordu. Birden tüm vücudu bir patlamaya şahit oldu ve sıcak, beyaz

bir zevk dalgası bedenini yavaş yavaş terk etti. Yükseklerden düşüyordu ve yere çakıldığında ölse bile umurunda olmazdı. Tattığı bu zevk, onun için bir ilkti ve narin bedeninin kaldıramayacağı kadar yoğunlu. Sanki belinden aşağısında bir zevk şelalesi akıyordu. Kadınlığı ise sıcak ve yaşadıklarından memnun gibiydi. Shannon kendini öylece yere bıraktı ve gözlerini açınca, gün batımıyla pembeleşen gökyüzünü gördü.

“İşte genç kadın, âşıkların gizlice yaptığı kaçamaklar sonunda aldıkları ödöl budur.”

Torin, kollarındaki Shannon'ı bütün gücüyle öptü ve bedenini tam olarak onun bedeninin üzerine serdi. Genç kadının dizlerini büktü ve beline doğru itti. Artık her şeyiyle önünde apaçık uzanıyordu. Erkekliğinin başı, kadınlığının kaygan kıvrımlarına değiyordu. Her an alev alacaklarmış gibi hissetti.

“Bakire misin?”

Çenesinin kasları gerildi. Böylece hareketsiz kalmak, tüm gücünü sınıyordu. Vücudu titremeye başladı ama erkekliğini hiç kıpırdatmadan Shannon'ın kadınlığının girişinde tuttu. O kadar sertti ki, adeta hazırda bekliyordu.

“Evet.” Shannon, saflığını bu ana dek koruduğu için kendisiyle gurur duyduğunu fark etti.

Torin derin bir nefes aldı; içinde yükselen duygular gözlerinden fişkırmaya hazırda.

“Canını yakacağım için üzgünüm demek isterdim ama değilim.” Gözleri zevkten parladı. Öne doğru eğilerek, tahammül edilemez derecede sertleşen erkekliğini Shannon'ın bedenine gömdü. Çok büyük ve çok sertti. Yine de genç kadının kayganlaşan kıvrımları içeri girmesine müsaade edi-

yordu. Erkekliği ile ele geçirdiği her yer, tatlı bir sızı ile kaplandı ama genç kadının vücudu ona alıştıkça esiyor ve hareket etmesini mümkün kılıyordu. Torin sert erkekliğini bedeninden tamamen çıkarınca, Shannon'ı bir yokluk hissi sardı ve uzanıp adamı tekrar içine almak istedi.

Torin de onun isteklerini karşılıksız bırakmadı ve yeniden kadınlığının kıvrımları içinden geçerek önüne çıkan zarı yırtıp geçti. Shannon'ın duyduğu acı, ciğerlerindeki havanın çekilmesine yol açtı. Vücudunun en hassas bölgesi, keskin bir acıya teslim olmuştu. Bütün kasları gerildi ve vücudu kontrolü eline alarak kendini bu adamdan uzaklaştırmak için kıvrıldı. Torin ise bütün ağırlığını kıza vererek kıpırdamasına müsaade etmedi. Sonra ağırlığını yavaş yavaş çekip, genç kadının başının yanına uzattığı kollarına verdi. Shannon'ın ciğerleri havasızlıktan yanıyordu. Derin bir nefes aldı ve bu nefes, bedenini terk ederken bir çılgılık haline geldi. Artık canı yanmıyordu ama Torin'in genişlettiği yerlerde hafif bir sızı vardı.

Gözlerini açtığında, biriken yaşlar yüzünden görüşünün belirsizleştiğini fark etti. Torin genç kadını izliyordu ve aldığı zevk gözlerine yansımıştı. Shannon, bakire oluşunun Torin'i bu kadar eğlendirmesine kızmıştı ama gururu, öfke nöbetine girerek bu anı bozmasına müsaade etmiyordu. Adam parmaklarıyla kızın yanaklarını okşadı ve saç diplerine gelerek şakaklarına dokundu. Bu nazik dokunuşlar, Shannon'ı yatıştırmaya yetti. Yavaş yavaş nefes alıp vermeye başladı. Birden Torin'in durduğunu ve onun bu acıya alışması için beklediğini fark etti. Gururu yüzünden narin kız muamelesi görmek istemiyordu.

“Hadi durma. O kadar da kırılgan değilim.”

Ayrıca bu birleşmenin devamında neler olacağını merak ediyordu. Onun erkekliğini içinde hissetmek istiyordu. Duyduğu arzu, acının önüne geçmişti.

“Evet, bunu fark ettim.” Kalçalarını oynattı ve genç kadının bedenini terk etti. Bu hareketler Shannon’a o kadar zevk veriyordu ki başka bir şey düşünemez olmuştu.

“Yine de özümde kaba bir erkek olmadığımı kanıtlamak istiyorum. Hiçbir erkek kadının eteklerini kaldırıp, onun bedenindeki değişimi düşünmeden kendi zevkinin esiri olmamalıdır.”

Torin konuşmakta güçlük çekiyordu. Bedenini geri tutmayı başarmıştı ama kolları şimdiden titriyordu. Shannon ise tırnaklarını adamın bedenine geçirdiğinin farkında değildi. Ellerini yavaşça serbest bıraktı ve Torin’in gözlerindeki şehveti gördü.

“Bu değişime alıştım artık Torin.” Sesi buğulu çıkıyordu. Adam ağır ağır üzerinde gidip gelmeye başlayınca, neşesi yerine geldi. Bu, neşeden de öte bir şeydi. Kadınlığına gelen her darbe, yeni bir zevk kaynağı oluyordu. Kalçalarını kaldırdı ve adamla birlikte hareket etmeye başladı. Onun erkekliğini tamamen içine almak istiyordu.

Torin’in dudaklarından inlemenin de ötesinde, adeta bir gürleme sesi yükseldi. Shannon bu erkeksi sestən çok hoşlanmıştı. Nedenini bilmiyordu ama şu an içinde bulundukları durum tatlı aşk sözcüklerinin söyleneceği bir durum değildi. Burada içten gelen seslere ve inlemelere yer vardı. Adamın hareket etmesini istiyordu. Ona daha hızlı ve daha sert bir şekilde sahip olmalıydı. Bütün duyuları hassaslaşmıştı. İletişim kurmak için kelimelere ihtiyacı yoktu. Düşünmek değil, hissetmek arzusundaydı. Kalçalarıyla adamın kalçalarını kavradı ve gözlerini kapattı.

Torin'in göğsünden bir gürleme daha yükseldi. Shannon bu kez duymakla kalmamış, göğüs göğse oldukları için hırıltısını bedeninde hissetmişti. Göğsünün en hassas tepelerinde adamın sert tenine değiyor ve bedenine ayrı bir zevk veriyordu. Başını geri itti ve Torin de ona doğru biraz daha eğildi. Artık daha hızlı nefes alıp veriyordu. Ellerini Shannon'ın kalçalarına doladı ve genç kadının isteğini yerine getirircesine daha hızlı hareket etmeye başladı. Sert hareketlerle daha derinlere indi ve her seferinde genç kadına yeni bir zevk tattırdığının farkındaydı. Bu zevkler, eliyle verdiğinden kat be kat fazlaydı. Daha derine indikçe, daha yoğun duygular açığa çıkıyordu. Kendini ele geçiren bu arzu yoğunluğunu, sertliğinin genç kadın içinde kayarcasına gidip gelmesiyle bastırıyordu. Shannon'ın da istediği buydu. Bu derin yakınlık, yıllardır bastırıldığı arzuları tatmasını sağlıyordu.

Torin de bunun farkındaydı. Shannon ellerini adamın sırtında gezdirirken, onun da kendisi gibi titrediğini ve kaslarının gerildiğini gördü. Kalçalarını kaldırarak, adamın hareketlerine ayak uydurmaya çalıştı. Hangisinin nefesi daha hızlıydı, artık anlaşılmıyordu. Bildikleri tek şey, ikisinin de aynı ihtiyaç içinde birbirlerine kenetlendikleriydi. Shannon'ın bedeni kıvrıldı ve adamın bedeniyle bir bütün haline geldi. Bu kadar yakın olmak bile yetmiyordu. Onu daha derininde istiyor, erkekliğiyle kendisini tamamlamasını bekliyordu. Karnında düğüm haline gelen bir his vardı. Bu düğüm büyüdü, büyüdü ve sonunda sıcak bir zevk dalgası gibi bedenini terk etti. Shannon, bu esnada göğsünü havaya kaldırdı ve aldığı zevk altında ezilmemek için kıpırdanmaya devam etti. Nefessiz kalmıştı. Kan akışını duyabiliyordu. Bütün bedeni titriyor, hücrelerine kadar zevki hissedebiliyordu. Torin de genç kadın zevk çılgınlıkları atarken onun

bedenini zapt etmeye çalışıyor ve durmadan onun içindeki keyif yolculuğunu sürdürüyordu. Torin son kez sert bir şekilde kadınına sahip olmadan evvel göğsünün derinliklerinden bir gürleme yükseldi. Shannon o anda kadınlığının, Torin'in aşk tohumları ile dolduğunu hissetti. En hassas bölgesinde hissettiği bu sıcak sıvı, onda yeni bir zevk dalgasının uyanmasına yol açtı. Kıvrımları bir nabız gibi atıyor, Torin'in erkekliğini sıkıca kavriyordu. Kalçalarıyla adamın kalçalarını sıkıca kavradı ve o da genç kadına sıkıca sarıldı.

SEKİZ

Shannon birden rüzgârın sesiyle irkildi. Gecenin çökmesiyle rüzgâr da hızlanmıştı. Kalp atışları yavaşlamıştı ve bedeni yorgundu. Hareket edemeyecek haldeydi. Sadece nefes alıp verdikçe göğüs kafesinin alçalıp yükseldiğini görebiliyordu. Düşünceleri darmadağın bir halde onu ele geçirdi ve yorgunluğuna yorgunluk kattı.

Hamile kalmış olabileceğini fark edince gözlerini açtı. Bu düşünce onu şaşkınlığa uğrattı. Keyif halindeyken bunu aklına bile getirmemişti. Karnında hissettiği o zevk doygunluğu, doğanın bütün kontrolü elinde tuttuğunu hatırlattı.

Saç diplerinde dolanan parmaklar başını aşağı doğru eğince; Torin’le göz göze geldi. Bakışlarını kaçırdı ve adamın koluna yaslanarak düşüncelerini okumasına fırsat tanımadı. Torin çok anlayışlıydı ve bir bakışıyla aklından geçenleri çözebiliyordu. Bütün masumiyetini ona vermişti ve şimdi utanıyordu.

Torin homurdanarak sırt üstü uzandı. Genç kadının ondan saklanmasına izin vermeyecekti. Koluyla Shannon’ın belini sardı ve kadını kendine doğru çekti.

“Sakin şimdiden bu düşüncelerin esiri olma Shannon.”

Kadının başını göğsüne bastırdı. Kalçalarıyla da kendisine dolanmış olan bacağına biraz daha sıkı kavradı.

“Kiltin kumaşı bacağıma kaşındırıyor.”

İskoçça bir şeyler söyledi ve kollarıyla kadını daha sıkı sardı. Sonra da anladığını gösterircesine başım salladı ve kollarını serbest bıraktı.

“Huzursuzluğunun nedeni bu değil.” Hızlı hareketlerle ayağa kalktı ve genç kadını tutarak onu da ayağa kaldırdı. Shannon, adamın gücü karşısında hâlâ şaşkınlığa düşüyordu. Adamın onun acısını göz ardı ederek tüm gücüyle bedene sahip olabileceğini düşününce titredi. Şu anda hareketleriyle onu memnun edemediğinin farkındaydı. Bunu yüz ifadesinden anlayabiliyordu. Adam parmaklarını, genç kadının kollarına sertçe sardı.

“Sorun nedir? Benimle yattığın için pişman mısın?”

Akşam rüzgârı epey serindi. Shannon’m çıplak tenini üşütüyordu.

“Üşüdüm.”

Doğru söylüyordu. Böylece adamın şüpheli bakışlarından bir an olsun kurtulmuştu. Eğilerek elbisesini aldı. Fakat iç elbisesini görünce dondu kaldı. Açık renk pamuklu kumaştan elbisesinde kan lekeleri vardı. Bu elbise hep lekeli kalacaktı. Çünkü kan kuruyunca çıkarması imkânsızdı.

Yeniden titredi. Vücut ısısı hızla düşüyordu. Torinden gelen homurtular, adamın kızmaya başladığının işaretiydi. Adam birden kızı kucakladı ve az ileri götürerek yenden yere bıraktı. Sonra iç elbisesini eline alarak kan lekesine baktı. Shannon hiç olmadığı kadar açıkta kaldığını hissetti. Kollarıyla çıplak bedenini sarmaya çalıştı. Gözyaşları birince, inatçı bir çocuk gibi hemen sildi.

O, seçimini yapmıştı.

“Elbisemi ver Torin. Üşüdüm.”

Dudaklarının bir köşesi havaya kalktı. Tam olarak gülümseyip gülümsemediğini göremedi; çünkü Torin birden dönüp elbiseyi kızın kafasından geçirdi. Elbise yüzünden hiçbir şeyi göremiyordu. Bir yandan rahatladı. Bir yandan da utandı ve yanakları kızardı.

Aptalı oynuyordu ama duygularına engel olamıyordu. Tıpkı rüzgâr gibi duyguları da içinde bir o yana bir bu yana esip duruyordu.

Elbisenin kollarını geçirince, üzerine oturtmak için biraz uğraştı. Torin, dış elbisesini eline almış kızı bekliyordu. Bir an adamın yüzünü gördü; Torin elbisesini başından geçirince görüşü kapandı. Elbise üzerine ağırlık yapmıştı.

“Şimdi seni huzursuz eden şeyi söyle bakalım.”

Torin öylece dikiliyordu. Çıplak tenine çarpan akşam rüzgârı umurunda değil gibiydi. Bakışlarından, bir cevap almadan buradan gitmeyeceği anlaşılıyordu. O an karşısında duran adamın, kendisini ne olursa olsun Kuzey İskoçya’ya götüreceğini söyleyen adam olduğunu anladı.

Çenesini hafifçe kaldırdı ve geri adım atmayacağını sinyali verdi. “Hava soğudu ve sana açıklama yapmak zorunda değilim. Güneş çoktan battı. Gece çökmek üzere.”

Bunun için de ayrı bir minnettarlık duyuyordu. Karanlık sayesinde yüz ifadesini gizleyebilecekti. Uzaklardan kilisenin çanı duyuldu. Torin yine homurdandı.

“Seni rahatsız eden şey bu değil.”

Kısık sesle konuşmuştu ama otoritesini açıkça ortaya koydu. Aradığı cevapları almaya alışkındı ve kadının onu geri çevirmesine müsaade etmeyecekti. Shannon saçlarını

savurdu. “Öyle olmasa bile benden başka bir yanıt alamayacaksın.”

Torin kollarını kavuşturdu. Çıplak göğsündeki tüm kaslar, apaçık ortaya çıkmıştı.

Bu kaslı göğüs bedenime yaslanmışken ne kadar da güzeldi...

“Öyle mi?”

“Öyle.”

Söylenerek yere eğildi ve gömleğini aldı. O kadar hızlı giyinmeye başladı ki giysinin dikişleri iyice gerildi. Sonunda kumaştan gelen yırtılma sesi, ağaçlarda öten kuşların sesine karıştı. Torin kiltini düzelttikten sonra uzandı ve genç kadını bileğinden tuttu.

“Ne yapıyorsun?”

Çoktan atın beklediği yöne doğru ilerlemeye başlamıştı. Shannon’ı da peşinden sürüklüyordu. Uzun ve hızlı adımları, genç kadının peşinden koşturmasına neden oluyordu.

“Seni Donan Kulesi’ne geri götürüyorum.” Kızın bileğini bıraktı ve atın bir ağaca doladığı dizginlerini çözdü. Ardından Shannon’ı belinden kavradı ve atın üzerine oturttu. Hızlı hareketler karşısında şaşırان hayvan, olduğu yerde kıpırdandı. Shannon bir yandan yerden ne kadar yüksek olduğuna bakıyor, bir yandan da atın boynuna sıkıca sarılıyordu. Atın boyu sandığından da yüksekti.

Torin hemen arkasına oturdu ve bir koluyla genç kadını kendi bedenine doğru çekti. Shannon, atın üzerine yan oturduğu için Torin bir koluyla onu sıkıca kavrarken diğer eliyle de dizginleri tutuyordu.

“Seninle konuşacaklarım bitmedi Shannon.”

“Pekâlâ, ama bilesin ki benim konuşacaklarım burada son buldu!”

Torin topuklarıyla atm iki yanına vurdu ve hayvan başını sallayarak hızla yola koyuldu. Shannon, adamın belini saran kolu yüzünden kendini kapana kısılmış hissediyordu. Tıpkı bileklerini bağladıkları gün gibi.

Torin kızın kulağına eğilerek güldü ama bu gülüş hiç de sıcak ve içten değildi. Tamamen erkeksi bir özgüven gösterisiydi. Konunun burada kapanmadığını vurguluyordu. Shannon’un bedeni ürperdi ve Torin de bunun farkındaydı. Kızı saran kolunu biraz gevşetti ve kolunu yavaşça okşayarak onu sakinleştirmeye çalıştı. Hareketlerindeki bu incelik, genç kadının gözlerinin dolmasına yol açtı.

Torin öne eğilerek kulağına fısıldadı. “O zaman senin fikrini değiştirmek için elimden geleni yapacağım Shannon McBoyd. Bana karşı tavırlarını değiştiren şeyin ne olduğunu öğreneceğim ve bir daha aramıza girmesin diye onu parampaşa edeceğim.”

Peki ama Shannon içinde bulunduğu bu durumda bir çocuk dünyaya getirse ne olurdu? Bu hem sorumsuz hem de bencil bir davranıştı. Gebeliği önleyici bir tedbir almış olsaydı bir erkek tarafından sevilmenin ne kadar güzel bir his olduğunu daha rahat kavrayabilecekti. Hamile kalmamak için birtakım otlardan faydalanması gerekiyordu. Fakat bu otları öğrenmek için Baeth’le konuşması gerekecekti. Aklından geçen otlar, insanı öldürebilecek kadar güçlü bir etkiye sahipti. İlaç yapımında kullanılıyor ve her zaman kilit altında tutuluyordu. Bu kilitlerin anahtarları da evin baş sorumlusunda olurdu. Yıllarca gözlemlendiği bir şey varsa, o da güvenilir olmanın oldukça kritik bir konuma gelmede en kilit anahtar olduğuydu.

Ağaçların arasından çıktıklarında Shannon'ın sinirleri gerildi. Sanki Donan Kulesi'ni ilk defa görüyordu. Aslında gerginliğinin sebebi kule değil, tutuklu olma düşüncesi idi. Bu kuleyi ilk kez gördüğünde bir esir gibi tutuklu kalmaktan korkmuştu. Şimdi ise tutukluluk yeni bir anlam kazanmıştı.

Kulenin duvarları içinde tutulmak demek, Torin'in rahatlıkla ona ulaşabilmesi demekti. Bu adamı o kadar çok arzuluyordu ki, bir aptal gibi davranmadan sonuçları göz önünde bulundurup ona karşı koyabileceğinden şüpheliydi. Ormanlık alandayken her şey farklıydı. Torin, klan lideri olduğunu unutabilirdi. Tıpkı Shannon'ın düşman klan liderinin kızı olduğunu unutmaması gibi. Oradayken ikisi de birbirlerinin varlığından keyif duyan iki sıradan köylü gibiydi.

Oysa ikisi de sıradan bir köylü olmaktan çok uzaktı. Bu birliktelikten doğacak bir çocuk, düşmanın çocuğu olarak adlandırılacaktı. Çünkü Shannon'ın babası Torin'in topraklarını yağmalamıştı. Erkekler bu konuları umursamaz; istedikleri yerde rahatça oynar, kimse de onları yargılamazdı. Asıl sorumluluk Shannon'ın üzerinde olacaktı. Torin'in sevgilisi olmak onun seçimi olabilirdi ama doğacak çocuklarının, McBoyd kanıyla lekelenmeyi reddetme hakları olmayacaktı. Shannon bunun farkındaydı.

At köprüünün üzerinde belirdiği an, genç kadın bütün bakışların üzerine çevrildiğini hissetti. Köydeki meraklı yüzler onları izliyor, yukarıdaki adamlar aşağı sarkarak lordlarının dönüşünü dikkatle takip ediyorlardı. Kapıya yaklaştıkça Shannon'ın yüzü kızarmaya başladı.

Torin'in geri dönüşü kulaktan kulağa yayılıyordu. Bütün dikkat üzerlerinde toplanmıştı. Ahır pencerelerinden bakan delikanlılar, bu sayede günlük işlerine biraz mola ver-

muş oluyordu. Büyük koridorun açık kapılarından bakan hizmetliler, Torin'in atında yolculuk eden Shannon'ı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

Torin onların lorduydu ve dönüşünden herkesin haberi oluyordu. Brockton avlunun girişinde durdu ve atıyla anı bir duruş yapan Torin'i selamladı.

"Gözünü üzerinden ayırma."

Shannon'ın nefesi kesildi ve yüzüne bakmak için kafasını geri çevirdiğinde Torin'in çenesine çarptı. Kulaklarına gelen seslerden, Torin'in küfürler yağdırdığını anlayabiliyordu. Adamın yüzüne bakmaya fırsat bulamadan attan indirildi.

"Emredersiniz efendim!" Brockton hemen Shannon'ın yanına gitti ve onu kolundan kavradı.

Shannon sinirli bir hareketle silkelendi ve kolunu Brockton'un parmaklarından kurtardı. "Gözünü ayırma dedi, ellerini değil."

Brockton genç kadının hareketleri karşısında şaşırılmıştı. Ellerini ve bakışlarını aşağı indirdi. Fakat dudaklarını sıkıca yumması, lordunun sözlerini harfiyen dinleyeceğine işaret etti. Shannon bu kez Torin'e yöneldi.

"Bu ne demek şimdi?"

Torin eyerin üzerinde istifini bozmadan oturuyor, güçlü kalçalarıyla hayvanı zapt ediyordu.

"Soruma cevap ver o zaman."

"Vermezsem beni köpeklerine mi izlettireceksin?"

Torin'in bakışları sertleşti ama konuşmak yerine başıyla cevap demekle yetindi.

"Tamam o zaman köpeğinin beni izlemesine katlanacağım. Belki de bundan almam gereken bir ders vardır." Başını hızla yana çevirdi ve saçının örgüsü savruldu.

Torin dişlerini sıkarak konuştu. “Yeter.” Shannon, adamın sabrını zorladığının farkındaydı ama umurunda değildi. “Burada olduğundan ve kaçmaya çalışarak kaderine baş kaldırmadığından emin olmalıyım.”

Torin, bu sözlerin ardından ilerledi ve ahırlara gitti. Genç kadın öfkeden deliriyordu. Yaşananların verdiği heyecan yüzünden tüm bedeni alevler içindeydi ve akşamın serinliğini hissetmiyordu. Boğazında bir yumru oluştu. Nefes alıp vermekte güçlük çekiyordu. Büyük holün kapılarından bakan hizmetliler onu görebilmek için birbirlerini itiyordu. Kimileri sırtıyor, kimileri de ona kınayan gözlerle bakıyordu.

Shannon korkak değildi.

Çenesini hafifçe havaya kaldırdı. Evet, korkak değildi. Eteklerini tuttu ve üst kata çıktı. Kendisini izleyen kalabalığı yarıp ilerledi. İnsanların ona bakmasına ve Torin’in tertip ettiği bu şovu izlemesine müsaade etti.

Bütün bunlar onu Torin’in kadını yapmaya yetmeyecekti!

* * *

“Bu biraz sert oldu.” Torin ahıra girdiğinde Connor Lindsey atını tımarlıyordu.

“Senin eve döndüğünü sanıyordum.”

Arkadaşı Torin’in ses tonu karşısında kaşını kaldırdı ve Torin de yaptığı şeyin ne olduğunu fark ederek küfretti. Aklından geçenleri rahatça söyleyebileceği bir yere geldiği için memnundu. Çünkü kontrolü yavaş yavaş kaybediyordu.

“Ay doğar doğmaz yola koyulacağım ama Shannon McBoyd’u da beraberimde götürmeyi düşünüyorum.”

Torin aralarındaki korkuluğa vurdu. Bu sayede içinde biriken öfkeyi az da olsa dışarı atabilmişti. Korkuluktan çıkan ses atları ürküttü.

“Onun hakkında konuşma Connor.”

“Neden? Ona sahip oldun diye mi?”

Torin başını kaldırdı ve arkadaşına baktı. “Evet öyle. Bunu söyleyen sen bile olsan hiçbir erkeğin onun adını ağzına almasına tahammül edemem.”

Connor omuz silkti. “Sen her zaman tek eşli bir adam olmuştundur zaten.”

Torin derin bir nefes aldı. Bugüne dek az sayıda kadınla birlikte olmuştu. Duygusal yakınlık hissetmediği bir kadınla olmaktansa, yalnız uyumayı tercih ediyordu.

“Oynaşmaktan fazlasına ihtiyacım var. Amcam hep, annem ve babam gibi aşk evliliği yapacağımı söylerdi.”

Amcası bunun zayıflık olduğunu söyler ve bir gün Torin’in, çok iyi bir kısmeti sırf âşık olmadığı için geri çevireceğine inanırdı. Çünkü tıpkı babası gibi onun da çıkar evliliği yapamayacağını; bunun için çok yumuşak kalpli olduğunu bilirdi.

“Bu huyun sayesinde etrafta dolaşan piçlerin yok. Bu yaptığın en akıllıca iş bence. Douglas’ın evlilik dışı bir sürü çocuğu olduğunu duydum. Doğru olduğuna da hiç şüphem yok.”

“Benim çocuksuz oluşumu, yetersizliğime bağlayanlar var.”

Torin bu sözleri kimlerin uydurduğunu ya da kimlerin

duyduğunu umursamıyordu. Çünkü bu konuşmaların her yerde yapıldığını biliyordu. Kuzeni Lundy'nin sesi çok çıkmaya başlamıştı. Herkese kendisinin yeni McLeren klan lideri olduğunu söylüyordu.

“Aslında yataklarına girdiğin kadınlar, gebeliği engellerek sana olan bağılıklarını göstermiş oluyor. Kadınlar bu işlerin nasıl olduğunu bilir. Yine de kabul etmelisin ki evlenip Lundy'nin çenesini kapama vaktin geldi.”

Connor atına yularını taktı. “Kralla olan bu olay beni epey düşündürdü. Bir gün at binerken saldırıya uğrayıp öldürülürsem, ardımda nasıl bir karmaşa bırakırım diye düşünmeye başladım.” Connor yüzünde sert bir bakışla Torine döndü. “Bu yaz bitmeden evlenmeyi düşünüyorum. Sana da aynısını yapmanı öneririm. İkimizin de yerine geçebilecek çok sayıda kuzeni var. Geriye bir varis bırakmazsak kuzenler arası savaşa yol açarız. Artık hayatlarımızın kimseyi ilgilendirmedini düşünen yeni yetmeler değiliz.”

“Evet. Birer yetişkin olduğumuz ve kendime uygun bir eş bulmam gerektiği doğru.”

“Kızın başını koruma fikrinin iyi bir strateji olduğunu sanmıyorum. Sana pek bir getirisi olmaz. Onu baştan çıkarmak için başka bir yol seçsen iyi olur.”

“Sence Shannon McBoyd benim için uygun bir gelin olur mu?”

Connor sırtıttı. “Bence o kızı uysallaştırma çabalarını izlemek oldukça eğlenceli olacak. Gördüğüm kadarıyla McLeren lordluğuyla onu etkilemen mümkün değil.”

Torin homurdanmayla karışık bir küfür savurdu ve arkadaşları kahkahalarla gülmeye başladı.

Connor atını öne çıkardı. Adamları meydanda onu bek-

liyordu. Gece yolculuk etmeyi tercih ediyorlardı. Connor renkli bir kişilik olmasına rağmen gölgelerde kalmayı tercih ediyordu. Bu da Torin'in takdir ettiği bir özellikti.

Torin, Connor'un yüzündeki sırıtışa dayanamadı ve o da güldü.

"Onu nasıl ayartacağımı düşünme. Sadece başaracağım-dan emin ol yeter."

Connor atına bindi. Hayvanın üzerinde eyer yoktu. Yalnızca uzun bir deri örtü ve kalın bir battaniye vardı. Connor Lindsey, kalbi kırık bir teyze tarafından yetiştirilmişti. Kadın bir gün olsun Connor'a annesinin onu doğurduğu gün bekâr bir kadın olduğunu hatırlatmamazlık etmedi. Bu yüzden de asil olan her şeyden yoksun bırakıldı. Eyer gibi. Şimdi ise imkânı varken bunları kullanmayı reddediyor, insanların düşüncelerine rağmen kim olduğundan utanmadığını gözler önüne seriyordu.

"Belki başarırısın. Ama başaramazsan gelip sana yardım etmem gerekir. Acı çekmeni izlemek benim gibi bir Hristi-yana yakışmaz."

Arkadaşı yüzünde gülümsemeyle köprüye doğru yol aldı. Adamları da onun peşinden yola koyuldu. Güneş batmıştı ve karanlık her yeri ele geçiriyordu. Torin adamlarının koridordaki meşaleleri yaktıklarını gördü. Fakat duvar boyunca bekleyen adamlardan bazıları ateş yakmıyor, karanlıkta görme yetilerini güçlendiriyordu.

Torin, Shannon'ın kokusunu aldı.

Tatlı kokusu bütün bedenini sarmıştı. Onun yanına koşma arzusunu bastırıp atıyla ilgilenmeye başladı. Genç kadınla tartışmanın bir anlamı yoktu. Artık Shannon ona aitti. Bunun için onu esir tutması gerekiyorsa, tutacak-

tı. Connor'un sözleri gayet mantıklıydı. Fakat Shannon McBoyd'la evlenme fikrinin ardında mantıktan fazlası vardı. Bugüne dek hep babasının zoru olmadan, sırf Torin'den hoşlandığı için kendisine gelen bir kızla birlikte olmak istemişti. Anne ve babası birbirine âşıktı. Bu dünyada çok az insan aşkın kıymetini biliyordu. Torin'in de istediği buydu. Sadece kendisini sevecek bir kadın. Klan liderliği elinden alınsa bile onun yanında kalmayı yürekten isteyecek bir eş.

Tıpkı sevgilisi olmayı kabul eden ama otoritesi ve emirleri karşısında başını dik tutan Shannon McBoyd gibi biri.

Torin kendi kendine güldü. İskoçya'daki en mükemmel kadını bulmuştu.

* * *

Baeth, yıkanmakta olan Shannon'ı izliyordu.

Shannon kadının kendisini izlediğinin farkındaydı ama Torin'in kokusunu üzerinden çıkarma çalışmalarına devam etmek zorundaydı. Bu kokudan uzaklaştığı için üzgündü ama kendini zorluyordu. Başka seçeneği yoktu. Kendisine bir sevgili, bir âşık seçme şansı olduğunu düşünerek aptallık etmişti. Babası onun bakire kalmasını sağlamakta haklıydı. Şimdi tek dileği, işlediği bu günahın bir meyvesi olmamasıydı.

“Derin düşüncelere daldın kızım.”

Shannon sıçradı ve birden küvetteki suyu etrafa saçtı. “Yorgunum o kadar.”

Baeth, Shannon'ın ses tonu karşısında kaşını kaldırdı ve genç kadının yüzüne baktı. Sonra odanın içine doğru iler-

ledi. Shannon, kadının kolunda duran kumaşı görünce kalbi durdu.

Kadının kolunda McLeren klan renklerinden yapılmış tartan bir pelerin vardı ve ev işlerinden sorumlu kadın Shannon'a ait olan McBoyd pelerinini almaya niyetliydi.

“Dur.”

Baeth sandalyenin üzerinde katlanmış bir şekilde duran yün takıma uzanınca Shannon ayağa kalktı.

“Neden kızım?” Baeth durdu ve kızın yüzüne baktı. “Babanın evinde seni bekleyen daha iyi koşullar mı var?” Uzandı ve kirlenmiş iç elbiseyi alıp salladı. Üzerindeki leke açıkça görülüyordu.

“Hak ettiğin yere gelmelisin.”

Hak etmek mi? Onun hak ettiği tek şey metreslik unvanıydı.

“Ondan bir şey kabul etmek beni fahişe yapar.”

Baeth genç kadını azarlar gibi bir tavır takındı. “Hayatın siyah ve beyazdan ibaret olmadığını öğrenmek gerek kızım.”

“Bu durumda yalnızca siyah ve beyaz var. Eğer kendim için bir şeyler talep edersem, o zaman fahişe olurum. Anlamıyor musun?”

Baeth başını iki yana salladı ve kapıdan çıkıp gitti. Shannon, kadının iç elbisesini de beraberinde götürdüğünü fark etti. Gözyaşlarına boğuldu ve saçlarını yıkamaya devam etti.

Baeth'in banyoya döndüğünü duyunca gözlerini sildi.

“Bunu giyecek ve tartışma çıkarmayacaksın kızım. Yoksa lordumuzu çağırır ve bu sorunu çözmesini isterim.”

Elinde temiz çamaşırlar vardı ve tavrı gayet ciddi idi.

“Benimkiler yıkanınca ona ihtiyacım olmaz.”

Baeth homurdandı. “Ama seninkiler bugün yıkanmayacak.”

Shannon ayağa kalktı ve Baeth’in kendisine uzattığı giysileri almadan önce kurulandı. Karşı çıkmak istiyordu ama Torin’le uğraşma fikri işine gelmiyordu. Adam söz konusu olunca bütün direncini yitiriyordu. Bu dünyada gerçekten büyü ve sihir diye bir şey varsa, Torin’e olan hislerine bu karanlık güçlerin yol açtığını düşünecekti. İstemeye istemeye iç çamaşırlarını giydi. Kabul etmeseydi Torin onunla uğraşmaya başlayacaktı. Onunla tartışmak istemiyordu. Yarın her şey daha farklı olacaktı. Güneş doğunca, karanlık büyüler ortadan kalkacak ve yeniden düşünebilecekti.

Baeth, McLeren pelerinini uzattı.

“Ben bir McBoyd’um. McLeren renklerine bürünmek insanların bana karşı tavırlarını değiştirmeyecektir.”

Ya da doğması muhtemel çocuklarına karşı. Hayat siyah ve beyazdan ibaretti.

“Niye bu kadar inatçısın? Evlenmek üzere gönderildiğin ailenin seni geri çevireceğini mi sanıyordun?”

“Ben evli değilim ki!” Shannon kendisine uzatılan pelerine baktı ve başını iki yana salladı. “Elim kolum bağlı. Bana karşı bu kadar nazık olduğun için teşekkür ederim.”

Baeth öfkелendi. Kızın tavırlarını onaylamadığı her halden belliydi. Başını salladı.

“İnatçısın. Hem de keçi gibi inatçı.”

Shannon mayıs sabahı, gün doğumunu izledi. Penceresinin kenarında oturmuş, açık panjurlardan ufka bakıyordu. Önce pembe bulutlar belirdi. Gökyüzünü ortadan ikiye ayırmaya çalışan pembe parmaklar gibiydi. Sonra ışık arttı ve karanlığın yerini altın sarısı bir ışık seli aldı.

Saçlarını örmüştü ve örgüsü sırtından beline uzanıyordu. Gözlerinde biriken yaşlar akmak için müsaade bekliyordu ama Shannon buna izin vermeyecekti.

Dürtülerinden arınmıştı.

Penceresinin altından kahkaha sesleri geliyordu. McLeren kızları kapıya doğru koşuyor, köydeki Bahar Bayramı'na gidiyordu. Gayda ve davulların sesi yükseldi. Erkekler neşeli kızların arasında yürürken enstrümanlarını çalmaya devam ettiler.

Shannon, bayram şenliklerine gitmeyecekti.

Kararını verdi.

Mutfağa giden merdivenlerden indi. Kulede birkaç kadın kalmıştı. Onlar da evliydi. Shannon'a manalı gözlerle bakıyorlardı; bu da kendini Torin McLeren'a teslim ettiğini bildiklerini gösteriyordu. Evli olmayabilirdi ama erkekler Torin'in yatağına giren bir kızdan uzak durmayı bilirdi.

Bu yüzden kendini özgür hissediyordu. Tam olarak pişman sayılmazdı. Bir yanı dün yaşadıklarından dolayı sevinçliydi. Derinlerde sakladığı kadınsı yanı ve bekâretini kaybedeceği erkeği seçme şansı olduğu için hoşnuttu. Klanın geri kalanı gibi onun da bedeni artık klan liderinin mülküydü. Kadınların bağlılığını bildirip, gerektiğinde sava-

maları gerekirdi. Oysa genç McBoyd kızları, evlenip yeni McBoyd nesillerini doğurmakla yükümlüydü. Klan liderinin kızı olmak, ona başka bir görev yüklemişti. İttifak için bedenini takas etmek zorundaydı.

Tabii dün olanlardan sonra bu zorunluluk ortadan kalkmış oldu.

Ona sadakatsiz diyebilirlerdi. Bunun Shannon için hiçbir önemi yoktu. Bu etiketi gururla taşıyabilirdi. Çünkü artık bir kadın olduğum hissediyordu. Bu hissin böylesine önemli olacağını hiç düşünmemişti. Bedenine sahip olacak erkek hakkında kendi kararını verebilmeyi bu kadar çok istediğinin farkında değildi. Bugün kendisine yöneltilen yargılayıcı bakışlara tahammül etmesinin sebebi de buydu.

En azından bugün işler yoğundu. Herkes meşguldü ve dedikodu yapmaya zamanları yoktu. Brockton da kulede kalanlar arasındaydı. Bu iriyarı İskoç da kendisine verilen görev konusunda en az Shannon kadar rahatsızdı. Eskisinden daha dikkatliydi ve ancak nöbet değişimlerinde başka biri onun yerini alınca Shannondan uzaklaşıyordu. Her yerde Brockton'u görmek Shannon'ı kızdırıyordu. Öğle saati yaklaştığında omuzlarında bir ağrı hissetti ve bu ağrının çok çalışmayla bir alakası yoktu.

Gün hızla akıp gidiyordu. Her bir saat sanki üç saat gibi uzun geliyordu. Havadaki bu neşe dolu esinti, onun sinirlerine dokunuyordu.

Torin başka bir kızla mı birlikteydi? Bahar Şenliklerine seve seve katılan bir kızla mıydı? Sonuçta o klan lideriydi ve şenliklere katılması gerekiyordu. Kendini gözü yaşlı bir halde kutlama meydanına bakarken buldu.

Gün batmaya başlayıp, yemek işleri sona erince rahatla-

dı. Kendisine tahsis edilen oda, bir hapishaneden çok bir lütuf gibi göründü. En azından özeli vardı ve Torin'in başına diktiği muhafızdan uzak kalabilecekti.

Kapıyı biraz sert kapatmış olacak ki epey gürültü çıkardı. Sonra sırtını kapıya dayayıp derin bir iç çekti. Taş zeminden çıkan sesleri dinleyerek muhafızının uzaklaştığını fark etti. Pencere pervazları hâlâ açıktı. Shannon açık camlara bakınca McLeren kadınlarının bugün ona hizmet etmediklerini anladı. Normalde hizmetliler hava kararırken camları kapatır ve ısıнын içeride muhafaza edilmesini sağlardı. Şömineye bakıp gecedен kalma küllerin alınmadığını görünce, yanılmadığını anladı.

Bu durum onu rahatsız etmiyordu. Bahar havası sert değildi. Siyah bir çarşaf gibi uzanan gökyüzünde parlayan yıldızlar, açık pencereden Shannon'a göz kırpyordu. Manzara göz alıcıydı. Büyüleyici ve hipnoz edici bir özelliği vardı. Havanın keskinliği bile rahatsızlık vermiyordu. Yanakları üşüdü ama derin bir nefes alınca ciğerlerinin banyo yapınışçasına temizlendiğini ve ferahladığını hissetti. Ruhu dışarı çıkıp eğlenmek için can atarken, mantığının bir koru-nak gibi güvenli olan bu odada kalmak istemesi ne tuhaftı.

Örgülerini çözmeye başladı. Gün içinde örgüden kurtulup yüzüne düşen saçlar rüzgârda uçuşuyordu. Birdenbire saçlarını serbest bırakma ihtiyacı duydu. Saçlarını açma ayrıcalığına ulaşma isteği dayanılmazdı. Kendi kendine uyguladığı disiplin kurallarını yavaş yavaş yok saymaya başlamıştı. Dış elbisesinin bağlandığı yere uzandı ve düğümü çö-zerek kalın giysiyi üzerinden çıkardı. Yakında bahar için ha-zırlanan yeni elbisesini giyebilecekti. Daha ince bir yünden dokunmuş olması onu mutlu ediyordu. İç elbisesi camdan

giren rüzgârla uçuşuyordu ve bacakları serinlemişti. Vücudunu saran ürperme hissi bacaklarından kadınlığına doğru uzandı. Artık kadınlığının hiç olmadığı kadar farkındaydı. Masumiyetini yitirdiği o dar ve hassas bölge az da olsa sızlıyordu; fakat Shannon için asıl önemli olan kendini teslim ettiğinde benliğini saran o zevkin ne kadar tatmin edici olduğuydu.

Bu zevki ona tattıran Torin olmuştu. Bedenini adeta bir açlık hissiyle kıvrandıran tek erkek Torin'di. Bugüne dek hiç kimse onda böyle bir his uyandırmamıştı. Bunu açıkça ifade etmek zoruna gitse de kendini eğlence arayan erkeklerin kucağına atan bir fahişe olmadığı ve yalnızca arzuladığı erkeklerle birlikte olduğu yönünde avutmaya çalıştı.

Babası, Torin McLeren'le olan ilişkisini duysa onu fahişelerden bile aşağı tutardı. Yine de hiçbir kuvvet Torin'e olan hayranlığının önüne geçmiyordu. Yaptığı zulüm ve kabalıktan ötürü yargılanmayacak bir konumda olmasına rağmen son derece kibar davranıyordu. Onurlu bir adamdı ve sırf koşullar öyle gerektirdiği için değil, yüreктen inandığı için bu şekilde yaşıyordu. Shannon, ona güveniyordu. Daha önce kimseye güvenmemişti. Çünkü kendi klanının renklerini taşıyan her erkek yalnızca babasının emirlerini uygulamakla meşguldü. Torin McLeren kimseye boyun eğecek türde bir adam değildi. Üstelik gücünü kullanarak Shannon'a zorla sahip olmak gibi bir zorbalık da yapmamıştı. Onu çekici kılan yanlarından biri de buydu. Bu yüzden ne kadar sorumsuz bir davranış olursa olsun onu yeniden tatmak, ona yeniden dokunmak istiyordu. En büyük isteği Torin'in âşığı olmaktı ve bunu gizleyecek gücü yoktu. Karınıda tuhaf bir karıncalanma oluştu. Shannon'ın düşünceleri kadınlığında daha önce hissetmediği tatlı bir hassasiyet

uyandırdı. Üzerinde sadece iç çamaşırları vardı ve göğüsleri serbest kalmıştı. Bedeni, kadınlığı kolay kabullenmişti ve bu düşünce Shannon'ı gülümsetti.

Eline bir tarak alıp saçıyla ilgilenmeye devam etti. Pencereden nehrin akışım ve suların kayalıklara çarpışını izliyordu. Pervazları açık bırakıp saçını taramaya devam etti. Suyun sesi ilaç gibi geliyor, düşüncelerini ele geçirmeye çalışan umutsuzluğuna çare oluyordu.

“İşte bu sabah görmeyi umduğum güzellik!”

Shannon irkildi ve elindeki tarağı yere düşürdü. Arkasını dönünce bütün gün düşünüp durduğu adamla göz göze geldi. Torin sadece iki adım ötedeydi ve bayılacak olursa onu kolayca yakalayabilirdi.

Shannon; “Gelmemeliydin...” dedi ve sustu. Çünkü adamın bakışları aklını başından aldı. Kendini hiçbir zaman güzel olarak nitelendirmemişti ama Torin’in gözlerine bakınca adamın ona olan hayranlığını okuyabiliyordu.

“Sen de Bahar Bayramı’nda mutfağa saklanmamalıydın.” Dudaklarını ısırды. “Seni bulmayı ve omzuma atıp sessiz bir köşeye götürmeyi kaç kez düşledim bilemezsin Shannon.”

“Bu bir tür ikaz mı?”

Torin omuz silkti. “Hayır, sadece gerçekleri söylüyorum.”

Bakışları kızın saçlarında gezindi. Gözlerinde yalnızca arzu vardı. Elini öne uzatıp kıza dokunmak istedi.

Shannon kenara kaydı ve sırtını duvara yasladı. “Gitmelisin. Eminim bugün seni eğlendirecek pek çok teklif almışsındır.” Kısık sesle konuşuyordu. Çünkü adamın, üzerinde yarattığı etkiyi fark etmesinden korkuyordu. Utancını içinde yaşaması gerekliydi. İnce çamaşırları altında sertleşen

göğüs uçları iyice belirginleşti ve bu güzelliği bir kez daha tatmak isteyen Torin diliyle dudaklarını nemlendirdi. Shannon kendini zorlayarak birkaç adım daha geri gitti. Çünkü vücudundan yükselen şehvet karşı konulmaz bir hal almıştı. Karnında binlerce kelebek uçuyormuşçasına tuhaf hisler uyanmıştı.

“Burada kalıp saklanmamış olsaydın, benim anlık zevkler için önüne gelenle birlikte olan bir adam olmadığımı ve halkımın da bunu bildiği için bana saygı duyduğunu görürdün.”

Torin yavaş yavaş kıza doğru yürümeye başladı. Fakat Shannon da onunla birlikte geri adım atıyor, aradaki mesafeyi koruyordu. Bacakları yatağa çarpınca, gözleri fal taşı gibi açıldı. Torin’in onu götürmek istediği yere kendi ayaklarıyla gitmişti.

“Yine de bana ait bir kulede benden saklanıyor olmanı bir hayli keyif verici buluyorum.”

Shannon gerildi. “Zaten peşime taktığın adam sayesinde nerede olduğumu izlemiyor musun, lord McLeren?” Ona bu şekilde hitap etti; çünkü adamın gözlerindeki bakışı bir an olsun değiştiremezse hemen teslim olacaktı.

“Beni istediğin kadar kızdırmaya çalış Shannon ama kaçıp gitme ihtimalini düşünmek ve tedbir almak zorundayım. Bütün gün oturup seni izleyemem. Ama inan bana hayatta bundan çok yapmak istediğim bir şey daha yok.”

Söylediklerinde samimiydi ve Shannon da kendini adamın kollarına atmak, hayatın acı gerçeklerinden saklanmak istiyordu. Zira sabah olunca o kollar kendisini yine yalnız bırakacaktı.

“Gitsen iyi olur.”

Torin kollarını kavuşturdu ve bakışlarıyla kızı dikkatle inceledi. Gözlerini kıstı ve görüldüğü kadar sakin olmadığını gösterdi.

“Dokunuşlarım çok hoşuna gitmişti Shannon.”

Sözleri yaşadıkları ilişkiden tatmin olduğunu anlatsa da yüzü gülmüyordu. Aksine yüzünde tanıştıkları günkü gibi ciddi bir ifade vardı. İçindeki “dağlı” kolay kolay sinmiyordu. Fakat Shannon da pes etmeyecekti.

Ellerini beline koydu. “Bu, her gece senin yatağını ısıtacağıma anlamına gelmez. Niyetim bu olsaydı Baeth’in bana giydirmeye çalıştığı McLeren renklerine bürünür, senin metresin olduğumu cümle âleme gösterirdim.”

Torin kaskatı kesildi. “Bekâretini bana vermene karşın benim renklerime bürünmeyi reddettiğini mi söylüyorsun?”

“Evet.”

Ses tonu adamda ani bir tepkinin doğmasına yol açtı. Çene kasları iyice gerildi ve Shannon ne olduğunu anlayamadan kendini Torin’in omzunda buldu. Torin kızı omzuna atıp odadan çıktı. Adamın omzundan baş aşağı sallanan Shannon önüne düşen saçlar yüzünden hiçbir şey göremiyordu. Torin büyük bir kararlılıkla merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı. Bir seferde üç basamak birden çıkıyordu. Shannon itiraz çılgınlıkları atmamak için kendini zor tutuyordu. Merdivenler taştan yapılma dar bir koridor gibiydi. Sesler baştan sona yankılanıyordu. Torin’i azarlarsa aşağıda ya da yukarıda dolanan birileri onu duyabilirdi. Böyle bir şey olsun istemiyordu.

Fakat Torin odasına girip kapıyı kapattığı anda tüm düşüncelerini bir kenara bıraktı.

“Beni hemen indir seni kaba adam!”

Torin, genç kadının dediğini yaptı ama bu durum onu memnun etmedi. Çünkü Torin, genç kadını yatağının tam ortasına bırakmıştı. Saçları etrafa saçılmış, geceliği dizlerinin üzerine sıyrılmıştı. Genç kadının hızlı inişi yatağın sallanmasına yol açtı. Bu yüzden Shannon’ın toparlanıp karşısında büyülenmiş gibi duran adamı görmesi biraz zaman aldı.

Torin’le göz göze geldiği anda ise donup kaldı. Adam hiç vakit kaybetmeden gömleğini çıkardı ve odanın bir köşesine fırlattı.

“Ben kaba değilim Shannon McBoyd. Öyle davransam bile bunun tek sebebi senin beni kışkırtmandır.”

“Beni buraya omzunda getirmene ne demeli? Bu nazik bir davranış mı sence? Beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun? Kur mu yapıyorsun?”

Adamın gözleri alev alev yanıyordu. Sanki Shannon’ı uyarır gibiydi. Elini beline götürüp kiltini tutan kemeri çözmeye başlayınca Shannon’ın yutkundüğünü gördü. Genç kadın, Torin’i tüm çıplaklığıyla görmek istiyordu.

“Seni yatağıma kadar taşımış olmam hem nazik hem de düşünceli bir hareket. Çünkü sana kalsak ikimiz de geceyi yalnız geçirecektik.”

Torin kemeri tutan çengeli çözdü. Bir elinde kemer, bir elinde çekip çıkarttığı kiltle öylece kıza bakıyordu. Yıllar içinde bu bir alışkanlık haline gelmiş olmalıydı. Yoksa Shannon’a göre kilti çıkarmak oldukça zor bir iş gibi görünüyordu. Torin ise kolayca başarmıştı. Kilti yandaki masanın üzerine fırlattı.

“Madem iyi bir fikir değil, bana neden öyle bakıyorsun Shannon?”

Kız büyülenmiş gibi bakıyordu. Torin'in yüzünde bir gülümseme belirdi. Sesinden bu durumdan zevk aldığı anlaşılıyordu. "Bana kalırsa gördüklerin hoşuna gitti. Güzel!"

Nasıl hoşuna gitmeyecekti ki?

Adamın her şeyi kızı kendine çekiyordu. Dilini dudaklarında gezdirdi. Adamın gözlerini dudaklarına kilitlenmiş halde görünce boğazında bir yumru oluştu. Bakışları şehvet doluydu ve yüzündeki gülümseme kayboldu. Direncini kaybediyordu. Güçlü duruşu kızı etkilemişti. Vücudu kumsursuzdu.

Erkekliği sert ve dimdikti.

Torin'in kahkahası odayı çınlattı. Kıza doğru yürüdü ve elini yüzünde gezdirerek kızın saçlarına doladı. Parmaklarını kızın saçlarında gezdirirken erkeksi bir ses çıkardı.

"Yüzünden burada olmaktan hoşlandığın anlaşılıyor." Eliyle kızın başını tuttu ve yüzünü kendine doğru yaklaştırdı. "O yüzden bana kaba demeye hakkın yok."

"Sen kaba bir adamsın Torin McLeren ve bu yaptıkların için pişmanlık duymadığına adım gibi eminim."

Adamın bakışları Shannon'ın dudaklarına kilitlendiği anda, kızın bedenini bir titreme sardı.

"Evet genç kadın, bu konuda haklısın." Shannon'ın saçını daha sıkı kavradı ve bir dizini yatağın üzerine koydu. "Fakat dün neden buz gibi donup kaldığını hâlâ anlayabilmiş değilim." Gözlerinden kararlılık okunuyordu. "Söyle, bugün neden mutfakta saklandın?"

Bu soruları Shannon'ı şaşkınlığa uğrattı. Adamın kokusu bütün duyularını ele geçirmişti ama bu meraklı tavrı, içinde biriken tutkuyu dağıtıp acı gerçeklerle yüzleşmesine neden oldu.

“Nedeni önemli değil. Ben bir karar verdim.” Kolunu uzattı ve adamı göğsünden kavrayarak geri itti. “Kararıma saygı göster.”

Torin kaşını kaldırdı. “Dikkatli ol genç kadın. Kaba erkeklerin hiçbir şeye saygısı yoktur. İstediklerini alırlar. Barbarlar istedikleri gibi davranır. Duygusal baştan çıkarmalar yoktur. Sadece sahip olurlar.”

Kızın sözlerini kendine karşı kullanıyordu. Onu bu sözlerle tuzağa düşürmüştü. Dokunuşlarıyla kızı rahatlatmaya çalıştı.

“Beni bağlayıp buraya getirdiğinde çok kabaydın. Oysa dün benimle at binen adam bambaşkaydı.”

Shannon sözlerini bitirmeden Torin’in bakışları sertleşti. Ensesini daha sıkı kavradı.

“Yine o adam olabilirim. Bunu çoktan kanıtlamadım mı? Aramızda zorlama olmadı. Sen kendi isteğinle benim oldun.”

“Zaten ben de seni suçlamadım.”

Adamın bakışlarında uyarı dolu bir ifade vardı. “Hayır ama birden buz gibi oldun ve sebebini söylemeden beni kendinden uzaklaştırdın. Âşıkların arasında böyle soğukluklar olmaz Shannon.”

“O yüzden mi başıma muhafız diktin?”

Adamın bakışları hem korkutucu hem de heyecan vericiydi.

“Evet.” Sesi boğuktu. “İstersen kaba de ama senin aşkınla bir kez daha yanmadan kalkıp gitmene izin veremezdim.”

“Sana âşık olmam neden bu kadar önemli?”

Torin gözlerini kıstı. “Nedeni önemli değil. Senin dedi-

gini gibi bir “dağlı” olarak, arzu ettiğim şeye sahip olmak istiyorum.”

Eğildi ve kızı öpmeye başladı. O kadar sıkı sarıldı ki Shannon’ı yatakla bedeni arasında hapsedti. Shannon arzuladığı adamın yatağında olmaktan ayrı bir zevk alıyordu. Adam onu öptükçe düşünceleri bir kenara bıraktı ve dudaklarını aralayarak öpüşmelerini daha ateşli bir hale getirdi.

Öylesine çok arzuluyordu ki...

Adamın kokusu, mantıklı tüm düşüncelerini alıp götürdü. Bedeni bütün gün kendini mahrum bıraktığı bu tatlı zevke kapıldı. Geçmek bilmeyen saatler şehvetini körüklemişti. Artık geri dönüş yoktu. İsteddiği her şey, kollarının arasındaydı.

Torin’in dili kızın dudaklarından içeri girince Shannon da teslim oldu ve kendi diliyle adamı memnun edecek zevki gün ışığına çıkardı. Elleri Torin’in çıplak göğsünde dolaşıyordu. Gözleriyle hayran kaldığı bütün o sert hatları okşadı.

“Saçların çok güzel kadını. Eşsiz bir zevk veriyor. Bu saçları sadece bana göstermiş olmandan o kadar memnunum ki!”

Torin başını kızın saçlarına gömdü ve derin bir nefes aldı. Göğsünden ne kadar zevk aldığını gösteren sesler yükseldi.

“Ama...”

“Hayallerimi yıkma Shannon.” Başını kızın saçlarından kaldırıp yüzüne baktı. “Bugüne dek hiçbir Bahar Bayramı’nı terk etmemiştim. Oysa bugün senin için her şeyi geride bıraktım.”

“Eğlenceyi terk mi ettin?”

Torin kaşını kaldırdı. “Yanında ben olmadan soyunma-na dayanamazdım.”

“Ama... eminim orada bir sürü kadın vardı ve...”

“Ben seni istiyorum Shannon. Birden fazla kadına sahip olmak tarzım değildir. Ben sadece, benim olduğunu düşündüğüm kadınla birlikte olurum. Hem de sık sık...”

Birden dizlerinin üzerine oturdu ve Shannon adamın bacaklarının arasında kaldı. Torin o kadar güçlü görünüyordu ki Shannon’ın nefesi kesildi. Bir kez daha gölgeler içinde kalmıştı. Yalnızca arkadan şöminenin ışığı vuruyordu. Yüzünde kararlılık vardı. Uzandı ve genç kadının geceliğini iki eliyle kavradı. Hızlıca Shannon’ın başının üzerinden çekip çıkardı. Shannon bu hareketle yatakta hafifçe doğruldu ve yeniden yatağa düşünce, saçları bir bulut gibi başının etrafına savruldu. Gece serinliği çıplak bedenini ürpertti. Tamamen Torin’in ellerindeydi. Kendini koruyacak hiçbir şeyi kalmamıştı.

“Şimdi bir barbar olarak kazandığım ganimetin tadını çıkaracağım.”

Shannon’ın gururu isyan halindeydi ve aralarındaki güç dengesini korumak istiyordu. Uzandı ve adamın dimdik duran erkekliğini kavradı. Çok cesur ve şeytani bir hareketti. Ama Torin’in ona dokunduğu gibi özgürce hareket etme dürtüsüne karşı koyamıyordu. Diğer kızların fısır fısır konuştuğu her şey, kafasının içinde dönüp duruyordu. Torin dişlerini sıkıp derin bir nefes aldı.

“Hoşuna gitti mi?” Elini adamın erkekliğinde bir aşağı bir yukarı gezdiriyordu. “Öyleyse benim zorla ele geçirilmiş bir ganimet olmadığımı anlamışsındır.” Eliyle adamın ereksiyonunu okşuyor, bakışlarını yüzünden hiç kaçırmıyordu. Torin kendini zor tutuyor, dudaklarını ısıırıyordu. Shannon, adamın gözlerinden ne kadar zevk aldığını anlayabiliyordu.

Torin'in zevk alıyor olması, kendi bedeninde de arzu patlamasına yol açıyordu.

“Yanlışımı düzelttiğin için ne kadar memnunum bilemezsin Shannon.”

Shannon adamın sözlerine güldü. Torin'in kendisine sahip olma isteğiyle yanıp tutuştuğunu, bu yüzden sesinin kısık kısık çıktığını fark edince kendine olan güveni arttı. Elini aşağı yukarı hareket ettirmeye devam etti. Başında biriken sıvıyı başparmağıyla aldı ve okşamaya devam etti. Bacaklarını kendine doğru çekip, tek kalçasının üzerinde uzanacak şekilde pozisyon değiştirdi. Bu şekilde daha rahat hareket ediyordu.

“Memnunsun demek.”

Torin'in nefesi hızlandı. “Dokunuşların beni mutluluktan uçuruyor kadının.”

Sesinden şehvet damlıyordu. Güzel bir sone okur gibiydi. Oysa erkekliği avucunun içinde sert bir şekilde duruyordu. Shannon'ın istediği de buydu. Arzuladığı adamın ağzından tatlı sözler duymak istiyordu.

Hemen pes etmeyecekti. Gururu başladığı işi bitirmesini ve bu adamı elinde inletmesini istiyordu. Aldığı kadarını geri vermek niyetindeydi.

Öne eğilerek adamın erkekliğine doğru hafifçe üfledi.

“Yüce Tanrım!”

Torin sıkıttığı dişleri arasından konuşuyordu. Boynundaki kaslar iyice gerilmişti. Yine de geri çekilmedi. Genç kadına bakıyor, arzusunu körüklüyordu. Shannon'ı bekliyordu. Shannon ise kendisini daha da güçlü hissediyordu. Tereddütü bir kenara bıraktı. Torin, genç kadın erkekliğini du-

dakları arasına aldığında İskoçça bir küfür savurdu. Arzuladığı kadın onu ilk defa tadarken, o da elleriyle kadının saçlarını kavradı.

Shannon bu yeni keşfini bir hayli keyif verici bulmuştu. Bütün duyuları Torin'in kokusuyla dolarken, ağzı adamın ipeksi tenini okşuyordu. Diliyle erkekliğinin başını yalarken, adamın derin bir iç çektiğini duydu. Göğsünden erkekse sesler yükseliyor, aldığı zevki apaçık ifade ediyordu. Shannon dudaklarını biraz daha araladı ve adamın erkekliğini biraz daha derinlere aldı. Zevkten iyice sertleşen organının başında bir damla daha zevk sıvısı belirdi ve Shannon bu tuzlu sıvıyı tek seferde yaladı. Torin kalçalarını hareket ettiriyor, erkekliğini Shannon'ın yüzüne doğru itiyordu. Daha da derinlere itince Shannon sakinliğini korumayı ve boğazına dayanan bu güçlü baskıyı kabullenmeyi başardı.

Torin adeta gürlledi.

Bu ses Shannon'a bir övgü gibi geldi. Karşılığında diliyle adama biraz daha zevk vermeye çalıştı. Erkekliğinin başını bir kez daha yalayıp, dilini aşağı doğru kaydırды. Torin'in kalçaları kısa ve hızlı hareketlerle kızın yüzüne doğru gidip geliyor, elleri ise genç kadını saçlarından kavrayarak başını sabit tutmasını sağlıyordu. Erkekliğinin başındaki yarıktan biraz daha zevk sıvısı boşalınca Shannon vakit kaybetmeden tadına baktı. Eliyle adamın erkekliğini okşayıp aşağıda duran keselerini avuçladı.

“Bu kadar yeter kadını. Yoksa ağzına boşalacağım.”

Organını kızın ağzından çıkardı ama elleriyle Shannon'ın başını tutmaya ve hareketlerini kısıtlamaya devam etti. Bu durum genç kadını hayal kırıklığına uğrattı.

“Bazı erkeklerin bundan hoşlandığını duymuştum.”

Torin öne doğru eğildi ve genç kadını belinden kavrayarak doğrulttu. Şimdi ikisi de yatakta dizüstü oturuyordu. Torin, kadını kendine doğru çekti.

“Bazı kadınlar da âşıklarının diliyle zevkin doruğuna çıkmaktan hoşlanır. Sen de onlardan mısın acaba? Dene-meye ne dersin?”

“Ne?” Shannon şok olmuştu ve sesi fısıltı halinde çıkı-yordu. Kadınlığının kıvrımları arasında kalan tomurcuğu zoruklamaya başladı. Bir keresinde böyle şeylerin olduğunu duymuş ama doğru olduğuna inanmamıştı.

Torin güldü ve Shannon’ı dizlerinden çekerek kolayca sırt üstü yatırdı. Kızın üzerine doğru eğildi ve kadınsı hatla-rını dikkatle inceledi. Ay ışığı adamın karnına vuruyor, kas-larının keskin hatlarını iyice belirginleştiriyordu.

“Benim erkekliğimi o tatlı dudaklarının arasına almayı biliyorsan, erkeklerin bu nezaketi karşılıksız bırakmadığını da öğrenmişsindir.”

“Duydum ama inanmadım.”

Torin güldü ama bu gülüş alaycı değildi. Aksine niyetini açıkça ele veren hınzır bir gülüştü. Bedenini bir çarşaf gibi Shannon’a doladı ve elleriyle kızın göğüslerini kavradı. Parmakları göğüs uçlarını okşarken, dudakları da kızın dudak-larına yaklaştı.

“Seni inandırmaktan büyük mutluluk duyacağım.”

“Torin...”

Torin kızın dudaklarına yapıştı ve itiraz etmesine fırsat vermedi. Bu hiç de nazik bir öpüş değildi. Kızı öylesine büyük bir açlıkla öpüyordu ki Shannon’ın nefesi kesildi. Er-kekliği sert ve dimdik bir halde kızın kalçasına sürtüyordu.

Her bir sürtünme, Shannon'ın bir an evvel birleşme arzusuyla yanmasına neden oluyordu. Adamı içinde hissetmeyi o kadar istiyordu ki elleriyle kalçalarını kavrayıp kadınlığa doğru çekti.

“Daha değil tatlım. Önümüzde uzun bir gece ve birbirimizi tadacak uzun saatler var.”

Kızın üzerinden kayarak dizüstü oturdu. Sonra Shannon'ın bacaklarını aralayarak, kendi kalçalarının yanına koydu. Shannon o kadar tahrik olmuştu ki nefes almakta güçlük çekiyordu.

Önce parmaklarıyla kadınlığının dış hatlarını okşadı. Her bir hareket Shannon'ı daha da heyecanlandırıyordu. Sonra parmaklarıyla asıl girmek istediği o zevk kanalını araladı. Shannon yerinde duramıyor, adeta kıvranıyordu. Bu hareketleri Torin'in bir kez daha gülmesine neden oldu.

“İnanılmaz, değil mi? Böylesi hafif dokunuşlar bile bedene dayanılmaz bir haz veriyor.”

Parmakları kadınlığının kıvrımlarını okşadı. Shannon titriyor, adamın dokunuşuna doğru hareket ediyor ve bir yandan da yaşadığı duygu yoğunluğu yüzünden aklını kaçırmaktan korkuyordu.

“Torin...”

“Şişşş... tatlım. Dudaklarını erkekliğimde hissetmek o kadar güzeldi ki... Ancak bencil bir adam âşığına aynı nezaketi göstermeden yoluna devam eder.”

Shannon adamın sesindeki kararlılık karşısında gözlerini fal taşı gibi açtı. Adamın parmakları tomurcuğunu okşayıp kıvrımlarının arasında gezdikçe biraz daha tahrik oldu ve kadınlığı zevk sıvısıyla doldu.

“Mantığın ikna olmasa da bedeninin benimle aynı fikirde.” Oda karanlıktı ama Torin’in gözlerindeki ışıltıyı görmemek imkânsızdı. “Sana bu zevki tattırmaktan büyük mutluluk duyacağım güzel Shannon.”

Öne doğru eğildi ve Shannon adamın nefesini kıvrımları arasında hissetti. Bir kez daha titremeye başladı ama bu kez daha şiddetliydi. Torin dudaklarını aralayıp kadınlığına bir öpücük kondurduğu anda çarşafı sıkıca kavradı.

“Torin yapamazsın. Olmaz.”

“Ah, öyle bir yaparım ki kadını! Bu küçük inci senin zevk kaynağı. Akıllı bir adamın bu güzelliği nasıl okşayacağını öğrenmesi gerekir.”

Shannon birden kaşlarını çattı. “Demek bu konuda çok tecrübelisin. Çok mu alıştırmayı yaptın?”

“Hayır. Sandığın kadar çok kadınla birlikte olmadım Shannon.” Adamın bakışları sertleşti. “Birkaç kadınla birlikte oldum ama bildiğim kadarıyla hiçbirinden gayri meşru bir çocuğum olmadı. Çünkü ilişkilerimi sadece onlarla sınırlı tuttum ve önüme gelenle yatmayı reddettim.”

Bu pek alışılmış bir durum değildi. Shannon, ondan böyle bir istikrarlılık beklemiyordu. “Ama artık klan liderisin...”

“Evet. Bu yüzden tohumlarımı nereye serptiğime daha çok dikkat etmeliyim. Connor evlilik dışı bir ilişkiden doğdu ve bu yüzden hayatı zorluklar içinde geçti.”

Shannon hemen yana kaydı ve bu hareketi Torin’in hayal kırıklığıyla homurdanmasına neden oldu. Yine de kadının kendisinden uzaklaşmasına müsaade etmek zorunda kaldı.

“Öyleyse senin de evlilik dışı bir çocuğun olmaması için çok dikkatli davranmalıyım.”

“Kendimi tatmin ettikten ve bacaklarının arasındaki ıslaklığı bitirdikten sonra sana sırtımı döneceğimi düşünüyordun san, yanılıyorsun.”

Torin hemen aralarındaki mesafeyi kapattı ve genç kadının saçlarını, yüzünü okşayarak öpmeye başladı. Ellerini sırtından aşağı kaydırarak kalçalarını kavradı ve onu kolayca havaya kaldırdı. Kendi sırtını yatağın başına dayadı ve Shannon’ı kucağına oturttu.

“Ne yapıyorsun Torin McLeren?”

“Manzarayı daha iyi görmeye çalışıyorum.” Shannon kalçalarını iyice açtı ve dizlerini Torin’in kalçalarına yasladı. Adamın dimdik duran erkekliği Shannon’ı tahrik ediyordu.

“Ben seni altıma aldım kadını. Şimdi senin de arzularına kapılıp benim üstüme çıkacak cesaretin var mı görelim bakalım!”

“Üstüne çıkmak mı?”

“Evet.” Torin’in sesi boğuk boğuktu. Kızın kalçalarını kavradı ve biraz havaya kaldırdı. Organı dimdik bir halde kızın girişine bakıyordu. Shannon, Torin’in ne demek istediğini anlamış ve gözünde canlandırırken daha da heyecanlanmıştı. Aralarındaki eşitliği korumak için de böyle bir heyecana kapılmış, adamın erkekliğini dudakları arasına almıştı.

Torin kızı yavaşça kucağına doğru çekince, erkekliğinin başı ıslak kıvrımları arasından kadınlığına girdi. Shannon hafifçe inledi. Adamı iyice içine alınca tüm bedeni hazla kaplandı. Üstelik bu kez ilk seferde olduğu kadar acı duymamıştı.

“İçinden geçenleri göster bana Shannon. Üstümdesin ve ben şu anda tamamen senin ellerindeyim.”

“Pekâlâ.”

Sesinden ne kadar kararlı olduğu anlaşılıyordu. Yüksek sesle cevap vermiş, sesi odada yankılanmıştı. Bu durum Torin’in umrunda değildi. Kızın kalçalarını kavradı ve onu yukarı çekmeye çalıştı ama Shannon dizleri üzerinde havaya kalkarak Torin’i şaşırttı. Adamın erkekliği tamamen açığa çıkmış, yalnız başı Shannon’ın kıvrımları arasında gömülü kalmıştı. Sonra yeniden oturdu ve tek seferde adamı bütünüyle içine aldı. Torin’in yüzü gerildi ve aldığı hazzı gözle görülür hale getirdi. Shannon bir kez daha yükseldi. Adamın yüzündeki değişimi izledikçe kendine olan güveni artırıyordu. Torin’i arzuluyordu ve üstte olduğu için kendini aşığıyla eşit olarak görüyor, bu durum aldığı zevki kat be kat arttırıyordu. Artık ikisi karşı karşıyaydı ve kimin kimden üstün olduğunun bir önemi yoktu. İki yarım bir bütün haline gelmiş, birliktelikleri onları daha da güçlendirmişti.

Şu anda hakimiyet Shannon’daydı ve birlikteliklerinin hızını o kontrol ediyordu. Her iniş, ona biraz daha zevk veriyordu. Torin de hareketsiz kamıyor, Shannon onu içine aldıkça o da kalçalarını havaya kaldırıyor. Nefes alıp verişleri hızlanmış, inlemeleri odayı sarmıştı. Shannon’ı asıl büyüleyen Torin’in yüzündeki ifadeydi.

Genç kadını keyifle izliyordu. Shannon’ın içgüdülerine kapılıp sergilediği bu şehvet dolu hareketler onu büyülüyordu. Bakışlarını genç kadının vücudunda gezdirdi. Yüzünden yavaşça inip göğüslerine baktı. Her hareketinde aşağı yukarı zıplıyorlardı. Bir süre sonra daha da aşağı bakarak erkekliğinin Shannon’ın içinde bir görünüp bir kaybolmasını izledi.

“Yüce Tanrım! Şu anda ölsem, dünyanın en mutlu adamı olarak ölürdüm!”

Elini birleştikleri yere götürdü ve bir parmağıyla Shannon'ın tomurcuğunu okşadı. Bu hareketi Shannon'ın bacaklarının titremesine ve ritmini şaşırmasına neden oldu. Torin kendini tutamayıp güldü ama Shannon dudaklarını ısırp adamın üstünde gidip gelmeye devam etti. İki de birbirine meydan okurcasına gözlerinin içine bakıyordu.

İki de zevk için savaşıyordu. Torin parmaklarıyla onu okşamaya devam ediyor, Shannon da hızını arttırıyordu. Torin'in organı daha da büyümüş gibi ydi. Çene kasları iyice gerildi. Yine de gözlerini birbirlerinden ayırmıyor, hangisinin pes edip ilk orgazm zevkini tadacağını merak ediyorlardı. Shannon derinden gelen bir sesle inledi ve adamın parmaklarının verdiği zevke kapıldı. Erkekliğinin sertliği ve parmaklarının mahareti içindeki zevk patlamasının daha da yaklaşmasına neden oldu. Yine de pes etmeye niyeti yoktu. Adamın bacaklarını kendi kalçaları arasında daha sıkı kavradı ve hareketlerini hızlandırdı. Torin'in burun delikleri iyice açılıp kapanıyor; dudakları birbirini kemiriyordu.

“İçgüdülerini kullanmayı biliyorsun Shannon.”

Torin, Shannon'ın merhametine kalmış aciz bir adam gibi görünse de gerçekte öyle olmadığını her iki de biliyordu. Birden kollarını kıza doladı ve hızlı hareketlerle altına aldı. Erkekliğini kızın içine gömüp, saçlarını tuttu. Sonra ellerini aşağı kaydırarak kızın yüzünü kavradı.

“O kadar iyi kullanıyorsun ki dayanacak gücüm kalmadı.”

Yatak sarsılıyordu. Torin hızla kızın içine girip çıkıyor, kalçaları kızın bacak aralarına çarpıyordu. Shannon  ığlık atıyor, zevkten inliyor ve bu sesleri bastırmayı aklının ucundan bile geçirmiyordu. Aldığı haz o kadar büyüktü ki

ğinde tutmasına imkân yoktu. Tek yapabildiği bacaklarını Torin'in beline dolayıp iyice sıkmak oldu. Bu birliktelik ilkinden daha derinlere ulaşmış ve daha büyük bir zevk vermişti. Karnında hissettiği o tuhaf hareketlenme, adamın her hamlesinde biraz daha aşağılara kaydı. Torin gerildi ve bedeni kesik kesik hareketlerle neredeyse sabitlendi. Shannon o anda adamın sıcak bir sıvı halinde akan tohumlarını hissetti. İşte bu his, kendi içinde dayanılmaz bir fırtına kopmasına ve rahminden kopan zevk sıvısının adamın tohumlarına karışmasına yol açtı. Artık düşünme yeteneğini yitirmişti. Âşığı tüm bedeniyle üzerine uzanınca, o da zihnini kapattı.

Bir süre sonra gözlerini açtı ama aradan ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu.

Gecenin serinliğine rağmen ter içindeydi. Kaslarını kıpırdatamayacak kadar bitkindi. Şu anda yatıyor olması büyük bir şanstı, yoksa olduğu yere yığılıp kalabilirdi. Gözlerini kapattı ve kalp atışlarının yavaşlamasını bekledi.

Karanlık odada Torin'in nefeslerini bir fısıltı gibi duyabiliyordu. Kendi kalp atışları yavaşladıkça, adamın göğsünden yükselen her sesi daha net duyuyordu. Birden ürperdi. Pencereilerin pervazları açıktı. Camdan giren rüzgâr, çıplak tenini okşuyordu. Ayrıca içeri süzülen ay ışığı, âşığının omzunu ve bacağını aydınlatıyordu. Torin'i ilk kez camdan izlediği o geceyi düşününce derin bir iç çekti.

Torin ise tek dirseği üzerinde doğruldu.

“Buraya gel Shannon!”

Kadının cevabını beklemeden elini beline dolayıp onu kendine doğru çekti. Shannon adamın tenini teninde hissedince neşeli bir ses çıkardı. Torin'in bedeni sıcaktı ve

Shannon'a sıkıca sarılarak genç kadının sırtını kendi göğsüne bastırdı.

“Hayır.”

Torin hayal kırıklığıyla homurdandı ve kolunu daha sıkı sardı. Bir kolu kızın belini sararken, altta kalan diğer kolunu uzattı ve parmaklarıyla meme ucunu okşamaya başladı.

“Kendi odamda uyuyacağım.”

Bu kez bacaklarını da kıza doladı ve onu kendine hapsetti.

“Torin...”

“Adımı söylemene bayılıyorum!” Göğsünü avuçlayan elini aşağı kaydırarak ve karnını okşadıktan sonra kadınlığının kıvrımlarına dokundu.

“Torin, dur!”

Parmaklarını Shannon'ın zevk tepeceğini çevreleyen ipeksi tüylerin arasından çekmedi ama daha derinlere inmekten vazgeçti. Shannon adamın homurdandığını duydu.

“Dokunuşlarımdan hoşlanmadığını söyleme.”

Shannon kıvrandı ama adamdan uzaklaşamadı. “Kendi yatağымda yatmak istiyorum.”

“O senin yatağın değil ki. Benim sahip olduğum yataklardan biri. Bununla arasında ne fark var?”

Shannon dirseğini geri iterek adama vurmaya çalıştı ama tek başarabildiği Torin'i güldürmek oldu.

“Farkı şu ki, ben yalnız uyumak istiyorum!”

“Hımmm...” Torin, kızın boynuna öpücükler kondurmaya başladı. Shannon ütredi ve kalçalarını iterek adamın varı sertleşmiş erkekliğine bastırdı. Bunlar bedeninin, man-

uğına karşı koyup tamamen içgüdüsel olarak verdiği tepkilerdi.

“Bırak beni Torin.”

“Olmaz.”

Shannon kıpırdandı ve ondan kurtulmaya çalıştı ama bu hareketleri adamın inlemesine yol açtı.

“Âşıklar sevişmekten başka zevkler de tadar Shannon.”

Shannon cevap vermedi. Çünkü adamın sesindeki yumuşaklık onu adeta büyüledi. Sesi de vücudu kadar sıcak olunca karşı konulmaz oluyordu. Torin parmaklarını kızın karnına dek indirdi. Sonra yavaş hareketlerle yeniden yukarı çıktı ve göğsünü okşamaya devam etti.

“Âşıklar yan yana uzanıp, bedenlerini ısıtmayı sever.” Kızın göğsünü biraz daha sıkı kavrayınca, Shannon’m bedeni-ne yeni bir zevk dalgası daha yayıldı. “Soğuk gecelerde yalnız uyuyacağımız günler de olacak elbette ama bu tecrübeyi bu kadar erken yaşama isteği neden?”

Sesi boğuk boğuk çıkıyor, Shannon’ı boyun eğmeye zorluyordu. Genç kadının itiraz edecek gücü kalmamış, etrafına ördüğü duvar sele kapılmışçasına yıkılmıştı. Birden Torin’in güldüğünü duydu.

“Benimle alay etmemelisin.” Sesi, istediğı kadar kırıgın ve alingan çıkmadı. Duyguları çok hassas bir dönemden geçiyor, kontrol altına almak güçleşiyordu. Tek istediğı Torin’in kollarında uykuya dalmak, onun güçlü kollarında huzur bulmaktı. Kendi yatağında ne kadar yalnız olduğunu daha önce hiç fark etmemişti. Sevdigi adam yanında olunca arasındaki fark gün ışığı gibi ortaya çıkmıştı.

“Seninle birlikte vakit geçirmekten, bedenine sahip ol-

mak kadar zevk aldığımı görmüyor musun Shannon? Az önce paylaştığımız o tutkulu dakikalardan sonra soğuk ve yalnız yatağına dönmene müsaade etsem, kabalık etmiş olmaz mıyım?”

“Belki de aramızdaki tutkunun yanlış olduğunu kabul etmeliyiz.”

Torin’in parmakları bir kez daha genç kadının meme uçlarını okşadı. Bu pembe tepecikler o kadar hassaslaşmıştı ki, Torin’in çekişleri derin bir zevk uyandırıyordu.

Shannon göğsünden kadınlığına uzanan bu zevk karşısında hafifçe inledi.

“Ben bu tutkunun yanlış olduğunu düşünmüyorum.”

Shannon’ın bedeni de Torin’le aynı fikirdeydi. Göğüs uçları dimdik olmuştu. Ayrıca adamın erkekliği de yeniden sertleşmeye başlamıştı ve genç kadının arkasına temas ediyordu.

“Neden bu kadar endişelisin Shannon? Benim kanımdan ve soyumdan bu kadar çok mu nefret ediyorsun?”

“Hayır.” Genç kadın o kadar hızlı cevap verdi ki telaşla geri ittiği başı Torin’in çenesine çarptı. Torin gürlemeye benzer bir ses çıkartarak Shannon’a daha da sıkı sarıldı.

“O halde nedenini açıkla.” Nefesi genç kadının saçlarını okşuyordu. Shannon adamın saçlarını kokladığının farkındaydı. Bu hareket onu iyice çaresiz bıraktı. Torin’in kollarında olmak çok güzeldi ama bunun bir bedeli olacağını biliyordu.

Aşağı kattaki odası buz gibi olmalıydı. Soğukluk sadece gecenin serinliğinden kaynaklanmıyordu. Asıl zor olan yalnızlığa katlanabilmektir. Oysa sevdiği adamın sıcaklığı yanı

başındaydı. Korkularına rağmen onun bu nazik tavırlarına yüz çeviremezdi. Her şey ortadaydı. Torin, mecbur olmamasına rağmen onu kollarına almış ve kendine çekmişti. Erkeklerin kadınlardan istediği her ihtiyacı karşılamış olmasına rağmen genç kadının yatağında uyumasını dilemişti. Erkekliği sertleşmiş halde kalçalarına dayanmış olsa da veniden birlikte olmaları için hiçbir zorlama içine girmemişti. Aksine derin derin nefes alarak kızın saçlarını kokluyordu.

“Endişelerini unutmayacağım Shannon ama bana güvenmeni bekleyeceğim. Kendi isteğinle bana anlatmanı sabırla bekleyeceğim.”

Bu sözler Shannon’ın gözlerinde yaşlar birikmesine neden oldu. Torin’in âşığı olmanın bu duyguları da beraberinde getireceğini hiç düşünmemişti. O an duygularının içinde kaybolup gitmek istedi.

Hayatın güçlükleriyle uğraşma işini ertesi güne bıraktı.

DOKUZ

Shannon Torin'in yatağında uyandı ama yalnızdı. Bir an evvel kalkmak istedi ama üzerindeki örtü çok ağırdı. Üstelik yanlarına sıkıştırılmıştı. Bir annenin çocuğunu kundaklaması gibi sarılmıştı. Örtüyü üzerinden kaldırmakta zorlandı.

Torin bir hayalet kadar sessiz hareket etmiş olmalıydı. Aksi halde Shannon'ın da onunla birlikte uyanması ve yataktan kalkması gerekirdi. Shannon ayağa kalkarken mırıldandı. Yatak çok büyüktü ve dört köşesindeki dikmeler görüntüsüne heybet katıyordu. Her bir dikmenin ayağı, tıpkı bir aslan pençesi gibi işlenmişti. İşçiliği göz alıcıydı. Babasının bile bu kadar ihtişamlı eşyaları yoktu.

Pencereler açıldı ve sabah rüzgarı tenini okşadı. İç elbisesi, sandalyenin üzerindeydi. Çıplaklığını örtmek için telaşla giysiye uzandı. Fakat aklından ve kalbinden geçen diğer tutku izlerini, sıradan bir bez parçasıyla örtmek mümkün değildi.

Yine de suçluluk duygusunu, Torin'in odasından ayrıldıktan sonra ilgilenmek üzere bir kenara itti.

Odanın kapısından dışarı baktı ve merdivenlerin boş olduğunu gördü. Çıplak ayaklarıyla ses çıkarmadan ilerliyor,

hızla kendi odasına gitmeye çalışıyordu. Odasına geçince ilk işi tarağını alıp saçını şekillendirmek oldu. Banyo yapmak istiyordu ama dün gece Torin'in yatağına girdiği anlaşılmasın diye bu isteğinden vazgeçmek zorunda kaldı.

Elleri titriyordu ve gözlerine yaşlar dolmuştu. Etraftan ne kadar gizlenirse gizlensin kendini kandıramıyordu. Torin'e sırt çevirecek, onu görmezden gelecek gücü yoktu. Adam ona dokunduğu an, tüm mantıklı kararları aklından uçup gidiyordu.

Saçını düzelttikten sonra giyinmeye başladı. Dün gece yaşananlar aklından çıkmıyordu. Gün yeni yeni ağarıyordu ve Shannon yeni günle birlikte yeni bir düşünce şekli geliştirdi. Madem bu adama karşı koyamıyordu, o zaman endişelerini dindirecek çözümler bulmalıydı.

"İşte buradasın." Baeth biraz telaşlı görünüyordu. Bu oldukça ilginçti. Çünkü düzen işlerinin başında olan bu tecrübeli kadın, her zaman kendinden emin görünürdü.

"Lordumuz seni bekliyor."

"Neden?"

Baeth, lordunun emirlerini sorgulayan genç kadına gözlerini kısarak baktı. Kimse bu emirleri sorgulamazdı. "Ben sadece işlerden sorumluyum. Lordumuzun annesi değilim! Hadi gel ve çabuk ol."

Torin merdivenlerin başında bekliyordu. Hizmetçilerinden birkaçı da hemen yanıbaşındaydı. Shannon'ı görür görmez gülümsedi ve elini kıza doğru uzattı.

"Kasabada kutlamalar devam ediyor. Bahar varlığını hissettirip bizi iş yüküne boğmadan evvel gidip müziğin ve eğlencenin tadını çıkaralım."

Shannon ne böyle bir davet bekliyor ne de Torin'in bütün bir günü onunla geçireceğini umuyordu.

“Bunu yapmak zorunda değilsin.”

“Ama yapmak istiyorum kadını. Umarım bana bir şans verirsin. Böylece benimle birlikte vakit geçirmekten memnun olup olamayacağına karar verebilirsin.” Torin atını hazırladı ve Shannon'ı kolundan çektiği gibi atın üzerine oturttu.

“Ayrıca güzelim, bana sarılmandan çok hoşlanıyorum. Gece olmadan belimi kavramanın tek yolu da bu sanırım.”

Shannon başını adamın omzuna yasladı ve gülümsedi. İçinde bulundukları durum onu büyülüyordu. Peşlerinde adamlarla birlikte yola koyuldular. Köprüden geçerken yükselen sesler ve at nallarının tıktırtısı ilk kez neşeli bir melodi gibi geldi. Shannon, Torin'e daha sıkı sarıldı ve adamın kalp atışlarını hissetti. İkisi bir bütünmüşçesine hareket ediyor, atın adımlarına ayak uyduruyorlardı. Uzakta görünen şenlik direği sabah serinliğinde dimdik ayakta duruyordu. Direk baştan aşağı renkli kurdelalarla süslenmişti. Birden dün buraya gelmediği ve eğlenceyi kaçırdığı için pişmanlık duydu.

Torin haklıydı. Direğin çevresinde hâlâ bir şenlik havası vardı. Müzik ve kahkaha seslerini duyabiliyordu. Burnuna et kokuları geldi. Torin meydana yaklaştıkça sevinç nalleri yükseldi. Halk kollarını havaya kaldırmış, liderlerini selamlıyordu.

Torin atını durdurdu ve boynunu okşadı. Hayvan, sahibinin ne istediğini anlamıştı. Başını yere doğru uzattı. Torin hemen attan indi ve gülerek Shannon'a baktı. Uzanıp kızı belinden kavradı ve attan indirdi.

“Bira gayet güzel efendim!”

Burada müzik daha canlı ve neşeliydi. Gayda çalan gençler, neşeli bir ritim tutturmıştu ve davulcular da o ritme eşlik ediyordu. Bahar direğinin etrafında genci yaşlısı pek çok insan dans ediyor, müziğin keyfini çıkarıyordu. Kızların saçları hâlâ açıktı ve bahar çiçekleriyle süslenmişti. Erkek çocukları bile çiçeklerden taç yapmış, baharı selamlamasına başlarına takmıştı. Kızlar coşkuyla dans ettikçe etekleri havaya kalkıyor, partnerleri de onları daha çok ve daha hızlı dans etmeye teşvik ediyordu.

“Al bakalım Shannon. Bira içmeden baharın geldiğini anlayamazsın.” Torin’i yatak odasının dışında ilk kez bu kadar rahat görüyordu.

“Viski!”

Torin’in yanındaki adamlar, biradan daha sert bir içki içmek niyetindeydi. Torin kaşını kaldırıp adamlara baktıktan sonra onlara doğru bir bozukluk fırlattı.

“Beni bu güzel bayanla yalnız bırakacaksanız para da viski de sizin olsun!”

Adamları kahkahalar atarak viski servisi yapılan çadıra yöneldiler. Çadırın önünde kurulan masa ve sandalyelere oturdular. Güzel bir kız adamlara içki servisi yapıyordu. Adamların da yüzü gülüyordu. Genç kız yalnızca viski getirmiyor, her seferinde arsızca onlara göz kırpıyordu.

“Böylece huzur içinde bir saat geçirebiliriz.” Torin omuzlarını sağa sola oynatarak gevşetmeye çalıştı.

“Viski kupalarını devirdikçe daha sinirli olmayacaklar mı?”

Torin kahkahalarla güldü. “McLerenleri anlamışa benziyorsun Shannon McBoyd.”

Shannon'ın soyadını duyan iki kadın hemen dönüp onlara doğru baktı. Torin kadınlara ters ters bakınca ikisi de işlerine geri döndü.

“Onları terslemek zorunda değilsin.” Shannon kısık sesle konuşuyordu. “Bu tür tepkiler görmeyi umuyordum zaten.”

“Seninle aynı fikirde değilim.”

“Bence tam olarak aynı fikirdesin.” Shannon dudaklarını büzdü. Sesini yükseltmişti ama görünüşe göre bu tutumu Torin'in hoşuna gitmişti. Kızın elinden tuttuğu gibi onu ev yapımı yiyeceklerin ve viskilerin satışının yapıldığı çadırların önünden yürüttü. İnsanlar liderlerini selamlıyor; ya şapka çıkarıyor ya da yavaş başlarını önlerine eğiyorlardı.

Herkes meraklı gözlerle Shannon'ı incelerken Torin genç kadını sıkıca kendine doğru çekiyor, Shannon da bu durumdan büyük keyif alıyordu. Torin, herkese genç kadının onun koruması altında olduğunu gösteriyordu ve bu yüzden de büyük bir riske giriyordu. Klan savaşları nesillerden beri bilinen bir gerçektir. Yine de Torin düşman klan liderinin kızını elinden tutmuş meydana rahatça dolaştırıyordu.

Torin, yapmaya alışık olduğu üzere, engellenen her şeye açıkça saldırıyordu.

“İskoçya'da bir adam kendisiyle bira içmek istedi diye sinirlenen tek kadın sen olmalısın Shannon.” Torin bir banka oturdu ve yanındaki boşluğa hafifçe dokunarak Shannon'ı da oturmaya davet etti. “Hadi Shannon! Bakalım yanışında oturmaya cesaretin var mı?”

Genç kadın hiç düşünmeden yanına oturdu. Torin kahkahalarla gülünce etraflarındaki insanlar dönüp onlara baktı. Shannon da kendini tutamayıp güldü. Çünkü gerçekten eğlenceli dakikalar yaşıyordu.

“İstedğin kadar gül; ama bilmelisin ki, bir klan liderinin kızı olmak bazı sorumlulukları da beraberinde getirir. Benim erkeklerle bira içmeme müsaade edilmezdi. Emin ol kız kardeşlerin olsaydı, onlar da gelecekte klan çıkarları için yapmak zorunda kalacakları evliliklerden ötürü bu tür davranışlara özen gösterirdi.”

Torin başıyla bu sözleri onayladığını gösterse de gözlerinde acıma dolu bir bakış belirdi. “Haklısın, klan liderinin ailesine pek çok sorumluluk düşüyor. Buna şüphe yok. Seninle sandığından fazla ortak yanımız var Shannon.”

Belki gerçekten ortak yanları çoktu... Shannon adama hak veriyordu ama bunu dile getirmekten kaçındı. Hatta bakışlarını kaçırdı. Çünkü Torin’in aklından geçenleri okuduğuna dair bir hisse kapıldı.

Masanın üzerine bir çift zar kondu ve Shannon hemen zarları eline aldı.

“Sonunda senden iyi olduğum bir konuda güzel bir fırsat yakaladım.” Shannon bu sözleri gururla söyledi.

Adamlar birer sandalye kapıp masalarını sarınca genç kadın daha da neşelendi. Elma yanaklı bir kız masaya iki kupa bira getirdi. İzleyiciler heyecanla ellerini ovuşturuyordu. Shannon dudaklarını ısırdı. Zarlar elinde donup kalmıştı. Herkesin elinde gümüş paralar vardı ve iddiaya giriyorlardı. Onunsa bahse katılacak hiçbir şeyi yoktu.

“Hadi bakalım, zar atmaktan anlıyor musun görelim!”

Torin masaya birkaç gümüş fırlatınca adamları güldü.

Paralar Shannon’a ait değildi ama herkes onun oyunu başlatmasını bekliyordu. Boğazında oluşan düğümü bastırıp zarı yuvarladı. Kazanırsa para Torin’in olacaktı.

Oyun heyecanlı başladı. Kadınlar kimin kazandığını görmek için eğildi. Herkes tuttuğu tarafı tezahüratlara boğuyordu. Fakat zar, herkesi zorladı. Her seferinde kazanan bir başkası oluyordu. Para masada elden ele geziyordu. Kimse birbirine üstünlük kuramadı. Herkes bu durumdan büyük keyif almıştı. Shannon birasını bitirdiğini ve yerine yenisinin servis edildiğini fark etmedi.

“Bu kadar yeter genç kadın! Seni yeterince paylaştım ve artık bencil yanıma teslim oluyorum.” Torin uzanıp masaya bıraktığı parayı aldı. Sonra da Shannon’a elini uzattı.

Genç kadın hiç düşünmeden adamın elini tuttu. Birden birbirlerini memnun etmeye çalışan iki sıradan insan oluvermişlerdi. Torin onu dans edenlerin yanına doğru çekti.

“Hiç bahar şenliklerinde dans ettiğin oldu mu güzelim?”

Shannon’ın cevabını beklemeden onu bahar direğinin etrafında gülüşen insanların içine çekti.

“Daha önce şenliklere gittiğimi nereden biliyorsun?”

Torin Shannon’ın koluna girdi ve davulların ritmine ayak uydurdu. Birden koluna girilip yönlerini değiştirilince genç kadını tatlı bir heyecan sardı. Çünkü bu değişim esnasında etekleri uçmuş ve dizlerine kadar açılmıştı.

“Duydum.”

Genç kadın sohbetin akışını takip edemiyordu. Çünkü Torin onu kalçalarından tutup havaya kaldırmıştı. Erkekler partnerlerini havaya kaldırınca izleyiciler neşeyle haykırıyordu. Dans sona erdiğinde ikisi de birbirine sıkıca sarıldı. Sonra Torin daire çizerek dans edenlerin arasına karıştı ve Shannon’ı sevinçten çığlık atana dek etrafında döndürmeye devam etti.

“Bu kadar yeter Torin! Yalvarıyorum.”

Adam durdu ama Shannon’ın etekleri bu ani duruşa hazır değildi. Elbisesinin etekleri Torin’in bacaklarına dolanmıştı. Adamın kiltinden sarkan uzun kumaşlar ise Shannon’ın bacaklarına değiyordu. Bir süre nefes nefese birbirlerine sarılı kaldılar.

“Yalvarmana gerek yok kadının. Seni seve seve alışverişe götürürüm.”

Shannon’ı çoktan kumaşların satıldığı fuar alanına çekiştirmeye başlamıştı. Renkler gün ışığında mücevher gibi parlıyordu. Kışlık kalın kumaşlar vardı. İç elbiseler için yumuşacık pamuklular ve nadir rastlanan metal düğmeler gördü Shannon. Ayrıca dikiş dikmek için iğne ve daha pek çok araç gereç vardı. Shannon için bahar bayramlarının en heyecanlı kısmı bu tür ihtiyaçlarını karşılıyor olmasıydı. Kendisine yeni bir elbise alması ise sonbaharı buluyordu.

Peki bu sonbaharı görebilecek miydi? İşte bu sorunun cevabını bilmiyordu.

Bu korkunç düşünce etrafını saran neşeli havayı hızla dağıttı.

“Baeth babanın seni neredeyse yok denecek kadar az eşyayla gönderdiğini söyledi. Beğendiğin bir şeyler var mı?”

Elbette vardı. Yakınlarındaki satıcı, iç elbise için kusursuz görünen bir top pamuklu kumaş gösterdi. Düşünmeden uzanıp kumaşa dokundu.

“Param yok ki.”

Torin uzanıp kumaşı kıza yaklaştırdı. “Zar atarken kazandın ya!”

“Ama o senin paran. Benim değil. Ayrıca ben o oyunu

eğlenmek için oynadım ve gerçekten de eğlendim. Çok teşekkür ederim.”

Torin itiraz etmek niyetindeydi ama kızın minnet dolu sözlerini duyunca dondu kaldı. Bir an için büyük bir mutluluk dalgasının esiri oldu.

“Efendim, gelin de torunumu görün!” Yaşlı bir adam eli ni havaya kaldırmış, Torin’e sesleniyordu. Saçları kırışmıştı ama adımları hâlâ sağlamdı. Yanında duran kızı birkaç adım öne çıkardı.

“Bu ihtiyar Malcolm. Klanın büyüklerindendir.”

Torin başıyla selam verdikten sonra kızı yanına çağırın bir işaret yaptı. Yaşlı adam hemen söze girdi. “Bu da kızım Amanda. Geçen yıl bahar kraliçesi seçilmişti. Şuna bakın efendim. Bu da kızımın yavrusu.”

Malcolm o kadar gururlanmıştı ki göğsü kabardı. Kızın elinde bir bebek vardı ve en fazla üç aylık görünüyordu. Gözleri ıslık ıslık. Çocuğun üzerindeki giysi işlemelerle süslüydü. Belli ki kasabadaki her kadın ayrı bir motif işleyerek katkı sağlamıştı. Bahar kraliçesinin hamile kalmasının, bir sonraki yıl için şans getireceğine inanılırdı. Bu yılın kraliçesi büyük takip altında olmalıydı. Zira etraf, karnının ne zaman çiçeceğini merak eden insanlarla doluydu.

“Bu da damadım.”

Malcolm yanında duran genç adamın sırtına öyle vurdu ki, Shannon yaşlı adamın bu denli güçlü olmasına şaşırırdı. Genç adam sırtına inen darbeden sonra birkaç adım öne çıktı ve Malcolm kahkahalara boğuldu.

“Dün bahar dansları başlamadan evlendiler.”

“Seni tebrik ederim Malcolm. Ayrıca bu manzara karşı-

sında imrendiğimi de belirtmeliyim.” Torin elini uzattı ve Malcolm da klan liderinin kollarını sıkıca kavradı.

“Bebeğimi kucağınıza alır mısınız hanımefendi? Böylece onu onurlandırmış olursunuz.”

Kız, bebeği çoktan Shannon’a uzatmıştı bile.

Shannon bebeği yavaşça kollarına aldı. Ne büyük bir keyifti. Ufaklık elini yumruk yapıp ağzına götürdü ve emmeye başladı. Etraflarına toplananlar neşeye haykırınca çocuk korktu. Yüzü kızardı ve mızlamaya başlayıp elini ağzından çekti.

“Yaptığınıza bakın. Siz gençler ne zaman susacağınızı bilmiyorsunuz.” Malcolm, kızı bebeğini geri almış susturmaya çalışırken etraflarında toplananlara söylendi. Bebek birkaç kez hıçkırdıktan sonra yumruğunu emmeye devam etti. Malcolm ise gözlerini kısarak Shannon’a baktı.

“Bebek kucağına çok yakıştı kızım.”

Shannon’ın yüzü soldu. Tam da o anda kilisenin çanları çalmaya başladı. Malcolm dahil bütün erkekler kaşlarını çattı.

“Sanırım ilgilenmeniz gereken bir mesele var efendim. Çanı duyduğuma üzüldüm.”

Çan aralıksız olarak çalmaya devam ediyordu. Torin’in adamları etrafına toplandı ve Torin derin bir iç çekti.

“Özür dilerim Shannon ama bu çan yalnızca önemli durumlarda çalınır.”

Gerçekten de üzgündü. Kızın yanağına öyle yumuşak bir şekilde dokundu ki Shannon şaşırdı.

“Tabii. Sorun değil.”

Sözler boğazına düğümlendi ve yanakları kızardı. Torin

sanki flört ediyordu. Farkında olmadan gözlerini kırptırdı, Kızın elinden tutup atlarının olduğu yöne doğru yürümeye başladı. İnsanlar onlara el sallıyordu ve Shannon bu durumdan oldukça hoşnuttu. Dönüp son kez bebeğe baktı. Hâlâ kucagında tuttuğu o ânı hatırlıyordu.

Bir bebek... Sevdığın insanla birlikte olduktan sonra böyle bir sonuç elde etmek hiç de şaşırtıcı değildi. Fakat kendi bebeğini kucagina alma olasılığı aynı sevinci vermiyordu. Birden başka bir canlıyı, babasının günahlarıyla dünyaya getirme düşüncesine kapıldı ve kendini rahatsız hissetti.

Torin, bundan daha iyisini hak ediyordu.

* * *

Yapılacak en doğru şey buydu.

Shannon diğer McLeren kadınlarını izledi ve onların erzak odasından çıkmasını bekledi. Sabah bulaşığım yıkarken her zamankinden daha yavaş hareket ediyordu. Diğer kadınlar kendisini uzun süre izledi ve sonunda onu işiyle başa bırakmaya karar verdi. Merdivenlerden yukarı çıkıp koridorda kayboldular.

Shannon elini sudan çıkarıp havluyla kuruttu. Neye ihtiyacı olduğunu biliyordu ve onu alırken diğer kadınların kendisini görmesini istemiyordu. Her kadın bu otların ne amaçla kullanıldığını biliyordu. Hatta erkeklerin bile konudan haberdar olması mümkündü.

Hamileliği önleyici yöntemler nesillerden nesillere aktarılmıştı. Kilise bu bilginin yayılmasını yasaklasa da herkes durumun farkındaydı. Babasının çatısı altında saf bir baki-

te olarak geçirdiği günlerde diğer kızların aşk gecelerini ve sonrasında uyguladıkları bu yöntemleri duymuştu.

Artık o da aşk dolu geceler yaşayan bir kadındı. Bu sabah uyandığında kasıkları ağrıyordu. Sıcak suyla yaptığı banyo, âşğının kokusunu alıp götürse de rahmine bıraktığı tohumlara dokunamamıştı. Bu tohumun filizlenmesini önlemek için bir karışım hazırlaması gerekiyordu. Çünkü bir sonraki bahara torununu gururla göstereceği bir babası olmayacaktı.

Erzak odasında her tür ot vardı. Yeşil olanlar kurutulmak üzere tavana asılmıştı. Fakat geçen baharda hazırlananlar çoktan kurumuş ve kendi içinde demetlere ayrılmıştı. Bu otlar, Donan Kulesi'nde yaşayan insanları hastalık ve ağrılardan koruyacaktı. Bazıları baharat olarak ayrılırken, bazıları çorba yapımında kullanılmak üzere keselenmişti. Fakat Shannon'ın aradığı daha kuvvetli bir şeydi. İçindekileri söküp atacak türde bir bitkiydi. Bunlar odanın en dip köşesinde muhafaza edilirdi. Böylece birilerinin kazayla onlara el sürmesi engellenmiş olurdu. Ayrıca çok da yükseğe kaldırılırlardı. Ulaşmak ancak bir tabure yardımıyla mümkündü. Çok sıkı sarılmış ve keselenmiş olmalarının nedeni ise tezgâha herhangi bir şekilde damlama ya da sızıntı yapmalarını engellemekti.

“O lanetli tohumu almak çok tehlikeli bir iştir kızım.”

Shannon hemen arkasını döndü ama etekleri olduğu yere takılı kalınca kendini ele vermiş oldu. Baeth kapının eşiğinde durmuş onu izliyordu. Bakışları bu durumdan hiç hoşlanmadığının habercisiydi.

“Onu alırsan aşırı kanaman olabilir. Daha önce bu manzarayla karşılaştım. İnan bana bu şekilde ölmek hiç kolay

değil.” Baeth odanın içine doğru ilerledi. “Bırak ne olacak. sa olsun. Bebekler, telaşla yok edilemeyecek kadar büyük bir lütuftur.”

Shannon dudaklarını ısırdı. Kararsızlık onu yiyip bitirliyordu. Baeth, Donan Kulesi’nde arkadaş diyebileceği tek insandı ama o da Torin’in tarafındaydı.

Baeth elini hafifçe salladı. “Sana bırak onu dedim. Brockton’u çağdırmamı ister misin?”

Shannon gerildi. “Bunu gerçekten yapar mısın?”

Baeth bir süre düşündü.

“Bu kadınsal bir mesele. Oğlunun öğrenmesine gerek yok. Ben sadece bir problemin önlemini alıyorum. Bence buradaki kadınlar içinde en çok senin sevinmen gerekir. Zira lordunuzu kendime bağlayacak her türlü olasılığı ortadan kaldırmak niyetindeyim.”

Baeth, başını iki yana salladı. “Hayır kızım. Yanılıyorsun.”

Hayal kırıklığı Shannon’ın sesinin sertleşmesine yol açtı. “Yanılmak mı? Asıl yanılğı böylesi karmaşık bir ortamda çocuk doğurmaktır. Ne yani gidecek bir yeri olmayan zavallı annesi mutfakta iş yaparken, çocuğum eteklerime yapışık bir halde mi yaşayacak? Daha da kötüsü babam hakkında nihai karar çıkınca annesiz bir çocuk olarak mı büyütülecek?”

“Bu lordumuzun çocuğı olacak ve inan bana kendisinin çocuk sahibi olma zamanı geldi de geçiyor bile.”

“Yanılıyorsun. Çocuğı değil, piçi olacak.”

Baeth homurdandı. “Lordumuz evli değil. Kimseye verilmiş bir sözü de yok. O yüzden bu kadar kesin konuşma. Bir

“Çıkek evlat doğurup evlilik makamına ulaşan ilk kız sen olmayacaksın.”

“Olasılıklar üzerinden hareket edemem. Hiçbir çocuk piç olarak doğmanın acısını çekmemeli.” Shannon gururunu bastırmaya çalıştı. “Lütfen Baeth. Arkanı dön. Hiçbir çocuğu kanımdan gelecek günahlarla zehirleyemem.”

Kadın yeniden homurdandı. “Dediğini yapmayacağım. O zehri bırakacak ve bu odadan uzak duracaksın. Son sözüm budur.”

“Baeth...”

“Git ve biraz düşün. Artık çocuk değilsin ve kaderinde bir bebekle lütuflandırılmak varsa buna karşı çıkmamalısın. Efendimizle birbirinize bu kadar büyük bir yakınlık duymanızın mutlaka bir sebebi vardır.”

Shannon güldü. “Sebebi, kaderin zalim olması. Beni esir alan adama karşı koyamayacak, ondan uzak duramayacak hale gelmem kaderin zalimliğinden.”

Baeth’in yüzünde bir gülümseme belirdi. “En azından dürüstsün ve lordumuzun sana zorla sahip olduğuna dair saçmalıklar uydurmuyorsun.”

Shannon gerildi. “Ben yalan söylemem.”

“Bu yüzden seni seviyorum. Şimdi saçmalama ki sana olan hislerim değişmesin.”

“Yaptığım şey saçmalık değil, buna tedbir almak denir.”

Baeth derin bir nefes aldı. Sonra elini kaldırıp, parmağını Shannon’a yöneltti.

“Bu konuşma fikrimi biraz olsun değiştirmedir. Bu otları kullanmayacaksın. Şimdi yukarı çık. Yapılacak işlerin var.”

Baeth’in ses tonu bir hayli otoriterdi. Shannon ağlayacak gibi oldu. Hemen kapıya yöneldi.

“Beni zalim biri olarak görme kızım. Lordumuzun çocuğu yok ve bu büyük bir kayıp. Sırf bu yüzden McLerenlerin geleceğe dair kaygıları var.”

“Bu demek değildir ki benden doğacak çocuklar McLerenlerin kurtuluşu olacak. Benim babam bir hain.”

Baeth’in yüzü kaskatı oldu. “Evet ama bu senin suçun değil. Beni iyi dinle kızım. Bu tohumlar senin içinde yeşerirse, oğlumu peşine takar ve bu tür saçmalıklara kalkışmanı engellerim.”

* * *

Shannon, Baeth’in merhametsiz bir kadın olduğunu düşünmeye başlamıştı. Brockton günün geri kalanı boyunca adım adım kendisini izledi. Saatler geçmek bilmiyordu ama asıl can sıkıcı olan zaman değil yalnızlıktı. Baeth, arkadaş olarak adlandırabileceği tek insandı. O yüzden aralarında yaşanan bu gerginlik canını sıkıyordu. Gün içinde yaşanan tatsızlıklar, Torin’e olan özlemini artırdı. Bu durum oldukça tuhaftı. Çünkü kadınlar ve erkekler birbirlerini teselli etmezdi. Kadınlar ve erkekler sıkıntılarını hemcinsleriyle paylaşırlardı ve bu herkes tarafından bilinen bir gerçektir.

Fakat Torin önceki gece o kadar anlayışlıydı ki... Ayrıca sabah da birlikte şenliklere gitmişlerdi.

Düşünceleri, Torin’in kendisine sıkı sıkı sarıldığı anlara kaydı. Shannon’ı okşamaktan hoşlanıyordu. Dokunuşları ise genç kadına yepyeni zevklerin kapısını açıyordu. Bir kadınla erkeğin sırf dokunuşlardan haz alacağını söyleseler inanmazdı ama Torin erkekler hakkında bildiği her şeyin aksini ispatlıyordu.

Baeth, onu bütün gün meşgul etti. Torin'in odasındaki çarşafı değiştirmeye yollandığında, her zamanki saatini kaçırmış olduğunu fark etti. Neredeyse akşam olacaktı. Shannon yine de çarşafı alıp yukarı çıktı. Zaten bütün gün bunun hayalini kurmuştu. Torin'in adamları avluda bir bir toplanıyordu. O kadar çok eğitim yapmışlardı ki saçlarındaki terler ılık ılık parlıyordu. Pek çoğu akşam yemeğinden önce banyo yapacaktı. Tıpkı lordları gibi.

Shannon merdivenlerden çıkarken arkasına baktı. Brockton ortalarda yoktu. Baeth en azından Shannon'm üst katta sahip olduğu özel hayat ayrıcalığına saygı göstermişti. İçi rahatladı. Fakat çok geçmeden boyun ağrısı kendini gösterdi. Başını sağa sola oynatıp kaslarını gevşetmeye çalıştı. Sonra derin bir nefes alıp Torin'in odasına girdi. Buraya girmek onun için bir eziyet değil, aksine büyük bir mutluluktı. Bu odada kendini o kadar rahat hissediyordu ki bağımlılık yapacak diye korkuyordu. Torin, klan lideriydi. Bir gün evlenmek zorunda kalacaktı. Eğer babası hain ilan edilirse, Shannon bu evliliğin adaylarından biri olma şansını yitirecekti.

Klan liderinin metresi olacaktı. Bu fikir çok kötü olmasa da bir türlü gururuna yediremiyordu. Pek çokları Torin'in âşığı olmanın bu hayatta elde edebileceği en iyi konum olduğunu düşünebilirdi. Çünkü sonuçta kendisi bir hainin kızıydı. Yine de bunu kabullenemiyordu Shannon.

Pencereler açıktı ve içeri giren hava odayı ferahlatıyordu. Yatağın köşelerinde bulunan direklerde perdeler asılıydı. Tek yapması gereken çarşafı düzeltmekti. İşini bitirince pencereden gelen garip bir çarpma sesi dikkatini çekti.

Başını çevirip açık pencereye baktı. Ses ısrarla devam ediyordu. Pencerelerin duvara montelendiği menteşelerin-

den, fildişi renginde bir kumaş görünüyordu. Pencereye doğru bir adım attı ve çarpma sesi çıkaran bu kumaşın, kule-
lenin dışına doğru asılı olduğunu gördü.

Çarşafı değiştirmişti. Demek ki dışarıda asılı duran
şey, havalandırmak üzere asılmış bir çarşaf değildi. Kumaş
çok ince olduğu için battaniye de olamazdı. Bir adım daha
atıp dışarı baktı.

O an dudaklarından çıkan çığlık kendisini bile şaşırttı.
Shannon'ın iç elbisesi batmakta olan güneşe karşı, kule du-
varında öylece asılı duruyordu. Üzerindeki kan lekesi, bir
utanç tablosu gibi sergileniyordu. Bir süre şaşkınlıktan kı-
pırdıyamadı. Sonra kendini toplayıp elbisenin asılı olduğu
köşeye uzandı.

Arkadan uzanan bir el ise onu bileğinden kavrayıp elbi-
seyi almasını engelledi.

“Bırak orada kalsın.” Torin sessizce içeri girmiş ve kıza
ikinci bir şaşkınlık yaşatmıştı. Shannon hâlâ elbisenin çarp-
ma sesini duyuyordu ve bu ses her seferinde bir bıçak gibi
kulaklarını delip geçiyordu.

“Bırakamam.” Genç kadın Torin'e karşı çıkmaya çalışı-
yordu. “Beni bu şekilde utandırmaya hakkın yok.”

Torin, kızın elini bırakmadı. “Shannon sen bütün saflı-
ğını bana vererek en büyük hediyeyi bahşetmiş oldun. Bu
yüzden şereflendirilmen gerekir. Baeth'e onu oraya asma-
sını söyleyen bendim.”

“Sen... Sen...” Shannon ne söyleyeceğini bilemiyordu.
Nefesi kesilmişti. “Ben senin karın değilim.”

Oysa onu koluna takıp kasabada gezdirmişti. O, artık
klan liderine aitti. En azından insanlar böyle düşünüyordu.

Torin kaşını kaldırdı. “Evlilik meselesi kolaylıkla halledilebilir kadınıam.”

Shannon’m yüzü bembeyaz oldu. Birden dondu kaldı. Artık bileğini Torin’in elinden kurtarmak için çırpınmıyordu. Torin kızın elini bıraktı ama camın önünden çekilmedi. Böylece elbiseyi oradan almasına müsaade etmeyecekti.

“Evlenmek istemez miydin Shannon? Neden böyle tepki verdin? Ben bir McLerenim diye mi?” Torin güldü ama bu sempatik bir gülüş değildi. Karanlık ve imalıydı. Tıpkı ilk karşılaşıştıkları gün takındığı tavır gibi.

Kıza doğru yürüdü. Kendinden emin bir hali vardı. “Benimle kendi isteğini yattın. Beni istediğini kabul ettiğin anda, kendini rahibin önünde evlilik yemini ederken bulabilirsin. Her şey bu kadar basit.”

“Klanın, evlendiğimiz için ikimizden de nefret edecektir.”

Kısık sesle konuşuyordu. Çünkü Torin’in, sesindeki hayal kırıklığını duymasını istemiyordu. Ne kadar karşı çıksa da gözleri yaşla doldu. İtiraf etmek istemese de Torin’le birlikte olmak için can atıyordu. Babasının günahları yüzünden öldürölmek yerine, sevdiği adamla evlenmek umuduyula yaşıyordu.

“Bu konu beni ilgilendirir. Sabah şenlik alanında kimseanın itiraz ettiğini duymadım. Zamanla alışacaklardır.”

Shannon çenesini havaya kaldırdı. “Hiç sanmıyorum. Evlilik, iki ailenin birleşmesi demektir. Çocuklarım McBoyd kanı yüzünden küçümsenecekler. Dedelerinin günahları, onların hor görölmesine neden olacak.” Sesi titriyordu ve utançtan yüzü kızardı. “Ayrıca benimle evlenmenin tek sebebi onurlu bir adam olman ve bekâretimi aldığın için ken-

dini borçlu hissetmen. Bana acımanı istemem. Acınmak, **bu** hayatta isteyeceğim en son şeydir.”

“Bu yüzden de hayatını riske atacak ve rahminde **benden** bir hayat can bulmasın diye uğraşacaksın öyle mi?” Torin’in yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu. “Göklere **and** içerim **kl** seninle evlenmek istiyorum. Evlenmek için başka hiçbir **ne-**denim olmasa bile; sırf hayatını riske attığın için seni kucağıma yatırıp pataklayabilmek adına kocan olmak istiyorum Shannon McBoyd.”

“Buna cüret edemezsin!”

Kilisedeki papazların vaazları umurunda değildi. Kili-se, erkeğe karısını dövme hakkı veriyordu. Oysa Shannon bunu kabul etmiyordu. Hiçbir erkek onu poposundan pataklayamazdı.

“Öyle bir cüret ederim ki Shannon McBoyd! Bunu çoktan öğrenmiş olman lazım. Sonuçta seni buraya, yine senin tabirinle, bir barbar olarak eli kolu bağlı halde getirmedim mi? Emin ol, sana canım ne isterse onu yaparım.”

“Kabalığının tek sebebi benim sözlerimmiş gibi davranmayı kes. Sen canının istediği gibi hareket ediyorsun Torin McLeren. Korkaklığı bırak da hareketlerimle seni kışkırttığımı söylemekten vazgeç.” Başını hafifçe yana eğdi ve ellerini beline koydu. Gözlerinde meydan okuma vardı. Ta ki Torin onu kucaklayıp ayaklarını yerden kesene dek. Kollarıyla kızı sıkıca kavrayıp hareket etmesini engellemişti. Shannon kendini birden yatakta buldu. Giysileri sıyrılmış, darmadağın halde yatıyordu. Elbisesinin kumaşını çekiştirmeye başladı. Fakat yatakta yüzüstü olduğunu ve poposunun havada kaldığını fark edince panikledi. Hemen başını kaldırdı ve elleriyle yatağa bastırarak doğrulmaya çalıştı.

Oysa geç kalmıştı. Torin elbisesinin arkasındaki bağlama noktalarını kavramış, düğümleri bir bir çözmeye başlamıştı. Etekleri dizinin üstüne çıkmıştı. Düğümleri çözmeyi başaran Torin kızın hem iç hem de dış elbisesini yukarı çekti.

Shannon öfkeden homurdanıyordu. Yine de karşı koyamamış, yatakta yalnızca çorapları ve ayakkabılarıyla kalmıştı.

“Kaba herif! Dağlı İskoç barbarı!”

Torin kahkahalarla güldü. Shannon sırt üstü döndü. Doğrulup Torin’e doğru atılacaktı ama Torin onu yakalayıp bedenine bastırdı.

“Sen de evcilleştirilmesi gereken ovalı bir vahşi kedisin! Neden bilmem seni evcilleştirmek bana büyük bir haz veriyor.”

Yüzünü kıza doğru yaklaştırdı ama Shannon eliyle adamın ağzını kapattı.

“Ben cadının, şirretin biri değilim. Bir zamanlar çok nazik ve kilisenin sözünden çıkmayan uslu bir kızdım. Şimdi geldiğim yere bak!”

Torin başını iki yana sallayıp, kızın elini ağzından uzaklaştırdı. Bir süre sonra Shannon sırt üstü yatıyor, Torin de ağırlığını ellerine vererek kızın üzerine uzanıyordu.

“Geldiğin yer benim yanımda Shannon. Bundan dolayı o kadar mutluyum ki bilemezsin. Bu yüzden de hayatını riske atmana izin veremem. Söz ver bana. Kaderin bizim için hazırladıklarını şikâyet etmeden kabulleneceksin.”

Torin genç kadının söz vermesine ya da karşı çıkmasına izin vermedi. Dudaklarına yapışarak onu sıkıca öptü. Shannon’ın karşı koyacak durumu yoktu. Dudaklarını ara-

ladı ve aralarındaki uyuma ayak uydurarak adamın diline dokundu. Duyduğu arzu öfkesini bastırmıştı. Bu öyle bir arzuydu ki sessiz kalmaya ya da boyun eğmeye razı olmuyordu. Adamın gömleğini çekerek düğmelerini çözmeye başladı. Torin başını kızdan uzaklaştıramıyordu. Shannon gömleğini çıkarmaya çalışırken, o da kızı öpmeye devam ediyordu. Shannon aralarına giren giysilerden rahatsızdı. Tenine dokunmak istiyordu.

Adamın dokunuşlarına karşı koymaya çalıştı. Gömleğini çıkarmakta kararlıydı. Bu hareketleri Torin'den gürlemeye benzer bir ses çıkmasına yol açtı.

“İstediğin buysa tatlı Shannon, isteklerini seve seve yeri ne getiririm.” O kadar kısık ve arzulu bir sesle konuşuyordu ki genç kadın titredi. “Hem de bunu yapmaktan büyük mutluluk duyarım.”

Yatak sarsıldı ve Shannon koca yatakta yalnız kaldı. Torin ayağa kalkıp tek hamlede gömleğini çıkardı. Gözlerinde öyle bir arzu vardı ki Shannon bakışlarını zorla da olsa uzaklaştırdı. Sonra karın kaslarına baktı. O esnada Torin sert hareketlerle kemerini çözdü. Kilti çözülüp yere düşünce kalçaları ve baldırları ortaya çıktı. Erkekliği apaçık ortadaydı. Başı yakut rengindeydi ve şişkindi. Shannon'ın dudakları kurudu. Karşısındaki adamı daha nasıl arzulayabilirdi, bilmiyordu. Bedeni alev almıştı. Tek yapabildiği, bu yangına teslim olmaktı.

Torin genç kadına baktı ve onu baştan aşağı süzdü. “Seni yatağimde görmek öyle büyük bir keyif ki...”

Sesinden şehvet damlıyordu. Gün ışığı odayı aydınlatsa da adamın gözleri şehvetten karanlığa bürünmüştü. Shannon onu böyle çıırılçıplak görmekten memnundu ama bir-

den kendisini fazlasıyla teşhir edilmiş hissetti. Kalçalarını birleştirip en mahrem yerlerini örtmeye çalıştı.

“Benden saklanma Shannon. Şu an gördüklerim beni taraf edebileceğimden fazla memnun ediyor.”

Genç kadının yanına uzandı. Tenleri birbirine değince ikisi de rahatladı. Aralarında hiçbir engel olmadan birbirlerini hissedebilmek arzularını körüklüyordu. Torin ellerini genç kadının vücudunda gezdirip, göğüslerini okşadı.

“Yemin ederim ki seni kendi isteğin ve bana olan tutkunla yatağımda görmek; dayanamayacağım kadar büyük bir haz.”

“Bu hayatta olmak istediğim tek yer burası.” Shannon’ın sesi boğuk boğuk çıkıyordu. Torin göğüs uçlarını okşadıkça titriyordu. Shannon’ın göğüsleri Torin’in dokunuşları altında daha da hassaslaşmış, daha fazlasını ister hale gelmişlerdi.

“Yine de benim beklediğim kadar istekli değilsin.”

Torin’in sesinde bir tür meydan okuma vardı. Eğildi ve Shannon’ın göğüs ucunu ağzına aldı. Genç kadının tüyleri diken diken olmuştu. Zevk içindeydi. Elleri kendi istemiyle uzanıp adamın bedenine dokundu. Torin göğüs uçlarını şehvetle emiyordu. Her hareket, Shannon’dan arzu dolu inlemeler yükselmesine neden oluyordu. Farkında olmadan kıvranmaya başlayınca, Torin’in yüzü güldü.

“İşte! Böylesi daha iyi.”

Adamın elleri göğsünden ayrılıp kadınlığına doğru uzandı. Parmakları kadınlığının kıvrımlarını okşuyordu. Shannon’ın zevk tepeciği o kadar hassaslaşmıştı ki parmakların nazik hareketleri vetersiz kalıyordu.

“Yine de biraz daha istekli olabileceğini düşünüyorum.”

Torin bu sözleri Shannon’ın kulağına fısıldamıştı. Nefesi, genç kadının bedenini titretti. Belki de titremesinin tek sebebi bu değildi. Çünkü adamın parmakları yavaş yavaş Shannon’ın içine giriyordu. Duyduğu zevk dayanılmaz bir hal aldı. İnlemeler gittikçe yükseliyordu. Torin de inlemeye başlayınca Shannon adamın gözlerine baktı. Gözlerindeki karanlık bakışlara rağmen dudaklarında bir gülümseme vardı.

“Erkekliğimi bu denli arzulaman o kadar hoşuma gidiyor ki...”

Shannon derin bir nefes aldı. “Böyle şeyler söylememelisin.”

Torin kaşını kaldırdı; fakat o esnada Shannon’ın tomurcuğunu okşadığı için genç kadın neye dikkat edeceğini bilemiyordu. Torin’in parmakları hızlandıkça, Shannon aklını yitirecek gibi oluyordu.

“Kadınlığının bana duyduğün arzuyla sıırıslıkam olduğunu ve içine girdiğim anda beni kolaylıkla kabul edeceğini söylemem yanlış mı olur yani?”

“Böyle sözler dile getirilmemelidir!” Shannon karşı çıkıyordu ama sesi boğuk ve duyduğu heyecandan ötürü titrek geliyordu. Adamın ağzından bu tür sözler duymak onu daha hassas ve arzulu kılıyordu. Söylediklerini gözünde canlandırdıkça karnında bir düğüm halini alan hisleri kabarıyordu. Kalçaları adamın parmaklarına doğru hareket ediyordu. Adamın sözleri onu o kadar etkilemişti ki karşı koyacak halde değildi.

Torin genç kadına doğru eğildi ve çıplak bedenini onun yumuşak göğüslerine bastırdı. “Ama âşıklar böyle söz-

ler söyler. Tıpkı kadınların sadece sırt üstü yatmak yerine aşıklarının kucağına oturup birleşmeyi kendi kontrolleri altına alabilmeleri gibi.” Shannon’ın tomurcuğuna daha fazla baskı uygulayarak onun inlemelerini artırdı.

“Yine de itiraf etmeliyim ki şu anda sırt üstü yatmanı tercih ederim.” Kızın üzerine çıkıp kalçalarını dizlerinin arasına aldı. Ellerini başının iki yanına gelecek şekilde yatağa bastırıp ağırlığını kıza vermekten kaçındı.

“Bacaklarını benim için arala aşkım. Şu anda içinde olmayı öyle çok istiyorum ki daha fazla dayanmama imkân yok.”

Sözleri günahkârdı ama Shannon hayran kalmıştı. Adamın dediklerini yapıyor olsa da boyun eğmiş gibi hissetmiyordu. Torin’in bütün dikkati onun üzerindeydi. Shannon dirseklerini yatağa bastırıp hafifçe doğruldu ve geri çekildi.

“Peki şu anda senin için yeterince istekli miyim?” Sesi titriyordu. Aralarındaki yakınlık derin bir anlam kazanmıştı ve Shannon bu yakınlığı arttırmak istiyordu.

“Göğüs uçların ne kadar istekli olduğunu açıkça gösteriyor.”

Torin kızı daha fazla bekleyemeyecekti. Kollarını dizlerinin altından geçirip bacaklarını araladı. Kadınlığının her anlamda hazır olduğunu görünce gözleri ışıldadı.

“Yine de ne kadar istekli olduğundan emin olmalıyım, yoksa senin duygularım önemsemeyen bir barbar olduğumu söylersin.” Bakışları derinleşti. “Buna müsaade edemem.”

“O zaman dağlı olarak saldığın namın boşa çıkmaz mı?”

Torin parmaklarıyla Shannon’ın kadınlığını okşama-

ya başladı. Kendinden emin bir tavırla gülüyordu. Ara vermeden hareketlerine devam etti. “Ben de bunu düşünüyordum kadını. Dağlı bir İskoç, âşığının rızasını kazanmayı bilir. İngiliz lordlarının kadınları durmadan ağlar. Çünkü o adamlar bir kadını nasıl okşayacaklarını bilmezler.”

Parmaklarını yavaşça Shannon’ın kadınlığına soktu. O anda Shannon öyle bir haz duydu ki kendini yatağa bıraktı ve Torin’le oynaşma fikrinden vazgeçti. Bedeni adamın parmaklarından fazlasını istiyordu. Birden aralarındaki mesafe çok uzun geldi. Doğrulup Torin’e doğru uzandı.

“İşte böyle kadını! İçinden geldiği gibi davran!”

Torin dişlerini kısıarak konuşuyor, bir yandan da genç kadına doğru abanıyordu. Sonunda erkekliği, Shannon’ın kadınlığıyla buluştu.

Genç kadının kendini hazırlamasını beklemeden sert bir hamleyle içine girdi. O anda göğsünden bir gürleme yükseldi. Elleriyle Shannon’ın yanaklarını kavradı.

“Yüce Tanrım...”

Shannon’ın aklından da bu sözler geçiyordu. Torin’in içinde olması ona tarif edilemez bir mutluluk veriyordu. Şu an tek ihtiyacı, adamı tamamiyle içine alabilmektir. Bu yüzden kalçalarını kaldırıp Torin’in hareketlerine uyum sağlıyordu. Torin yavaş hareket ediyordu ama her seferinde o kadar sert hamleler yapıyordu ki Shannon’ın inlemeleri artıyordu. Shannon rahminde biriken hazzı daha fazla kontrol edemiyordu. Erkekliği o kadar büyük ve sertti ki aldığı haz aklını başından alıyordu. Torin genç kadının kulağına eğilip bir şeyler fısıldadı. Fakat Shannon’ın duyguları o kadar yoğundu ki söylediklerinden hiçbirini anlamadı.

Şu an farkında olduğu tek şey erkeğinin bedenine girer-

ken verdiği zevkti. Torin'in hareketleri hızlandıkça bedeni gerildi ve sonunda erkekliğinden akan tohumlar genç kadının rahmine doğru yol aldı. Zevk dalgaları geldikçe erkekliğinden akan sıvı daha da derinlere iniyordu. Kalçalarını sıkıp Shannon'ın kadınlığına gömülü halde bekledi. Bedeninden fışkıran her bir damlanın, kadınının içinde kalmasını istiyordu.

ON

“Saçlarım birbirine girmiş. Örgülerimi çözmemen gere kirdi.” Shannon halinden o kadar memnundu ki, o an sırtının çırlıçıplak görünüyör olması onu rahatsız etmiyordu. Birlikte olduktan kısa bir süre sonra Torin genç kadının üzerinden kalkmış ve Shannon da yüzüstü yatmayı tercih etmişti. Öyle rahatı ki Torin yanına uzanıp tek dirseğinin üzerinde doğrularak bedenini incelemeye başladığında bile kıpırdamadı. Daha önce hiçbir erkek, onun çıplak vücudunu görmemişti. Bu gerçeğı hatırlayınca gerildi ve dudaklarını ısırdı. Fakat Torin’in ona dokunurken ne kadar hoşnut olduğunu hatırladı. Böylece çarşafkların altına saklanma dürtüsünü bastırdı. Torin hiç konuşmadan Shannon’ın kendisini güzel hissetmesini sağlayabiliyordu. Çünkü söylenmesi gereken her şey gözlerinden okunuyordu. Shannon bunun farkındaydı ve bu durumdan çok hoşlanıyordu. Hatta hoşlanmaktan da öte duygular besliyordu. İçine yeni bir zevk dalgası doluyordu. Yine de yerinden kıpırdamaya niyeti yoktu. İçinde bulunduğı anın tadını çıkarmak istiyordu.

Torin, Shannon’ın uyarısını duymazdan geldi. Saçındaki örgüyü tutup tokasını çıkardı. Sonra da saçları tamamen çözülene dek parmaklarıyla örgüyü dağıttı. Gözlerini kıstı ve dudaklarını büzdü. Shannon’ın saçlarını okşadıkça zevkin doruğına çıkıyordu.

“Saçların kusursuz. Bir kıvılcım sıçrar da tutuşur diye korkmasam örmeni yasaklardım.”

Komodinin üzerinde duran gümüş tarağı aldı ve âşığının saçını taramaya koyuldu. Shannon, Torin’in o iri ve güçlü ellerinde narin bir gümüş tarak görünce gülümsedi. Son derece hassas davranıyor ve Shannon’a özen gösteriyordu. Sözleri de bir o kadar güzeldi ama Shannon ona takılmadan edemedi.

“Kocam olmadığın için bana hiçbir şeyi yasaklayamazsın. Başka bir deyişle, sana boyun eğmek zorunda değilim.”

Torin birden durdu ve homurdandı. “Dikkatli ol kadınınım. Popon, şaplaklarıma müsait durumda.”

Eliyle genç kadının sırtını ve poposunu okşadı. “Bana saygı göstermen gerektiğini kolayca öğretebilirim.”

“Beni pataklarsan, öğreneceğim tek şey senden korkmak ve istediklerini elde edemeyince bana acı çektirebileceğini görmek olur. Sonuçta fiziksel açıdan benden güçlüsün.” Shannon kıpırdandı ve omzunun üzerinden Torin’e baktı. “Bu yatağa girince korkudan titreyen bir kadın olmamı ister miydin?”

Oldukça cesur bir soru sormuştu. Çünkü kilise bir kadının önce babasına, sonra da kocasına boyun eğmesini emretmişti. Erkeklerin çoğu, soru soran kadına tahammül edemezdi. Kadınların yerini bilmesi gerektiğini söylerlerdi. Shannon, Torin’in egosunu zedeleyebileceğinin farkındaydı ama gözlerini kaçırmadan, korkusuzca sorusunun yanıtını bekledi. İçten içe Torin’in bu cesur davranışları karşısında vereceği tepkiyi bilmek istiyordu. Ne de olsa cesaret, Shannon’ın kişiliğinin bir parçasıydı.

Torin bu durumdan memnun olmadığını gösterircesine

yüzünü buruşturdu. Fakat gözlerinde kırgınlık ve kızgınlık arası bir bakış vardı. “Tek istediğim o şeytani bitkiyi içme-yeceğine dair bir söz vermen. O tür karışımları içmek hiçbir kadının almaması gereken büyük bir risk. Özellikle de senin.”

Shannon alt dudağını ısırды. Torin’in yüzünü inceliyordu. “Senin bu durumdan memnun olacağını düşünmüştüm. Böylece bir çocuk yüzünden bana bağlı kalmak zorunda olmazsın.”

Oysa Torin bundan hiç memnun olmamıştı. Gözlerindeki ifade bunu açıkça ele veriyordu. Hemen bakışlarını kaçırıp genç kadının saçına ve az evvel kullandığı tarağa baktı. Odaya ağır bir sessizlik çöktü. Öyle ki Shannon saçında dolaşan tarağın sesini duyabiliyordu. Pencereden yeni bir çarpma sesi gelince, iç elbisesinin hâlâ dışarıda asılı olduğunu hatırladı.

“Elbisemi pencereden al.”

“Hayır.” Sesi o kadar katı ve netti ki Shannon homurdandı.

“Yaşananları klanına duyurmaya hakkın yok.”

Shannon doğruldu ve saçını adamın elinden çekip aldı. “Yaşadıklarımız, ikimizin arasında kalmalı. Aşıklar, ilişkilerini diğer insanlarla paylaşmaz.”

“Ben buranın efendisiyim Shannon. Özel hayat benim için pek bir şey ifade etmiyor.” Ağzından çıkan her söz, tanıştıkları gün kullandığı o emrivaki tavırla dile getirilmişti. Şu an doğduğu günkü kadar çıplak olması adamı zerre kadar etkilemiyordu. Otoritesine saygı duyulmasını bekliyordu.

“Sen benim efendim değilsin.”

Torin'in bakışları karardı. Aldığı cevap hoşuna gitmemişti. “Şu an benim topraklarımdasın ve benim kurallarına uymak zorundasın. Elbise olduğu yerde kalacak.”

Shannon söylenerek yatağın diğer tarafına döndü. Torin'den uzaklaşıyordu. Tam ayakları yere değmişti ki biri kapıyı çaldı. Torin hemen Shannon'ı belinden kavrayıp yanına çekti. Yatak örtüsünü üzerine çekip, kızın çıplak bedenini örttü.

Shannon'ın bedeni örtünse de yüzü açıktı. İçeri önce Baeth girdi. Ardından gelen diğer üç hizmetçi reverans yapıp ellerindeki tepsi ve içecekleri masaya bıraktılar. Tabakları masaya koyarak atıştırmalık yiyecekleri ikram etmeye başladılar. Baeth, kadınların hareketlerini gözlemliyordu ki bakışları kapıda duran diğer kişiye yöneldi. İçeri giren kız da reverans yaptı. Sonra Baeth'e gelerek elindeki emaneti teslim etti. Bu, bir elbiseydi.

“Hadi Shannon, yemekler soğumadan kalk bakalım!”

Baeth elbiseyi elinde tuttu ve Shannon'ı giydirmek üzere hazırlandı. Genç kadın, evin hammiymiş gibi muamele görüyordu. Yüzü kıpkırmızı oldu. Dışarıda sallanan elbise yüzünden herkes konumunun farkındaydı. Şu anda tek yapabildiği, bir korkak gibi görünmekten kaçınmaktı. Bu yüzden ayağa kalktı. Baeth elbiseyi önce kollarından geçirdi. Sonra da baş kısmını sokarak omuzlarına oturttu. Etek uçlarından çekerek üzerine iyice yerleştirdi. Shannon korse bağcıklarına uzandı ama baş hizmetli buna müsaade etmedi. Hizmetlilerden biri bağcıkları bağladı. Önlerinde saygıyla eğilen hizmetli odayı terk etti.

Shannon şaşkınlıktan açılan ağzını kapatamayacak haldeydi. Hizmetlilerin önünde eğilmesi yanlıştı. Çünkü bir McBoyd olarak onlardan bile aşağıydı.

Baeth parmaklarını şıklattı. “Şimdi içeri girebilirsiniz.”

Kapıda iki kadın belirdi. Onlar da selam vererek içeri girdiler. Ellerindeki tepsileri masaya bıraktılar.

“Teşekkürler Baeth.” Torin’in sesi kendinden emindi. Yaşananlar onu rahatsız etmiyordu. Aksine Shannon’ın yüz ifadelerini takip etmekten büyük keyif alıyordu.

“Afiyet olsun efendim.”

Başhizmetli diğer çalışanlara bir el hareketiyle odadan çıkmalarını işaret etti. Sessizce dışarı çıkan hizmetliler son ana kadar gözlerini Shannon’dan ayırmadılar.

“İçinde bulunduğum bu hali herkese göstermek zorunda mıydın?”

Kendisine getirilen elbise yumuşacık ve sıcacıktı. Tam bir lüks içindeydi ama bundan utanıyordu.

“İlişkimizi gizli tutmak zorunda mısın? İçimizde “âşık” kelimesini ilk sen kullanmadın mı güzeller güzeli Shannon?”

“Sakin sevgi sözcüklerimle alay etme!” Bu duruma katlanamıyordu. Gözlerinde yaşlar birikti. Bu duruma kendisi de şaşırdı. Çünkü aralarındaki sevgi sözcüklerine bu denli önem verdiğinin farkında değildi. Kendini toplamak için bakışlarını yere çevirdi.

Sıcak bir el çenesini kavrayıp başını yerden kaldırdı.

“Haklısın aşkım. Bu sözler kavgada dillendirilemeyecek kadar değerli.” Torin’in gözlerinde şefkat ve anlayış vardı.

“İlişkimizi herkese duyurmak zorunda mıyız sorusunun cevabı; evet!” Odanın içinde yürüdü ve masanın yanındaki sandalyelerden birini çekerek genç kadına baktı.

“Birbirimize âşık olduğumuzu inkâr etmeyeceğiz.” Gözlerinde gurur ve kararlılık dolu bir bakış vardı.

“Seni hor görmek niyetinde değilim.” Shannon sözcüklerini özenle seçiyordu ve sesini yükseltmekten kaçınıyordu. “Ama herkesin önünde bir ilişki yaşayarak seni yüceltmek ve sana karşı...”

“Bana karşı koyamadığını göstermek istemiyorsun öyle mi?” Torin’in yüzünde keyifli bir gülümseme belirdi.

“Yine alay ediyorsun.”

Torin omuzlarını silkti ve Shannon’a doğru yürüdü. Torin kendisine yaklaştıkça Shannon’ın heyecanı artıyordu. Torin’in parmakları yanağını okşayınca, Shannon’ın gözlerinde yeniden yaşlar birikti.

“Bence alaycı olmak şu an yapabileceğimiz en iyi şey Shannon. İş eğlenceli kılmamız gerek. Aramızda yaşananları kontrol edecek güce sahip değiliz. Başka koşullar altında olsaydık bir bahar bayramında tanışır ve şimdiki gibi alaycı tavırlar sergileyerek eğlenirdik.”

Shannon iç geçirdi. Torin’in sözleri ruhuna dokunuyordu. Tam düşüncelere dalmıştı ki kendini Torin’in kollarında buldu. Torin, Shannon’ın ağırlığından etkilenmiş benzemi-yordu. Aksine durumdan çok memnundu.

“Açlıktan ölüyorum be kadın! Yemekler soğuyacak.”

Shannon, Torin’in omzuna hafifçe vurdu. “Beni yere indir Torin. Kendim yürüeyebilirim.”

Torin ise genç kadını daha sıkı kavradı ve güldü.

“Seni istediğim her yere götürebileceğimi görmek beni ziyadesiyle mutlu ediyor sevgili Shannon. Belki yemekten sonra aklımdan geçenleri seninle paylaşırım. Ama önce yemek şart. Zira aklımdan geçenleri hayata geçirmek için güçlenmemiz gerekecek.”

Karnı ağzı açık kaldı. Adam kendisini sandalyeye
da heyecandan karnı karıncalanmaya başlamıştı
bu durumun farkında değildi tabii. Sakince kadı
dalyesini masaya yanaştırdı.

“Ben tehlikeli bir adamsın. Üzerimde yarattığın etki ru
nu ele geçirecek diye korkuyorum.”

Torin, Shannon’ın karşısına oturdu ve yemeklerin üze
rindeki örtüyü kaldırdı. Sıcak et yemeğinden yükselen koku
odayı sardı. Shannon’ın karnı guruldadı ve Torin güldü.

“Ben tehlikeli olabilirim ama sen de benim suç ortağın
sın. Ayrıca benim çılgın hallerimden korkmak yerine key
fini çıkarmaya çalışmalısın. Eminim yaşananlardan sen
de zevk alıyorsundur.” Shannon’ın yüzüne baktı ve ekledi.
“Hem de fazlasıyla zevk alıyorsundur.”

Bu sözler Shannon’ın bedenindeki tüyleri diken diken et
meye yetti. Adamın sesi, karnında kıpırdanmalara yol açı
yordu.

Karnı tekrar guruldayınca düşüncelerinden uzaklaştı.
Torin kahkahalarla gülüyordu.

“Az evvel aklımdan geçenleri unutma tatlım, yemekten
sonra o konuya tekrar geleceğiz çünkü.”

Torin bıçağı eline alıp tepsideki eti dilimlemeye ve ta
baklara servis etmeye başladı. Gözlerindeki neşeli bakış
Shannon’ın kıkırdamasına neden oldu. Torin, genç kadının
neden güldüğünü sorarcasına tek kaşını havaya kaldırdı.

“Bazen içinde küçük bir çocuk var sanıyorum.”

“Evet var ve o çocuk, şu anda seninle kırlarda yuvarlan
mak istiyor.”

Shannon itiraz edercesine parmağını havaya kaldırdı.

"Küçük çocuklar böyle şeyler düşünmez."

Torin ağzındaki lokmayı yuttu ve güldü. "Aşkım niha-vetinde bu çocuk bir adamın bedenine hapsolmuş durum-da. Sana düşen, ikisinin de güzel yanlarından faydalanma-ya bakmak. Oynamak ve yuvarlanmaktan başka şeyler de yapabileceğimi ve senin de bundan büyük bir zevk alacağı-nı unutma."

Shannon gözlerini süzerek gülümsedi. Yanakları kızar-dı. Böylesi sözlü baştan çıkarma usullerinin yalnızca baki-re kızları memnun etmek için kullanıldığını sanırdı. Torin gülerek bir parça ekmeği ikiye böldü ve yarısını Shannon'a uzattı. Shannon babasının evindeyken asla yalnız yemek ye-mez, diğerlerine katılırdı. Bu yüzden baş başa yemek yedi-ği erkeğin elinden ekmek almak, onun için çok samimi bir hareketti. Torin'in ekmek tutan parmaklarına baktı. Eli eli-ne değdiğinde gözlerini kırıştırdı.

"Ben ikisinin arasındaki uyumdan çok memnunum." Ba-kışlarını kaldırıp Torin'in yüzüne baktı. "Hem küçük bir ço-cuk, hem de güçlü bir erkeksin."

Bu sözler Torin'in hoşuna gitti. Bir yandan yemek yiyor, bir yandan keyifleniyordu. Shannon'ın algıları ise her geçen dakika biraz daha hassaslaşıyordu. Tüm dikkatini Torin'e vermiş, ona dair tüm detayları görmeye odaklanmıştı. Ye-meğini daha erken bitirip elinde bir kadeh şarapla arkasına yaslandı. Şarabı yudum yudum içiyordu ama damarların-da akan kan her yudumda biraz daha hızlanıyordu. Aslında bunun nedeni şarap değil, Torin'in ona yakın olma isteğiydi. Genç kadının bedenine sahip olmuştu ama yine de onu ya-nında istiyor, birlikte vakit geçirmeyi arzuluyordu. Bundan eğlendiğini, keyif aldığını söylemişti. Shannon bu davranış-

Shannon'ın ağzı açık kaldı. Adam kendisini sandalyeye oturttuğunda heyecandan karnı karıncalanmaya başlamıştı bile. Torin bu durumun farkında değildi tabii. Sakince kadının sandalyesini masaya yanaştırdı.

“Sen tehlikeli bir adamsın. Üzerimde yarattığın etki ruhumu ele geçirecek diye korkuyorum.”

Torin, Shannon'ın karşısına oturdu ve yemeklerin üzerindeki örtüyü kaldırdı. Sıcak et yemeğinden yükselen koku odayı sardı. Shannon'ın karnı guruldadı ve Torin güldü.

“Ben tehlikeli olabilirim ama sen de benim suç ortağım-sın. Ayrıca benim çılgın hallerimden korkmak yerine keyfini çıkarmaya çalışmalısın. Eminim yaşananlardan sen de zevk alıyorsundur.” Shannon'ın yüzüne baktı ve ekledi. “Hem de fazlasıyla zevk alıyorsundur.”

Bu sözler Shannon'ın bedenindeki tüyleri diken diken etmeye yetti. Adamın sesi, karnında kıpırdanmalara yol açıyordu.

Karnı tekrar guruldayınca düşüncelerinden uzaklaştı. Torin kahkahalarla gülüyordu.

“Az evvel aklından geçenleri unutma tatlım, yemekten sonra o konuya tekrar geleceğiz çünkü.”

Torin bıçağı eline alıp tepsideki eti dilimlemeye ve tabaklara servis etmeye başladı. Gözlerindeki neşeli bakış Shannon'ın kıkırdamasına neden oldu. Torin, genç kadının neden güldüğünü sorarcasına tek kaşını havaya kaldırdı.

“Bazen içinde küçük bir çocuk var sanıyorum.”

“Evet var ve o çocuk, şu anda seninle kırlarda yuvarlanmak istiyor.”

Shannon itiraz edercesine parmağını havaya kaldırdı.

“Küçük çocuklar böyle şeyler düşünmez.”

Torin ağzındaki lokmayı yuttu ve güldü. “Aşkım niha-yetinde bu çocuk bir adamın bedenine hapsolmuş durum-da. Sana düşen, ikisinin de güzel yanlarından faydalanma-ya bakmak. Oynamak ve yuvarlanmaktan başka şeyler de yapabileceğimi ve senin de bundan büyük bir zevk alacağını unutmama.”

Shannon gözlerini süzerek gülümsedi. Yanakları kızardı. Böylesi sözlü baştan çıkarma usullerinin yalnızca baki-re kızları memnun etmek için kullanıldığını sanırdı. Torin gülerek bir parça ekmeği ikiye böldü ve yarısını Shannon’a uzattı. Shannon babasının evindeyken asla yalnız yemek yemez, diğerlerine katılırdı. Bu yüzden baş başa yemek yedi-ği erkeğin elinden ekmek almak, onun için çok samimi bir hareketti. Torin’in ekmek tutan parmaklarına baktı. Eli eli-ne değdiğiğinde gözlerini kırıştırdı.

“Ben ikisinin arasındaki uyumdan çok memnunum.” Bakışlarını kaldırıp Torin’in yüzüne baktı. “Hem küçük bir çocuk, hem de güçlü bir erkeksin.”

Bu sözler Torin’in hoşuna gitti. Bir yandan yemek yiyor, bir yandan keyifleniyordu. Shannon’ın algıları ise her geçen dakika biraz daha hassaslaşıyordu. Tüm dikkatini Torin’e vermiş, ona dair tüm detayları görmeye odaklanmıştı. Yemeğini daha erken bitirip elinde bir kadeh şarapla arkasına yaslandı. Şarabı yudum yudum içiyordu ama damarlarında akan kan her yudumda biraz daha hızlanıyordu. Aslında bunun nedeni şarap değil, Torin’in ona yakın olma isteğiydi. Genç kadının bedenine sahip olmuştu ama yine de onu yanında istiyor, birlikte vakit geçirmeyi arzuluyordu. Bundan eğlendiğini, keyif aldığını söylemişti. Shannon bu davranış-

ların ve sözlerin güzelliğini daha yeni kavırıyordu. Artık yalnız bedeni değil, kalbi de Torin'le kaplıydı. Aralarındaki her neyse, arzu ve şehvetten fazlasıydı. Bedenlerinin çekiminden öte bir duyguydu. İçinde bulunduğu o sessiz anlarda, adamın günlerdir anlatmaya çalıştığı her şeyin farkına varmıştı.

O kadar şaşırmış ve heyecanlanmıştı ki yerinde duramıyordu. Ayağa kalkıp şarabı masaya bıraktı. Yanındaki adam bütün duygularını ele geçirmişti. Güneş batmıştı ve yıldızlar ıslıl ıslıl parlıyordu. Pencereden dışarı baktı ve manzaranın güzelliğini içine çekti. Odadaki mumlar söndü ve karanlık etrafını kapladı.

Torin arkasından yaklaşıp Shannon'ın belini sardı. Gece nin serinliğine karşılık, vücudunun sıcaklığını sunuyordu. Üzerine taze ekmek kokusu sinmişti ve Shannon bu kokuyu derine çekerek soludu. Yine de Torin'in kendine has erkeksi kokusunu ayırt edebiliyordu. O kadar güzel kokuyordu ki gücüne güç katıyor gibiydi. Shannon adamın kokusunu bile çekici buluyordu. Kalp atışları hızlandıkça, nefesleri de hızlanıyordu. Böylece Torin'in kokusunu daha çok soluyor, bedeni daha çok uyarılıyordu. Torin parmağıyla suyun yüzeyine çıkan iri kara parçasını işaret etti.

"Şu kayaya kadar yüzmeyi ve üzerine çıkıp sadece etrafımı saran geceyi hissetmeyi çok severim." Koluyla Shannon'ı daha sıkı sardı. Shannon incecik elbisesinin ardından bedenine değen sert erkeklik organını hissedebiliyordu. "Ama sen bunu zaten biliyorsun, değil mi Shannon?" Sesi kulağından içeri dolan yumuşacık bir fısıltı gibiydi. Genç kadın titremeye ve arkasında hissettiği sertliğe doğru sürtünmeye başladı.

“Seni ay ışığı altında görünce bir efsanenin hayat bulduğunu sandım.”

“Leydim, sizinle bir efsane yazmayı seve seve kabul ederim.”

Shannon’ı kucakladı ve bedenine bastırarak kalp atışlarını hissetmesini sağladı. Torin âşığını yatağına doğru taşıırken odanın içi ayışığıyla doluyordu.

Yatağın başına geldiklerinde Shannon’ı yere bıraktı ve elbisesini çıkardı. Havanın serinliği çıplak tenine iyi gelmişti. Shannon çıplak olmaktan ne kadar keyif aldığını hissetti. Torin elbisesini sandalyenin başına asarken, o da yataktaki yerini aldı.

Ellerinin ve dizlerinin üzerinde oturmuş erkeğini bekliyordu. Torin, Shannon’ı o pozisyonda görünce adeta gürlendi.

“Şu anda bana diz çökmeme bile emredebilirsin. Sana yemin ederim ki şu duruşunu bozmadığın sürece istediğin her şeyi yaparım. Nasıl yapmam? Şu güzelliğine bir bak! Çırılçıplaksın ve yatağıma oturmuş beni bekliyorsun.”

Shannon eskiden olsa kendini tuhaf hissederd. Ne de olsa göğüsleri aşağı doğru sallanmış; ay ışığı, pusuya yatmış bir hayvan misali görünen bedenini aydınlatmıştı. O ise şu anda kendini çok iyi hissediyordu. Tıpkı arzuladığı şeyin peşine düşen bir yaratık gibiydi.

“Seni diz çökerken hayal edemiyorum Torin McLeren.”

Torin uzandı ve kızın göğüslerinden birini avuçladı. O kadar yumuşak, hassas ve pürüzsüzdü ki. Shannon da bu yumuşak dokunuş karşısında titredi. Göğüs uçları bir düğme gibi belirginleşti.

“Öyleyse izle de gör küçükhanım!”

Torin yatağa çıkıp kızın önünde diz çöktü. Bütün vücudu güçlü kaslarla örülmüştü. Göğsündeki sert hatlar, taklıp edince dimdik bekleyen erkekliğiyle kavuşuyordu. Erkekliğinin başı adeta bir kralın tacı gibi kusursuzdu. Shannon birden bu güç simgesinin tadına baktığı anları hatırladı.

“Neden bilmem seni dizlerinin üstünde görmek çok hoşuma gitti.”

“Öyle mi kadınım?”

Shannon, Torin’in gözlerine bakınca kalp atışları hızlandı. Damarlarında dolaşan kanın akışını duyuyor gibiydi. Algıları da o kadar açıktı ki dışarıda kayalıklara çarpan su sesini bile çok net işitiyordu.

Daha da önemlisi önünde diz çökmüş halde dokunulmayı bekleyen bu adamı hissedebiliyordu. Kıpırdamadan Shannon’ı bekliyor, ilk adımın ondan gelmesini istiyordu. Oysa kıza sahip olması ne kadar kolaydı. Yine de Shannon’a ilk adımı attıran Torin’in bu düşünceli davranışı değil, içinde yükselen arzular oldu. Ellerinin ve dizlerinin üzerinde adama doğru ilerledi. Torin ellerini yumruk haline getirdi ama hiç kıpırdamadan Shannon’ın hamlesini bekledi.

Shannon’ın dikkati adamın kasıklarına ve erkekliğine kaydı. Karnı yatağa degecek şekilde eğildi ve omuzları Torin’in dizleri arasında kaldı. Parmaklarıyla Torin’in erkekliğini okşamaya başladı. Torin dişlerini kısıarak sert bir nefes aldı. Bu hareketi ısığa benzer bir ses çıkarmasına neden oldu.

“Hımmm...” Shannon’ın başka bir söz söylemesine gerek yoktu. Çünkü bu oyuncu tavırlarını basit seslerle renklendirebilirdi. Tam erkekliğinin başına gelince durdu ve başı-

nı çevreleyen bölgede parmağını gezdirdi. Torin'in nefesleri sıklaşmıştı.

“Bundan sonra kime zalim dediğine dikkat et küçükhanım! Çünkü şu anda zalim kelimesi benden çok sana yakışıyor.”

“Olabilir... Bunu bir şikâyet mi yoksa bir iltifat olarak mı kabul etmeliyim?”

“Henüz emin değilim.”

Torin'in sesinden meydan okuduğu anlaşılıyordu. Shannon bunu fark edince az evvel parmaklarını gezdirdiği yerleri diliyle okşamaya koyuldu. Hareketleri karşısında Torin'in bedeni spazm geçirir gibi kasılıyordu. Dişlerini sıkarak bir küfür savurdu ama sesi o kadar derinden geliyordu ki ne söylediği anlaşılmadı.

Shannon, erkeğinin bu hareketlerini anlamlandırabiliyordu. Çünkü o da kendisini pek çok kez deliliğin sınırına getirmiş, hislerini doruk noktasına çıkarmış ve tenini bir enstrüman gibi çalarak zevkten zevke sürüklemişti.

O yüzden Torin'in tepkileri bugüne dek bir erkekten aldığı en güzel iltifattı. Hiçbir övgü onu böylesine derinden etkilememişti.

Eliyle adamın erkekliğini sararak başını dudakları arasına aldı. Erkekliğinin taçlandığı bu bölgede cildi pürüzsüz ve hassastı. Diliyle Torinden süzülen zevk sıvısını tattı. Boşta kalan eliyle daha aşağıları avuçladı. Bir yandan diliyle, bir yandan eliyle okşamaya devam etti. Ağzını rahatlatarak iyice sertleşen organı ağzına aldı. O esnada Torin, Shannon'ın başını kavradı ve kalçalarını yüzüne doğru iterek Shannon'ın boğazına doğru küçük hamleler yapmaya başladı. Bu durum Shannon'ı rahatsız etmiyordu. Çünkü Torinden yükselen inleme sesleriyle mest olmuştu.

“Bu kadar yeter kadınıam.”

Torin ipleri tamamen Shannon’a kaptırmış değildi. Kızın yüzünü kendinden uzaklaştırdı. Shannon başını kaldırıp, Torin’in gözlerine baktı. Torin’in çenesi gerildi ve gözlerinde kararlı bir bakış belirdi.

“Bu oyun iki kişiliktir güzel Shannon!”

“Ne oyunuymuş bu?”

Shannon başparmağıyla adamın erkekliğinin okşadı ve Torinden güçlü bir tepki daha almayı başardı. Torin farkında olmadan kalçalarını Shannon’ın yüzüne doğru itince çaresizlik içinde homurdandı.

“Ne oyunu mu? Kimin daha dayanıklı olduğu oyunu. Baştan çıkarma mücadelesi!”

Shannon ellerini tekrar yatağa koyarak dört ayak üzerinde duruş pozisyonu aldı. Torin kızın vücuduna dikkatle baktı. Sonra da göğüslerini avuçladı. Başparmaklarını göğüs uçlarında gezdirdi. Pembe birer inci gibi görünen göğüs uçları iyice sertleşmişti ve genç kadının bedenine zevk veriyordu. Bacaklarının arasındaki o hassas nokta, en az kalbi kadar hızlı atıyordu.

“Ben oyun oynamak istemiyorum Torin.”

Tek istediği ona daha yakın olabilmektir. Torin, Shannon’ın ne demek istediğini anladı ve ellerini onun sırtından aşağı gezdirip poposunu avuçladı.

“Ben de öyle kadınıam. Ben de öyle.”

Shannon’ı kendine doğru çekti ve kucağına oturtarak erkekliğini içine alacak noktaya getirdi. Genç kadının dizleri, adamın kalçalarını kavradı. Erkekliği, zevk kanalına girmeye hazırды. Torin, Shannon’ı yönlendirerek yavaş yavaş be-

denlerini birleştirdi. Shannon, Torin'in boynuna sarıldı ve içine giren Torin'in büyüklüğüne alışana dek ondan destek aldı. O kadar sert ve o kadar tatmin ediciydi ki... Torin ellerini Shannon'ın poposundan çekmedi. Aksine onu poposundan tutup kaldırmaya başladı. Böylece her yükselişinde erkekliğı Shannon'ın bedenini terk ediyor ve tekrar tekrar içine girerek birleşmelerini sağılıyordu.

Shannon bu zevke karşı koyamayıp inliyordu.

"Bazen yavaş hareket etmek daha çok zevk verir."

Torin, Shannon'a sıkıca sarıldı ve erkekliğini tam olarak içine gömdü. Bu haldeyken dizleri üzerinde doğıruldu ve Shannon'ı sırt üstü yatırdı.

"Ama yavaş da olsak şu anda seni altımda hissetmek istiyorum."

Shannon titriyordu. Torin'in sözleri onu çok etkilemişti. Nasıl aıklayacağıını bilmiyordu ama o da Torin'in ağırlığını üzerinde hissetmek istiyordu. Çünkü bedeni bir çarşaf gibi onu sarıyor, daha sert ve daha güçlü hareket etmesini sağılıyordu. Böyle anlarda Shannon'ın duyuları hassaslaşıyordu. Tek hissedebildiğı, birbirine değıen iki beden ve Torin'in kalp atışları oluyordu. Daha da önemlisi kalçaları-nın bacak arasına yaptığı hamleleri ve bedeninin derinlerine dek giren erkekliğinin verdiğı hazdı. Torin bu kez aceleci davranmıyor, ağır ağır zevkin tadına varıyordu. Shannon daha hızlı olmasını istese de Torin bu isteğı geri çeviriyordu. Birleşmelerinin ritmini sabit tuttu. Shannon'ı zevkin eşiğıne dek getirdi. Ne istediğini veriyor ne de hayal kırıklığı yaşatıyordu. Her bir hamlesi genç kadının içinde biriken arzu-yu körüklüyordu.

"Torin... Daha fazla dayanamıyorum!"

Kendi sesi Shannon'a yabancıydı. Boğuk, kısık ve boşalma ânına ulaşmak için sabırsızdı.

"Tamam aşkım."

Torin, Shannon'ı saçlarından tuttu ve hareketlerini kısıtlayarak tam arzuladığı şeyi verdi. Hızlı hareketler, Shannon'ı zevkin doruğuna çıkardı. Genç kadın bir âşığın sunabileceği en büyük zevki bacak arasından adamın kasıklarına doğru akıtıyordu. Bu coşku Torin'in erkekliğinin iyice şişmesine ve zevk sıvısını Shannon'ın rahmine ardı ardına bırakmasına yol açtı. Genç kadının bedeni her zerresine kadar hazzın tadına varmıştı ki yeni bir boşalma hissiyle erkeğine teslim oldu. Torin, Shannon'ın saçlarına doladığı parmaklarını iyice büktü. Kalçalarını son kez âşığına bastırarak onu yatağa hapsedti. Erkekliğini son damlasına kadar içine akıttı.

İkisinin de kalbi deli gibi atıyordu. İki kalbi ayıran yalnızca et ve kemikti. Torin sırt üstü yuvarlandı ama Shannon'ı da çekerek üzerine aldı.

"Bütün gece benimle, bu yatakta kalacaksın Shannon!"

"Âşık adam emretmez, rica eder."

Torin, kızın saçlarını okşadı ve homurdandı.

"Yatağımı terk edecek kadar gücün kaldıysa güzel Shannon, bir kez daha sevişebilecek gücün var demektir. O zaman sana benimle sevişmen için kibarca ricada bulunabilirim."

"Ben onu kastetmemiştim Torin."

Shannon doğrulmaya çalıştı ama Torin, başını omzuna bastırdı. O kadar güçlüydü ki Shannon'ın teslim olmaktan başka çaresi yoktu.

"Ama ben neyi kastettiğimi açıkça dile getirdim aşkım.

Gücün varsa benden uzaklaş. Uzaklaş ki seni kovalayabileyim.”

“Kaba!”

Torin kahkahalarla gülerken Shannon gözlerini kapattı. Yüzünde beliren gülümsemeye engel olamıyordu. Birden bütün endişelerini bir kenara bırakıp kendisini saran kolların verdiği huzura sığındı.

O an her şey tek kelimeyle kusursuzdu.

ON BİR

“Günaydın.”

Shannon gözlerini açtı ve birkaç kez kırıştırdı. Sonra gece kapatmadan yattıkları pencereye baktı. Ufukta yükselen güneşin ışıkları içeri doluyordu. Torin, Shannon’a doğru uzandı ve saçlarını okşadı.

“Saçlarına hayranım. Gördüğüm bütün taçlardan daha ışıltılı.”

Shannon homurdandı. Yattığı yerde doğrudu ve elini saçlarına götürdü. Arkaya dökülen tutamları, omzunun üzerine düşürdü ve yüzünü buruşturdu. Örgülerini çözüp uyuduğu için saçı darmadağın haldeydi.

“Endişelenme. Baeth birini gönderip saçını toplamasını söyler. Keşke vaktim olsa da ben yapabilsem ama bugün yapmam gereken çok iş var.”

Shannon hemen Torin’e baktı. Çoktan giyinmişti ve kiltini tamamlayan omuz atkısını düzeltiyordu.

“İnsanların sırf seninle yattım diye bana hizmet etmelerini istemiyorum. O zaman tam bir fahişe gibi görünürüm.”

Torin’in yüzüne gölge düştü. Derin bir nefes aldı, kollarını Shannon’a doladı ve genç kadının üzerine abanarak onu yatağa hapsetti.

“Bir erkek hiçbir fahişeye sarılıp sabaha kadar onun kollarında uyumaz. Onu ya duvara dayar ya da masaya yatırır; işi bitince de eline iki kuruş sıkıştırıp kapı dışarı eder.”

Shannon şaşkınlıkla iç çekti. “Bu kadar kaba olmana hiç gerek yok.”

“Senin de kaderine bu denli karşı koymana gerek yok. Sence böyle bir tutku, kolay bulunan bir his mi?”

“Şehvet, yaygın ve ölümcül bir günahtır.”

Torin, Shannon’ı yataktan kaldırdı. Genç kadın ayakları üzerinde doğrulunca kolunu beline doladı ve kendine doğru çekti. Torin’in kokusunu içine çeken Shannon kalp atışlarının hızlandığını fark etti.

“Şehvet yaygındır ama kalbinin bu kadar hızlı çarpmasına neden olmaz.” Torin, elini kızın göğsüne koydu ve sözlerini kanıtlamak istercesine kalbine bastırdı. Shannon, adamın yüz ifadesini izliyordu. Hızla çarpan kalbini hissedince yüzünde beliren değişimi gördü. Gözlerini kıpmıştı ve dudaklarında bir gülümseme belirmişti. Genç kadının boğazında bir yumru oluştu. Gözlerine yaşlar doldu. Bugüne kadar kimse ona böylesine içten, şefkat dolu bakmamıştı. Kendisi de üzerindeki giysilere rağmen Torin’in kalp atışlarını hissedebiliyordu ve her zamankinden hızlı attığını biliyordu.

“Gördün mü Shannon? Bu yaşananlar sık rastlanan olaylar değil. Dün gece seni sırf arzularımızı dindirelim diye yatağa davet etmedim.” Genç kadının elini dudaklarına götürdü ve bileğinin içine bir öpücük kondurdu. Sonra da kapıya doğru ilerledi. Tam çıkacakken Shannon’a döndü.

“Seni bu gece de burada görmek istiyorum Shannon. Umarım bütün yaşadıklarımızı dikkatlice düşünürsün.

Çünkü yemin ederim ki mutluluğu göz ardı edecek olursan, tam bir ahmak gibi davranmış olursun. Douglas ailesinin savaş ilan etmesine çok az kaldı. O gün geldiğinde ikimiz de bu savaşı kazanmak için birlik olup dua edeceğiz.” İfadesi yeniden sert bir hal aldı. “Bu savaşı kazanmaya yemin ettim. Herhalde ortalık kan revan içindeyken, benim korumama ihtiyaç duyacağını da inkâr etmeyeceksin.”

Bu sözlerin ardından Shannon’ın cevabını beklemeden odayı terk etti ve kapıyı kapattı.

Aslında büyük bir iyilik yapmış oldu. Çünkü Shannon’ın bacakları titriyordu. Birden bedenini saran korkuya yenik düşmüştü. Öylece yatağa oturdu.

Neden bu kadar çok etkilenmişti?

Sebebini bulmak hiç de zor değildi. Cevabı, Torin’in de fark ettiği gibi, kalbinde saklıydı. Kalbi yeni duygularla doluydu. Bu duyguların böylesine güçlü olacağını düşünmemişti. Yaşamak istiyordu ama yalnızca kendisi için bir yaşam dilemiyordu. Birdenbire ölmeden önce yapmak istediği pek çok şey olduğunu anladı.

Anne olmak gibi.

Ellerini karnına götürdü ve içeride yeşeren bir hayat olup olmadığını merak etti.

Fevri hareketleri yüzünden çocuk sahibi olma hayallerini öldürmek üzere olduğunu fark edip kendine kızdı. Ne kadar bencildi. Sırf yaşamı zorluklar içinde geçebilir diye daha doğmamış bir cana kıyacaktı. Oysa bir bebeği olsa onunla sevgisini o kadar çok paylaşabilirdi ki...

“Bugün ne kadar güzelsin!”

Baeth kapıyı çalmadan odaya girdi. Shannon şaşkınlık-

la sıçradı ve yatak örtüsüyle çıplak bedenini örtmeye çalıştı.

“Hadi ama kızım. Sende olan bende de var.”

İçeriye iki hizmetli girdi. Bir tanesinin elinde yeni yıkanmış bir iç elbise vardı. Shannon hemen kollarını kaldırıp elbiseyi giymeye koyuldu.

“Saçın da kendi başına bir yaşam kurmuş.”

Baeth, Shannon’ın saçını işaret etti ve hizmetlilerden biri hemen kızın saçını taramaya başladı. Fakat o kadar çok düğümlenmişti ki, iki hizmetli oturup bu düğümleri çözmeye çalıştı.

Baeth, Shannon için bir elbise getirmemişti. Aksine elinde ölçü almak için kullandığı kurdela vardı.

“Üzerine uyan elbiselere ihtiyacın var. Senin gibi bir gelin adayı için utanç verici bir durum. Baban zavallı bir erkek müsvetesi. Tam bir pinti.”

“Bana diğerlerinden farklı muamele etmeyerek, hayata karşı güçlenmemi sağladı.”

Baeth, genç kadının ölçülerini almaya başladı. Yanında getirdiği küçük bir kağıt parçasına notlar alıyordu. Mürekkep hokkasını dikkatle masanın üzerine koydu. Mürekkep damlatmayacak şekilde tıpasını açtı. Sonra da kalemini mürekkebe batırdı.

“Güçlenmen için iyi olabilir ama seni çizmeyle değil de ayakkabıyla yola çıkarması büyük bir ihmalkârlık. Buradaki işimiz biter bitmez ayakkabıcıya gidiyoruz.”

“Çizmeye ihtiyacım yok. Bahar mevsimindeyiz. Hava güzel.”

Baeth parmaklarını şıklattı. Yüzünde otoriter bir ifade belirdi.

“Burası Kuzey İskoçya kızım. Buraya senin doğduğun topraklardan çok yağmur yağar. Çizmeye ihtiyacın var. Bu yüzden de ayak numaran ölçülecek. İstersen Brockton’a söyleyeyim de seni ayakkabıcıya o götürsün.”

Shannon dudaklarını büktü. “Bekçiye ihtiyacım yok. Bu çok aşağılayıcı. Eminim oğlunun çok daha önemli işleri vardır. Yalnız bana güven duyulmaması değil, onun vaktinin boşa harcanması da oldukça can sıkıcı.”

“Lordumuzla aranda bir güven oluştuysa, bu söylediklerinde haklısın,” dedi Baeth. Shannon’ın ölçüleriyle ilgili son notlarını da alıp kalemini hokkaya bıraktı. “Ama bunu kendisiyle görüşmem gerekir. Sonuçta Brockton’u görevlendiren o olduğu için, görevi geri almak da ona düşer. Yanılmıyorsam senin üvey annen de McBoyd erkekleri tarafından koruma altına alınmıştır.”

“Bunda şaşılacak bir şey yok ki. Üvey annem bir klan lideriyle evli ve korunması gerekir. Yoksa birileri onu kaçırıp fidye isteyebilir.”

Baeth dikkatle Shannon’a baktı ve başını iki yana salladı.

Shannon, “Torin evlenme teklif etmedi ki...” dedi ve cümlesini hemen yarıda kesti. Çünkü Torin evlenebileceklerini dile getirmişti. Pencereden sallanan elbise de kendisinin Shannon’a bağlı olduğunu göstermenin bir yoluydu.

Baeth, McBoyd kumaşından yapılma pelerinini kaldırdı. “Geleceğine dair bir karar almamış olabilirsin ama en azından bunu giymeye bir son vermelisin.”

Shannon, McBoyd renklerini gören kızların donup kaldığını fark etti. Odada bir gerginlik oldu. Sonra babasının renklerine baktı. Kırmızı ve mavi. Yürümeye başladığı günden beri bu renklere bürünmüştü. Şimdi ise ne kadar yabancı geliyordu.

“Pekâlâ, bunu artık giymeyeceğim ama lütfen pelerini yakmayın. Bunlar babamın renkleri. Değiştirmem imkânsız. Atalarımın geleneğini yakarsam, onlara layık bir evlat olamam.”

Artık eski pelerinini giymeyecekti. Geleceğini başka bir yönde kuracaktı.

“Burada kalsın. Bundan sonra McBoyd renklerini yalnız geceleri göreceğim.”

“Bu odada mı?”

Baeth kısık sesle sormuştu ama sorusu açıktı. Shannon, kadının ne demek istediğini gayet iyi anlamıştı.

Torin ilişkilerini saklamıyordu. Hiç şüphesiz bu hareketiyle kendi halkından pek çok kişiyi kızdırmıştı. Shannon da onları kızdırmak istemiyordu. Torin’in odadan gitmeden önce söylediklerini hatırladı ve ne kadar haklı olduğunu gördü. Douglas, Shannon’ı unutmuyacaktı ve bu yüzden de Torin’le birlikte geçireceği günler sayılıydı.

“Evet Baeth. Bu odada.”

Baeth, kızın sözlerini onaylarcasına başını salladı. “Lor-dumuzun senin için aldığı kumaştan yeni bir iç elbisesi diktirelim.”

“Ne kumaşı?”

Kızlardan biri hemen bir top yumuşak keten kumaş getirdi. Shannon, kumaşı şenlikte gördüğü ânı hatırladı. Elini uzatıp kumaşa dokundu ve gözleri doldu. Torin ona bir fahişe gibi davranmıyor, aksine değer veriyordu. Kendisi de adamı tersleyerek ne büyük kabalık ediyordu.

Derin bir nefes aldı ve neden gururuna yenik düştüğünü merak etti. Mutlu olması için o kadar çok nedeni vardı ki.

Bazen kötülükleri görmek yerine, iyiliklere bakıp mutlu olması gerektiğini unutuyordu. Mükemmeliyet yalnızca cennette olur, diye düşündü.

Ya da sevdiğin adamın kollarında.

“Tabii, böyle güzel bir hediye herkesin gözlerini yaşartır.” Baeth kâğıda yazdıklarının üzerine üflüyor, mürekkebi kurutmaya çalışıyordu. “Lordumuzun sana karşı hislerini nihayet anlayabildin! Bu da senin akıllı bir kız olduğunu gösterir.”

“Kendimi pek de akıllı hissetmiyorum.”

Yine de Torin’in hassasiyetini anlayabiliyordu. Bunca yıl aşkın ne olduğunu bilmeden nasıl yaşadığını merak etti. Kumaşa bir kez daha dokundu ve boğazı düğümlendi. Bir erkeğin bu kadar düşünceli olabileceğini bilmiyordu. Her ne kadar bu erkek başına bir bekçi dikecek kadar inatçı olsa da. Tıpkı çelikten bir kasaya saklanmış, nadide bir kadife gibiydi. Duyguları karmakarışık.

Kendini bir budala gibi hissediyordu.

* * *

Aşağı kata adım attığı andan itibaren tüm gözlerin üzerine çevrildiğini hissetti. Buraya adım attığı günle arasında dağlar kadar fark vardı. Meraklı gözler üzerine çevrilmişti ve hatta aralarında kendisine sevecenlikle bakanlar bile vardı. Masaların çoğu hâlâ doluydu. Genç erkekler, yemekleri önlerine konmuş olmasına rağmen gözlerini Shannon’dan ayırmıyorlardı.

Shannon, bu durumdan rahatsız olmamak için kendi

kendini telkin ediyordu. Sinirlenirse, insanların kendisinden nefret etmelerini tercih etmiş olacaktı. Karnı guruldayınca, yemek yemek için bir masaya geçti. Bir dakika bile geçmeden genç bir kız gelip yanına oturdu.

“Benim adım Isa. Annem senin yanına oturmamı söyledi. Çünkü kimse yalnız yemek yememeli.” Kızın yanakları çilliydi ve gözleri neşe doluydu. “Aslında dedikoduların doğru olup olmadığını çok merak ediyorum. Annemi utandıracak ya da başka bir deyişle babamı gururlandıracak bir hareket yapıp, sana açıkça soruyorum.”

“Hangi dedikodudan bahsediyorsun?”

Isa gülümsedi. “Seni bağlayıp buraya getirmek için dört adam birden mi uğraştı?” Genç kız soruyu sorarken gözleri faltaşı gibi açıldı. Shannon’dan gelecek cevabı beklerken adeta nefesi kesildi. “Tera’dan duydum. Tera, Devyn’in kız kardeşidir. Devyn de lordumuzun seni yakalamak için gönderdiği dört adamdan biridir. Devyn dört kişi olduklarını söylemiş ama ben senin ağzından duymak istiyorum.”

Genç kız bir akarsudan hızlı konuşuyordu ama yeniden sohbet edebiliyor olmak Shannon’ın çok hoşuna gitti. Özellikle de derin meselelere girmeyen ve kendini evinde hissettiren insanlarla sohbet edebilmek.

Shannon gülümsedi. Çünkü üzerlerinde taşıdıkları renkler ne olursa olsun İskoçların tamamı efsanelere bayılırdı. Belli ki Shannon da bir efsane olma yolunda ilerliyordu.

“Aslında o gün at üzerindeydim ve gece, her yeri karanlık bir çarşaf gibi örtmüştü...”

“Lordumuzun misafirleri geliyor. Cameron ve Lindsey.”

Baeth aşçı ve hizmetlilere görevlerini söylüyordu ama gözleri Shannon’ın üzerindeydi. Belli ki diğer Kuzey İskoçyalılar kralın öldürülmesi ve Shannon’ın kaderinin ne olacağına dair konuları tartışacaklardı.

“Efendi Lindsey, senden bir sürahi su istedi.” Baeth durdu ve kaşlarını çattı. “Bu adamın ilk kez su istediğini duydum.”

Shannon’ın yanakları kızardı. Çünkü çok sinirlenmişti. Connor Lindsey, sürahideki suyu o ukala kafasından aşağı dökse iyi ederdi. Shannon, Baeth’in peşinden koridoru geçti ve küçük kuleye ilerledi. Bu kule daha eskiydi ve mimarisi daha basitti. Sesler de daha fazla yankılanıyordu. Çünkü duvarlarda sesi hapsedecek hah ve örtüler asılı değildi. Açık gri taşlar, harçla sağlamlaştırılmıştı. Giriş katında oldukça büyük masalar, bir üçgen oluşturacak şekilde yan yana getirilmişti. Torin, askerleriyle bir masaya oturmuştu. Connor Lindsey ise diğer masadaydı. Odadaki üçüncü adamın üzerinde sarı, turuncu ve siyah renklerde bir pelerin vardı. Adamın saçları siyahtı ve oturuyor olmasına rağmen ne kadar iri yapılı olduğu anlaşılıyordu. Yazmanlar, klan liderlerinin arkasında oturuyordu ve hızla not aldıkları için kalemlerinin sesi belli belirsiz de olsa duyuluyordu. Shannon, sırt kaslarının gerildiğini hissetti. Odadaki gerginlik o kadar somut bir hal almıştı ki neredeyse bir bıçak alıp kesmek mümkündü.

Baeth’i takip ederek dolapların olduğu kısma gitti. Burada diğer masalardan farklı, daha uzun bir masa vardı. Ma-

sada toplanan gençler, efendilerinin kadehlerini ellerinde tutuyor; içkilerine zehir atılması riskine karşı tedbir alıyorlardı. Ana masada oturan adamlardan biri elini kaldırıncı, adamın kadehini tutan genç hemen efendisinin yanına gitti. Fakat adam kadehi geri götürmesini emretti. Çünkü masanın üzerine serili parşömenler vardı ve bu kâğıtlar çok pahalıydı.

Adamlardan birkaçı Shannon'a baktı. Shannon başını öne eğmeyi reddedince adamlar sırtmaya başladılar. Baeth parmaklarını şıklattı ve Shannon diğer kadınlarla birlikte kapıya yöneldi. Koridora çıkınca tereddüt etti. Kalıp içerde konuşulanları dinlemek istiyordu. İçerideki klan liderleri ve askerler neye karar verirse versin, bu karardan en çok etkilenecek olan kendisiydi. Fakat cinsiyeti yüzünden o ortama dahil olamıyordu.

Aynı nedenden ötürü koruma altında olduğunun da farkındaydı.

McBoyd'un oğlu olsaydı, çoktan öldürülmüştü. Bunu düşünmek bile tüylerini diken diken ediyordu.

"Hadi kızım gidelim. Burada durup endişelenmekle hiçbir şey elde edemezsin."

"Haklısın."

Yinede oradan uzaklaşması hiç kolay olmadı.

* * *

Öğleden sonra yağmur yağmaya başladı. Yapılacak çok iş vardı ama gökyüzünden gelen gürleme herkesi şaşkınlığa uğrattı. Shannon, diğer McLeren kadınlarıyla birlikte koş-

turup kule duvarlarına asılan çamaşırları ıslanmadan toplamaya gitti. Fırtınaya dönüşen yağmur, adeta etrafı sarstı. Şimşek, karanlık bulutları yardı. Çamaşırları toplayan herkes sıırıslıklam oldu. Shannon elindeki sepeti doldurunca kapıya doğru koşmaya başladı. Giysileri üzerine yapışmıştı. İçeri girince ıslak ayakkabıları taştan zeminde kaydı ve elindeki sepet havaya fırladı. Kendisi de tam yere düşecekken beline dolanan güçlü kollar onu acılı bir düşüşten kurtardı.

“Tam da Baeth'den ayakkabıcıya gitmek istemediğini duymuşken...”

Torin, Shannon'ı yere bırakmadı. Aksine hiç ağırlığı yokmuşçasına havada tuttu. Kaşlarını çattı ve “Sana bu ayakkabıların burada işe yaramayacağını söylemişim,” dedi.

“Ayakkabıcıya gittim.”

Torin tek kaşını kaldırdı ama dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme belirdi. Shannon elini adamın göğsüne koydu.

“Git de başka yerde böbürlen Torin McLeren!”

Torin, Shannon'ı yere bıraktı ama bileğinden tutmaya devam etti. Gözlerinde bambaşka bir bakış belirdi. Shannon adamın gözlerine baktı ve içinde biriken ateş karşısında adeta büyüldü.

“Oysa buraya seninle baş başa birkaç dakika geçirmek için gelmişim güzeller güzeli Shannon! Ayrıca kulemde rahat ediyor olmandan ve sana sunduğum imkânları kullanmandan memnun olmamın nesi yanlış? Ayağındaki ayakkabılar yazlık demiştim.”

Shannon'ın elinden tuttu ve peşinden çekiştirerek mutfaktaki kadın kalabalığından çıkardı. Koridorda ilerledikçe kadınların konuşmaları duyulmaz oldu. Sonra durdu ve ko-

ridorun iki tarafına da dikkatle bakıp, duvarın önünde duran silah dolabının arkasına geçti. Ok ve yayların muhafaza edildiği devasa ahşap dolapla duvar arasında biraz boşluk vardı.

Torin, genç kadını duvara yasladı.

“Ah, işte fırtınalı bir öğleden sonra yapılabilecek en güzel şey! Karanlık köşelerde buluşmak!” Eğildi ve dudaklarını şehvetle Shannon’ın dudaklarına bastırdı. Kızın yüzü ıslaktı ama bu Torin’i durduracak bir neden değildi. Diliyle kızın dudaklarına baskı yapıyor, aralaması için bekliyordu. Shannon’ın bedeni alev almaya başladı. Kadınlığı ilgi bekleyen sabırsız bir heyecan içine girdi.

“Torin...”

Torin genç kadının ses tonunu umursamadan elbisesini iki yandan tuttu.

“Şimdi birileri gelecek!”

Torin iki yandan kavradığı elbiseyi havaya kaldırdı ve Shannon’ın ayak bilekleriyle dizlerini açıkta bıraktı. “Sana duvara dayanıp sevişenlerden bahsetmemeliydim. Bu sözleri sarf ettiğimden beri başka bir şey düşünemez oldum.”

Shannon, Torin’e sert bir bakış attı ama adam buna karşılık sırtlamakla yetindi. Elbiseyi biraz daha yukarı çekti. Eteklerinin altına soktuğu elleriyle genç kadının kalçalarını kavradı. Torin’in elleri poposuna doğru uzanan okşamalarla ilerliyordu. Shannon zevkten adeta titriyordu.

“Hoşuna gitti mi Shannon? Kalçalarını böyle okşamamdan memnun musun?”

Shannon’ın boynuna eğilmiş, fısıltı halinde konuşuyordu. Ağzından çıkan her bir sözcük, ellerinin verdiği hazı artırüyordu.

“Sen... Böyle şeyler söylememelisin...” Sesi titriyordu ve dudaklarından kısık kısık inlemeler süzüldü. Torin dizlerini kırdı. Böylece Shannon’ın bacakları arasına girebiliyordu.

“Sana hikâye anlatılmasından hoşlanmaz mısın?”

“Anlattıkların hikâye değil ki!”

Torin’in elleri kızın kalçalarının içine süzüldü. Shannon’ın bedeni tamamen hassaslaşmış, her dokunuştan ayrı bir zevk almaya başlamıştı.

“Neden olmasın? Konusu gizli randevulaşma ve tutku diye mi?” Torin kısık ve derinden gelen bir sesle güldü. “Ben bu hikâyelerden epey dinledim.”

“Demek öyle!”

Torin tekrar güldü ve Shannon’ı sakinleştirmek için dudaklarından öptü. İlk öpüşmeleri kadar zorlanmadı. Çünkü bu kez Shannon da karşılık veriyor, dudaklarını dudaklarında dans ettiriyordu. Genç kadın içinde bulundukları anın tadını çıkarmaya karar vermişti. Karar vermenin rahatlığıyla Torin’e sarıldı. Etrafında arzusunu dindirebileceği bunca kadın varken, gelip kendisini bulması ayrı bir heyecan veriyordu.

Torin sadece onu istiyordu.

Bu düşüncelerle arzusunu körükleyen Shannon ellerini adamın boynuna doladı ve ensesinden yukarı uzanarak saçlarını okşamaya başladı. Torin’in dudaklarından inleme benzeri sesler çıkıyordu. Tam olarak duyamasa da dudaklarındaki titreşimden yola çıkarak tahminde bulunuyordu. Artık gizli saklı dokunuşları reddetmiyor, bu yasak buluşmanın her anını keyifle geçiriyordu. Baeth’in sözlerini hatırladı. Ellerini aşağı indirdi ve Torin’in kiltini araladı. Erkekliği sert ve hazırды. Torin hiç vakit kaybetmeden Shannon’ı

havaya kaldırdı ve genç kadının dizlerini aralayarak kendini ona yasladı. Kadını duvara bastırdı ve tüm gücüyle kavradı. Erkekliğinin başı, Shannon'ın kadınlığının kıvrımlarına değişiyordu. Nefesi Shannon'ın boynuna bir kolye gibi dolandı. Shannon da kollarıyla erkeğine sıkı sıkı sarıldı.

Bütün vücudu ateşler içindeydi. Odalarına gidip üzerlerindeki giysilerden kurtulmak istiyordu. Fakat kıvrımlarına değen erkekliği öylesine büyük bir haz veriyordu ki, bu keyfi bir dakikalığına bile ertelemek istemiyordu. Bedeni sahip olunmak istiyordu. Bu yüzden ağırlığını verip Torin'in erkekliğini içine aldı.

Torin adeta gürleyerek genç kadının içinde yukarı doğru bir hamle yaptı. Artık tamamen içindeydi. Shannon titriyor, bedeninden fişkıran zevke teslim oluyordu.

“Görüyorum ki öğleden sonra buluşmalarına kafa yoran bir tek ben değilmişim!” Aslında Shannon'la eğlenmek istiyordu ama sesi duyduğu arzuyla boğuk çıkıyordu. Kalçalarını ileri geri itiyor, Shannon'ı hazzın doruğuna ulaştırırmaya çalışıyordu.

Shannon gerçekten de büyük bir haz duyuyordu. Kendini tutamıyor, daha hızlı hareket ediyordu. Artık bekleyecek ve dayanacak gücü kalmamıştı. Torin'i arzuluyordu. Açlık gibi bir histi bu. Torin'in sunacağı aşka açtı.

“Daha hızlı.”

Sesi fısıltıyla çıktı ama Torin ne dediğini gayet net duydu. Kızın boynunu ısırıldı ve o anda Shannon'ın içinde kaynayan ne varsa bir zevk seli içinde bedeninden akmaya başladı. Dudaklarından dökülen inlemeler, etraftan duyulabilecek hale gelmişti.

Torin hemen dudaklarını kızın dudaklarına yapıştırdı ve

zevk çığlıklarını içine çekti. Shannon kendinden geçerken bütün kasları gerildi ve kadınlığı Torin'i daha sıkı kavradı. O kadar sıkı kavradı ki içinde biriken zevk sıvısını özgür bırakması için çabalıyor gibiydi. Fazla beklemesine gerek kalmadı. Çünkü Torin bedenini genç kadına daha sert bastır-
dı ve içinde biriken her şeyi özgür bırakıp Shannon'la olma-
nın doruğuna ulaştı.

Shannon, zaman kavramını yitirmişti. Torin'in saçlarını okşuyordu. Adamın saçlarını daha önce neden hiç okşama-
dığını düşündü. Torin nefesini düzeltmeye çalışıyordu ama
hâlâ Shannon'ın içindeydi. İkisi de sıırıslık olmalarına
rağmen üşümüyorlardı.

“Güzeller güzeli Shannon, her geçen gün senin kölen
oluyorum!”

Bu sözler Shannon'ın çok hoşuna gitti. Öte yandan gele-
cekte yaşanabilecekleri hatırladıkça korkuyordu.

Tamamen saklanmışlardı. Hiç kimse ve hiçbir şey onla-
rı rahatsız edemezdi. Torin âşığını yere bıraktı ve elbisesinin
eteklerini düzeltti. Sonra da onu omuzlarından tutup sırtı
göğsüne gelecek şekilde döndürdü. Kollarıyla belini kavradı
ve başını göğsüne yatırdı. Dışarıda gök gürüyor ve sesi ko-
ridorda yankılanıyordu. Oysa Shannon, Torin'in kalp atışla-
rından başka bir şey duymuyordu.

“Pelerin giymen gerekirdi ama itiraf etmeliyim ki eski
pelerinini çıkarmış olmandan dolayı büyük mutluluk duy-
dum.” Shannon adamın ona neden arkadan sarıldığını şim-
di anlıyordu. Çünkü yüz ifadesini gizliyordu. Öyle sıkı sarıl-
mıştı ki genç kadının kıpırdamasına imkân yoktu. Torin iç
geçirdi ve burnuyla Shannon'ın boynunu okşadı.

“Seni kendi renklerimde görmek beni çok mutlu eder
Shannon.”

Bu bir teslimiyetti ve klan liderlerinden beklenen bir davranış olmadığı apaçık ortadaydı. Torin kendisi için gururunu bir kenara bırakmıştı. Shannon bunun farkındaydı. İstese zorla her istediğini yaptırabilirdi. Fakat Shannon, yanındaki adamın böyle bir zorlamaya gitmediğini daha yeni anlıyordu. Ondan kendi renklerini giymesini rica etmişti. Bu, Shannon'a daha önce hiç sunulmamış, büyük bir özgürlüktü.

“Bu dileğini nazikçe dile getirdiğin için teşekkür ederim.”

“Peki bu konu üzerinde düşünecek misin?”

Sesinden ne kadar hevesli olduğu anlaşılıyordu. Bir yanı evet demeyi o kadar çok istiyordu ki bu duyguyu bastırmak için mücadele etti.

“Babam yüzünden dul kalan kadınlar ne der sence? Beni McLeren kumaşlarına bürünmüş halde görmekten memnun olmayacaklardır.”

Torin elini kızın omzuna koydu ve nazikçe okşadı. “Bırak da bunu ben düşüneyim Shannon. Babasının savaştığı klanın lideriyle evlenen ilk kız sen olmayacaksın. Evlilik, arasındaki anlaşmazlıkları çözmek için kullanılan eski bir usuldür.”

“Öyle ama babam sana barış vaat etmedi ki. Bu birlikten hiçbir kazancın olmayacak. Bu da bana acıdığını bir kez daha gösterir.”

Shannon başını iki yana salladı ve adamın kollarından kurtuldu. Torin kollarından ayrılmasına ve yüz yüze gelmelerine izin vermişti. Oysa Shannon'dan çok daha güçlüydü ve genç kadın onun gücü karşısında çaresizdi.

Şu ana kadar erkeğinin gücünden öyle çok keyif almıştı ki, şikayet edecek vakit bulamamıştı.

“Sırf senin âşığının diye yakana yapışacak değilim Torin McLeren. Ben, korkak bir kız değilim!”

“Biliyorum.” Torin kesin bir dille konuşuyordu. “Korkak değilsin ama savunmasız bir kadınsın.”

Shannon gerildi. “Bu durum benim düşüncelerimi değiştirmez. Önüme çıkan ne olursa olsun yüzleşebilirim.”

“Yalnız başına olmaz. Bu konuyu tartışmamız bile anlamsız. Seni yanımda tutmamın sebebi aramızdaki duygulardır aşkım. Ayrıca seni kaçırdım ve bir Kuzey İskoçyalı eve getirdiği her ganimete sahip çıkar.”

Shannon dudaklarını ısırdı.

“Çok inatçısın Torin McLeren.”

“Senden daha inatçı olamam Shannon McBoyd! Gördün mü? Ne kadar uyumlu bir çiftiz.”

Shannon alaycı bir şekilde güldü. “Bu kadar yeter. Gidip banyo yapacağım. Malum, sırlıslıkam oldum.”

Shannon arkasını döndü ve silahlılığın arkasından çıkmak için yürümeye başladı. Tam o anda poposuna sert bir şaplak indi.

“Torin McLeren!”

Torin âşığını yakaladı ve tüm kıvranışlarına rağmen dudaklarından öptü. Shannon biraz çabaladıktan sonra serbest kaldı ve koridora çıktı. Fakat Torin’in ukala gülüşlerini duyabiliyordu. Poposu az da olsa sızlıyordu. Bir yanı bu histen büyük bir keyif alsa da kendini tutamayıp söylendi.

“Barbar!”

Hem de yanında olmaktan büyük keyif aldığı bir barbar! Bu durumda kim daha vahşiydi acaba?

“Bu akşam büyük masada yiyeceksin.”

Shannon, Baeth'e sert bir bakış attı. Kadına karşı saygısızlık ediyor olsa da umurunda değildi. Baeth tepki vermedi ama parmağını Shannon'a yöneltti. “Söylediklerimi dinleyeceksin kızım. Çünkü senin büyük masada yemeni lordumuz istedi. Ayrıca bana ne yapıp yapamayacağımı söylemek için onunla evlenip bu kulenin hanımı olman gerekir. Şimdilik benim senden üstün olduğumu kabulleneceksin.”

Shannon şaşkındı. “Sen de onunla aynı fikirde olamazsın!”

“Ne fikriymiş o?” Baeth başını iki yana salladı. “Yine itiraz etmemen gereken bir konuda uğraşıp duruyorsun. İkinizin birbirinize nasıl baktığınızı gördüm. Bu nadir bulunan bir lütuftur. Zor rastlanır böylesine. Sevdiğin adamla evlenmek, gerçekten de eşsiz bir armağandır.”

Söyledikleri doğru olabilir miydi? Shannon döndü ve Torin'e baktı. Torin büyük masada azıcık olsun dikkatini çekebilmek için can atan çok sayıda kadınla birlikte oturuyordu ama gözleri yalnızca kendisine kenetlenmişti. Shannon'ı izliyordu. Genç kadının yüzü kızardı. Hiç düşünmeden adama doğru yürümeye başladı. Zaten fazlasıyla düşünmüştü. Hayatı düşünmek ve tasarlamakla geçmişti.

Bu durumdan ölesiye sıkılmıştı. Dokunmak ve dokunulmak istiyordu. Shannon yürüdükçe Torin'in ifadesi değişti. Yüzü ılık ılık oldu. Bu davranışından ne kadar memnun olduğu gözlerinden okunuyordu. Dudaklarında keyifli bir gülümseme belirdi. Aynı keyif Shannon'ın kalbine huzur getirdi.

Torin ayağa kalktı ve elini uzattı. Salonda sessizlik oldu. Herkes onlara bakıyordu. Shannon'ı asıl heyecanlandıran, etraflarında toplanan insanların bu durumu onayladıklarını gösterircesine kafa sallamaları oldu. Yerine oturdu ama kıpırdanıyordu. Çünkü herkes ona bakıyordu.

“Bu gördüğün Quinton Cameron ve Connor Lindsey’i zaten tanıyorsun.”

Shannon iki adamı da başıyla selamladı. Connor kendisine sessiz bir öpücük gönderdi. Torin arkadaşına ters ters baktı ve bu durum Quinton Cameron’ın gözünden kaçmadı.

“Sanırım buraya gelmekte geciktim. Zira çok eğlenceli bir olayı kaçırmışım gibi geliyor.”

“Hiç eğlenceli değildi.” Shannon tatlı bir ses tonuyla konuştu ve bu Connor’ın sırtmasına neden oldu.

“Ben farklı biliyorum o zaman.”

Torin arkadaşına sert bir bakış daha attı. Connor kahkahalarla gülmeye başladı. Adamın neşesi etraftakilerin dikkatini çekti.

Cameron sakın bir ses tonuyla söze girdi. “Şimdi cidden kıskandım.” Shannon’a döndü ve genç kadın ne olduğunu anlamadan elinden tuttu. Adamın eli o kadar büyüktü ki Shannon’ın eli adamın avucunda kayboldu.

“Sakin bu iki zavallı arasından bir seçim yaptım deme. Seni temin ederim ki ben senin için bunlardan çok daha iyi bir tercih olurum.” Genç kadının elini dudaklarına götürdü ve bir öpücük kondurdu.

“Ben de sizi temin ederim ki efendi Cameron, seçim yapmak zorunda kalmadım. Çünkü duygularımda bir an olsun tereddüt etmedim.”

“Bu sözlerin beni derinden yaraladı!” dedi Cameron.

Torin güldü. “Ona ne şüphe!”

Connor bu sözlere gücenmek yerine kahkahalarla güldü. Cameron da dudaklarını büzdü. “İşte kuleden uzak durmanın sonu bu! Bütün eğlenceyi kaçırmışım.”

Yemek devam etti. Shannon erkeklerin atışmalarından çok eğlenmişti. Birbirleriyle alay edip durdular ama gücenmek yoktu. Herkes neşeyle gülüyordu. Fakat asıl izlediği Torindi. Bakışları adamın kadehe uzanan eline kenetlenmişti. Kalçaları kendilerini okşayan bu ellerin nasıl hissettirdiğini gayet iyi hatırlıyordu. Hatırladıkça heyecanı arttı. Göğüslerini ateş sarmıştı. Sanki elbisesinin içinde iyice şişiyorlardı. Torin bakışlarını kendisine çevirince elleri buz kesti. Adamın bakışlarında öyle bir açlık vardı ki Shannon yemeği bile unuttu.

Torin sandalyesini geri itti ve ayağa kalktı.

“Hadi gel Shannon.”

Torin elini genç kadına uzattı ve salon yeniden sessizliğe büründü. Shannon’ın umurunda değildi. Tek umursadığı kendisine uzatılan bu el ve altında yatan teklifti. Adamın elini tuttu. Ayağa kalkacakken birileri sandalyesini çekti. Torin onu yavaşça merdivenlere yönlendirdi. Shannon, adamın elinin titrediğini fark etti.

Belki çok titremiyordu ama bu kadarı bile kalbini fethetmeye yetti. Bu, aralarında bir çekim olduğunu; Baeth’in haklı olduğunu kanıtlıyordu. Bu çekime direnmek saçmalıklı. Direnmeyecekti. Aşğının peşinden gidip onun odasına yöneldi. Ardından izleyen insanları düşünmüyordu. Önemli olan odanın kapısının ardında sahip olduğu mahremiyetti. Bu kusursuz odada baş başa kalacaklardı.

Torin gün doğmadan uyandı. Shannon yanı başında uyuyordu. Teninin kokusunu duyabiliyordu. Genç kadının çarşafı üzerinde dağılan saçlarını ve ne kadar uzun olduklarını görünce gülümsedi. Daha önce yatağını bir kadınla paylaşmamıştı. Sonuçta burası klan liderinin yatağıydı.

Shannon ise buraya aitti. Diğer erkeklerden bir kadınla uyumanın ne kadar zevkli olduğunu duymuştu. Fakat bu kadar güzel bir duygu olabileceğine inanmamıştı. Genç kadının nefes alıp verişini dinlerken parmakları da saçının dalgalarında geziniyordu.

Onu yanında tutmanın bir yolunu bulacaktı. Bir çözümü mutlaka vardı. Aksini düşünmek bile istemiyordu.

Bu düşünce boğazında bir yumru haline geldi. Görmezden geldiği korkuları gün ışığına çıktı. Vakit daralmıştı. II. James şimdiye dek tacını takmış olmalıydı. Böylece Douglas Kontu, Atholl'le birlikte olanlardan intikam alma hakkını elde edecekti. Yakında kan döküleceğinden hiç şüphesi yoktu. McBoyd kanı akacaktı. Odasındaki uzun masaya baktı. Shannon'ın pelerini oradaydı. Özenle katlanmış halde duruyor, Shannon'ın bir hainin kızı olduğunu hatırlatıyordu.

Bir yolu olmalıydı. Fakat henüz ne yapacağını bilmiyordu.

Yataktan kalktı ve örtüyü Shannon'ın üzerine doğru çekti. Sabahın seslerini dinledi ve köprünün üzerinden gelen at seslerini duydu. Sesler belli belirsiz geliyordu. Çünkü kulenin kapıları hâlâ kapalıydı. Atlar oldukları yerde bekliyor olmalıydı. Hemen giyindi. Yatağın yanında duvara dayalı olarak duran kılıcını aldı ve odadan çıktı.

Merdivenlerden inerken Brockton'la karşılaştı.

“Kapıda elçiler var efendim.”

Torin başıyla onayladı. “Ben de onları bekliyordum.”

Torin ortalığın hâlâ karanlık olmasını umursamadan avluya çıktı. Bütün dikkati elçiler ve getirdikleri haberlere odaklanmıştı.

Brockton kolunu kaldırdı ve kendilerini bekleyen adamlara doğru el salladı. Adamlar, geceleri Donan Kulesi'ni koruyan ağır demir kapının az ilerisindeydi. Kapının zincirleri bırakılıp yavaş yavaş açılmaya başlanınca homurtular yükseldi.

“Bu kadar erken kim geldi?” Connor Lindsey adamlarıyla birlikte gelmişti.

“Edinburgh'dan elçiler.”

Torin kapıdan giren adamları izledi. Douglas kumaşından giysileriyle gelmiş, avluya göz gezdiriyorlardı.

Elçilerin lideri öne çıktı ve Torin'le göz göze gelince başlığını öne eğip selam verdi. Atından indi ve Torin'e yaklaştı. “Archibald Douglas general oldu, efendim.”

Torin gerildi. “Tahmin ettiğim gibi.”

“Evet,” dedi Connor.

“McBoydların üzerine yürüdü.”

Torin dişlerini sıktı.

“Ne olduysa anlat be adam! Alıştırma alıştırma konuşacağın ürkek bir kadın yok karşında!”

Elçi yine başlığını eğip selam verdi ve yeleğinden bir mektup çıkardı.

“Douglas sizi McBoyd topraklarına çağırıyor.” Elçi, sert

bir ifadeyle baktı. “Efendi Lindsey’in de sizinle gelmesi gerekiyor.”

“Gidelim o zaman.”

Torin hiç vakit kaybetmedi. Uzun adımlarla ahırlara gitti. Shannon’la arasındaki son engeli kaldırmak için yanıp tutuşuyordu. Birkaç dakika sonra avluya döndü. Adamları da peşinden koşturuyordu. Yolculuğa hazırlanmaları uzun sürmeyecekti. Kuzey İskoçyalılar ne zaman ihtiyaç olsa yola çıkmaya hazırды.

“Kızı getirmiyor musunuz?” Elçi, kuleye uzanan merdivenlere bakıyordu.

“Hayır. Douglas, istediği ne varsa benden temin edecektir. Kuzey İskoçyalılar, kadınlarla savaşmaz.”

Douglas’ın elçisi tek kaşını kaldırdı ama karşılığında Torin’den öldürücü bir bakış aldı.

“Shannon McBoyd benim. Onu kaçırdım ve Kuzey İskoçyalılar elde ettiğі ganimete sahip çıkar.”

Connor at üzerinde arkadaşının yanına geldi ve onu desteklemek için söze girdi. “Biz adaleti erkeklerle sağlarız. Kadınlarla değıl. Douglas’ın bunu anlayacağından eminim. Tabii saraylarında fazla vakit geçirip, İngilizlerle sabah akşam İngilizce konuşmaktan bizlerin dilini unutmadıysanız!”

Elçinin gözlerinde tuhaf bir bakış belirdi. İçindeki vahşiliğın dışavurumu gibiydi. “Sarayda çok sayıda İngiliz olduğum malum.”

Torin atının yularını eline doladı ve hayvan hemen yere eğildi. “Öyleyse gidelim. Adalet yerini bulunca yeni generelimize Shannon McBoyd’dan vazgeçmeyeceğimi söyleyeceğim. Canım pahasına da olsa!”

Elçiler homurdandı ama kendilerinden olmayan bir klanın kalesinde olmaktansa gitmeyi tercih ediyorlardı. Hızla kapıdan çıktılar. Bu esnada Torin adamlarına, sevdikleriyle vedalaşmaları için birkaç dakika müsaade etti.

Connor atını arkadaşına biraz daha yaklaştıırıp fısıltıyla sordu. “Bundan emin misin Torin?”

Torin arkadaşına ters ters baktı. “Geride neler bırakacağımızı düşünme zamanı geldi diyen sendin. Shannon’dan iyi bir eş olur. Ayrıca onunla evlenmek bize Douglas’ın McBoyd topraklarına girse bile başaramayacağı bir şey kazandırır. Hasımlarımızın aklını başına getirir.”

“Tamam, ne dediğini şimdi anladım. Shannon’la evlenirsen bir sonraki bahar, barışı sağlamış olursun.”

“Tek düşündüğüm bu değil tabii!”

Torin kısık gözlerle kendini süzen arkadaşına baktı. Ne düşündüğü umrunda değildi. Şu anda Shannon’ı hayatında tutmaktan başka bir endişesi yoktu. Belki amcası haklıydı. Torin babasının asil kanını değil de annesinden gelen tebaa kanını taşıyordu. Çünkü aşk evliliği yapmak ve sevdiği kadından çocuk sahibi olmak istiyordu. Shannon’la birlikte uyumaya başladığından beri odasına dolan huzur daim olsun istiyordu. Bu kadar kısa sürede, böylesine derin duygular beslemeye başlamıştı.

“Başka çaresi yok.” Connor’dan başka kimse duymasın diye fısıldıyordu. “Ona âşığım Connor. Shannon’ı seviyorum.”

Arkadaşı derin bir nefes aldı. “O halde seninle birlikte gelip, onu kazanmana yardım edeceğim.”

ON İKİ

Ters giden bir şeyler vardı.

Shannon neler olduğunu bilmiyordu ama büyük salona girdiği andan itibaren bir terslik olduğunu sezmişti. Kahvaltı salonundan gelen sesler kesilmişti. Sıcak bir selamlaymayla karşılanmayı beklemiyordu ama McLerenlerden son iki haftadır gördüğü iyi davranıştan da eser yoktu. Bu sabah pek çoğu yüzüne bile bakmıyordu. Gözlerini masadan ve yemeklerden ayırmıyorlardı.

“Lanetli McBoyd!”

Gerginlik çıkaran kişi, kendini alaycı bir gülümsemeye ele verdi. Üzerinde hâlâ yolculuğun tozu ve kiri vardı. Adamlarının kılıçları sırtındaydı ve üzerlerinde McLeren renkleri vardı. Bir köşede toplanmış, yemek yiyorlardı.

“Bu aşağılık kadının salona girmesine neden müsaade ediliyor?”

Shannon kendisini aşağılayan adama baktı. Torin’e çok benziyordu. Fiziksel özellikleri ve gücü onu andırırsa da çok rahatsız edici bir hali vardı. Yüzünde Torin’de gördüğü o çekicilik yoktu. Dudaklarındaki sırıtış, nefret doluydu. Shannon’ın önüne gelecek şekilde yere tükürdü.

“Biri bu haini hak ettiği gibi zincirlesin.”

Shannon'ın adeta kanı çekildi. Yine de başını dik tuttu ve korkusunu gizledi.

Torin neredeydi?

“Lordumuz ona kulede özgürce dolaşma hakkı verdi.” Brockton ayağa kalkmış, göğsünü gererek genç kadını korumaya almıştı.

“Kuzenim burada olmadığına göre benim emirlerimi dinleyeceksiniz.”

Yeni gelen adamlar kıs kıs gülüyordu ve gülüşmeleri Shannon'ın sırtından aşağı buz gibi terler akmasına neden oldu.

“Lordumuzun emirleri geçerlidir. Burada değil diye söylediklerini hiçe sayacak değiliz.” Brockton geri adım atmıyordu. Hatta Torin'in kanından olan bu adam üzerine yürümeye başladığında bile gözlerini kırpmadı.

“Nihayet kendini öldürtmeyi başarırsa, lideriniz ben olacağım. Kimin varis olduğunu unutmasan iyi edersin. Çünkü gün geldiğinde sırf memeleri güzel diye bu haini aramıza alanları tek tek hatırlayacağım.” Torin'in kuzeni dikkatini Shannon'a yöneltti. “Bendeniz Lundy McLeren. Sakın ola ki kuzenimin erkekliğini sıcak tuttun diye senden etkilendiğimi düşünme.” Eğildi ve çizmesine gizlediği İskoç kamasını çıkartarak Shannon'a baktı. Yüzünde küçümseyen bir ifade vardı.

“Aslında hemen şimdi boğazını keserek kuzenime büyük bir iyilik yapabilirim. Belli ki kendisi bunu yapacak cesareti bulamamış.”

Salondakiler çılgına döndü. Shannon'ın ise korkacak zamanı olmadı. Çünkü biri gelip onu geri çekti. O kadar hızlı ve güçlü biriydi ki Shannon'ın kılını kıpırdatmasına ge-

rek kalmamıştı. Brockton, Lundy'nin üzerine atıldı ve iki eliyle adamın kamayı tutan elini kavradı. Masalar devrildi ve tabaklar yemeklerle birlikte yere saçıldı. Shannon, Torin'in adamlarının arkasında kalmıştı ve bu yüzden kargaşa içinde neler olup bittiğini göremiyordu. Torin'in adamları, Shannon'ın önünde etten bir duvar örmüşlerdi. Geniş omuzlar yüzünden Lundy ve Brockton arasında yaşananları görmesine imkân yoktu.

"Benimle gel kızım."

Shannon'ın başka seçeneği yoktu. Baeth, kendisinden beklenmeyecek kadar güçlü bir hamleyle genç kadının bileğini kavradı ve onu çekiştirmeye başladı. Fakat o esnada Quinton Cameron geldi ve Shannon'ı kucaklayıp arkasına aldı. Shannon, Cameron'ın adamlarının gerisine geçti ve onlardan başka kimseyi göremez oldu.

"Yeter!" Quinton'un sesi duvarlarda yankılandı ve salondaki tüm bağırışmalar son buldu. "Lundy, sen bir kadına bıçak çekecek kadar zavallı bir adamsın!"

"Sen beni aşağılamaya nasıl cüret edersin?" Lundy'nin sesi o kadar yüksek çıkıyordu ki bir ara çocuk çığlığı kadar tiz bir hal aldı.

Quinton kollarını kavuşturdu. "Sen ne cüretle McLerenleri birbirine düşürürsün? İngilizler, Kuzey İskoçyalılara vahşi derler ve şimdi benden onları haklı çıkaran bu davranışlarına göz yummamı bekleme!"

Salonda kahkahalar yükseldi. Gerginlik yatışmış gibiydi. Devrilen masalar bir bir düzeltilmeye başlandı.

"Yeter! Söylediklerimi duymuyor musunuz? Bu kadın, bir hainin kızı! Söyledikleriniz, onu öldürmem gerektiğine dair sezgilerimin güçlenmesine neden oluyor. Çünkü çok

geçmeden o da babasının yolundan gidecek ve yanı başında aptal bir âşık gibi yatan kuzenimi uykusunda öldürecek!”

“Shannon böyle bir şey yapmaz,” diye bağırdı Brockton. “Ayrıca efendimiz de kimi yanma yaklaştıracığını herkes-ten iyi bilir!”

“Benim kanım, seninkinden daha üstündür ve bu da beni tek söz sahibi yapar!”

Lundy öfkeden deliye dönmüştü. Yüzü kıpkırmızıydı. Brockton, adamın önünden çekilmeyi reddediyor; Lundy ve Cameron arasındaki yerini koruyordu. Baeth hâlâ Shannon’ın kolunu tutuyordu. Lundy bağırdıkça, o da kızı geri çekiştiriyordu.

Cameron parmağını kaldırdı ve Baeth’i işaret etti. “Torin, Douglas elçileriyle yola koyulduğu için Shannon Cameron-larla kalıyor. Torin burada yokken, kulede kan dökülmesine müsaade edemem. Seni temin ederim ki Lundy, böyle bir işe kalkışırsan asil kanmış, varışmış dinlemem; seni kendi elle-rimle yere sererim!”

“O bir hain ve ben onu Archibald Douglas götürmek için buradayım!” Lundy, Shannon’ın kanını akıtmaya niyetliydi ve bu durum Shannon’ın midesini bulandırıyor.

Cameron başını salladı. “Kızı ona canlı götürmen gerek-tiğini unutuyor gibisin!”

Lundy bir kez daha yere tükürdü. Gözlerinden alev fış-kırıyordu.

Quinton öne çıktı. “Yoksa generalden gelen mesajın bana ulaştırılmadığını mı sandın?” Elini gömleğinin içine soktu ve bir mektup çıkardı. “Kızı görmek istiyor... Canlı olarak!”

“O, bir McBoyd. İskoçya’nın onun gibilere ihtiyacı yok.

Bahse girerim Douglas Kontu, onun öldürülmesinden hoşnut olacaktır. Fakat kızı generale götürme işini üstlenmek istersen, ne âlâ! Ben de bu haini beslemeye niyetli değilim zaten! İleride krala itaatsizlik edecek bir enik yavrulamadan önce boğazını kesmeyi tercih ederim.”

“Çıkarların yüzünden mantıklı düşünemiyorsun.”

“Kuzenime damarlarında hain kanı dolaşan bir erkek evlat vermesine müsaade edemem!”

Cameron güldü. “Bu kadar yeter Lundy. Kuzeninin çocuk sahibi olmasını engellemeye hakkın yok. Shannon, Holyrood’a sağsalım gidecek. Bu konuda sana söz veririm ve bilirsin ki sözümünden asla dönmem.”

Lundy, İskoç dilinde bir şeyler mırıldandı ama salonda Cameronlar ondan sayıca üstündü. Hepsi de liderlerinin etrafında toplanmıştı.

“Bunu asla unutmayacağım Quinton Cameron!”

“Ben de öyle.” Bu sözlerin ardında derin anlamlar yatıyordu.

Quinton, Lundy’ye sırtını döndü ve Shannon’a arkasındaki kapıyı işaret etti. Gözlerinde açıkça okunan bir uyarı vardı ama Shannon, bu uyarıyı çoktan Baeth’in kolunu tutup çekiştirmesinden anlamıştı. Çok fazla seçeneği yoktu ama salondan ayrılma şeklini belirlemek kendi elindeydi. İtiraz edecek olursa, zorla oradan uzaklaştırılacaktı.

Bir yanı gitmek istemiyordu. Çünkü kulede olmaktan memnundu. Buradan ayrılmak, korkularını haklı çıkarırcasına acı vericiydi. Vakti dolmuştu. Böyle olacağını zaten biliyordu. Artık babasının yaptıkları yüzünden kaderiyle yüzleşme zamanı gelmişti.

Cesur olacaktı. Bu yüzden arkasını döndü ve avluya doğru yürüdü.

Sabah havası serindi ama gün ışığı yavaş yavaş sıcaklık getirmeye başlıyordu. Shannon, soğuğu engelleyecek bir pelerini olmadığı için titredi. Belki de titremesinin nedeni avludaki atların sayısıydı. Lundy McLeren ve Cameron Quinton'un renklerine bürünmüş yaklaşık yüz tane at vardı. Atların üzerlerindeki adamlar birbirlerine ters ters bakıyor; klanlarının asaletini ve gücünü temsil ediyorlardı. Aralarında kavga çıkarmak için ufacık bir kıvılcım yeterliydi. Lundy'nin buraya gelip kendisini öldürebileceğini düşünmesi çok normaldi. Çünkü yanında çok sayıda adam vardı. Oysa bilmediği, Cameron'un da kendisiyle eş sayıda adam getirmiş olmasıydı. Tahta bir çocuk geçtiği düşünüldüğünde, kral naibinin ve generalin kimseye güvenmediğini anlamak daha da kolaylaşıyordu. Bu yüzden her iki adam da Shannon'ı Kontun yanına götürmek için görevlendirilmişti.

"Lundy konusunda endişelenme. Sana zarar vermesine asla izin vermem." Quinton Cameron, bir süre Shannon'a baktı. "Torin'in yavrusunu taşıyor olman mümkün mü?"

Shannon birden gerildi. "Mümkün tabii ama bu durum seni hiç ilgilendirmez."

Cameron, Shannon'ın üslubundan çok hoşlanmıştı. Gözleri, ona duyduğu hayranlıkla ışıldadı. Fakat Lundy'nin sesini duyar duymaz, ışıltının yerini karanlık bakışlar aldı.

"Bu kaltak McLeren'in yatağına girmiş ve duyduğum kadarıyla kanlı çarşafını da cümle âleme gösterecek şekilde camdan sallandırmış." Lundy yanında adamlarıyla birlikte avluya çıktı. Hepsinin yüzünde lanet dolu ifadeler vardı. "Belli ki McBoyd bacaklarını ayırarak adaletten kaçacağını umut ediyor!"

Drida & Serres

“O çarşafın sallandırılmasını lordumuz emretti!”

Baeth hiç tereddüt etmeden söze girmişti. Sesinden, Lundy’nin tavırlarını hiç onaylamadığı anlaşılıyordu. Lundy’ye döndü ve açık bir dille konuştu. “Yüzüme iyi bak. Bak ki söyleyeceklerim kafana kazınsın. Sana boyun eğecek kadar korkak değilim. Bu kız, lordumuzun yatağına girdiğinde bir melek kadar saftı. Bu yüzden efendimiz o çarşafı herkesin görmesini ve seçtiği kadına gereken saygıyı göstermelerini istedi.”

“Tamam. O zaman saygı duyulan bir hain olarak ölür.” Lundy, Baeth’i tersledi ve elini kaldırarak kadına doğru bir hamle yaptı. O esnada Quinton Cameron, Lundy ve McLeren kulesinin baş hizmetlisi arasına girdi.

“Babasının hain olduğu konusunda hemfikiriz. Fakat bir kız evladın, babasının yaptığı işlerde söz hakkı olamaz. O yüzden suçlamalarını kendine sakla Lundy. Bu kadının senin tehditlerine maruz kalmasına göz yumamam!”

“Kurugürültü çıkaran bir serseriden korkacağımı sanıyorsan, yanılıyorsun!”

Quinton, Shannon’ın ağzından çıkan bu sözlerle gülümsemi. Genç kadın kendini yine belli etmiş ve hayranlık uyandırmıştı. Fakat aynı durum Lundy için geçerli değildi. Nefret dolu bakışlarla Shannon’ı göz hapsine aldı.

“Krala yönelik tehditleri ebediyen sonlandırmak için, onun ölmesi gerekir!”

“Yeter!” Cameron arkasını döndü ve elini havaya kaldırdı. Adamlarının bir kısmı öne çıktı ve liderleri bir hayli güçlü bir atın üzerindeydi.

“Daha önce de söyledim Lundy. Bu kadını Holyrood Sarayı’na götürmekle görevlendirildik. Bize söylenen neyse,

onu yapacağız!” Ayağını atın mahmuzuna taktı ve bir hamleyle hayvanın sırtındaki yerini aldı.

“Kendisinin benim adamlarımla yola çıkmasını uygun görüyorum. Zira sen Torin’i varissiz bırakıp McLeren lordu olmak için gereğinden fazla heveslisin. Torin’in o çarşafı camdan dışarı asmış olması, benim için yeterli bir sözdür. Şimdi beni iyi dinle ve sözlerimi sakın unutma: Torin, kısa süre içinde bu kızla evlenecek! Zaten evlilik çağı geldi de geçiyor bile. Bu evlilik sayesinde, Shannon’ın babasının başlattığı husumet de son bulacak! Zaten bizim ihtiyacımız olan tek şey, Kuzey İskoçya topraklarına barış gelmesidir. Kızın boğazını keserek, akrabalarını intikam aşkıyla üzerimize çekmek değil! Aksi halde Torin de akıtılan kanın öcünü almak isteyecektir. Torin o kadar zeki bir adam ki, bunca kanı boş yere akıtmak yerine, evlenmeyi tercih edecektir.”

Adamların çoğu, bu sözleri onaylarcasına başlarını salladılar. Fakat Lundy’nin öfkesi daha da arttı.

“Beni memnun edecek tek şey, bütün McBoydların öldürülmesidir.”

“Seni neyin memnun edeceği umurumda değil Lundy, anlıyor musun? Kadın benimle geliyor. Konu kapanmıştır!”

“Hayır, konuyu kapatacak olan tek kişi general!” Lundy, parmağıyla Shannon’ı işaret etti. “Sen de sadakatsiz klanın gibi öleceksin!”

“Sana boyun eğmektense ölmeyi tercih ederim!” Belki de Shannon’ın sessiz kalması gerekiyordu. Babası olsa, kızı kendisini savunuyor olsa bile, bu şekilde cevap verdiği için onu bir güzel tokatlardı. Oysa Shannon’ın umrunda değildi. Cameronlar, kızın sözlerini onaylayan tavırlar sergiledi ama Lundy’nin öfkesi daha da arttı.

“Lundy, hırsın seni mahveden tek düşmanın olacak!”

Quinton Cameron sakın bir üslupla konuşuyordu ama sözleri adamlarının arasında açık bir şekilde yankılandı. Her biri yüzlerinde sabit bir ifadeyle duruyor, aklından geçenleri ele vermemek için çaba sarf ediyordu. Yine de bakışları Shannon ve Lundy arasında gidip geliyor, olan biteni yakından takip ediyordu.

Quinton ısıklı çaldı ve hemen Shannon için bir at getirildi. Baeth, genç kadının elini tuttu ve ona bir şey uzattı. Bu bir McLeren peleriniydi ve kendi üzerinden çıkarıp verdiği için hâlâ teninin sıcaklığını taşıyordu.

“Soğuğu kesecek bir şeyler giymeden yola çıkamazsın. Al bunu kızım. Şu anda renkleri tartışacak vaktimiz yok.”

“Teşekkür ederim Baeth.” Shannon hiç itiraz etmeden yün pelerini göğsüne bastırdı. Bu yalnızca bir pelerin değildi. Kendilerini izleyen herkesin gözünde bu pelerin, Baeth’in Shannon’un varlığını onaylaması anlamına geliyordu. İşte bu onayı almak, parayla bile mümkün olamayacak kadar kıymetliydi. “Bana gösterdiğin nazik davranışların için ne kadar teşekkür etsem azdır.”

Baeth güldü. “Sen McLerenlerle olmayı hak ediyorsun. Dönüşünü bekliyor olacağım.”

Brockton atın yanına geldi. Hayvanı sakınleştiren, Shannon’a elini uzattı.

“Cameronlardan ayrılmayın efendim. Lundy, açgözlü bir adam. Eline fırsat geçtiği an, dediği her şeyi hayata geçirecektir. Ona bu fırsatı tanımayın.”

Shannon, Brockton’un kendisine söylediklerini düşünme fırsatı bulamadan atın sırtına bindirildi. Brockton fısıldayarak konuşmuştu. Bu yüzden söyledikleri yalnızca ikisi

arasında kaldı. Yaşadığı gerginlik yüzünden boğazında bir yumru oluştu ve neredeyse ağlayacaktı. Kuleye uzanan merdivenleri ilk kez gördüğü gün de bu duygular içindeydi.

Quinton Cameron kendisini izliyordu. Atın yularını tuttuğu anda, Cameron elini havaya kaldırdı.

“Haydi yola koyulalım!”

Avluda toplanan adamlar, bu sözlerin ardından hızla kaçıya yöneldi. Shannon’ın atı, hiç acele etmeden onları izliyordu. Cameron’un adamları da onu bir an olsun yalnız bırakmadı. Bu sayede Lundy’nin adamlarının ona yaklaşmasını engellemiş oluyorlardı. Aralarında ciddi bir çekişme vardı. Lundy’nin adamları, atlarını Shannon’a bir hayli yaklaştırmaya çalıştı. Cameron’un adamlarını geride bırakmayı hedefliyorlardı ama başaramadılar. Aksine atlar, düzenli adımlarla köprüye ulaştı. Shannon, Donan Kulesi’nden ayrılıyor olmasını sindiremeden, yanındaki adamlarla birlikte yola koyulmuştu.

Çok sevdiği bir şeyden zorla ayrılıyor gibiydi. Duyduğu acı, kalbini dağladı. Kendisini kaçıran adamın gerçek yüzünü gördüğü kuleye dönüp özlemle baktı. Torin ve Lundy arasındaki farklılığı düşününce midesi bulandı. Bu sabah bir şeyler yemediği için şükreliyordu. Aksi halde yediği her şeyi, bunca insanın gözü önünde çıkartacaktı.

Köprüden geçip hiç yavaşlamadan kasabaya girdiler.

Kader, kendisine yeni bir kurban seçmiş gibi görünüyordu.

Cameronların lideri, ufuk çizgisi kıpkırmızı olana dek hiç ara vermedi. Fakat gün batmaya başladığında durdu. Adamları atlarından inip, kamp kurmaya başladılar. Shannon bir süre atının üzerinden, kalabalığın içinde kendisini arayan Lundy'yi izledi. Aralarındaki mesafeye rağmen adamın nefretini hissedebiliyordu.

“Size yardım etmeme izin verin, hanımefendi.”

Quinton Cameron, Shannon'a elini uzatmıştı. Adamları da genç kadının atım sıkıca tutuyordu. Shannon bir süre Quinton'un eline baktı. Sonra adamın elini tutmadan attan indi. Quinton atı adamlarına teslim etmeden evvel, Shannon'un tepkisi karşısında kahkahalara boğuldu.

“Torin'in senden neden hoşlandığını şimdi anlıyorum.”

Shannon, bundan pek emin değildi ama düşüncelerini kendine saklayıp sessiz kalmayı tercih etti. Kendisini Lundy'den koruyan bu adamla düşman olmak, pek de akıllıca bir hareket olmazdı. Yoksa bu ıssız yol kenarında öldürülse, cansız bedeni kimseler tarafından bulunmadan çürüyüp giderdi. Gerçi öldükten sonra cesedi bulunsa ne değişirdi? Kemiklerinin, bir kilisenin bahçesinde gömülü olmasının ne anlamı vardı? Din adamları, ruhun çok daha önemli olduğunu savunuyordu ama şu anda Shannon için önemli olan tek şey hayatta kalabilmektir.

“Bu inatçılığınız, sizi gözümün önünden ayrılmaya teşvik etmesin.” Quinton Cameron'un sesi, Shannon'ın hatırlatılmaya hiç ihtiyacı olmayan bir uyarı taşıyordu. Çünkü olasılıklar aklından hiç çıkmıyor, düşündükçe tüyleri diken diken oluyordu.

“Zaten aksini yapmama müsaade etmiyorsunuz ki.”

Cameron kaşını kaldırdı. “Yenilmez olduğunu düşünen her insan, çok geçmeden kendini kırılan gururunu tamir ederken bulur. Size gelince... Tamirat için zamana ihtiyacınız olacağını sanmıyorum. Çünkü Lundy, fırsatını bulur bulmaz sizi lime lime edecektir.”

Shannon, çenesini kaldırdı. “Adamın dediklerini gayet net anladım zaten.”

“Güzel. O halde bizi atlatılabileceğinize dair saçma bir düşünceye kapılmayacağınızı umut ediyorum.”

Adamın gözlerindeki uyarı dolu bakış, Shannon’ı kızdırdı.

“Hepiniz, yaşananların nihayet sona erdirileceği o saraya gitmeye isteksiz olduğumu sanıyorsunuz.”

Cameron, şüpheli bir bakışla Shannon’ı izledi. “Holyrood’a gitmeye razı olduğunuzu mu söylüyorsunuz?”

Shannon, McLeren pelerinini boynuna doğru çekti. “Açıkça söylemeliyim ki bu bekleyiştten sıkıldım artık. Ben, Torin McLeren gibi onurlu bir adamın arkasına saklanacak kadar korkak değilim.”

“Torin gerçekten de onurlu bir adamdır. Bu yüzden sizi Lundy’den uzak tutmak boynumun borcudur. Torin sizi Donan Kulesi’ne götürdüyse, mutlaka bir sebebi vardır.”

Quinton Cameron, Shannon’a bakıyor olsa da etrafında olan biteni takip etmeyi ihmal etmiyordu. Hemen Shannon’ın arkasına doğru baktı ve başıyla onayladı.

“Bana yakın duracaksınız.”

Verdiği komutlara itiraz edilmesini beklemedi. Uzandı ve Shannon’ı kollarından kavradı. İtiraz edecek olursa, canı-

nı acıtmaya hazır olduğunu gösterir gibi bir hali vardı. Onlar konuşurken adamları hızla bir çadır kurmuşlardı. Toprağa çakılan iki kazık üzerine örtü örtülerek sağlamlaştırılan çadır diğerlerinden farklıydı. Çünkü diğerlerinin çadırı, küçük tahta yığıntıları üzerine gelişigüzel kurulmuştu. Konuşmalar zar zor duyulacak şekilde fısıltıyla sürdürülüyordu. Cameron, Shannon'la birlikte çadıra ilerlediğinde herkes sustu.

“Benim çadırımda kalacaksın.”

“Seninle mi?”

Çadırın içi çok küçüktü. Torin'le paylaştığı yatak kadardı. Çadırın üzerine örtülen kumaş, içeriyi mahrem bir yer haline getirmişti.

“Evet. Tuvalet ihtiyacını şu kayalıkların arkasında gidebilirsin. Sadece birkaç dakikan kaldı. Yoksa hava iyice kararacak ve hiçbir yere gidemeyeceksin. Hava karardığında çadırıma girmiş olacaksın ve ben senin nerede olduğunu merak etmek zorunda kalmayacağım.”

Shannon, itiraz etmemek ve karşısındaki adamı terslememek için kendini zor tutuyordu. Öncelikle kişisel ihtiyaçlarını gidermeliydi. Cameron da konuyu tartışmaya açmak niyetinde değildi. En azından görüntüsü, böyle bir tartışmanın olmayacağını anlatır gibiydi.

Shannon, gece karanlığı çöker çökmez döndü. Quinton da çadırı işaret etti.

“Hadi içeri gir. Yoksa seni zorla oraya sokacağım. Archibald Douglas'ın verdiği görevi yerine getirmem için seni güvende tutmam lazım ve inan bana bundan başka bir çözümümü yok. Torin McLeren, benim arkadaşım. Benden sana zarar gelmez. Tek amacım seni Lundy'den koruyabilmek.” Qu-

inton Cameron birden Shannon'a göz kırptı. "Ben kendi kadınlarımı nasıl çalacağımı iyi bilirim."

Shannon homurdandı ve dizlerinin üzerine çökerek çadırın içine girdi. Yere serili bir kumaş parçası vardı. Toprağın kirini uzak tutsa da soğuğu önlemeye yetmiyordu. Cameron'un adamlarının çoğu çadırlarına çekilmişti. Güneşin sıcaklığı olmadan, her yer buz kesmişti. Çadırın en dip köşesine gitti ve kendisini koruyan adamla arasına mümkün olduğunca fazla mesafe koymaya çalıştı. Köşeye çekildiği için yere yatmak zorundaydı ama en azından amacını gerçekleştirmiş, Cameron'la arasına en az bir kol boyu kadar mesafe koymuştu. Adamın sırtı geniş ve Torin'inki gibi kaslıydı. Yine de Shannon'a çekici gelmiyordu. Bakışları, Torin'in omuzlarında gezerken aldığı zevki bulamıyordu. Bu yüzden bakışlarını uzaklaştırmakta hiç zorlanmadı. Cameron da adamlarından biriyle konuşuyor, Shannon'ı görmezden geliyordu.

Shannon, iyice uzandığı zaman karnı guruldadı. Cameron, dönüp kendisine baktı. Shannon kaşlarını çattı. Çünkü bu adamın, onun ihtiyaçları üzerine kafa yormasını istemiordu.

Cameron iyice arkasını döndü ve Shannon'a bir keseyle tulum uzattı.

"Ben böyle iyiyim."

Adam gözlerini kıstı. "Karnın aç. Çünkü sana yemek vermeyi unuttum. Sanırım böyle şeyleri aklımda tutmam gerekir ki kendime uygun bir kadın kaçırdığımda ona iyi bakabileyim."

Shannon'a göz kırptı ama genç kadın kaşlarını çattı. "Kadınları kaçırmak ya da çalmak hiç de hoş bir hareket değil."

“Kaçırılmış bir kadın olarak dün gece Torin’in yanında çok mutlu görünüyordun.”

Shannon’ın yanakları kızardı. “Gerçekten de mutluydum.”

Cameron keseyi ve tulumu genç kadına doğru fırlattı. Sonra tekrar sırtım döndü ve adamlarından biriyle konuşmaya başladı. Fısıldayarak konuşuyorlardı. Shannon söylediklerini yarım yamalak duyabiliyordu. Bu yüzden dinlemekten vazgeçti. Karnı tekrar guruldadı ve o an gururunu bir kenara bıraktı. Zihnini kontrol edebilse de bedenine söz geçiremiyordu. En azından Cameron, kendi başına yemek yemesine müsaade etmişti. Adamın iri cüssesi sayesinde, dışarıdakilerin onu görmesine imkân yoktu. Başını çevirip, çadırın kumaşına bakar hale gelince yüzündeki sert ifadeyi bir kenara bıraktı. Cameron ve adamlarının fısıltıları, yemek yerken kimsenin onu rahatsız etmeyeceği anlamına geliyordu.

Kesenin içinde biraz fındık ve kurutulmuş et buldu. Ayrıca parmak kalınlığında kesilmiş çörekler vardı. Bunları çiğnemek zordu ama başka seçeneği yoktu. Tulumun içinde su vardı. Taze ve yumuşak su sayesinde, çörekleri yutması kolaylaştı. Yiyecekler kuru olsa da karnını doyurmuştu. Üzerine içtiği su sayesinde, yedikleri midesinde biraz daha şişmiş gibi geliyordu.

“Douglas’a çarşaf meselesini açacağım.”

Shannon’ın ağzına attığı lokma boğazında kaldı. Cameron’a dönmeden evvel zorla lokmasını yuttu. “Bu Torin’le benim aramda. Onun kanlı elbisemi herkese ifşa etmesini hiçbir zaman istemedim.”

Cameron eğlenmiş görünüyordu. “Demek asılı olan çarşaf değil, elbisendi öyle mi? İşte bunu duymak ilginç oldu.”

“Bunda ilginç olan hiçbir şey yok! Konuştuğunuz şey benim özel hayatım.”

Cameron’un yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. Bir süre Shannon’a baktı.

“Hayır. Bu konu senden de öte. Hatta Lundy’nin sana zarar vermek istemesinin asıl nedeni. Lundy, diğer kadınların başaramadığını yapmış olmandan; hamile kalmandan korkuyor. Malum, karşılıklı aşk çiftler üzerinde böyle bir etki bırakır.”

Shannon, başını yana eğdi ve Cameron’a baktı. “Ne demek istiyorsun?” Torin’e âşık olduğunu inkâr etmek istiyordu ama yalan söylemiş olurdu. Ayrıca Torin, böylesi bir davranışı hak edecek hiçbir şey yapmamıştı. Hayatı, bugün biraz daha anlam kazandı. Çünkü hayatını hapsettiği kum saatinin kumları hızla akmaya devam ediyordu. Yaşadığı her güzel ânı sevgiyle kucaklamalı, onları görmezden gelmemeliydi. Zaten yeterince acı yaşamıştı. Cameron dirseklerinin üzerine yaslandı ve Shannon’a bakarak sırttı.

“Görüyorum ki arkadaşşıma olan hislerini inkâr etmiyorsun.”

“Bu...”

“Seni hiç ilgilendirmez mi diyecektin?” Ses tonu alaycı ve bir hayli kendini beğenmiş olduğundan Shannon’ı kızdırmayı başardı.

“Sırtın dönükken hayatımdan çok daha memnundum.” Shannon, yiyecek kesesini ve tulumu adama doğru fırlattı. Sırt üstü uzandı ve tepesindeki örtüye baktı.

“Pekâlâ. Ne demek istediğini anladım. Torin, şanslı bir adam.”

Shannon, merakına yenik düştü ve tekrar adama doğru döndü. Cameron gözlerini kısmış, genç kadını izliyordu.

“Evet, doğru duydun. Torin’in şanslı olduğunu söyledim; çünkü senin ona âşık olduğunu görebiliyorum. İnan bana Lundy korkularında haklı olabilir. Torin’e istediği evladı sen verebilirsin.” Ses tonu gibi bakışları da karardı. “Zaten çocuk sahibi olma vakti bir hayli geçmişti. Torin McLeren, iyi bir adam.”

“Metresleri de iyi birer kadındı ki ondan çocuk sahibi olmamak için önlemlerini aldılar.”

Bu demekti ki Torin, zamanında birlikte olduğu kadınlarla özen gösterdiğini söylerken doğruları söylüyordu. Oysa ilişkilerde özen bekleyen kocalar olur, kadınlar böyle bir beklenti içine girmezdi. Bu da kalbinde Torin’e duyduğu sevginin bir kat daha artmasını sağladı.

“Evet, gerçekten öyleydiler.” Quinton derin bir iç çekti. “Fakat Lundy, kendisinin McLerenlere lord olması gerektiğine inanıyor ve bunun kaderinde olduğuna dair yemin ediyor. Bence Torin, bundan daha fazlasını hak ediyor.”

“Bence de.”

“Eğer senin saflığının kanıtını camdan dışarı asarak herkese sunduysa, onun için çok önemlisin demektir.”

Shannon dudağını ısırды. Sessiz kalmaya çalışıyordu. Cameron onun bu çabaları karşısında güldü.

“Bazı çiftlere, âşık olma lütfu bahşedilir. Torin’le sizin bu şansa erişmiş olmanızdan dolayı ikinize de imreniyorum.” Cameron, Shannon’a doğru hafifçe uzandı. “Ona olan hislerin gözlerinden ve sürekli benden uzaklaşıyor olmandan anlaşılıyor.” Gözlerini kısıtı ve Shannon’ın gözlerine bakarak ekledi. “Masumiyetini sırf Torin’in koruması altına girmek

için ona sunmuş olsaydın, şu anda bana yakınlaşmak için can atıyor olman gerekirdi.”

Shannon, Cameron’un fikirlerini komik bulmuştu. “Torin onurlu bir adam. Ben de korkağın teki değilim. Bu da şu an sana yakınlaşmaya hiç niyetim olmadığını en güzel açıklaması. Aynı şey Lindsey için de geçerli. O da beni etkilemek için şansım denedi ama sonuç başarısızlık oldu.”

Sırt üstü uzandı ve aralarındaki sohbeti sonlandırdı. Cameron bir konuda haklıydı: Lundy’yle yüzleşmek zorunda kalsa bile Cameron’a yakın olmak gibi bir niyeti yoktu. Arzuladığı adam yanında değildi ve bu ayrılığı derinden hissedebiliyordu. Çadırlarından kafalarını uzatıp kendisini görmeye çalışanlar sinirlerini iyice germişti. Bazıları, mümkün olsa, onu oracıkta öldürecekti. Gece, belki hayatının son gecesi, bitmek bilmez saatleri de beraberinde getirmişti.

“Kabalık etmek istemedim. Beni Lundy’ye karşı korumandan dolayı sana minnettarım. Gerçekten.”

Cameron’un güldüğünü duydu ve adama doğru döndü. Adamın yüzünde, Lundy’yi her gördüğünde beliren o iğrenme hali vardı. “Bu konuda bana teşekkür etmene hiç gerek yok. Lundy’yi kızdırmaktan büyük keyif alıyorum. Adam açgözlünün teki. İspiyonculukta da üstüne yoktur. Tek amacı, Torin’in çocuk sahibi olmasını engellemek. Kimse böyle bir amacı olduğunu neşeyle dünyaya ilan etmez. Oysa Lundy’de durum tam tersi. Çocuklar olduğunda, hayatın kıymeti bir kez daha anlaşılır. Bir adamın çocuğu olmamasından keyiflenen ya da bir kadının kaderine terk edildiği anlarda ona hayatı zindan etmeye çalışan bir adama saygı duymam imkânsız.”

“Torin yaşlı bir adam değil ki. Evlenip çocuk sahibi olabilir.”

“Belki de seninle evlenir.”

“Ben herhangi bir sağlıklı kadını kastetmiştim.”

Quinton başını iki yana salladı. “O elbiseyi asmasının bir nedeni vardı. Senin için geri gelecek. Bu yılın hasatı üzerine bahse girerim ki gelecek.”

Shannon son bir kez adama baktı ve ona sırtını döndü. Cameron’un anlayışı çok yüksekti. Bu yüzden düşüncelerini kendisine saklaması gerekiyordu.

Peki, Torin, kendisi için gelecek miydi?

Yüce İsa... Duaları, hep bu yöndeydi!

Gözyaşlarını durdurmaya çalıştı ama başaramadı. Yaşlar, birer birer yanağından süzülüyordu.

Torin’i seviyordu.

Quinton, bu konuda haklıydı. Shannon, üşüdükçe pe-
lerinini biraz daha çekti. Yine de soğuğu hissedebiliyor-
du. Çünkü üşüme hissi içinden geliyordu. Sebebi de basit-
ti. Torin’i bir daha göremeyebilirdi. En azından bu hayatta.

Bu da sevdiği adama aşkla büyüttüğü bir çocuk vereme-
yeceği anlamına geliyordu.

Douglas, onu hayatta bırakmak niyetinde olsa Torin
uzaktayken adamlarını göndertip kuleden aldırtmazdı. Bu
gerçeği görmezden gelmek mümkün değildi. Duyduğu acı
kalbini sızlatıyor, uyumasına engel oluyordu. Şu an yaşadığı
üzüntü, bu hayatta bugüne dek yaşadığı hiçbir üzüntüye
benzemiyordu.

Kader ne kadar zalimdi. Ne kadar acımasız...

Holyrood Sarayı, eski bir manastırdı. II. James burada doğmuş, tacını burada takmıştı. Shannon saraya baktı ve etrafındaki hareketliliği gördü. Ana kapıdan girmeye çalışan çok sayıda insan vardı ama görünüşe göre pek çoğu geri çevriliyordu. Kapıya yaklaştıklarında, saraya alınmayan insanların oldukça şık giysiler içinde olduklarını gördü. Kadınlar kadife pelerinler giymiş, incilerini takmıştı. Yüzlerini örten peçeler, şeffaf ipektendi. Yüzleri pudralanmıştı. Her biri içinde bekledikleri arabaların camlarının perdelerini açmış, dışarı bakıyordu. Arabanın oturak kısmı, önde ve arkada giden iki at arasına uzun ve sağlam ahşap direklerle yerleştirilmişti. Shannon bu tür arabalardan birkaç kez görmüştü. Üvey anneleri bu arabalarla gelir giderdi. Çünkü bu arabalar, kasabaların taşlı yolları için değil; şehirlerin düzgün yolları için tasarlanmıştı. Oldukça lükstü ve tek amaçları, taşıdıkları bayanların kıymetli giysilerini toz ve topraktan korumaktı. Ayrıca soyluların rahat içinde seyahat etmesini sağlıyordu. Bazı koltukların altında demirden bir kutu olurdu ve bu kutunun içine sıcak taşlar konarak yolcunun ayakları sıcak tutulurdu.

Bazı erkeklerin üzerinde pahalı oldukları her halinden belli olan şık ceketler vardı ama kiltli erkeklerin sayısı daha fazlaydı. Başlarında tüylerle süslenmiş, gösterişli şapkalar vardı. Fakat şapka takanlar da klan renklerini korumaya özen göstermişti. Kapıdan çevrilenlerin sayısı gittikçe artıyordu. Hayal kırıklıkları yüzlerinden okunan bu insanlar, kapının her iki yanına dizilmeye başladılar.

“Douglas Kontu, korumasına bırakılan genç krala kar-

şı hiç risk almıyor. Belli ki saraya uzun süre giren çıkan olmayacak.”

“Neden böyle davrandığını anlayabiliyorum.” Shannon, generalin bütün ailesini İskoç tarihinden yok ederek kazanacağı avantajın da farkındaydı. Atholl, tahtı ele geçirmeye çalışmıştı. Çünkü I. James ve Atholl’un dedeleri birdi. Adam iki kere evlenmiş ve ilk evliliğini yok saymıştı. Fakat ilk evliliğinden olan çocuklarının tahttan mahrum bırakılmasına karşı çıkanlar vardı.

Atholl, bu davada kendisine destek olacak herkesi topladı. II. James’in krallığını garanti altına alması için bu tür bir kargaşanın tekrar yaşanma riskini ortadan kaldırması gerekiyordu. Atholl ölmüştü ve ölürken beraberinde hüküm süren monarşiyi devirme tehdidi barındıran bütün akrabalarını da götürdü. Daha doğrusu kralın yerine naiblik eden Archibald Douglas, bu tehdidi ortadan kaldırdı. Kraliçe de oğluna çok düşküncü ama İngiliz soyundan geldiği için oğlunu tahtta tutabilmek adına güçlü bir Konta ihtiyacı vardı.

Sarayda, Atholl’ü destekleyenlere acınmayacağına dair karar alınmıştı. Shannon, ana kapıya yaklaştıkça, bu acı gerçeği tüm bedeninde hissetti. Sayıları bir hayli kabarık olduğundan, saray muhafızları alarma geçmişti. Cameron ve Lundy, hiç tereddüt etmeden öne çıktıklarında; muhafızlar da oklarını hazır ettiler. Diğerlerinin aksine, Lundy ve Cameron hiç bekletilmeden avluya alındı. Burada kraliyet muhafızları ve Douglas’ın adamları tarafından karşılandılar. Hepsisi de ahırlardan çıkıp, Cameron’la yüzleşmeye geliyordu.

İlk söze giren Lundy oldu. “Size hain bir McBoyd getirdim.”

Douglas'ın adamlarından öfkeli sesler yükseldi. McBoyd adını duyar duymaz silahların metalik sesleri arttı. Cameron'un adamları, Shannon'ın etrafında toplandı.

“Adamın kızını getirdik. Silahlarınızı kaldırın. Çünkü kızın getirilmesini general emretti.”

Adamlar gözlerini kısıtı ve kimse yerinden kıpırdamadı. Shannon, geçen bir dakikayı bir saat gibi hissetti. Kılıçların bedenine saplanacağı ânı beklemeye başladı. Kalp atışlarını duyabiliyordu. Kalbinden gelen sesleri dikkatle dinledi. Zira bu, onları son kez duyuşu olabilirdi.

“Evet, kızın getirilmesini general emretti. Kenara çekilin.”

Öfkeli yüzler denizi adeta ikiye ayrıldı ve sarayın girişi açılmış oldu. İki katlı sarayın önünde fildişi kaplı, yuvarlak hatlı bir giriş hazırlanmıştı. Saray kahverengi kum taşından inşa edilmişti. Güneş vuran yerler, altın gibi parlıyordu. Küçük pencereler, gerçek camlarla donatılmıştı. Gerçekten de kralın yaşayabileceği kadar görkemli bir yerdi. Yine de Shannon'ın asıl dikkatini çeken, kaçmayı imkânsız kılan kalın duvarlar oldu.

Bu güzel yere öldürülmek üzere kaç kişi getirilmişti?

Krala ya da kralın annesine imrenmiyordu. Her gün birilerinin işkence edilerek öldürüldüğü bir zindan üzerine inşa edilmiş bu yapıda yaşamak istemezdi. Altında yaşananları bildikten sonra fildişi süslemelerden ya da camlı pencerelerden nasıl keyif alabilirdi ki?

Fikirlerinin de bir önemi yoktu zaten. Cameron'un adamları arasında içeri girdi. Cameron'un adamları onu hem Lundy'nin hem de Douglas'ın öfkeli uşaklarından koruyordu.

Derin bir nefes aldı ve çenesini havaya kaldırdı. Onu bekleyen son ne olursa olsun, korkmadan yüzleşecekti.

Torin'e karşı hep dik durmuştu ve bugün de tavırlarını değiştirmeye hiç niyeti yoktu.

ON ÜÇ

Torin yanmakta olan kuleye bakıyordu. Kulenin taşları üzerinden ince ince dumanlar yükseliyordu. Tuhaf bir sessizlik vardı. Torin bu sessizliği, içine dolan yalnızlık duygusuyla birlikte derinden hissediyordu. Etraflarını saran tepeler yemyeşildi ve yeni çıkan çiçekler her yeri rengârenk kılıyordu. Oysa McBoyd Kulesi'nde ölümden başka bir şey yoktu. Ön kapıda asılı dört ceset vardı. Bunlar McBoyd'un askerleri olmalıydı. Beyaz Tepe saldırısını düzenleyen askerler.

Torin, kendini zafer kazanmış gibi görmüyordu. Karşısında bir son vardı ve bu son, mutlu bir son değildi. Çok sayıda kadın dul kalmıştı. Tartan kumaşlarının üzerindeki renkler artık hiçbir şey ifade etmiyordu. Klan renkleri, bu kadınlar için önemini yitirmişti. Şu anda önem arz eden tek bir yer vardı. Orası da küçük bir çocuğun kral tacı taktığı saraydı. Bu mücadele, eşi benzeri olmayan bir çekişme değildi. Nihayetinde tarih, bu tür savaşlar ve güç kavgalarıyla doluydu.

"Madem Douglas bizi beklemeyecekti, neden buraya gelmemizi istedi?" Connor, şüpheli bir tavırla aklından geçenleri arkadaşına danışıyordu.

“Bize ihtiyacı yoktu.” Hiçbir zaman olmadı da. Torin, ile-ri görüşlü davranmadığı için kendine kızdı. Üstlerinin ver-diği emirleri sorgulamak gibi bir alışkanlığı yoktu. Kendisi-ne ne denirse, onu yerine getirirdi. Üstleri de bu yüzden ona güven duyardı.

“Donan Kulesi’ne dönmem gerek.”

“Tamam, hadi gidelim.”

Connor da en az Torin kadar kararlıydı. İki adam, aynı anda atlarının yönünü değiştirdi ve yola koyuldu. Adamları gerilerinde kalmıştı. Onlara yetişmek için hızlanıyorlardı ve hızlandıkça geçtikleri köyleri toz içinde bırakıyorlardı. Kimse dışarı çıkıp, bu atlıların kim olduğuna bakmadı. Hepsi de evlerine girmiş saklanıyor, yeni bir intikam fur-yasından korunmaya çalışıyorlardı. Torin, atının boynuna doğru eğildi. İçinden bir ses daha hızlı gitmesini söylüyor-du. Güneş batmıştı ama Torin durmaksızın ilerliyordu.

Nihayet Donan Kulesi göründü. Torin, köprüye uzanan yolda kendisini karşılayan köylüleri selamlamak için bile durmadı. İçine bir korku düşmüştü. Bu korkuyla bir an ev-vel kuleye girmek istiyordu. Kapı yavaş yavaş açılıyordu. To-rin mecburen beklemek zorunda kaldı.

Baeth, onu bekliyordu. Kadının yüzünü gören Torin’in kanı çekildi.

“Shannon nerede?”

Baş hizmetli öfkeden deliye dönmüş gibiydi. “Lundy onu alıp Edinburgh’a götürdü.”

Torin öfkeyle gürlledi. Haykırışı etrafı inletti ve kalenin dört bir yanından erkekler avluya toplandı. Brockton, asık suratlı bir şekilde öne çıktı.

“Cameron da yanındaydı. İkisi de General Archibald Douglas tarafından görevlendirilmişti. Onu burada tutmamıza imkân yoktu.”

“Cameron adil bir adamdır.” Connor atından indi ve adamları da kendisini izledi. “Atları dinlendirmemiz lazım. Yoksa Edinburgh yolunda ölüp gidecekler.”

Torin itiraz etmek istedi ama arkadaşı haklıydı. İki gündür at üstündeydiler ve hayvanların dinlenmesi gerekiyordu. Bütün vücudu itiraz etse de atından indi.

“Bu gece yarısı yola koyuluyoruz.” Connor ne kadar yorgun olursa olsun, arkadaşının hislerini paylaşıyordu. Uykusuzluktan gözlerinin altlarında morluklar belirse de bakışları tam bir kararlılık emsaliydi.

“Bu konuda hiç endişen olmasın dostum. Seninle yola çıkmak benim için bir onurdur.”

Connor kendini beğenmiş bir tavırla gülümsedi. “Tabii ki seninle yola çıkarım. Biz Kuzey İskoçyalılar anca beraber kanca beraber hareket ederiz. Üstelik ganimetimize de sahip çıkarız.”

“İşte bunu güzel söyledin dostum! Shannon McBoyd benim olacak ve aramıza girmeye çalışan her kim olursa olsun büyük pişmanlık duyacak.”

* * *

“Sana burada veda ediyorum genç bayan.” Quinton Cameron, Shannon’a ciddi bir bakış attı. Uzun bir koridorda, Douglas’ın adamları eşliğinde ilerliyorlardı. İki kanatlı bir kapının önünde durdular. Kapıda bir mabeyinci vardı ve

elinde kumaşla kaplı kalın bir asa vardı. Bir süre durup askerleri dinledi ve sonra da yandaki küçük kapıdan içeri girdi.

“Bol şans dilerim.”

“Koca ülkede, bana yetecek kadar şans kaldığını sanmıyorum.”

Cameron gülmemek için kendini zor tuttu. “Şansın olmasa da cesaretin var.”

“Sende de gereğinden fazla küstahlık var.”

Quinton bu kez kendini tutamadı ve kahkahalarla güldü. Bu durum yanlarındaki adamların hiç hoşuna gitmedi. Shannon da istemeden de olsa gülümsediğini fark etti. Madem infazına doğru adım adım ilerliyordu, kalan zamanını eğlenerek geçirmemesi için hiçbir nedeni yoktu. Kaderi zalimlikte kararlıysa, Shannon da bu zalimliğe karşı kahkahalarla gülecekti.

Mabeyinci dışarı çıktı ve kapıdaki yerini aldı. Boğazını temizledi ve elindeki asayla yere üç kez vurdu.

“Majesteleri, Douglas Kontu ve General siz Shannon McBoyd’u huzuruna davet ediyor.”

Adamın sesi taştan duvarlarda yankılandı. Kapılar açıldı ve iki kanatlı ahşap kapıdan çıkan ses, tam bir top atışına benziyordu. Cameron öne çıktı ve Shannon da bu esnada derin bir nefes aldı. Tereddüt ediyordu. Çünkü gururu, kendisine söylenen her şeyi boynu bükük bir şekilde yerine getirmeyi reddediyordu. Cameron elini uzattı ama genç kadın adamın elini itti.

“Kendim gidebilirim.”

Cameron saygı dolu bir bakışla Shannon’i izledi. Shan-

non bir adım öne çıktı ve asıl zor olanın ilk adımı atmak olduğunu anladı. Sonrasında adımları hızlandı ve kendini Cameron'un yanında buldu. Erkeklerin hepsi dizlerinin üzerine çöktü ve orada öylece bekledi. Tahtta oturan adamın dikkati ise Shannon'a odaklanmıştı.

Archibald Douglas, gururlu bir adamdı. Shannon'ın dikkatini çeken ilk özelliği bu oldu. Kenarları oymalı bir koltukta oturuyordu ve oturduğu yer bir yükselti üzerine düzenlenmişti. Koltuğu, krallara layık olacak kadar süslü ve ihtişamlıydı. Koyu mavi renge boyanmış, yün bir pelerin giyiyordu. Bu boyalar bir hayli pahalıydı ve sadece soylular için kullanılırdı. Adam, Shannon'a bakıyor ve genç kadın diz üstü çökmediği için kaşlarını çatıyordu. Shannon, reverans yapmakla yetinmişti. Archibald Douglas güldü ve elini uzattı.

“Bizi yalnız bırakın. Cameron, bizim memnuniyetimizi kazandın.”

Shannon omuzlarını dikleştirdi ve adamın ağzından çıkan “biz” ifadesi karşısında şaşkınlığa uğradı. Sadece kraliyet ailesi böyle bir üslupta konuşurdu. Belli ki bu adam unvanı dışında kralın her şeyini üstlenmişti. Adamları hemen salonu terk etti ve çizmelerinden çıkan sesler koridor boyunca yankılandı.

“Ya çok küstahsın ya da çok aptalsın ki benim önümde diz çökmeyi reddediyorsun.”

“Bana kilisede diz çökmem öğretildi. Eğer aynı saygıyı ölümlü bir kulun önünde de gösterecek olursam, Tanrı'ya hakaret etmiş olurum.”

Kont, başını yana eğdi ve dudaklarını büzdü.

“Bir kadında olmasını istediğimden fazla fikir ve öngö-

rüye sahipsin. Bir kadın, her zaman için yerini bilmelidir. Bu da kesinlikle bir erkekten aşağıda olacaktır.”

Shannon yeniden reverans yaptı ama bu kez ağır hareket etti. Adamla ve egosuyla dalga geçiyordu. Muhtemelen aptallık ediyordu ama onu şımartmak niyetinde değildi. Çok sayıda soylunun neden seve seve ölümü kabullendiğini şimdi anlıyordu. Çünkü onlar, ölüm fermanlarını imzalayan kraliyet mensupları önünde yalvarmak yerine itibarlarını korumayı tercih etmişlerdi.

Şu anda kendisi de aynı duygular içindeydi.

Douglas, genç kadına güldü. Öyle bir kahkaha attı ki, sesi, arkalarındaki kapıya çarpıp yankılandı.

“Ne demek istediğini anladım küçükhanım. Kendini bu şekilde ifade edecek cesarete sahip olman hoşuma gitti.” Sonra gözlerini kıstı ve konuşmaya devam etti. “Espri anlayışımı test etmeye cesaret edecek erkeklerin sayısı bile yok denecek kadar azdır.”

Öne doğru eğildi ve parmaklarını birbirine vurmaya başladı. Genç kadın hakkında ne yapması gerektiğini düşünürken alnı kırıştı.

“Baban ve erkek kardeşlerin Atholl’le işbirliği yapmak ve McLeren topraklarını istila etmekten ötürü mahkûm edildiler.”

Shannon’ın tepkisinin ne olacağını görmek için dikkatle bekledi ama genç kadın sadece derin bir nefes almakla yetindi. Belli ki, nihayet bir karara varılmış olmasından dolayı rahatlamıştı. Douglas Kontu kaşını kaldırdı.

“Söyleyecek bir sözün yok mu?”

“Söyleyeceklerim hiçbir şeyi değiştirmez. Aksine onların

suçuna suç katar. McLeren topraklarını istila ettikleri gün nasıl kutlama yaptıklarını gördüm. Gördüklerim karşısında midem bulandı.”

Kont başıyla onayladı. “Evet, ne düşündüğünü anlıyorum. Baban seni Atholl’e gönderdi. Bana bu gerçeği söylemiş olsaydın, onların suçunu ve cezalarını arttırmaktan öteye gitmeyecektin. Sizin evliliğinizi önlediği için McLeren’e borçluyum.”

Kont durdu ve elini çenesine götürdü. Bakışlarıyla Shannon’ı baştan ayağa süzdü. Her bir kıvrımına dikkatle bakıyor, özellikle kalçalarını inceliyordu. Shannon’ın yanakları kızardı ve diline gelen sözcükleri seslendirmemek için kendini zor tuttu. Bu adam güçlü biriydi ve ne söylerse söylesin kadınların bu dünyaya geliş amacı hakkında geliştirdiği fikirlerini değiştiremeyecekti.

Torin ona hiçbir zaman böyle bir muamelede bulunmamıştı...

Kont birden gerildi ve derin bir nefes aldı.

“Seninle ne yapacağıma henüz karar vermedim Shannon McBoyd. Henüz değil.”

Shannon birden rahatladı. Öyle ki, istemeden de olsa bir adım geri çekildi. Douglas, genç kadının hislerini açıkça göstermesinden memnun olmuşa benziyordu.

“Hayatının benim elimde olduğunu anlıyorsun değil mi? Cesaretin beni çok etkiledi. Babanı son bir kez görebilirsin. Bir an evvel görsen iyi edersin. Zira günleri sayılı.”

“Babanı burada mı?”

Douglas Kontu başıyla onayladı; fakat bakışları kederliydi. “Atholl’le birlik olan bütün klanlar önce benim yumruk-

larımla tanışacak. Sonra da her bir hain, ölüme terk edilecek.”

Eliyle kapıyı işaret etti.

“Hadi. Git ve babanı gör. Tabii istersen. Bu arada seni de aynı kadere terk etmeme neden olacak akılsız bir iş yapmaya kalkma. Burada kalacak ve senin hakkında nihai kararımı verene dek dediğim yerde bekleyeceksin.”

Shannon bir kez daha reverans yaptı.

Douglas, yeniden öne eğildi ve parmak uçlarını birbirine değdirdi.

“Az evvel gerçekten rahatladığınızı gördüm. Neden? Hayatını bağışladım diye mi? Henüz böyle bir söz vermiş değilim ki.”

“Bu konuda biraz daha düşünmek istediğinizi söylediniz. Bu da sizin mantıklı bir adam olduğunuzu gösterir ve ben bu davranışınızı saygıyla karşılıyorum.”

Yaşadığı şaşkınlık adamın yüzünden açıkça okunuyordu. Ellerini, koltuğun iki yanına koydu.

“Babanın senden neden hoşlanmadığını şimdi anladım Shannon McBoyd. Sen insanların egolarını beslemek ve onları şımartmak için kendini küçültecek biri değilsin. Oysa babanın etrafı bu tür insanlar çevrili. Seninle ilgili kararım da bu detayın da etkisi olacaktır. Kadın da olsa, erkek de olsa; korkaklara asla tahammül edemem.”

Gözlerini kıstı ve Shannon o anda boğazının düğümlendiğini hissetti. Kont, başa geçmek için yetiştirilmişti ve kendisine boyun eğmeyenleri gözden çıkaracağına hiç şüphe yoktu. Çünkü boyun eğmeyenler, ileride başkaldırabilirdi. Kralların çoğu, liderleri öldürürlerse tebaalarının kendilerine boyun eğeceğini bilirdi.

“Git şimdi. Ben de senin kaderinin ne olacağına karar vereyim.”

Shannon'ın arkasındaki kapı açıldı ve ik Douglas muhafızı yanına geldi. Shannon, Kont'a sırtını dönüp odadan ayrıldı.

İçinden bir yerde, yanındakilerin kısa süre sonra kendisini infaza götürecek muhafızlar olup olmadığını merak ediyordu. Douglas, genç kadının yüzüne bakmasaydı onu kolaylıkla ölüme gönderebilirdi. Hem de çok kolay olurdu.

Oysa, genç kadının yüzüne bakma gafletinde bulunmuştu.

* * *

“O, güçlü bir kız.” Joan Beaufort, gizlenmek için kullandığı duvar halısının arkasından çıktı. I. James'in dul eşi, yas tuttuğunu gösteren koyu renk yün giysiler içindeydi.

“O bir kadın ve bu da onu önemli bir tehdit haline getirir. Böyle bir tehdide hiç ihtiyacım yok. Geldiği soy bile onu babasıyla birlikte asmam için yeterli bir sebep.”

Joan başını iki yana salladı. “Kızların, babalarının kararlarında söz hakkı yoktur. Onlar ancak kendilerine söylenenleri dinler.”

“Bu, ileride babasının adamları arasında bir isyan başlatmayacağı anlamına gelmez.” Douglas Kontu ayağa kalktı ve Joan Beaufort'un karşısına dikildi. “Burası İskoçya majesteleri. Oğlunuzun tahtta kalmasını istiyorsanız, beni dinleyeceksiniz. Burada güçlü olanın sözü geçer.”

“İngiltere'de işler farklı mı sanıyorsunuz?” Joan sakın ve

tatlı bir ses tonuyla konuşuyordu. Sesi de yüzü kadar güzeldi. “Genç bir kızken, çok sayıda infaza tanıklık ettim. Hatta James de pek çok kez bu infazları izlemek zorunda bırakıldı. Bu sayede kendisinin İngiliz Kralı’nın esiri olduğunu ve onun emirlerine göre hareket etmesi gerektiğini hatırlamış olacaktı.”

“Öyleyse neden bana karşı çıkıyorsunuz? Oğlunuzun tahtta kalması konusunda size yardımcı olacak kişi benim. Eğer bu klan liderlerini dize getiremezsem, size ve o çok kıymetli kızlarınıza ne olur sanıyorsunuz?”

İngiltere Kralı’nın kuzeni olan Joan Beaufort, yıllar içinde edindiği tecrübeler sayesinde çenesini kapalı tutmayı öğrenmişti. Hayatta olan tek bir oğlu vardı. Oğlunun ikizi doğumda hayatını kaybetmişti. Kader ona tek bir erkek evlat vermişti ama kızların sayısı epey kabarıktı. Bu yüzden şu anki konumu belirsizlik içindeydi. Oğlunun varisliği sallantıdaydı. İskoç lordları, İngiliz soyundan geliyor olmasına ve bir erkek evlada karşın çok sayıda kızı olmasına şüpheyle bakıyordu. Oysa James hem kızlarını hem de karısını çok sevmişti. Joan da aşkı uğruna çenesini kapalı tutmuş, özellikle aşkın anlamını bilmeyen adamlara karşı tek kelime açıklama yapma ihtiyacı duymamıştı. Douglas sadece çıkar sağlayacağı işlere bakıyordu. Acımasızdı ama şu anda adamın bu özellikleri Joan’ın işine yarıyordu. Zira oğlunun bir yetişkin olana dek kral tahtında kalabilmesi için böyle güçlü adamlara ihtiyacı vardı. Oğlu yeterince büyüyünce Archibald Douglas, görevinden alınacaktı. Joan da o güne dek sessizce bekleyecekti.

Douglas Kontu, kadının sessizliğini bir boyun eğme olarak kabullendi. “Merhametinizi kendinize ve çocuklarınıza saklayın. Başkalarına dağıtacak kadar çok olmasa gerek.”

“McLeren lorduna borçlu olduğunuzu söylediniz. Adamın Shannon McBoyd’a karşı ilgisi olduğunu duydum. Genç kadını ona bağışlamanız güzel bir ödül olmaz mı? Böylece bütün sorunlarınızı çözmüş olursunuz ve elinizden de hiçbir şey çıkmamış olur.”

Douglas güldü. “O adam da diğer pek çokları gibi bu kızı arzuluyor. Benim erkekliğim bile kızın karşısında demir gibi sertleşti. Bu kız canlı kanlı ve ateşli. Hiçbir İskoç erkeği bu özellikleri görmezden gelmez. Özellikle de Kuzey İskoçyalılar.”

Joan odada daireler çizerek dolanıyor, fikirlerini kendisine dayatmaya çalışan bu adamı terslememek için mücadele veriyordu.

“Duyduğuma göre kızla geçirdiği gecenin ardman kanlı çarşafı candan dışarı asmış.”

“Ben de astığı şeyin çarşaf değil, kızın iç elbisesi olduğunu duydum. Bu da kızı karanlık bir köşede kısıtırıp üstüne bindiği anlamına gelir.”

Joan, sesindeki sakinliği korumak için derin bir nefes aldı. Kraliçe olmak ona, en olmaz dediği anlarda bile sakinliğini korumasını öğretmişti.

“Yine de McLeren lordu, kızın bakire olduğunu kanıtladı. Tek istediğim bu gerçeği bir kez daha hatırlatmaktı. Adam elbette ki kadını geri isteyecektir. Duyduğuma göre Kuzey İskoçyalılar, el koydukları ganimetlere sahip çıkmış. Kızı asarsan, McLeren’i epey üzmüş olursun.”

Douglas homurdandı. “Evet, bu konuda haklısınız. Bu yüzden Shannon McBoyd konusunda biraz daha düşünmem gerek dedim.”

İskoçya Kraliçesi Joan Beaufort, generalin önünde say-

gıyla eğildi. O kadar kusursuz hareket ediyordu ki Douglas Kontu kadının davranışlarının samimi olduğuna inanmıştı. Oysa samimiyetten çok uzaktı. İçten içe adama duyduğu nefreti körüklüyordu. Ne yaparsa yapsın gerçek hislerini açık etmemeli, şüpheleri üzerine çekmemeliydi. Nihayetinde o bir anneydi ve çocuklarının, soylarından gelen haklı konumlarını muhafaza edebilmeleri için mücadele edecekti.

“Sizin kararınızı bekliyor olacağım.”

Joan odadan ayrıldı. Kendini sakinleştirmek için yalnız kalması gerekiyordu. Duygularını gizlemeliydi. Kont bir konuda haklıydı. Başkalarının çocuklarını düşünecek kadar güvende değildi.

Yine de Shannon McBoyd ilgisini çekmişti. Douglas kendisini ölüme gönderebilecek güce sahipti ama kız bundan etkilenmişe benzemiyordu. Kızın ölmesi herkesin rahat bir soluk almasını sağlayacaktı. Ne de olsa hainin soyundan gelen herkes öldürülmüş olacaktı ve ileride oğluna başkaldırmak isteyenler bu gerçeği hatırlayıp geri çekilecekti. Çünkü böyle bir durumda yalnızca isyancılar değil, aileleri de öldürülecekti. Oğlunun İskoçya tacını taşıyabilmesi için böyle bir korku salınması gerekiyordu.

Bu durumda da oğlunu kurtarmak için masum insanların kanını akıtmış olacaktı.

Bu uygulamayla daha önce defalarca karşılaşmıştı. Kendi iyiliği için böyle bir sonla yüzleşmeye tam anlamıyla karşı değildi.

Ne olursa olsun bu düşüncelerden uzaklaşamıyordu. Kafasını başka düşüncelerle meşgul etmeye çalıştıkça vicdanının sesiyle karşılaşlıyordu.

Zindanlar kötü kokuyordu ve Shannon kusmamak için kendini zor tutuyordu.

Kan, çürümüş et ve daha da kötüsü, korku kokusu vardı. Koku o kadar dayanılmazdı ki insanın dizleri titriyordu.

Shannon, Douglas'ın adamlarını takip ederek babasının bulunduğu hücreye giden taş merdivenlerden indi. Taşlar girintili çıkıntılı ve kirliydi. Gün ışığı görmedikleri için küf ve rutubet kokuyorlardı. Birden elbiselerinin kokusunu içine çekerse, bu iğrenç havayı teneffüs etmek yerine taze bahar kokusu alabileceğini fark etti. Aşağı inen her basamakla gün ışığından biraz daha uzaklaşıyordu. Sanki cehennem adım atacak gibiydi.

Kulaklarına belli belirsiz inleme sesleri geldi ve bir şeylerin metal üzerine sürtündüğünü duydu. Duyduğu sesler çok üzücüydü ve bu üzüntüye dayanamayacak gibi oldu. Taş duvarlara asılı demir tutacakların içinde mumlar yanıyordu. Etraftaki serin hava, yer altına indiklerinin habercisiydi. Hâlâ kışın etkisiyle buz kaplı yerler vardı. Yazın burası cehennemden farksız olmalıydı. Çünkü havalandırma için tek bir delik bile yoktu.

Tabii böyle bir yer hazırlanmasının amacı, işkence çekirebilmektir. Hainler, zindanlara atılırdı. Taş duvarları saran küflere baktı ve babasının komşu klanı katlettiği gün yaptığı kutlamayı hatırladı. Babasının buraya çok yakıştığını düşünmeden edemedi. Katil ve zindan, birbirine çok uyumluydu.

Bir inleme ve ağlama sesi daha duyuldu. Bu kez daha yüksek ve anlaşılırdı. Bu sesler ona çok tanıdık geldi. İki ba-

samak daha inince zindanın bulunduğu kata inmiş oldu. Mum ışığı, küflü duvarlarda dans ediyordu. İdrar kokusu o kadar yoğundu ki Shannon kendini tutamayıp öğürdü.

“Shannon McBoyd! Bana merhamet etmesi için Douglas’a yalvarmalısın!”

Shannon, yanibaşındaki demir parmaklıklardan öteye sıçradı. Parmaklıkların arkasından kendisine seslenen kişi Fergus’tu. Yüzüne bakınca inlemelerin kimden geldiğini anlamış oldu. Adamın üzerinde hâlâ tanıştıkları gün giydiği giysiler vardı. Su yüzü görmemiş bedeninden kokular yükseliyordu. Gözlerini kısmış Shannon’a bakıyordu. Bakışlarından kıskançlığı açıkça görülebilirdi. Parmakları, demir parmaklıkları o kadar sıkı kavramıştı ki boğumları bembeyaz olmuştu.

“Ona de ki... Ona de ki bana merhamet etsin!” Sesi kısıldı ve biraz daha ağlandı. “Bir kadının sözünü dinleyecektir. Ona de ki ben sadık bir hizmetkârım ve onun emirlerini harfiyen uygulayacağım.” Gözleri parladı. “Buna inanacaktır. Ona, efendilerime ne kadar bağlı olduğumu anlat... Ne derse yaparım.”

“Seni aptal zavallı!” Douglas’ın adamlarından biri elindeki sert cisimle, Fergus’un parmaklarına vurmak istedi. “Göreceğin tek merhamet, bir an evvel asılmak olacaktır. Bir hain, asılmaktan beter işkenceler görmeye mahkûmdur. Ayrıca bu kızın değil sana, kendine bile hayrı dokunmaz. Kılan vaktini Tanrı’dan af dileyerek geçir. Çünkü onun huzuruna çıkmaya çok az kaldı. Hem de çok az.”

Fergus, adamdan dayak yememek için geri çekildi. Kolunu yüzüne siper etti ve gözyaşlarını dindirmeye çalıştı. Douglas’ın adamı Shannon’a baktı.

“Hainlere yandaşlık ederek, generalin sabrını zorlama.”

Çok mantıklı bir tavsiyeydi. Özellikle de Fergus’un günahlarını hesaba katınca... Yine de içi acıdı. Hayat son derece kıymetli bir armağandı ve sayısız mucizeyle doluydu. Böylesi bir zavallılık içinde son bulacak olması üzüntü vericiydi. Etrafını saran hüznü çok iyi anlayabiliyordu. San ki buraya gelen herkesin kederi, duvarlara işlemişti. Duvarlarda yalnızca keder değil, mumların erimesiyle akan balmumlarına işlenmiş desenler de vardı. Kimileri çiçek, kimileri gemi resmi yapmıştı. En kötüsü de çoktan ölmüş olan insanların el izleriydi. Yerdeki biriken balmumlarına ayak izleri kazınmış, zincirli halde sürüklenen mahkûmların korkunç hikâyeleri işlenmişti.

Yeniden öğürdü.

“McBoyd.” Muhafız, elindeki mızrakla demir parmaklıklara vurdu ve parmaklıkların titremesine neden oldu. “Ziyaretçin var!”

“Öyle mi? Doğru mu bu?” Shannon’ın babası hücrenin bir köşesine serili yer yatağından kalktı. Yatak bir adam boyu kadar olmadığı için kıvrılıp yatmak gerekiyordu. Zaten bir adamın hücrede elini kolunu gererek durması için bile yeterli yer yoktu.

“Benim için bir rahip mi getirdiniz? Öyleyse adamcağız için bir tabure getirin. Zira itiraflarım epey zaman alacak.”

Babası, loş ışığın altında duran Shannon’ı görünce gülmeye başladı. Gülüşleri kısa sürede kahkahaya dönüştü.

“Bana kızımı mı getirdiniz? Tanrı’nın beni lanetlediği, bu işe yaramaz şeyi mi getirdiniz? Herhalde Douglas’ın bana işkence çektirmek için bulduğu akıllıca yöntemlerinden biridir!”

Hücrenin önüne doğru geldi. Dik duramıyordu; çünkü hücrenin yüksekliği buna imkân vermiyordu.

“Bak kızım, beni ne hale soktuğunu gör!”

“Shannon?” En büyük abisi, babasının yanındaki hücreden seslendi. “Shannon, Kont’un yanına git ve bizi bağışlaması için ona yalvar.”

“Evet, güzel fikir.” Babasının bakışları buz gibi soğuktu. “Git ve kendini ona sun. Onun gibi bir adam, kadınlarla nasıl vakit geçirileceğini bilir. Douglas’ın kadınlara düşkün olduğunu duymuştum. Belki de Tanrı’nın beni bir kız çocukla lanetlemesinin sebebi budur!”

Ellerini parmaklıkların arasından uzattı. “Git ve sana dediğimi yap. Dizlerinin üzerine çök ve onu istediği her şekilde memnun edeceğini söyle. Duydum ki McLeren lordu seni bir güzel becermiş. Demek ki bir erkeğin organıyla nasıl ilgileneceğini öğrenmişsin! Bu işimize yarar. McLeren’in yatağında öğrendiğin her şeyi Douglas üzerinde uygula ki aileni serbest bıraksın. Yüce general bile arzularına yenik düşecektir.”

“Evet Shannon. Duyduğuma göre Douglas, dizlerinin üzerine çöken kadınlardan hoşlanırmış.” ‘Abisi, umut dolu konuşuyordu. “Adamın önünde bir güzel diz çök ve...”

“Yeter! Plan yapmayı kesin artık! Planlarınızın sizi getirdiği yere bir bakın!”

Babası homurdandı ve ellerini yeniden parmaklıkların arasından dışarı uzattı. Fakat Shannon, yetişemeyeceği kadar uzaktaydı. “Kızım olarak dediklerimi yerine getireceksin! Ben senin atanım! Tanrı, bana boyun eğmeni emretti...”

“Hayır, sana boyun eğmeyeceğim.”

Shannon arkasını döndü. Çünkü karşısındaki bu acıklı sahneye daha fazla katlanamayacaktı. Babası, boğuk bir sesle haykırdı.

“Öyleyse Tanrı’nın laneti üzerine olsun! Duydun mu beni kızım? *Lanetler üzerine yağsın...*”

“Senin kanın yeterince lanetli zaten, hain!” Muhafızlardan biri başını eğdi ve Shannon’a baktı. “Bence buradan ayrılсан iyi olur. Sana göre bir yer değil. En azından Kont, senin bu hainlere katılmanı emretmedi.”

“Evet. Gerçekten büyük incelik gösterdi.”

Shannon, hızla zindanı terk etti. O havasız ortamdan uzaklaşmak büyük bir nimetti. Yukarı çıktıkça soluduğu hava değişmişti ama zindanın soğukluğu üzerine işlemişti sanki. Bedenini üşüten soğukluk kalbine doldu. Bu kadar üzüldüğü için kendine kızıyordu. Babası onu her zaman bir yük olarak görmüştü.

“General sizin güney kulesinde tutulmanızı emretti.”

Douglas muhafızı, Shannon’a karşı nazik davranıyordu. Kıza bakışı ifadesizdi; çünkü gerçek düşüncelerinin anlaşılmasını istemiyordu. Sarayda yaşamak, duyguların gizlenmesi zorunluluğunu da beraberinde getiriyordu.

“Kuleye gitmeye hazırım.”

Muhafız başıyla onayladı. Shannon yanında duran bu adamın kendisine, babasının sözlerini dinleyip dinlemeyeceğine dair bir şüphe besliyor olabileceğini fark etti ve büyük üzüntü duydu.

Babasını dinlememekle hata mı ediyordu? Gururu, insan hayatından daha mı kıymetliydi?

Shannon, muhafızların peşinden giderken düşünceleri-

le boğuşmaya devam ediyordu. Birden Torin'in önünde diz çöktüğü ânı ve adamın ona nasıl hayranlıkla baktığını hatırladı. O an, babasının söylediklerine baş kaldırmakla haklı olduğunu anladı.

Babasına karşı durmasının nedeni gururu değil, aşkıydı. Kendisini Kont'a sunamazdı. Çünkü Torin'i seviyordu. Belki bu davranışı yüzünden ölecekti ama duygularına engel olamıyordu. Duyguları o kadar yoğundu ki kalbi deli gibi atıyordu. Aşk, zindanın o iğrenç kokusunu uzaklaştıracak kadar güçlüydü. Aşk, hayatındaki her şeyi ıslıl ıslıl ve yaşanır kılıyordu. Douglas'm muhafızlarını izleyip kalacağı odaya giderken, kalbinin aşkla dolmasına müsaade etti. Kalacağı yer bir oda değil hücreydi aslında ama umduğundan çok daha iyiydi. Bunu aklının bir köşesine koyduktan sonra adım atması daha kolay oldu.

Adamların kendisini zorla oraya götürmesine gerek kalmayacaktı. Bir korkak gibi davranmayacaktı. En azından kapılar kapanıp, utancına tanıklık edecek kimse kalmayana dek dayanacaktı.

"İşte burası. O kadar da kötü değil. Hizmetlilerden birini yanma gönderirim." İki adamdan yaşça büyük olanı odaya göz gezdirdi ve başıyla onayladı. "Unutma, yanındaki muhafız olmadan buradan ayrılmayacaksın. John, kapıda bekliyor olacak. Seninle ilgilenecek hizmetlileri çağırırken, arkadaşşıma sorun yaratacak işler yapma. Kadınlara el kaldırmak istemem ama mecbur kaldığımda gereken neyse yaparım. Bu yüzden sözlerimi iyi dinle."

"Sorun çıkarmayacağım. Teşekkür ederim."

Adam başını yana eğdi. "Sen iyi bir kızsın. Böyle bir aileye düşmen büyük üzüntü. Hepsi birer pislik. En azından onlarla aynı zindanda değilsin."

“Evet, bu büyük incelik. Lütfen Kont’a teşekkürlerimi iletin.”

Belki de beklediği en son şey, böyle bir nezaketle karşılaşmaktı. Yol boyunca Lundy gibi düşünen adamlarla karşı karşıya kalacağını düşünmüştü. Kapı kapandı ve Shannon nihayet hapishanesini inceleme fırsatı buldu. Ailesini koydukları zindandan çok daha iyi olduğu açıktı. Oda, bir yatak ve oturmak için bir alanı barındıracak kadar büyüktü. Kulenin bir katı tamamen bu oda için ayrılmıştı ve üç yanda pencereler vardı. Her ne kadar küçük olsalar da öğleden sonra esintisi bir fısıltı gibi odaya doluyordu. Tepelerde açan çiçeklerin kokusunu alabiliyordu. Belki çok yoğun bir koku değildi ama duyuları fazlasıyla hassaslaşmıştı.

Hayatı elinden kayıp giderken, daha çok anlam kazanmıştı.

Yatağın yanında bir masa ve iki sandalye vardı. Soğuğu kesecek bir şömine yoktu ama yatağın etrafı perdelerle çevriliydi. Yerlerde hah yoktu ama ahşap kaplıydı. Rüzgârın ısılığı bir kez daha duyuldu ama bu kez yalnızlık hissini de beraberinde getirmişti. Odada üzgün bir hava vardı. Mobilyaların dili olsa kim bilir bugüne dek gizli kalmış ne hikâyeler anlatacaktı. Bu duvarlar arasında kaç gün geçirecekti? Burada düşünceleriyle baş başa geçireceği günlerde, babasının teklifini mantıklı bulmaya başlayacak mıydı? Durmadan baktığı duvarlar yüzünden aklını kaçıran ilk mahkûm o olmayacaktı. Yapacak hiçbir şey olmadığında, kendisini dinleyecek hiç kimse kalmadığında; gururunun ne değeri olacaktı?

Her şeye rağmen Torin’le dolu anıları vardı. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Odada daireler çizerek dolanıyor,

sevdiği adamı düşünüyordu. Aklında, dile getirmeye korktuğu sayısız güzel an saklıydı. Mutlu bir halde, bu anların esiri olmayı kabul etti.

* * *

Gün battıktan sonra birileri kapıyı çaldı. Shannon, muhafızlardan birinin yiyecek getirdiğini gördü. Adam yiyecekleri masaya bıraktı ve konuşmadan odayı terk etti. Shannon, adamın getirdiklerine baktı ama yerse boğazına dizileceğini biliyordu.

Torin, onun için gelecek miydi?

Gözlerini kapattı ve sevdiği adamı atı üzerinde dört nala yol alırken hayal etti.

Peki, gelmesi, yeterli olacak mıydı?

Torin de Kont'un emirlerini dinlemek zorundaydı. Ortalık iyice kararıp yatağa girene dek odada dolandı durdu. Mumları yakabilirdi ama o an için karanlıkta olmayı tercih etti. Karanlık, düşüncelerini gizlemek için iyi bir yöntemdi. Yatağa yattı ve üzerini saran örtülere rağmen titredi.

Rüyasında ellerini Torin'e uzatıyor, ona dokunabilmek için geriniyordu. Sabaha karşı, hava hâlâ karanlıktı ama nihayet üzerine bir rahatlama geldi. Artık mücadele etmesine gerek yoktu. Torin'i yanında hissediyordu. Gece, onun varlığıyla ortadan kalkıyordu. Onun kokusu...

Birden yalnız olmadığına dair bir düşünceye kapıldı ve başını çevirdi. Çenesine dokunan sıcak parmakları hissedince iç geçirdi. Çok geçmeden çenesinde dolaşan parmak-

ların yerini, yanağını saran güçlü bir el aldı. Bunu Torin'den başka kimse yapamazdı...

Sevdiği adam...

“Güzeller güzeli Shannon... Aç gözlerini aşkım.”

ON DÖRT

Shannon'ın nefesi kesildi ve uyku mahmurluğunu üzerinden atmak için çabaladı. Yattığı yerden o kadar hızlı kalktı ki âşığını bile şaşırttı.

Torin, anında sevdiği kadını kollarına aldı ve onu sıkıca göğsüne bastırdı. Shannon bu durumdan o kadar memnundu ki sevincini haykırmak istiyordu.

“Tor-...” Bir dakika önce nazikçe yanağını okşayan el, şimdi dudaklarını mühürlemişti. Torin, genç kadını yatağa yatırdı ve üzerine doğru eğildi. Shannon'ın kıpırdamasına imkân yoktu. Shannon, yatağa hapsoldüğü anda uyku mahmurluğu tamamen dağıldı ve algıları açıldı.

Bu gelen gerçekten Torin'di.

Bir an kuşku duydu. Oda karanlıktı, çünkü pencerelerin kanatlarını kapatmıştı. Birden Torin'in neden pencereleri açık bırakarak uyuduğunu anladı. Gece şöminenin ateşi sönse bile odayı aydınlatacak ışığa sahip olacaktı. Onun gibi bir adam, karanlıkta kalma riskini alamazdı. Uykusunda bile.

“Şşş... Buraya gizlice girdim ve şimdi de kimselere yakalanmak istemiyorum.”

Shannon hafif bir ses çıkardı ama sesi Torin'in eline hap-

soldu. Aslında konuşmaya çalışmıyordu. Çünkü konuşamayacak kadar duygu yüklüydü.

“Evet aşkım, seni gördüğüme sevindim.”

Torin birden kayboldu. Sanki Shannon güzel bir rüyadan uyanmış ve hayalindeki Torin yok oluvermişti. Hemen doğruldu ve sevdiği adamı bulmaya çalıştı. Onu bir kez daha görmek istiyordu.

“Torin?”

Sesi odada yankılandı ama umrunda bile değildi. Rüya görmediğini kanıtlamak istiyordu. Onu görmeyi gerçekten çok istiyordu. Acaba isteklerine yenik düşüp varlığını hayal mi etmişti? Korktuğu başına gelmiş olabilir miydi? Akılını mı yitirmişti? Öyle olsa bile bu delilik halini seve seve kabullenecekti. Çünkü Torin’i kollarında hissedebilecekti.

Ay ışığı karanlığı yarıp odaya sızdı. Önce bir parmağını, sonra da tüm elini aydınlattı. Hava bulutluydu ama odaya sızan aydınlık, duvarların karanlığına tezat oluşturuyordu. Nihayet rüyalarını süsleyen adamı görebildi. Dudaklarından çıkan şaşkınlık nidasını gizleyemedi.

Torin eliyle sessiz olmasını işaret etti. Shannon parmaklarını dudaklarına götürdü. Torin, âşığının yanına dönmeden evvel son pencereyi de açmayı başardı. Bir an durdu ve belindeki kılıcını çıkarıp yatağın yanına bıraktı. Shannon’ın yanına oturdu ve yatak, adamın ağırlığıyla biraz çöktü. Bu kadarı bile Shannon’ı sevdiği adamın yanında olduğuna ikna etmeye yetti. Torin yere eğildi ve Shannon, âşığının çizmelerini çıkarmasını izledi. Torin doğruldu ve kemerini çözmeye başladı. Çıkan metal sesi, kemerini çıkardığını kanıtlıyordu.

Kilti üzerinden düşüyordu ama Torin tek bir hamleyle

giysisini alıp masanın üzerine bıraktı. Her hareketini sessizlik içinde gerçekleştiriyordu. Sanki gecenin bir parçası olmuştu. Gömleğini çıkardı ve çıplak teni ay ışığında parladı. O anda, Shannon'ın onu kayalıkların üzerinde gördüğü ilk günkü gibiydi. Saçı omuzlarına düşmüştü ve ay ışığının gümüş rengine bürünmüştü.

Shannon titredi. Korku ya da soğuktan değil, sevdiği adamın onunla birlikte olmak için yatağa girdiğini bildiği için titredi. Bakışlarını aşağı kaydırıp ve bu düşüncesini kanıtlayacak bir şeyler aradı. İşte aradığı kanıt tam karşısındaydı. Torin'in erkekliği sertti. Bu manzara karşısında irkildi. İrkildi demek doğru olacaktı, çünkü bedenini saran heyecan titremeden de öteydi. Genç kadın âşığını incelerken, âşığı da onun yüzündeki ifadeyi takip ediyordu.

Torin, Shannon'ın arzuladığından biraz daha uzaktaydı.

Hemen dizlerinin üzerine oturdu ve iç elbisesini başından çekerek çıkardı. Yatak ucuna doğru fırlattı. Nereye düştüğü umrunda değildi. Bütün dikkati âşığının üzerindeydi. Kollarını kaldırdı ve adamı davet edercesine açtı.

Torin, Shannon'ın kollarını açmasıyla birlikte kendini ona doğru attı. Hareketleri kontrol ve gücün mükemmel uyumu içindeydi. Eliyle genç kadının yüzünü okşadı. Sonra da başını iki yandan tuttu. Shannon'ın hafızası ona haksızlık etmişti. Çünkü dokunuşları gerçekte çok daha güzeldi. Kalp atışları hızlandı. Gecenin serinliği onu üşütmek yerine sakinleştiriyordu. Duyduğu arzu, bedenini ısıtmıştı. Âşığının teni çok daha sıcaktı. Kendini, Torin'in bedenine yaslamak istedi. Bu dünya sandığından çok daha kötü bir yerdi. Saray ise korkunçtu. Tek sığınağı Torin'di.

“Gerçekten de buradasın.”

Torin genç kadının yanaklarını öptü ve saçının kokusunu içine çekti. Shannon'ın bedeni ürperdi. Hayatta hiçbir şey onu böylesi içten hareketler karşısında etkileneceğine ikna edemezdi. Oysa adamın kollarında erimeye hazırdı. Dokunuşları, hiç acele etmeden tenine değen parmakları... Torin, erkekliğini kadının içine sokmak için hiç acele etmedi. Çünkü Shannon kollarını açmış ve onu yatağa davet etmişti. Bu da onun, Shannon'ın âşığı olduğunu gösterirdi.

“Ben Kuzey İskoçyalı bir barbarım. Kimsenin ganimeti-me el koymasına müsaade edemem.”

Shannon bu sözlerle karşılık, adamın parmaklarından birini ısırmağa çalıştı. Çok ağır hareket ediyordu ve istediğini başarma ihtimali düşüktü. Oysa Torin dişlerini parmağına geçirmesine müsaade etti ve bu hareket yüzünü gülümsetti.

“İşte benim ovalı vahşi kedim!”

Shannon ısırıldığı yere bir öpücük kondurdu ve sonrasında öpücüklerine hiç ara vermedi. Yavaş yavaş kollarından omzuna doğru uzandı. Adamın sert, kaslı hatlarını öptü ve sonra boynunu öperek çenesine ulaştı. Ellerini Torin'in saçlarına doladı. Torin, istese kadınına hemen sahip olabilirdi ama sabırla onu bekliyordu. Bu da Shannon'ın dikkatinden kaçmadı ve dokunuşları daha da anlam kazandı.

“Öp beni Shannon. İnan bana bir öpücük için kapıdaki adama ödediğim rüşvet, bana bir servete mal oldu.”

Sesi fısıltı halinde çıkıyordu ama ortama çok uygundu. Shannon olduğu yerde doğruldu ve âşığının isteğini yerine getirerek dudaklarını buluşturdu. Torin, öpüşmelerinin Shannon'ın kontrolünde olmasını istiyor; sadece onun hareketlerini takip etmekle yetiniyordu. Shannon dudaklarına hafif bir baskı uygulayınca Torin ona uydu ve dudakla-

rım araladı. Shannon, diliyle adamın alt dudağını yaladı ve âşığının bedeni adeta titredi.

Torin kontrolünü kaybetmişti. Shannon'ı kendine çekti ve onu oracıkta hapsedti. Bir eliyle saçını kavrayıp başını sabitlerken, diğer eliyle bedenini hapsedmeye devam ediyordu.

Shannon da onun gönüllü esiriydi. Kendini tamamen adamın dudaklarına teslim etmişti. Torin ne isterse, Shannon razı oluyordu. Dudakları birbirleri üzerinde dans ettikçe, inlemeler yükseliyordu. Torin diliyle genç kadının alt dudağını okşadı ve dilini ağzından içeri soktu. Shannon'ın duyduğu haz o kadar artmıştı ki, karnında yine o tanıdık hisler birikiyordu.

Elleri yavaş dokunuşlara doymuştu. Torin'i okşamak için kıvranıyordu. Onun her bir yanını okşamak, sevmek istiyordu. Kendini Torin'e biraz daha bastırınca, göğüsleri adamın sert vücuduna yapıştı. Torin'in erkekliği biraz daha uyarılmıştı ve aralarında sert bir şekilde bekliyordu.

“Artık beklemek istemiyorum.”

“Ben de öyle kadını. Yemin ederim sana dokunmayalı çok uzun zaman olmuş gibi geliyor.”

Elleriyle Shannon'ı poposundan kavradı ve havaya kaldırdı. Erkekliğinin başı, Shannon'ın kıvrımlarına değiyor; zevk kanalına girmenin yolunu arıyordu. Torin, Shannon'ı yavaş yavaş kucağına oturttu ve genç kadın dizlerini adamın kalçalarına doğru araladı. Nihayet erkekliği aradığı girişi bulmuştu ve bu giriş onu içeri almaya hazır bir şekilde sıırsıklam bekliyordu. Shannon kollarını adamın omzuna doladı. Sabırsızlanıyordu. Bedeni, bir bütün olmak için kıvranıyordu.

“Daha fazlasını istiyorum Torin.”

“Ben de öyle kadınıam.” Torin, erkekliğiyle Shannon’ı doldurmaya başladı. Shannon, çaresizlik içinde kıvranıyordu. Her şey umduğundan çok daha yavaş ilerliyordu ve bu da bedenine yeni bir titreme getirdi.

Torin buna karşılık derinden inledi. Yukarı doğru hamleler yaparak, son noktasına kadar genç kadının içine gömüldü. Shannon, adamdan hızlanmasını isteyecekti ki kendini dizleri havada kalacak şekilde sırt üstü yatarken buldu. Yatakları, Donan Kulesi’ndeki gibi sağlam değildi. Bu yüzden her hareketleriyle sallanıyor, perdeleri dans ettiriyordu.

Shannon böyle şeylere dikkat edecek durumda değildi. Üzerinde yatan adama odaklanmıştı. Torin, Shannon’ı altında hissetme arzusuyla ağırlığını genç kadının üzerine veriyordu. Elleriyle saçını sıkıca kavradı ve başını hareket ettirmesine müsaade etmedi. Erkekliği sonuna kadar Shannon’ın içine girmişti; duyduğu şehvetle tatmin olmaya çalışıyordu.

“Sana yemin ederim ki Shannon McBoyd, benimle evleneceksin. Yoksa sözümü dinleyene dek bu yataktan kalkmana izin vermeyeceğim. Sensiz yaşayamam ben!”

Kalçaları ileri geri gidip geliyordu ve Shannon’ın içine girdiği her seferinde o kadar sert hareket ediyordu ki yatak baştan aşağı sarsılıyordu. Shannon’ın nefesi kesilecek gibi oluyordu; içindeki tutkuyu dindiremiyordu. Torin kızın dudaklarından çıkan inlemeleri dindirmek için, eliyle ağzını kapattı.

“Şşşş... Tatlı Shannon, sessiz ol. Şu anda rahatsız edilmeyi hiç istemeyiz.”

Sesinde hınzır bir ton vardı ve bu sözler Shannon’ın rah-

minde bir hareketlenmeye neden oldu. Torin'i tamamen hazırlıksız yakaladı ve bir kez daha elini ısırarak adamı şaşırttı.

“Öyleyse öp beni!”

“Zevkle aşkım, zevkle.”

Duydukları zevk, ikisini de yakıp kavuruyordu. Torin, bedeni genç kadının üzerinde gidip gelirken, dudaklarını dudaklarına bastırdı. Shannon, Torin'in her hamlesinde kalçalarını kaldırıyor, adeta onu karşılıyordu. Torin'in erkekliği her seferinde tomurcuğuna sürüyor ve aldığı hazı körüklüyordu. Shannon kendini kontrol edemeyecek haldeydi. Çılgınca heyecanlanmış halde erkeğine daha hızlı ve daha sert sahip olmaya çalışıyordu. Elleri adamın pazularına kenetlenmiş, tırnakları etine batmaya başlamıştı. Fakat Torin onu durdurmak için hiçbir şey söylememiş, aksine zevkle inlemişti. İkisi de belden aşağılarında yaşadıkları hazza öyle bir kapıldılar ki öpüşmeye bir son vermek zorunda kaldılar. Torin dudaklarını Shannon'ın saçlarına gömerken, Shannon da dudaklarını Torin'in boynuna kenetledi.

İkisi de kendinden geçti ve çılgınlıklarını bastırmaya çalıştılar. Shannon boşalırken, Torin ona daha sert hamlelerle sahip olmaya devam ediyordu. Birkaç gidip gelmenin ardından o da boşaldı ve tohumlarını Shannon'ın bedenine bıraktı. Erkeğinin içine akıyor olması, Shannon'da yeni bir zevk dalgasına yol açtı. Bedeni, içine akan her damlayı zevkle kabul ediyordu. İkisi de yatağa yığılıp kaldı ve yaşadıkları tatmin bir örtü gibi üzerlerine serildi.

“Lundy, evlilik planlarından hiç hoşlanmayacaktır.”

Shannon fısıltıyla konuşuyordu; çünkü bu mutlu sığı-
nakta rahatsız edilmekten korkuyordu. Torin, bu sözlerin
ardından gerildi ve kızın kolunu okşayan eli aniden durdu.

“Haklısın aşkım. Bundan hiç hoşlanmayacak. Neredey-
se adamı evlilik yemini edeceğimiz kiliseye çağırıp, mut-
suzluğuna mutsuzluk eklemek istiyorum.” Sesindeki öfke-
yi fark etmemek imkânsızdı. Oysa Torin nafile bir çabayla
dişlerini sıkıyor ve bunu belli etmemek için dikkatli davra-
nıyordu.

Shannon elini yatağa bastırdı ve Torin’in yüzünü göre-
cek şekilde doğruldu. Ay ışığı adamın yüzüne gümüş bir
gölge gibi düşmüştü.

“Benim McBoyd kanım yüzünden sana karşı duracaktır.
Biz evlenemeyiz Torin.”

Torin homurdandı. Bu konu onun için fazlasıyla hassas-
tı. Hemen doğruldu ve Shannon’ı yatağa yatırarak bilekle-
rini başının üstüne gelecek şekilde kavradı. Shannon’ın ne-
fesi kesildi. Çünkü Torin en ateşli anlarında bile ona böyle
davranmamıştı. Kendini bir esir gibi hissetti ve adamın el-
lerinden kurtulmaya çalıştı. Fakat Torin onu yatakla arasına
hapsetmişti ve kıpırdamasına izin vermeyerek genç kadının
kendini çaresiz hissetmesine neden oluyordu.

“Kes şunu Torin. Kabalaşıyorsun.”

Bileklerini kavrayan eller daha da sıkı kenetlenmeye
başladı. Neredeyse canını acıtacak hale gelmişti. Bedenini
genç kadının üzerine bıraktı ve ağırlığıyla onu ezdi.

“Seni eli kolu bağı halde Donan Kulesi’ne getirmiş olabilirim Shannon ama yatağıma girmen için bir kez olsun zorlamadım.”

Tekrar sırt üstü yatmadan evvel hayal kırıklığını ele veren bir ses çıkardı. Yattığı anda yatak yeniden sarsıldı. Shannon birden kendini yalnız hissetti. Gecenin serinliği, üzerindeki tüm sıcaklığı çekip almıştı.

“Haklı olduğumu biliyorsun Torin.”

Torin, yorgun olduğunu gösterircesine iç çekti. Döndü ve yeniden Shannon’ın üzerine uzandı. Bu kez daha nazik ve duyguluydu. Parmakları, genç kadının çenesini okşadı.

“Ben bir ailem olsun istiyorum Shannon. Eğer karım olsun da bana çocuk doğursun diye düşünseydim, yıllar önce kendime bir gelin bulurdum.”

Shannon elini uzattı ve Torin’in yanağını avuçladı.

“Sen daha fazlasını istiyorsun.”

Torin yeniden iç geçirdi. “Ben aşk istiyorum. Annem ve babam birbirlerine âşıktı. Yaptıkları seçim yüzünden, benim geleceğimi tehlikeye attıkları için çok üzüldüler. Oysa Shannon, sana yemin ederim ki, onlar sahip oldukları aşk sayesinde kraldan bile zengindiler. Bana şu anki konumumdan çok daha fazlasını verdiler. Beni sevgi dolu bir yuvada büyüttüler. Babam, erkek kardeşinin kendisi için seçtiği kızla evlenmeyi reddetti. Bu yüzden kızı, babamın yarı kardeşi diyebileceğimiz amcamla evlendirdiler. Lundy, bu evlilikten doğan ilk çocuktur. Amcam, varisi olmadan öldüğü için de Lundy, annesinin soylu kanından geldiğini ve bu yüzden de kendisinin McLeren lordu olması gerektiğini iddia etti. McLerenler arasında onunla aynı fikirde olan pek çok insan vardı.”

“Onları gördüm. İlk kez o zaman McLeren renklerine bürülü o adamların birer vahşi olduğunu hissettim.”

“Lundy’nin adamları acımasızdır. Brockton’u neden peşine taktığımı hâlâ merak ediyorsan, bu gerçeği göz önünde bulundurmalısın.” Torin elleriyle Shannon’ın yüzüne düşen saçı çekti. “Seni seviyorum.”

“Ben de seni...” Shannon, son kelimeyi söylemeden evvel eliyle dudaklarını kapattı. Torin elini yumruk yapıp yatağa sertçe vurdu.

“Neden bu sözcükleri benden esirgiyorsun?” Sesi oldukça sertti.

“Çünkü benimle kalırsan, Lundy başa geçme hakkını savunmak için büyük bir koz ele geçirmiş olur. Ben bir McBoyd’um ve bunu değiştiremem. Senin, konumuna layık bir gelin bulman gerekir. Bulacağın kadın seninle aynı kandan olacaktır.”

Torin öfkeli bir şekilde güldü. Başını Shannon’ın boynuna yatırdı ve genç kadını hassas olduğu bu bölgeden öptü. Sonra başını hafifçe kaldırdı ve kulağına doğru fısıldadı.

“Beni seviyorsun Shannon, yoksa beni korumak için bu kadar çaba göstermezdin. Fakat unutma ki senin koruyucun olması gereken kişi benim. Buraya gelmiş olmam, söylediklerimi kanıtlamıyor mu?”

“Buraya gerçekten gizlice mi girdin?”

Torin başını kaldırdı ve yüzündeki ukala gülümseme ay ışığında daha belirgin bir hal aldı. Sırt üstü devrildi ve Shannon’ı üzerine çekti. Örtüyü de çekip Shannon’ın omuzlarını sardı.

“Vaktin varken biraz uyumalısın aşkım.”

“Kont henüz kararını vermedi. Beni babamla birlikte asmak isteyebilir. Bu konuda düşünceğini söyledi.”

Başını Torin’in göğsüne yaslamıştı ve bu sözlerinin ardından adamın göğsünden yükselen homurtuyu gayet net duyabilirdi.

“Evlenirsek klanlarımızın kazanacağı güç, onu şüphesiz ki korkutuyordur. Bu konuda onunla konuşmam gerekecek.”

“Üvey annem gebe. McBoydların yeni bir varisi doğabilir.”

“Dua et de kızı olsun.”

Shannon’ın tüyleri ürperdi. “Bugün Kont gidip babamı görmemi istedi. Zindanlara indim ve Archibald Douglas’ın babam ve ağabeylerim için uygun gördüğü koşullara tanık oldum.”

Torin, kızın sesini kaplayan korkuyu hissetti. Dişlerini sıktı ve giyinip Archibald Douglas’la hemen yüzleşme isteğini bastırmaya çalıştı. Shannon’ın sesindeki korkuyu duyarak dayanılmaz bir işkenceydi. Shannon uyumak istemiyordu. Çünkü geri kalan saatlerinin ömrünün son saatleri olabileceğinden kuşkulanıyordu. Shannon’ı bu düşüncelerden korumak istiyordu ama generalin odasını basmakla başarılı bir iş çıkaramayacağı kesindi.

Ne olursa olsun başarmalıydı. Ufuk çizgisinin önce pembelediğini, sonra da altın sarısına döndüğünü gördü. Bütün bu saatler boyunca da sevdiği kadını bir an olsun kollarından ayırmadı.

Ya zaferi tadacaktı ya da Lundy’nin en büyük isteğini yerine getirecekti... Ölecekti.

“Bu kadar yeter, Lundy McLeren!”

Bothwell Kontu olan İskoç general, Lundy McLeren’e ters bir bakış attı.

“Senden duymam gereken her şeyi duydum. Söz konusu olan bir kadın ve bir suçlunun kızının kendisini kontrol altında tutacak bir adamla evlendirilmesi koşuluyla serbest bırakılması sıkça rastlanan bir uygulamadır.”

“Ama...”

“General seni yeterince dinlediğini söyledi.” Joan Beaufort, duvar halısının arkasındaki yerinden çıktı. Lundy McLeren kadını gördüğü anda yüzü kıpkırmızı oldu. Douglas’la yalnız bir görüşme yapma hayali suya düşmüştü. Joan gözlerini kısıtı ve adama baktı.

“Ben bu ülkenin kraliçesi olarak söz hakkına sahibim ve şimdi size konuşmanızın burada sonlandığını söylüyorum. İkisinin birbirine uyumlu bir çift olduğu fikrine katılıyorum ve bu birliktelikten barış doğacağını biliyorum.”

“Ama o bir hainin kızı!” diye bağırdı Lundy.

“Çık dışarı Lundy!” Emir, Konttan gelmişti. Muhafızlar hemen öne çıkıp kontun emrine uygun davranılmasını sağladılar.

Adamın yapabileceği bir şey kalmamıştı. Konta öfkeli bir bakış attı ama kalması için hiçbir işaret alamadı ve muhafızların kendisine yaklaştığını fark etti. Hızla odayı terk etti. Lundy dışarı çıkınca odanın kapısı sessizce kapandı. Çünkü mabeynciler bu konuda ustalaşmıştı. Sarayda tansi-

yonun yükselmesi alışık oldukları bir durumdu. Sabırla görevlerini yerine getiriyor, odaya giren çıkan olduktan sonra kapıyı güvenle kapatıyorlardı.

“Bundan sonra yerini bileceksin Joan, yoksa seni Kuzey topraklarında bir tura çıkartırım. Tabii yanında göndereceğim adamlar sayesinde emniyetini sağlamış olacağım.”

Kraliçe Kont Douglas’ın onayını alan bir hareket yaparak, önünde eğildi.

“Adamın sürekli aynı şeyleri tekrar etmesi sıkıcı bir hal almıştı. Yardımcı olmak istedim.”

“Bu ülkenin klan liderlerinin birlik olması gerekir. Lundy de gelecekte onlardan biri olabilir. Onu gücendirmek hiçbir işimize yaramaz.”

Joan yavaşça Bothwell’den uzaklaştı. Tehlikeli sularda yüzüyordu ama adamın ukalalığından sıkılmıştı. Erkekler her zaman kendilerini çok zeki sanırdı. Bazen kadınların onlara üstün gelmesi gerekirdi. İstediklerini elde edebilmeleri için de bunu zekice ve kurnazca yapmaları gerekirdi.

“Ona istediğini verirsiniz, klan lideri olduğunda size her istediğini yaptırabileceğini düşünür.”

Bothwell doğruldu; yüzü öfke doluydu.

“Haklısınız ama söyledikleriniz umrumda değil.”

Joan adamın gözlerinin içine baktı. “Eğer Torin McLeren’in Shannon McBoyd’la birlikte olmasına izin verirsiniz, McBoydlar intikam almak yerine çiftçiliğe geri dönebilir.”

Douglas gözlerini kıstı ve düşünceli bir tavır takındı.

“Ağırbaşlı tavrınız ardına çok iyi gizlenmişsiniz.”

“Ben bir kadını. Yerimi bilirim. Ama söylenenleri dik-

katle dinlerim. Üstelik Torin McLeren'in Quinton Cameron ve Connor Lindsey gibi güçlü arkadaşları var. Lundy McLeren ise etkilediklerinden fazla sayıda insanı öfkenlendirmiştir.”

“Belki haklısınızdır ama Lundy ondan istediğim her şeyi yerine getirir. Bu yüzden ona istediklerini vermem gerekir.”

“Eğer Torin McLeren’i mutlu ederseniz, ihtiyacınız olduğunda yardımınıza koşacak güçlü bir ordu kazanmış olursunuz. Çünkü sizin kendisine bahsettiğiniz lütuf sayesinde mutlu bir yuva kurmuş olacaktır.”

Kont, Kraliçe’ye öfkeyle baktı. “Yapmam gereken tek şey sizi bahsettiğim tura göndermektir. Sizin hükümdarlığınız yalnızca bir unvandan ibaret. Sakın devlet meselelerinde bana akıl vermeye kalkmayın.”

Kraliçe yere eğilerek, adama olan öfkesini bastırmaya çalıştı. Archibald’dan nefret ediyordu ama klan liderlerinin Kraliçeyi dinlemek yerine bu adama bağlı kalacaklarını biliyordu.

“Sizi yalnız bırakayım da bu mesele üzerinde rahatça düşünün.”

“Evet, beni yalnız bıraksanız iyi olur.”

Joan odadan ayrıldı. O an kocasına duyduğu özlem bir kat daha arttı. Çünkü onun yerine tahta geçen bu adama katlanamıyordu. Ne olursa olsun dayanmalı, oğlunun konumunu güçlendirmeliydi. Tek vazifesi buydu. Shannon McBoyd için tek yapabileceği dua etmektir. Bothwell, ruh haline bağlı olarak karar verecekti ve isterse kızı darağacına gönderebilirdi.

Douglas’a lanet okudu. Bir gün o da hak ettiği cezayı alacaktı.

Oysa o gün geldiğinde Shannon McBoyd için geç kalınmış olabilirdi.

Genç kadın tamamen bu adamın merhametine kalmıştı.

* * *

Kapı çalındı ve Shannon hemen başını kaldırdı. Torin kollarını göğsünde birleştirdi ve kapıya baktı.

Quinton Cameron, kendisini arkadan iten Connor Lindsey’le birlikte odaya girmişti. Cameron, Torin’i görünce donup kaldı. Kapıdaki muhafızların ikisi de şaşkındı. Shannon döndü ve Torin’e baktı.

“Gerçekten içeriye gizlice mi girdin?”

“Yalnız değildi ki.” Connor, Shannon’a göz kırptı ve elindeki parayı muhafızlara doğru attı. Muhafızlardan biri parayı havada kaptı ve yakından inceledi. İki adam birbirlerine bakıp omuzlarını silkti ve sessizce kapıyı kapattılar.

Connor sırtıyordu. “Onlara verilen emirde, Shannon’ı bu odada tutmaları söylendi.”

Cameron da sırtıyordu. “Evet. Şimdi hepimiz bir aradayız. Korkarım genç kadının adını çoktan lekelemiş olduk.”

Shannon kaşlarını çatı ama adamın sözlerinin canını sıkmasına izin vermedi. Torin’i gördüğünde içine doğan umut ışığı, İskoçya’nın en güçlü klanlarından üçünün liderlerini bir arada görünce daha da güçlendi.

Connor birden ciddileşti.

“Evet beyler, yapılacak işlerimiz var.”

Archibald Douglas, beşinci Bothwell Kontu'ydu. Ailesinde bu unvanı hak etmediğine dair tartışmalar vardı. Douglas güç tutkunuydu ve general olmak çok hoşuna gitmişti. Torin, karşısındaki ihtişamlı kapı açılınca Douglas'la yüz yüze geldi. Bothwell Kontu, karşısındakini etkilemek konusunda epey başarılıydı. Torin'in geldiği haber verilince arkasına yaslandı.

Üzerine İran halısı serilmiş, yüksek bir platformda oturuyordu. Oturduğu koltuk o kadar rahat görünüyordu ki bir tahtı andırıyordu. Koltuk özenle işlenmiş ve incilerle süslenmişti. Arkasında tavandan yere kadar uzanan ve kraliyet ihtişamı sunan bir duvar halısı asılıydı. Tek eksiği, kral tahtıydı.

Aslında yanında duran kraliyet muhafızları sayesinde, taca da ihtiyacı yoktu. Dul Kraliçe de adamın arkasında, kendi koltuğunda oturuyordu. Henüz çocuk olan Kral II. James ortalarda görünmüyordu.

“McBoydların başına gelenler hiç hoş olmadı McLeren lordu!”

Archibald Douglas hiç de üzgün görünmüyordu. Torin adamın gözlerine bakmadan evvel başını hafifçe yana eğdi.

“Ben bu işte hoşluk beklemiyordum zaten lordum. Kurdukları tuzağa dair kanıtı getiren de benim klanım olmuştur zaten.”

Kont Douglas, dördüncü parmağına taktığı yakut yüzüğüyle oynadı. Yüzük bir servet değerindeydi ama aynı zamanda İskoçya'daki konumunu temsil ediyordu. II. James, yedi yaşındaydı. Sadece adı itibariyle kraldı. Yönetim aslen

Douglas'ın elindeydi. Ta ki kral kendi başına ülkeyi yönetecek yaşa gelene dek böyle olacaktı.

“McBoydların lordu, günbatımında oğullarıyla birlikte asılacak. Hepsi de Atholl'le el sıkışıp anlaşmış, aynı zamanda sizin Beyaz Tepe üzerindeki topraklarınızı yağmalamışlardı.”

Torin, bu hainler için daha zalimane bir ölüm bekliyordu. Archibald derin bir nefes aldı.

“Artık bu işi bitirmenin zamanı geldi. İşkence kısmını İngilizlere bıraktım. Ben sadece yanlarına bir rahip göndereceğim ve darağacının başında günah çıkarttıktan sonra hepsini sallandıracağım.”

“Umarım İngilizler iyi iş çıkartır.”

Douglas yere tükürdü. Ayaklarının dibinde yatan iki av köpeği kılını bile kıpırdatmadı. Belli ki sahiplerinin bu hareketlerine alışmışlardı.

“Kendi adıma ve Kraliçemiz adına sana teşekkürlerimi sunuyorum lord McLeren. Sadakatini fazlasıyla kanıtladın.”

“Bunun karşılığında ödüllendirilmek isterim.”

Archibald Douglas, koltuğun kollarını sıkıca kavradı. Parmakları bembeyaz kesilene dek sıkıttı.

“Ben istediğimi ödüllendiririm McLeren. Klanının lideri olarak, krala sadakat göstermek senin vazifen. Bunun ödüllendirilmesine ihtiyaç yok.”

“Sizden istediğim şeyin baştan beri burada olmaması gerekirdi. Shannon McBoyd'u kaçırdım ve o, bana aittir.”

Kont güldü ama bu o kadar öfkeli bir gülüştü ki köpekleri kulaklarını dikti.

“Yine de bir emrimle buraya getirilmiştir.”

Torin dişlerini sıktı. “Adamlarım kime saygı göstereceğini bilir. Hatırlatırım ki adamlarımın istediği gibi McBoyd-lardan öcümü kendi ellerimle almak yerine, size geldim.”

“Yoksa ne olurdu? Adamlarının sözünü dinler ve bana karşı mı gelirdin?” Kont öne doğru eğildi ve bakışları kaydardı. “Sözlerine dikkat et McLeren. Darağacında bir adamlık daha yerim var.”

Torin adamın gözlerinin içine bakarak gülümsedi. Bu tavrı, Kont’un arkasına yaslanmasına neden oldu.

“Bu durumda Lundy, McLeren lordu olur. O sümüklü herifin arkanızı kollamasını istiyorsanız, hiç çekinmeden rahibinizi benim yanıma gönderebilirsiniz.”

Douglas birden kahkahalarla güldü. Koltuğun koluna vurdu ve köpekleri ayaklanıp ortalıkta dolanmaya başladı.

“Lundy’nin yalan söylediğini sanmışım ama görüyorum ki sen gerçekten bu kadına âşıkısın.” Kont biraz daha güldükten sonra derin bir nefes aldı. “Seni zavallı aptal!”

Torin omuz silkti. “Bu konuda hiçbir itirazım yok. Aşkın ızdırabını çekmek hoşuma gidiyor. Fakat Shannon McBoyd’u asmakta kararlıysanız, beni de onun yanında sallandırmanız gerek.”

Douglas birden ayıldı.

“Sırf bu sözlerin için bile seni rahiple baş başa bırakmalıyım ama kuzeninin McLeren lordu olmaması gerektiği konusunda hemfikiriz. Lundy bu işi yüzüne gözüne bulaştırır. Bir lider gibi davranmak yerine sürekli mızızlanacağı kesin.”

Torin, geri adım atmayan Kont’a doğru ters ters baktı.

“Shannon McBoyd’u istiyorum. Onu kaçırdım ve ilk erkeği olma onurunu tattım. Bu yüzden tamamen bana aittir.”

“Çok cesursun. Belki deli cesaretidir ama kabul etmeliyim ki cesursun.”

“Benimle oynamayı kes Douglas!” Bu odadan, bundan daha azına cesaret eden adamların cesetleri çıkmıştı. Oysa Torin’in umrunda bile değildi. “Bir Kuzey İskoçyalı, ganimetine sahip çıkar. Douglaslar da bu geleneği gayet iyi bilir. Onunla evleneceğim ve benim çocuklarımı taşıırken karının nasıl büyüdüğünü göreceğim.”

“Eminim babası bu fikirden çok keyif alacaktır. Yine de haklısın. Bir Kuzeyli, kaçırdığı kadına sahip çıkar.” Kont parmaklarını şıklattı ve kumaş hışırtıları duyuldu. Shannon birden odada beliriverdi. Yüzü öfke içindeydi. Yine de çenesini tutuyordu ve sessiz kalmak için dudağını ısıırıyordu.

“Hadi, erkeğinin yanına git bakalım!”

Shannon bakışlarını yere eğdi ve bir hediye gibi sunulması konusunda düşüncelerini dile getirmemek için kendini zor tutuyordu. Torin’le arasındaki mesafeyi kapattı ve yaklaştıkça adamın yüzünde beliren rahatlama hissine odaklandı. Torin, Shannon’ı bileğinden kavradı ve kızın titrediğini hissetti. Kont bir süre Shannon’a baktı.

“Git artık McLeren. Unutma ki sana olan borcumu ödedim. Bana bir kez daha hakaret edersen, kendini o çok istediğin darağacında sallanırken bulursun.”

“İkisini de aklımda tutacağım lordum.”

Torin, Kont’a hızlı bir baş selamı verdikten sonra Kraliçe’ye döndü ve başını eğerek daha uzun bir selam verdi. Selamın ardından arkasını döndü ve Shannon’la birlikte odayı terk etti. Shannon odanın kapıları kapanır kapan-

maz, bileğini adamın elinden kurtarmaya çalıştı. Oysa Torin onu duvarda asılı halılardan birinin arkasına çekti ve havaya kaldırarak dudaklarını öptü.

Shannon, Torin'i omuzlarından itiyordu. Adam yerinden kıpırdamıyor, kızın hareketlerine kayıtsız davranıyordu. Onu acımasızca ve şevkle öpüyordu.

Tek kelimeyle kusursuzdu.

Shannon onun kollarında eriyip gitmek istiyordu. Elle-riyle adamın omuzlarını sıkıca kavradı. Gerçek olduğundan emin olmak istiyordu. Sonunda Torin'in öpüşlerine karşılık verdi ve ikisi birbirlerini öperken başka âlemlere dalıp gittiler.

"Torin... Nefes almam lazım..." Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki göğsünden çıkıp gidecek gibiydi.

"Hayır. İçeride bana ait olduğunu söylediğim için kavga çıkarmak istiyorsun." Torin, kendisinden uzaklaşmaya çalışan genç kadını bir kez daha öptü. Shannon sonunda geri çekildi ve ellerini Torin'in omzuna bastırarak uzak durmayı başardı.

Torin söyleniyor, Shannon'ı yeniden kendine çekmeye çalışıyordu.

"Yemin ederim ki itiraz dolu tek kelime edersen, seni dizime yatırıp pataklarım."

Sözlerinde çok ciddi idi. Shannon parmaklarını adamın dudaklarına bastırdı. Kalbini yavaşlatmaya çalışırken, adamın dudaklarını okşadı.

"Kendini astırmak istediğinde, korkudan aklımı yitirecektim." Kendini kaybetmek istemiyordu. O yüzden ağlamaklı olsa da dirayetini korudu. "İnan bana böyle bir şeyi

düşünmeye katlanamam. Senin metresin olacağım. Sen de soylu bir kadın bulup evlenecek, klanını memnun edecek-sin.”

“Benim karım, sen olacaksın!”

Shannon başını iki yana salladı ve itiraz eder gibi görünürken içine dolan sevinci bastırmaya çalıştı. Torin birden lanet okudu ve Shannon’ı şaşırttı.

“Benimle evleneceksin Shannon.” Bir kez daha küfrederrek Shannon’ın yüzünü elleri arasına aldı.

“Ama ben hamile değilim ki Torin. Üzgünüm ama hamile olmadığımı farkındayım.”

“Umrumda değil. Seni seviyorum be kadın! Ve sen de benimle evleneceksin. Bu evlilik Lundy ve adamları dışında herkese barış getirecek. Hayatımı onu memnun etmeye çalışarak geçirmek istemiyorum.”

Shannon’ı bir kez daha öpmek istedi ama genç kadın eliyle Torin’in ağzını kapattı. Kalbi hem mutlulukla dolmuş hem de paramparça olmuştu.

“Benimle evlenerek çok şey kaybedeceksin. Bunu yapmana izin veremem. Aşkın benim için yeter de artar bile. Yemin ederim ki sana asla güvenmeyeceğim. Evlenip, gelini eve getirdiğinde bile güvenmeyeceğim.”

Torin, Shannon’m elini tuttu ve ağzından çekti.

“Benim sana ihtiyacım var güzeller güzeli Shannon. Tanrı beni âşık olduğum kadın sayesinde kutsadı ve ben bu kutsamayı geri çevirecek kadar açgözlü değilim. Benimle evleneceğine söz ver.”

“Veremem. Lundy’nin McLerenler arasındaki yerini güçlendirmesine engel olmalısın.”

Torin öfkeyle söylendi ve Shannon'ı duvardan uzaklaştırdı. Bileğinden kavrayarak peşi sıra koridorda çekiştirmeye başladı. Sonra da sarayın kabul odasına soktu. İçeride Kont'la görüşmeyi bekleyen asilzadeler vardı ve sohbet ediyorlardı. Odadaki müzisyenler, etrafı güzel melodilerle süslüyordu. Torin McLeren herkesin içinde Shannon'ın önüne geçti ve dizinin üzerine çöktü.

“Benimle evlenir misin Shannon McBoyd?”

Shannon'ın kalbi durdu ve etraflarında konuşan herkes birden sustu. Müzik bile kesildi. Torin o kadar yüksek sesle sormuştu ki sesi duvarlarda yankılanıyordu. Herkes Shannon'ın cevabını bekliyordu.

Çok gösterişli bir jestti. Sevdığı adamın, herkesin gözü önünde yaptığı bu teklif karşısında tüm itirazlarını unuttu. Adam onu ne kadar büyük bir aşkla seviyordu ki karşılığında yalnızca sevgisini sunabilecek olan bu kadını böylesine istiyordu. Shannon ona kendisinden başka hiçbir şey veremezdi. İşte efsaneler böyle aşklar için yazılırdı. Kalbinde Torin'in aşkından başka bir mutluluğa yer yoktu.

“Evet!”

Alkış sesleri odayı kapladı. Müzisyenler neşeli bir melodi tutturdular. Torin ayağa kalktı ve yüzünde kendinden emin bir gülümsemeyle Shannon'a baktı.

“Sen kendini beğenmişin tekisin, McLeren!”

Torin, omzunu silkti ve Shannon'ın bileğini tuttu. Connor Lindsey hemen arkadaşının yanına geldi. O da biraz ukala bir tavır takınmıştı.

“Haklısınız genç bayan. Duyduğuma göre hem kendini beğenmiş, hem de barbarmış!”

Torin arkadaşına baktı. “Bildiğim her şeyi senden öğrendim.”

“Kabul etmene sevindim. Şimdi, evleniyor musunuz evlenmiyor musunuz?”

Torin, Shannon’ın bileğini biraz daha sıkı kavradı. “Evleniyoruz.”

“Güzel. O zaman gelini ilk ben öpmek isterim.” Connor Lindsey ikisi arasına girdi ve Shannon’ın yüzünü elleri arasına aldı. Sonra da kızı öpmeye başladı. Öyle hafif bir öpücük değildi bu. Bir erkek ve kadın arasında yaşanan, tutkulu bir öpücük gibiydi. Connor Lindsey, Shannon’ı nefessiz bıraktı. Belli ki adam nasıl öpüşüleceğini gayet iyi biliyordu. Shannon sonunda Connor’u itti ve yanakları kıpkırmızı oldu. Connor ise arsızca gülüyordu. Torin’e dönüp sırtımdan evvel genç kadına göz kırpmayı ihmal etmedi.

“Kızı kaçırmadan önce elimden alsan iyi edersin.”

“Ben de gelini öpmeden bir yere gidemezsiniz!”

Quinton Cameron kolunu Shannon’ın beline doladı ve kızı kendine çekti. Onun öpüşü de tıpkı kendisi gibi eşsizdi. Connor gibi Cameron da öpücüğün hakkını vermek niyetindeydi. Gelini şehvetle öptü. Sonra Shannon’ı sırtı Torin’e gelecek şekilde döndürdü. Shannon, o anda Torin’den gelen homurtuları duydu. Arkadaşları sırtırken, Torin gelini ne sıkı sıkı sarıldı. Shannon için başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı. Quinton kaşını kaldırdı.

“Dostum elini çabuk tutmazsan, kızı senden önce kiliseye götürebilirim.”

Torin, Shannon’ın belini daha sıkı kavradı ve heyecan dolu gözlerle baktı.

“Gidelim mi aşkım?”

“Gidelim.” Torin, Shannon’la birlikte koridor boyunca koşuyordu. Adamın çizmelerinden çıkan sesler, genç kadının kahkahalarına karışıyordu. Çocuklar gibi koştular... Âşıklar gibi koştular.

* * *

Baharın başlarında görülen kasvetli hava yerini parlak bir gökyüzüne bıraktı. McLeren topraklarına dönüş yolculuğunda, Shannon’ın yüzü güneş ışığıyla ısınıyordu. Kocasısı, gururdan biraz daha kasılırsa patlayacak gibiydi. Fakat Shannon o kadar mutluydu ki ona karışacak hali yoktu. Kocasının kendisine baktığını görünce yanakları kızardı. Bu adam ömrü boyunca bir daha hiç “seni seviyorum” demese bile, sevgisinden şüphe etmeyecekti. Çünkü söylemek istediği her şey bakışlarından okunuyordu.

Birlikte çiçekli tepeleri aşılar. Ufukta Donan Kulesi görününce Shannon’m yüzü güldü.

“Buraya neden hâlâ Donan Kulesi diyorsun? Kale olduğu apaçık ortada.”

Torin başını yana eğdi. “Bak sen! Artık evlendiğimize göre, birtakım değişiklikler yapmak isteyeceğini tahmin etmeliydim.”

Shannon güldü. “Kocacığım, sana karşı kabalık etmek istemem ama karşımızda üç tane kule duruyor. Bu da Donan Kulesi değil, Donan Kalesi oluyor.”

Torin omuz silkti. “Havalar düzelir düzelmez dördüncü kuleyi de inşa edeceğiz karıcığım. Kale demek için, o günün gelmesini beklemen gerek.”

Shannon’a bakıp sırtıttı. Belli ki eğlenceli bir ruh hali içindeydi.

“Ama yine de buraya Donan Kulesi diyeceksin, değil mi?”

“Sen, evim de yeter!”

Aralarındaki mesafeyi kapatmak için Shannon’a doğru eğildi ve bir koluyla kızı kavradı. Shannon çığlıklar atarak kendini Torin’in atı üzerinde buldu. Elbisesi kördüğüm olmuştu. Yer ayaklarının altından kayıyor gibiydi. Kocasına sıkı sıkı sarıldı. Torin ise istifini hiç bozmadı. Kasabaya girene dek karısını sıkıca tuttu. İnsanlar dışarıdaydı ve yeni sürülen tarlalarda çalışıyorlardı. Demircilerin işi çoktu ve her yer çekiç sesiyle kaplanmıştı. Kadınlar çamaşır yıkadıkları nehrin başından kafalarını kaldırdılar ve yoldan gelenin kim olduğunu görmek için ellerini gözlerine siper ettiler.

Köprüye vardıklarında, kilisenin çanları çalmaya başladı. Bu kez neşeli bir ses çıkarıyordu. Lordların eve döndüğünü müjdeliyordu. Kapıdan geçip avluya girdiklerinde, etraflarında toplanan insanların coşkusuyla karşılandılar.

“İşte benim karım!”

Herkes kahkahalarla gülmeye ve coşkuyla kutlamaya başladı. Çatılardan göğes kuş uçuruldu. Baeth, merdivenlerin tepesindeydi ve küçük bir kız çocuğu gibi sevinç çığlıkları atıyordu. Shannon döndü ve kocasına baktı.

“Burası, sen yanımda olduğun sürece benim evim olacaktır.” Torin’in gözlerine dolan huzur, mutluluk ve en önemlisi de aşkı gördü.

“Ama yine de kule değil, kale! Akli başında olan herkes bana hak verecektir.”

Shannon, kuleye geldiği ilk gün kendisine verilen odaydaydı ve sandığının başına gidip yere oturdu. Odayı tek bir mum ışığı aydınlatıyordu. İçerisi oldukça sessizdi. Sanki bir şey ya da birisi gelip buraya yeniden can verecekti.

Bu gece, odaya can verecek olan Shannon değildi.

Sandığın kapağını kaldırdı ve menteşe yerine kullanılan deriler sessizlikte az da olsa gıcırdadı. Sandığın içinde çok az eşya vardı. Katlı halde duran pelerinine uzandı. Bıraktığı gibi Torin'in odasındaki masada kendisinin dönüşünü beklemişti. Parmaklarını kırmızı ve mavi dokuma üzerinde gezdirdi ve derin bir iç çekti.

Babası ve ağabeyleri ölmüştü. Onlar için bir kez olsun gözyaşı dökmedi. Çünkü gittikleri yerde dünyevi hırsları olmayacağı için daha rahat edeceklerine inanıyordu. Üvey annesi de rahat etmişti. Babasının gelin diye getirdiği çocuk denecek yaştaki kıza yüklü bir miras kalmıştı. Söylentilere göre, üvey annesi bir kız çocuk dünyaya getirmişti. Bu küçük kız, tüm İskoçya'da en çok sevilen bebek oldu. Çünkü kız olarak dünyaya geldiği için yaşamasına müsaade edildi ve belki de gelecekte McBoydların onurlu adını o kurtaracaktı.

Shannon, McBoyd renklerini sandığa kaldırdı. Kapağını kapatıp, karanlık odanın huzurunda adeta mühürledi. Şimdilik geleceği McLeren topraklarındaydı. Burası onun eviydi.

Hayal edemeyeceği kadar mükemmel bir yerdi.

Kapıda beliren bir ayak sesi dikkatini dağıttı. Torin eşikte durmuş karısına bakıyordu ve yüzünde endişeli bir ifade

vardı. Bakışlarından hislerini çözememişti ama adamın aşkını ta derinden hissedebiliyordu. Torin, Shannon'ın sandığının üzerine koyduğu ellerine baktı. Sonra da kendi elini uzatıp, karısını yanına çağırdı.

“Hazır mısın kadınınım? Sensiz odam çok soğuk.”

Shannon ayağa kalktı ve Torin'in elini tutmadan evvel mumu söndürdü. Torin, karısının elini öyle güvenle tuttu ki, bu davranışı Shannon'ın gözünden iki damla yaş süzülmesine neden oldu.

“O halde gidelim de odayı senin için ısıtayım aşkım.”

* * *

“Şimdi ıkının hanımım.”

Shannon, Baeth'e ondan nefret ettiğini söylemek istiyordu ama o kadar çok acı çekiyordu ki tek yapabildiği hırlamak oldu. Bütün vücudundan ter akıyordu. Parmakları doğum sandalyesini adeta oymuştu. Başını eğip karnına baktı. Evlendikten kısa süre sonra karnının bu kadar çok şişmesine hâlâ inanamıyordu.

“Daha sert itin.”

“İtiyorum ya!” Sanki bedeni ikiye ayrılıyordu. Bebeğin doğmak için mücadele ettiğini ve kendini dışarı atmak için uğraştığını hissedebiliyordu. Doğum sandalyesi, yerçekimi sayesinde bebeğin doğumunu kolaylaştırıyordu. Sandalyenin bacak koymak için yapılan yerleri, kalçalarını daha geniş açmasını sağlıyordu. Ayrıca ebenin bacakları arasına girip bebeği çekmesine imkân sunuyordu.

“İşte geldi hanımım! Bir kez daha ıkın!”

Shannon sabırla son bir kez daha ıkındı ve acı dolu bir kapanış yaptı. Fakat saniyeler sonra yavrusunun ağlama sesini duyunca, o da sevinç gözyaşlarına boğuldu.

“Bir erkek, hanımım! McLerenler için güçlü bir erkek evlat doğurdunuz!”

Shannon küfretti. Ebe ve hizmetliler şaşkıındı. Hanımlarının ağzından böyle bir küfür duymayı beklemiyorlardı. Kısa sürede kendilerini topladılar ve gülmeye başladılar. Ne de olsa doğum odaları böyle sürprizlere alışıkıı.

“Ama oğlunuz çok güçlü ve sağlıklı.”

“Ben kızım olsun istiyordum. Çünkü herkes, Torin’in bir erkek evlada ne kadar çok ihtiyacı olduğunu söyleyip durmuştu. Çocuğumun cinsiyetine bir tek ben karar verebilirim, başkaları değil! Herkes bana ne yapmam gerektiğini söylemeyi kessin...” Birden sustu. Çünkü yeni bir kasılma yaşamıştı. Şükürler olsun ki bu diğerlerine göre epey hafifti. “Ayrıca canım çok acıdı. Doğum yapmaktan nefret ediyorum!”

Bebeğın ağladığını duyunca yumuşadı. Ebe, oğlunu temizledikten sonra annesi görebilsin diye havaya kaldırdı. Shannon gözyaşlarına engel olamıyordu. Neden bu kadar öfkelenildiğini de anlamamıştı. Bütün gerginlik ve acı sona ermiş, geriye sadece mutluluk kalmıştı. Shannon mutluluk gözyaşları içinde oğluna uzandı.

“Ah... Ne kadar da güzel...”

“Bu, oğlunuz olduğı için mutlu olduğunuz anlamına mı geliyor efendim?”

Ebe, hoşnutsuz bir tavır takındı ama Torin onu umursamadan içeri girdi. Erkeklerin kapının dışında beklemesi gerektiğini söyleyen gelenekleri hiçe saymıştı. Gözlerinde aşk

dolu bakışlar vardı ve insanların ne dediğinin Shannon için bir önemi yoktu.

“Sanırım bir erkek çocukla idare edebilirim. Tabii sen bana bir kız evlat verene kadar.” Kocasına sert bir bakış attı. “Ben kızım olsun istiyorum. Bunu aklına koysan iyi edersin Torin McLeren. İleride bir kız çocuk doğurduğumda şaşırma diye söylüyorum.”

Kocası kahkahalarla güldü. “Elimden gelenin en iyisini yaparım.”

Torin, oğluna ve ona hayat veren kadına bakınca; bir varisi olması için tek ihtiyacının âşık olmak olduğunu anladı. Lundy ve onun hırsları birden gözünde anlamsızlaştı. Hatta komik geldi ve gülmek istedi ama şu anda kuzeninin hiçbir önemi yoktu. Yere diz çöktü ve ilk kez oğluna dokundu.

Aşk, mükemmel bir duyguydu.

-SON-